

Tân Nương Nóng Tính

Contents

Tân Nương Nóng Tính	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	12
7. Chương 7	14
8. Chương 8	16
9. Chương 9	18
10. Chương 10	21
11. Chương 11	23
12. Chương 12	25
13. Chương 13	28
14. Chương 14	30
15. Chương 15	31
16. Chương 16	33
17. Chương 17	35
18. Chương 18	37
19. Chương 19	40
20. Chương 20	41
21. Chương 21	43
22. Chương 22	46
23. Chương 23	47
24. Chương 24	50
25. Chương 25	52
26. Chương 26	54
27. Chương 27	56
28. Chương 28	58
29. Chương 29	60
30. Chương 30	63
31. Chương 31	65
32. Chương 32	68
33. Chương 33	70
34. Chương 34	73
35. Chương 35	75
36. Chương 36	78
37. Chương 37	80
38. Chương 38	82
39. Chương 39	84
40. Chương 40	86
41. Chương 41	89

Tân Nương Nóng Tính

Giới thiệu

Vứt tú cầu chọn hôn? Nam nhân? Có lắm hay không, muốn tạo phản sao! Nam nhân này, làm ơn đừng

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tan-nuong-nong-tinh>

1. Chương 1

Edit : NaNa

Trong một ngôi biệt thự ngai nội thành New York, bốn cô gái diễm lệ tuyệt sắc đang tùy ý nằm hay ngồi lên sofa và giường. Bên ngoài có ánh sáng thư thả, bên trong lại sáng khoái mát lạnh, mấy vi tính bật những ca khúc êm dịu lên, rất thích hợp để người khác hưởng thụ trong khi trải qua những ngày làm việc mệt nhọc, nhưng bên trong lại vang không ngừng tiếng thở dài chán nản

“Ai ~!” Tiếng thở dài sâu kín phát ra từ một cô gái có khuôn mặt lạnh đậm, nàng là người xuất chúng nhất trong 4 người, da thịt trắng như tuyết, trông mắt sáng như sao đêm, cộng thêm dáng người cần gù có nấy, cả người giống như là tuyết tác hoàn mỹ nhất, khí chất lạnh diễm phát ra từ nàng vừa làm người ta say mê vừa cảnh giác cho người ta sự nguy hiểm của nàng, mỗi lần cười một tiếng liền câu hồn đoạt phách. Nhưng người biết rõ nàng đều hiểu, yêu nữ cười chắc chắn là diễm không tốt, tùy trường hợp mà sự việc phát sinh có lớn hay không. Dạ, nghĩa như tên, hoàn toàn là màu đen, đồng thời cũng là lạnh như băng. Tính khiết thiên nhiên đen trường thẳng phát, con người đen bóng băng lãnh, cũng với trang phục 365 ngày đều là màu đen chính là đặc điểm của nàng. Nàng tinh xảo mà lạnh như băng, khi tức giận mới phát ra tiếng cười như quỷ dữ. Nàng không thường biểu lộ tâm tình, chỉ dưới tình huống đặc thù, ví dụ như đối bụng rã rời, tính tình sẽ trở nên hung bạo, khuôn mặt tuyết lệ sẽ nhú chặt lại, người hiểu rõ nàng sẽ biết điều mà tránh ra, càng xa càng tốt

Mà giờ khắc này, cô gái được gọi là “Dạ” đang ngồi gặm trái táo núi Phú Sĩ, khuôn mặt vẫn lạnh lùng ngàn năm không thay đổi. Nhàm chán nha! Mỗi ngày ăn xong lại ngủ, hại nàng không có gì để nổi giận

“Ai ơ ~!” Chủ nhân của thanh âm gục trên ghế salon, gối mặt lên ghế sa lon, khuôn mặt nhỏ nhắn đầy vẻ u sầu, đôi mắt to linh động đảo qua đảo lại, giống như đang tìm kẻ thù ngàn năm vậy. Cái miệng nho nhỏ vểnh lên, rõ ràng là không vui nhìn thoát nhìn lại dị thường khả ái, giống như thiên sứ rơi xuống trần gian, làm cho người ta không nhịn được, muốn vì nàng mà bỏ qua hết mọi phiền não trên đời. Dù ai cũng không nghĩ nàng là một thiên tài máy tính, một quát khoe hắc bạch đạo in tờ nét giật mình khách. Chỉ cần là liên quan đến máy tính, nhất định sẽ không làm khó nàng. Viết chương trình đối với nàng mà nói còn dễ hơn tết tóc đuôi sam, phá mật mã lại càng giống như lấy chìa khóa của mình, làm liền một mạch không cần suy nghĩ. Nhưng biệt thự này bọn họ đang ở mà nói, bề ngoài nhìn như những biệt thự bình thường khác, nhưng kỳ thật bên trong dấu điểm Huyền Ky, không có chủ nhân cho phép căn bản là không thể vào, cánh cổng chỉ là một cánh cổng thủy tinh “nhỏ”, nhưng kế bên là máy quét dấu vân tay cùng ánh mắt, không được cho phép, cả con kiến cũng không thể lọt vào. Nếu không để ý đến sự cảnh cáo mà muốn đi vào, những khẩu súng đặt bên trong tường sẽ không khách khí bắn ngay vào tim. Dù sao cũng có luật pháp

của Mi bảo vệ. Trong biệt thự lại càng không cần phải nói, đây chính là nơi tập hợp của toàn đồ công nghệ cao, giống như ghế sofa của bọn họ có thể điều tiết nhiệt độ, đông ấm hè mát; tủ lạnh, tủ chén cũng gắn ở tường, chỉ cần kêu một cái liền tự động đưa ra ; cái bàn còn có thể dùng làm tủ lạnh. Mà phòng khách cùng những căn phòng khác cũng không có gì khác biệt, nhưng đều phải kiểm tra dấu vân tay mới được vào, kể cả toilet. Bước lên lầu 2, máy tính sẽ tự động xác nhận xem ánh mắt có đúng là chủ nhân hay không, nếu không đúng, cả lầu 2 sẽ tỏa ra một khí độc, làm cho tim người ta dần đập chậm lại, tứ chi run rẩy, nếu không nhanh chóng rời đi chỉ còn chết ...

Khổng lồ như thế nhưng số lượng người biết đến cũng không nhiều, mà hết thấy những thứ này đều do một máy tính thiên tài gọi là “Ái Lệ Ti” điều khiển. Ái Lệ Ti cũng không phải máy vi tính bình thường, bởi vì “nàng” không chỉ nói được, còn có một chút ý thức, nói trắng ra là, thật ra thì Ái Lệ Ti cũng chỉ là một trình tự thiên tài . Nhưng hỏi nàng từ đâu đến ? Nàng có nháy nháy đôi mắt to vô tội nói cho người biết : nàng cũng không biết, nàng vừa mở mắt ra thì đã thấy vật rồi. Nói gì vậy? Làm cho người ta không nói được lời nào. Cũng vì vậy, cho dù nàng là máy vi tính tối tân nhất trên thế giới, nhưng trên thế giới cũng chỉ có 5 người biết đến sự tồn tại của nàng mà thôi. Cho dù là thiên tài như thế, nhưng trước tuyệt “Triệu Ngộ Tịch Dạ”, nàng chỉ là một bé con ý thức đơn thuần, thậm chí là ngốc nghếch ...

Hướng, một ngày mới bắt đầu, vừa qua khỏi ban đêm, mà mặt trời chói chan không dâng lên, không rét lạnh nhưng cũng không nóng, mông lung như trẻ con thuần khiết, làm người ta không nhận được chỉ muốn bảo vệ nàng dưới ánh nắng chói chan hay cái rét lạnh buốt da.”Hương tiểu đàn” chính là biệt hiệu của nàng, đơn thuần ngu ngốc, rõ ràng ngày nào cũng giao thiệp cùng ác nhân, nhưng thủy chung vẫn cho rằng tất cả mọi người đều là người tốt, vậy không phải ngốc là cái gì ?

“Rống ~!” Một nữ tử khác không chịu nổi quãng cuốn tạp chí bát quái trong tay mình đi, nhìn tới nhìn lui cũng chỉ có những chuyện xấu về mình tinh ! Không phải là lên lút hẹn hò cũng là mỗi người một ngã, hoặc là chia gia tài, hay là ông chủ tập đoàn lớn nào đó ăn vụng với thư kí bị vợ mình bắt quả tang. Đâu đâu cũng giống nhau, nhìn thật phiền. Vừa rồi còn có một phú bà 80 tuổi kết hôn với một nam nhân 25 tuổi ! Trời ạ! Trên khuôn mặt tràn đầy sự chán ghét ! Nếu có ai tin tưởng “tình yêu vong niên” như bọn họ, nàng sẽ đi chết à coi, tìm một người thích mình đã khó, còn nói cái gì tình yêu không phân biệt tuổi tác, cần bản chính là quan tâm đến một chữ “tiền” mà thôi

Mặc dù không tuyệt diệu như Dạ, nhưng vẻ đẹp của nàng vẫn làm cho người ta khó có thể bỏ qua, cũng là xinh đẹp, Dạ tươi đẹp nhưng lộ ra hàn khí, lãnh diễm, mà nàng giống như một ngọn lửa, vóc người nóng bỏng cùng làn da màu đồng, trở thành một người gọi cảm vô cùng trong mắt nam nhân

Ngộ, chính là như vậy, tựa như ánh mặt trời nóng bỏng dễ làm cho người ta si mê, nhưng nếu quá nóng rực cũng làm cho người ta lùi bước.”Ngộ” xinh đẹp, nhưng cũng là người hoả bạo nhất trong 4 người, nam nhân vì vẻ đẹp của nàng trầm mê, nhưng đối với tính tình của nàng vẫn kính nể 10 phần, nàng giống như con báo vậy, dụ hoặc nhưng nguy hiểm. Đối với nàng, chỉ có thể đứng từ xa chứ không thể lại gần ! Nàng không giống Dạ, toàn người đều là băng ! Nàng chỉ cần nổi giận, sẽ giống như núi lửa phun trào, làm cho người ta không còn chút xương cốt nào

Mà người dương dương tự đắc nhất trong 4 người, trên mặt vẫn giữ mãi nụ cười chính là “Tịch”, tịch, người cũng như tên, cũng hết như Dạ, làm cho người ta mê muội. Nàng có khuôn mặt với nét đẹp cổ điển, cùng tính tình ôn hoà, thoáng nhìn còn nghĩ nàng là một tiểu thư ngàn vàng đi ra từ trong tranh, cao quý trang nhã, ôn nhu mà nhã nhặn lịch sự, mỗi lần cười lên đều làm cho người ta bị mị hoặc

Lúc này, cổ điển mỹ nữ đang cầm ... Ách... Dao giải phẫu? ! Từ từ gạt sạch trái táo trong tay, sau đó lại từng dao từng dao cắt thành từng miếng, lại dùng mũi dao vén lên để trong miệng, ưu nhã hết như một tiểu thư chân chính ! Mặc dù bốn người bọn họ đều đến từ cô nhi viện. Nàng làm trong ngoại khoa, dao giải phẫu là vật bất ly thân, bình thường có thể gạt trái cây, lại có thể làm trái cây, khi cần thiết còn có thể làm vũ khí, quả thật rất thuận tiện

Tịch nghiêng đầu nhìn ba người đang than thở, khoe miệng gương cao vài phần, nàng cũng không còn nhớ nhiều chuyện khi còn nhỏ, chỉ mơ hồ nhớ khi nàng sắp chết đói trước cửa cô nhi viện, có một lão đầu tự xưng là “ca ca”, sau đó “lừa gạt được” nàng. Sau đó, nàng đến đây – chính là căn biệt thự này. Mà khi đó trong nhà đã có một cô bé bằng tuổi nàng lạnh lùng vô cùng, nói cách khác, nàng là người thứ hai bị lão đầu tử thu dưỡng , chỉ sau Dạ mấy tháng. Rồi sau đó là đến Ngộ, cuối cùng tới là Hương nhỏ tuổi nhất.”Triệu

ngộ tịch dạ” cũng chỉ là danh hiệu của các nàng, là một sắp xếp theo tên các nàng, trên thực tế tên thật để phân biệt các nàng là : Hiên Viên Dạ, Diệp Tinh Tịch, Ngộ Lăng Phong, Triều Hiểu Đồng.

Các nàng cùng vào năm sáu tuổi đã được Đồng Dương Sóc — chính là “Lão đầu tử” trong miệng các nàng, thu dưỡng. Đến nay đã mười sáu năm, theo cách nói của lão đầu tử, thu dưỡng các nàng cũng vì một phần kế hoạch của hắn, chẳng qua là “Quá thiện lương” cộng thêm “Không cẩn thận” mắc thêm lỗi lầm, đầu tiên là vì ánh mắt cự tuyệt lạnh lùng của Dạ làm cho hấp dẫn, rõ ràng đối bụng đến phát run, quần áo trên người vừa ướt vừa bẩn, nhưng khi hắn “Hảo tâm” vứt 100 đồng tiền xuống trước mắt nàng, nàng chỉ trừng mắt hắn một cái, sau đó xoay người bỏ đi, cũng không thèm nhìn tiền trên mặt đất một cái, rất có cốt khí, điều này gợi lên tâm vui chơi của Lão đầu tử, ngày thứ hai cô nhi viện mất một đứa bé một cách không giải thích được. Nói cách khác, chính là được Lão đầu tử trộm ra, đối với người có danh hiệu “Thần thâm”(*) như hắn, đây cũng chỉ là việc nhỏ, cũng khó trách lão đầu tử mỗi lần hưng phấn nói đến công tích vĩ đại năm đó, Dạ luôn xuy chỉ đi tị, khinh bỉ đến muốn bóp chết hắn. Bởi vì đó là sỉ nhục với nàng

2. Chương 2

Thu dưỡng nàng thì đơn giản nhiều. Nhớ ngày đó viện trưởng đưa lão đầu tử đến trước mặt nàng, lão đầu tử nói nàng là nữ nhi có cá tính lạnh lùng, bình thời không có phản ứng gì, cho nên hắn muốn tìm một nữ nhi như nàng về để đỡ “Tịch tịch”. Còn nói nhà hắn rộng rãi nhưng không có ai ở, hỏi nàng có muốn hay không. Nàng lúc ấy chỉ nhìn viện trưởng một cái, sau đó không suy nghĩ nhiều gật đầu đáp ứng, sau đó mới biết, kì thật lão đầu tử chú ý đến nàng lâu rồi, mỗi lần gặp nàng luôn mang một nụ cười thoải mái, giống như rất vui vẻ vậy. Cùng với một ... tiểu quý tử “trộm” trong cô nhi viện hoàn toàn trái ngược, cho nên mới muốn đưa nàng về để trung hoà lại không khí lạnh lùng trong nhà. Thật ra thì hắn không biết là, từ nhỏ sống ở cô nhi viện, ăn đói mặc rách là chuyện thường xuyên, nàng sớm đã thành thói quen, viện trưởng đối với người nào cũng tốt như con ruột vậy, trước kia viện trưởng thường nói, muốn sống phải cười nhiều lên, càng nhiều càng tốt, bởi vì như vậy chúng ta mới có tinh thần lạc quan để chờ đến ngày mai. Ngày đó, nhìn thấy ánh mắt khích lệ của viện trưởng, nàng đã sớm trưởng thành trong suy nghĩ, làm gì cũng nhường nhịn người khác, ăn cơm cũng nhường cho đám trẻ trong cô nhi viện ăn, nhưng nàng vẫn không than vãn nửa lời

Ngộ thì khác, nói Ngộ sống ở cô nhi viện vì sinh tồn, thì dĩ nhiên sẽ có những lục đục giữa các cô nhi với nhau, lớn tuổi khi dễ tuổi nhỏ tuổi là chuyện thường xảy ra, có khi còn không được, sau đó viện trưởng liền khích lệ bọn họ ra ngoài “Tìm đồ” ăn, nói trắng ra là kêu đi ra ngoài ăn xin. Vừa bắt đầu còn có chút thu hoạch, thường xuyên có người hảo tâm có bố thí cho bọn họ, nhưng làm lâu cũng không ai nguyện ý cứu giúp nữa. Vì sống sót, các cô nhi bắt đầu đi không còn cách nào khác đành phải đi ăn trộm, không biết có phải là vì tài năng thiên phú hay không, Ngộ tuy nhỏ tuổi nhưng làm việc gì cũng luôn luôn thuận lợi, chưa từng thất thủ nên một lần bị lão đầu tử bắt tại chỗ, nàng then không chịu nổi, không phải sợ bị phạt mà là sợ bị vũ nhục. Nhưng Ngộ cũng không biểu lộ ra mặt mà còn không khách khí chửi hắn xài tiền nhiều làm chi, thuận tiện tích thêm chút đức để sau này khỏi phải bị tiền dè chết. Tuy nhiên, lão đầu tử không những không tức giận, còn cảm thấy vui vẻ. Cho nên hắn quyết định đem nàng về nhà, dĩ nhiên trong đó có khúc chiết là được. Một câu tổng kết, Ngộ tham ăn là bị lão đầu tử dụ bằng thức ăn để chui vào bẫy

Cuối cùng là hướng. Lão đầu tử nói rất đơn giản, chỉ một câu nói; nàng thật là đáng yêu. Ánh mắt nháy nháy câu dẫn lòng người, “Không cẩn thận” mang nàng về, dù sao hắn đã phạm sai lầm 3 lần, thêm 1 lần cũng không mất mát gì

Tới đây, người nhất định hoài nghi lão đầu tử rốt cuộc là ai. Tại sao khi nhàn rỗi lại thích đi dạo cô nhi viện? Thật sự rất khó nói, chẳng qua là sau khi nhận nuôi Dạ, hắn nhận thấy trong cô nhi viện “có rất nhiều nhân tài”, không mang về mấy đứa để chơi thì thật là đáng tiếc. Lão đầu tử vốn không có con cái, lại không cam lòng kĩ thuật thần thâm của mình thất truyền, cho nên tìm mấy người truyền kỹ thôi! Nhưng lão đầu tử đối với các nàng cũng không tệ, tiền học hành ăn mặc mua sắm cũng không keo kiệt. Truyền lại tất cả kĩ xảo cho các nàng xong, hắn chỉ bảo: thấy món đồ nào

thích, cứ tiện tay mà lấy. Cũng may, trò giỏi hơn thầy, tất cả đều phát triển vượt bậc. Lão đầu tử không cam lòng, bỏ đi chu du tứ hải, bảo cần có thời gian để tiếp nhận chuyện này, khi hấn đi, Dạ đã 12 tuổi, Hường chỉ mới 1. Danh hiệu “Triệu Ngộ Tịch Dạ” cực kì vang dội, kẻ thù cũng nhiều hơn, bốn cô gái có tính cách khác nhau sẽ có vận mệnh như thế nào ? Đều là do trời định ! Chúng ta hãy chờ xem !

3. Chương 3

“Phiền chết!” Trên khuôn mặt xinh đẹp viết rõ chữ không kiên nhẫn, tính tình hỏa bạo rõ ràng, không sai, nàng là người nóng tính nhất và cũng là người tham ăn nhất trong “Triệu Ngộ Tịch Dạ” – Ngộ, Ngộ Lăng Phong, hai mươi mốt tuổi, đứng thứ 3 trong 4 người, vẹn vẹn nhận nuôi sau Dạ và Tịch mấy tháng, được nhận trước mấy tháng so với Hường

“Lão đầu tử qua đời rồi sao ? Chết mấy tháng cũng không báo một tiếng!” Nàng nhất định sẽ đi mua nhiều nhang đèn cho hấn, thuận tiện tuyên bố thế giới hoà bình

Phiền a!” Không có công việc” làm cho người nào đó thật muốn nổi giận. Nàng sớm nên nguyên rửa lão đầu tử kia đi tìm chết , nàng là người chỉ cần “nhàn rỗi” sẽ phát hỏa, mà bình thường “công việc” của các nàng đều do lão đầu tử lựa chọn. Lúc trước, cho dù hấn trác táng như thế nào cũng sẽ báo với các nàng định kì một tháng một lần, nhưng lần này Từ lão đầu đi đến gần nửa tháng, ngay cả cái rắm cũng không nghe mùi, hại nàng ngày ngày giống như con heo, hết ăn rồi ngủ ngủ rồi ăn, thỉnh thoảng còn nhàm chán chơi trò tròng mắt to mắt nhỏ với 3 người kia, cuộc sống thật phiền chán a ! Nhưng mất tích một lúc mấy tháng trời đúng là quá đáng, cứ như vậy sau này nàng cũng không khác gì tử thi a. Người không hiểu chuyện còn nghĩ “Triệu Ngộ Tịch Dạ” đã rửa tay gác kiếm rồi nha !

“Nhắc tới cũng kỳ quái, lão đầu tử lần này có phải là mất tích quá lâu hay không ?!” Thanh âm của Diệp Tinh Tịch vẫn ôn nhu như cũ, lúc nói chuyện, cây đao giải phẫu cũng không rời tay, dùng đao giải phẫu gọt trái cây chính là thói quen của nàng, thật dễ dàng nha ! Dù sao đao gọt trái cây bình thường và đao giải phẫu cũng không có gì khác biệt !

“Cha không có việc gì đâu, không phải hấn đi chu du tứ hải sao ?” Triệu Hiểu Đồng là người duy nhất công nhận lão đầu tử là dương phụ. Những người khác đều xem hấn như lão đầu nhàm chán, so với người lạ còn không bằng, không xứng được nhắc đến

“Là chu du trên giường cùng nữ nhân!” Tuổi cũng đã đầy còn không sợ chết trong phần hoa nữ nhân, hấn cũng nên sợ bị địt chết đi ! Nàng ghét nhất là cùng đi ra ngoài với lão đầu tử, lần nào cũng bị hiểu lầm là tình nhân của hấn, hại nàng lần nào cũng muốn bóp chết hấn. Ngộ bắt nhả dùng ngón út đi vào lỗ mũi, sau đó bắn ra, một vật đen nho nhỏ trong nháy mắt tan biến trong không khí! Hình tượng gợi cảm hằng ngày cũng không còn gì. Người làm vệ sinh tự động do Triệu Hiểu Đồng phát minh bắt đầu dọn dẹp bãi chiến trường .

“Ái Lệ Ti cũng không tìm được hấn sao?”

Dạ vừa dứt lời, thanh âm bén nhọn của Ái Lệ Ti liền vang lên

“Lão gia tử có tin tức!”

Bốn người đầu tiên là sững sờ, sau đó tiện đà nhảy lên, trong đó kích động nhất chính là Ngộ Lăng Phong . Lão đầu tử xuất hiện có nghĩa là có việc làm

“Ái Lệ Ti, mau đưa hình ảnh vào!”

Trong nháy mắt, màn hình lớn trở thành đầy tuyết trắng. Một “gương mặt tuần tú” gần 60 tuổi xuất hiện trên màn ảnh

“Ai nha ~ có phải là tiểu nha đầu các ngươi nhớ ta nhiều lắm không a ?” Đồng Dương Sóc tự nhận là mị lực khôn cùng, bày nụ cười phạt Di Lặc với mấy nàng, còn nháy nháy mắt ...

ÁC ~! Sắp chết rồi ! Ngọt trọn trắng mắt .

“Là người nên chết đi mới đúng ! Trước khi chết cũng phải lưu lại di ngôn a !”

“Aizz ! Đau lòng chết mất, ta có thiện ý quay về báo cáo với các người, các người lại mong ta đi chết ! Haizz!” Hắc thật đau lòng nga! Trái tim sắp chịu không nổi nữa rồi. Đồng Dương Sóc vỗ về trái tim, về mặt thống khổ . Ánh mắt len lén liếc một cái, phát hiện biểu tình của 4 người kia vẫn không thay đổi

Thật là không có tim không có phổi! Hắc diễn khổ cực như vậy cũng nên phối hợp một chút chút. Có lẽ chiêu này dùng nhiều quá mất đi hiệu quả, lần sau hắc sẽ áp dụng chiêu khác

“Không chết thì nói chính sự!” Hiên Viên Dạ lạnh lạnh mở miệng. Tiết mục này đã biểu diễn gần mấy trăm lần rồi a, hắc ít nhất cũng phải có chiêu thức mới chứ .

“Chính sự ? Chính sự gì ? Làm gì có chuyện gì bất chánh xảy ra !” Hư, chính sự cái gì chứ, mấy tiểu nha đầu này thật sự là làm hắc tức chết, còn nói chính sự, từ sau khi các nàng xuất môn, cần hắc quản đến chính sự nữa sao ?

“Không có chuyện gì vậy sao người không chết đi, còn đến đây tìm chúng ta làm gì ?” Ngọt nóng tính nhưng suy nghĩ cũng khá đơn giản, nàng không biết có chuyện gì nhưng nổi giận trước rồi hãy nói

“Wow ~ liệt ~! Đứa trẻ đáng đánh đòn nàng ! Ra cửa quên mang lương tâm có phải không? Ta muốn trở về cho nữ nhi xem một chút không được a !” Mở miệng ngậm miệng đều là một chữ “chết”, cũng biết tuổi của hắc cao rồi, kiêng kỵ những thứ này. Đường nữ bất hiểu không bằng nuôi con mèo, ít nhất mèo còn có thể làm nũng cho hắc vui vẻ, còn mấy nha đầu kia chỉ biết làm hắc tức chết !

Hừ! Đã vậy, đừng trách hắc bất nghĩa. Hắc hắc!

“Ta cũng muốn hỏi người, lúc đó người mang ta về có phải quên lấy lương tâm hay không!” Lương tâm bao nhiêu tiền? Vật đó, từ khi nàng hiểu chuyện đến nay vẫn chưa từng xuất hiện qua

“Di ~? Dạ nha đầu muốn đi đâu?” Lão đầu tử la lên

“Nếu không có chuyện gì, ta muốn đi ngủ!” Tia xấu xa chớp loé trong mắt lão đầu tử không thể qua mắt được nàng, trực giác cho biết có chuyện sắp xảy ra, hơn nữa là chuyện không nhỏ. Trực giác của nàng luôn luôn rất đúng. Nàng không muốn tiếp tay làm việc xấu.

“Ái Lệ Ti, có thể tắt !”

“Không có chuyện gì, ta cũng muốn đi ngủ !”

“Ta đây cũng đi!”

Mắt thấy bốn người lần lượt đứng dậy, lão đầu tử sững sờ. —— tại sao có thể như vậy!

“Rống ~ được rồi được rồi ~ ta nói là được! Bản tính từ nhỏ đến lớn cũng không sửa, tuyệt không khả ái, người không biết còn tưởng rằng ta là dùng khối băng lớn... . “

“Lão đầu!”

“Là dạ dạ ~ ta nói ~ ai ~ người già đúng là bị thanh niên ngại

được rồi được rồi ~ đừng có trọn mắt nhìn nữa a ~ “

Nhận được vô số ánh mắt muốn giết người, lão đầu tử cũng không giỡn nữa

“Các người có từng nghe qua ‘Đồng Hoa kính’ hay chưa ? Chắc các người chưa từng nghe qua ... Ách ~ ai ~ được rồi ~ nó nguyên từ Đường...”

“Địa chỉ “

Có người không nhịn được cắt đứt hắc, ai cần hắc dài dòng như vậy chứ, nàng không quan tâm giá trị món đồ kia như thế nào, quan trọng là cảm giác khoái cảm khi đoạt được nó

“Bên trong Ứng Minh, là chi bảo đệ nhất của hắc bang Ứng Minh !” Hắc! Không phải là hắc không muốn nói nga, là tại tiểu nha đầu này vô lương tâm cắt đứt hắc giữa chừng

Con cá muốn mắc câu rồi. Ai nha nha ~ thật mong đợi nga! Hy vọng lời đồn đãi là thật sự. Hẳn nhất định phải tận mắt chứng kiến một khắc vĩ đại kia

“15 tháng sau bọn họ sẽ tổ chức đại hội tiền minh, dựa theo lệ cũ, Minh chủ sẽ đưa ra chỉ bảo ọi người cùng xem !” Đây cũng là cơ hội duy nhất thấy được “Đồng Hoa Kính”, bình thường đều bị giấu đi, căn bản không biết ở đâu

“Còn vấn đề gì không ?” Bây giờ hỏi vẫn còn kịp !

“Người có thể biến mất!” Như vậy là đủ rồi, những cái khác có thể nhờ Ái Lệ Ti. Nhưng tại sao nàng lại có cảm giác kì lạ này ? Ngộ Lăng Phong hồ nghi trợn mắt nhìn Tử lão đầu. Nhưng sự hoài nghi trong nháy mắt đã bị sự khoái trá bao trùm. Hắc hắc! Hắc bang đệ nhất của người Hoa sao ? Có lẽ sẽ có một chút khó khăn, cũng tốt, nàng đang muốn thi thố tài năng

“Vậy thì chúc các người thành công !” Hy vọng đây không phải là lần cuối cùng nàng trừng hắc! Hắc hắc!

Ngộ nha đầu, tiếp chiêu đi !

Kế hoạch gần một tháng, chờ đợi rốt cuộc cũng đã tới. Ngộ Lăng Phong đỡ mắt kính ngắm nhìn kĩ căn hộ cao cấp như hoàng cung, từ chỗ nàng có thể nhìn được tất cả hành động của bên kia, vì ban đầu đã cùng đối phương “Dự ước”, cho nên bây giờ trên dưới Ứng Minh có thể nói là đều đang trong trạng thái khẩn cáo. Chỉ là thủ ở bên ngoài tiểu đệ cũng nhanh đem khu nhà cấp cao làm thành một vòng tròn . Bên trong tuần tra càng không cần phải nói, gấp mấy chục lần với tân khách

Dùng chiến thuật biến người với nàng ! Hừ! Nhiều người không nhất định hữu hiệu, nhất là đối với nàng. Bọn họ cho rằng nàng sẽ xông vào sao ? Hmm ~!

Bất quá , hình thức trước mắt đúng là có chút khó khăn để giải quyết! Ứng Minh dù sao cũng là đệ nhất đại bang của người Hoa, thực lực không thể khinh thường. Chỉ nhìn một, nàng cũng biết bên trong đầm rồng hang hổ. Huống chi, vừa rồi đến đây, nàng đã nhìn thấy rất nhiều khuôn mặt thân quen —— chính là những chủ nhà mà lúc trước nàng đã từng “thăm” qua. Đúng là cục diện dành cho nàng

Tầm mắt Ngộ Lăng Phong dời lên lầu 2 , lúc trước nàng đã bảo Ái Lệ Ti xâm nhập hệ thống của đối phương để điều tra qua. Biết vật kia đang ở trong mật thất trên lầu 2 , hơn nữa Ái Lệ Ti còn thuận tay phá giải mật mã của mật thất. Hệ thống sẽ không thể kiểm tra được nàng là thật hay giả, nhờ vậy, mỗi lần các nàng đi trộm đều có để lại chứng cứ nhưng không thể tìm được nguyên nhân

Thời gian đã đến ! Ngộ Lăng Phong chậm rãi thở, bắt đầu hành động, nàng phải nói rằng, những người này rất không thông minh khi lựa chọn đặt yến tiệc vào buổi tối, làm vậy càng khiến nàng dễ dàng hành động hơn, nhiều người còn nói nàng vô dụng, xem đi – rõ ràng là những người này còn vô dụng hơn gấp ngàn lần. Nàng xoay người tung mình lên trên, so với con mèo con còn thoăn thoắt hơn.

Thủ vệ ở lầu 2 cũng không quá nhiều, hẳn là rất tin tưởng vào thủ vệ ở lầu

Thần không biết quỷ không hay chuốc thuốc mê ấy thủ vệ, thông qua hành lang trống trơn, đeo mắt kiếng cao cấp có thể khổng chế tia hồng ngoại lên, thân thủ linh hoạt tránh những hồng ngoại tuyến trong mật thất, nhờ vào mật mã Ái Lệ Ti tìm được, mở cửa, lấy vật. Hết thấy dễ dàng đến ngoài dự liệu của nàng, cả quá trình chỉ mất ba bốn phút, đợi đến khi đối phương phát hiện bảo vật bị mất thì Ngộ Lăng Phong nàng đã rời đi từ lâu

“Nhưng ~ đúng là sợ bóng sợ gió dư thừa!” Còn cho là bọn họ rất lợi hại ! Nguyên lai cũng là một đám tự cho là mình thông minh

Có chút thất vọng. Quá dễ dàng, không kích thích như dự đoán của nàng. Đứng trên tầng lầu cao nhất, nhìn đối phương đang hỗn loạn, tâm tình nàng đột nhiên trở nên vui vẻ

Lấy gương đồng ra, nhìn vào, thành thật mà nói thì trừ cũ một chút, nàng cũng không thấy nó có gì khác so với những chiếc gương khác . Có lẽ chỗ khác biệt nhất chính là nó có 2 mặt gương

Ban đêm, gió chậm rãi đẩy mây đi , lộ ra vầng trăng tròn 15. Nhìn mình trong gương, Ngộ Lăng Phong đột nhiên cảm thấy kì lạ. Theo bản năng nhìn về ngực mình, nàng thấy có một điểm sáng lớn, hơn nữa lại càng lúc càng lớn, Ngộ Lăng Phong kinh hãi ngẩng đầu, mới phát hiện ánh sáng từ mặt trăng bắn vào gương

đồng, sau đó theo phản xạ bắn vào nàng. Từ trường lực ánh sáng, Ngọ Lăng Phong có chút run rẩy. Nàng cảm giác có chuyện sắp xảy ra, còn chưa kịp phản ứng, nàng đã thấy ánh sáng kia trở nên thật chói mắt

“A

!”

Trong một đại trạch, tiếng hô la lên, hỗn loạn một mảnh. Mà trên một lầu cao, một bóng người biến mất trong đêm tối ...

4. Chương 4

Quảng lăng thực Kari, tùy quý đây là kinh.

Bát phương tụ hợp, năm đật như chỉ đều.

Đại báí ánh vô ích sắc, thêm tiêu phát liên doanh.

Tầng thai ra cứu trùng, kim bích ma hạo thanh.

Cùng bốn ba nước chảy cốc, khác hẳn theo như mây trôi manh.

Thanh lâu Húc Nhật ánh, đồng cỏ xanh lá xuân phong chuyện.

Phun ngọc chiếu sáng, nhả mây bướm bướm giới khuynh thành.

Đền trước lẫn nhau xảo tiểu, mạch ăn ảnh xu ninh.

Phiêu diêu Thúy Trúc mỏng, thấp thoáng hồng nhu minh.

Lan xạ xa không tiêu tan, quần dây cung rồi rãnh từ thanh.

Khúc sĩ thủ viết văn, người phóng khoáng lạc quan theo tính bề ngoài.

Mật mờ nhưng lại cùng tấn, mềm rủ xuống đem gì doanh.

Mà thân hôm nay vui mừng, sờ vự phía sau tên.

Chịu học chư nho bối, sách cửa sổ lằm cả.

—— quyền đức dư quảng lăng thơ

Đường triều

Trong thành Dương Châu phồn hoa , cửa hàng bốn phía san sát nhau, người người đi trên đường, có thể nghe thấy tiếng thét chói tai của người bán đậu hũ, khắp nơi đều là cảnh tượng phồn vinh.”Thiên hạ quá lớn, giương cầm đầu”, Dương Châu làm đệ nhất : thành thị phồn vinh nhất, buôn bán phát đạt nhất (tất nhiên). Nói tới buôn bán, không thể không đề cập đến hai nhà Sờ, Lâm. Thủ phủ tại Dương Châu, Mạc gia làm lũng đoạn bao gồm vận tải đường thủy, vải vóc, trân châu, ngư nghiệp , đều là những nghề nghiệp chủ yếu. Mà làm gần với Mạc gia Lâm gia thì ôm đồm cả Dương Châu củi gạo du muối. Có thể nói, Dương Châu phồn hoa, hai nhà Lâm Mạc công lao không ít, hàng năm nộp thuế cũng gần trăm vạn lượng. Dĩ nhiên, để dân chúng nói chuyện phiếm không chỉ có vậy. Ai cũng biết hai đương gia phu nhân đều đối nghịch nhau rất nhiều, chỉ cần chạm mặt thì người chết ta sống, chính là vấn đề mà dân chúng Dương Châu thương mang ra nói

Lúc này , trong đại trạch của Mạc gia, thỉnh thoảng lại truyền ra từng đợt “khóc thê thảm”, làm người bên đường tò mò

Ba ngày ! Mạc phu nhân đúng là tinh lực mười phần nha!

“Ô... ...”

Bọn hạ nhân lại nhìn vào phòng chủ một lần nước, sau đó trộn trắng mắt, tiếp tục công việc.

“Ai ~! Lại tới nữa !” Nha đầu giáp bắt đắc dĩ thở dài, tiếp tục quét lá rụng dưới sân

“Thiếu gia thật đáng thương! Ngày ngày đều bị buộc cưới!” Nha đầu hai nhỏ giọng phụ họa, che miệng cười trộm.

“Còn cách nào sao, trai lớn lấy vợ, thiếu gia cũng hai mươi bảy rồi a !” Nếu tích cực một chút, đã sớm có mười mấy đứa con. Nha đầu bính cũng tham gia vào. Tiếp, những gia đình, nha đầu đang nhàm chán cũng tham gia phụ họa, bắt tri bắt giác tạo thành một vòng tròn, nói chuyện vô cùng say sưa, chỉ còn thiếu chưa lấy rượu và đồ ăn ra để làm một bàn tiệc nữa mà thôi

“Các người đang nói nhỏ cái gì ? Không muốn làm phải không ? ! Còn không làm việc cho ta!” Một tiếng rống đột nhiên vang lên, kéo nha hoàn, gia đình trở về thực tế, sau đó nghiêm chỉnh làm việc. Aizz nga ~! Lại bị bắt bớ . Mạc gia đối với hạ nhân đãi ngộ rất tốt, bất luận là ăn ở hay tiền bạc đều tốt hơn rất nhiều, chủ nhân đối với hạ nhân cũng rất hiền hoà, căn bản không xem như chủ tớ. Cũng vì vậy, hạ nhân trong phủ cũng rất mực trung thành, một khi đã vào phủ cũng không muốn rời đi. Cũng dần quen với sự hiền hoà của chủ nhân. Ngược lại, Lý quản gia lại có phép có lễ với Mạc gia. Tổ tiên của Lý Trung Thành từng nhận ân huệ của Mạc gia, sau này lại vào Mạc gia làm quản gia, cứ như vậy đời đời tương truyền. Sớm đã được coi như người nhà Mạc gia, không khác. Mà bây giờ, Lý Trung Thành cũng chỉ lớn hơn đại lão gia Mạc gia 3 tuổi, coi như là trưởng bối, ngay cả Mạc lão gia cũng kính nể hẳn 3 bậc. Thật ra thì Lý quản gia bình thường cũng rất hiền hoà, chỉ khi đối mặt với gia đình làm biếng mới nghiêm khắc một chút thôi

Lý Trung Thành nhìn bọn hạ nhân trong nháy mắt đã trốn đi, khẽ thở dài. Cứ tiếp tục như vậy, làm sao có thể sống được nữa ! Chủ nhân tùy tiện người hầu cũng không tuân theo quy củ! Nhìn về phía tiếng khóc không ngừng vang lên, Lý quản gia cảm thấy thật vô lực, cảm giác mấy cây tóc lại bạc thêm. Ba ngày ! Lão phu nhân không thấy mệt, lỗ tai hẳn cũng điên rồi a !

“Ô ~ ô ~ sao ta lại đáng thương như vậy a! Mười tám tuổi đến Mạc gia, xin thần bái phạt mãi đến 20 tuổi mới có được 1 đứa con trai. Cực khổ nuôi nó khôn lớn, không ngờ lại là đứa con bất hiếu! Ô ~ ô ~ Hương khổi của MẠC gia sớm muộn gì cũng gãy trong tay ta ~ ô ~ ô ~ ta thật có lỗi với liệt tổ liệt tông của Mạc gia, thật có lỗi với bố chồng mẹ chồng ~ ô ~ ta rất xin lỗi người a ~ lão đầu tử, là ta vô dụng, ấp trứng nhưng không ra được trứng đời sau a ~ ô ~!”

“Mẹ ~” Mạc Kính Phong dở khóc dở cười, khi nào thì hẳn biến thành “ấp trứng không ra được trứng đời sau” a ! Chẳng qua là hẳn chưa muốn cưới xin mà thôi, có cần phải làm lớn chuyện vậy không ?! Hơn nữa, hẳn cũng chỉ mới 27 tuổi, cũng không phải là xấu đến không lấy được vợ. Trên thực tế, hẳn là một mỹ nam anh tuấn vô địch,, lại là mỹ nam đứng nhất thành Dương Châu, bao nhiêu danh môn khuê nữ vắt hết óc cũng chỉ muốn được một cái liếc mắt của hẳn, hẳn chỉ cần ngoắc ngoắc tay, nhất định sẽ có hàng vạn cô nương chạy đến, mẹ có cần phải lấy nước mắt rửa lỗ tai hẳn hay không ?

“Câm miệng! Ta không có đứa con bất hiếu như ngươi!” Mạc lão phu nhân hung hăng trộn mắt nhìn con mình một cái, nàng 50 tuổi nhưng thoát nhìn như 30 tuổi, tuy nói là “khóc” nhưng trên mặt sớm đã không còn nước mắt. Đôi mắt đẹp tròng con mình, vẫn giữ vẻ phong tao vô hạn của đại mỹ nhân Dương Châu 30 năm trước

“Ta chỉ chưa muốn cưới mà thôi, ngài... ..” Có cần thiết ép gấp vậy không ?

“Bây giờ không muốn, chẳng lẽ đợi đến khi ta xuống mồ mới muốn ?!” Nàng có thể không vội sao? Bất hiếu tử! Không biết thông cảm cho nàng phải đối diện với tâm lý muốn có cháu nội đến điên đi được, còn ngày ngày đối mặt với “người kia” luôn đem cháu mình ra khoe, còn dám nói như vậy ? Hừ !

“Mặc kệ ! Ta cho ngươi một tháng, một tháng sau đưa một cô nương về, hoặc là 1 đứa cháu nội về! Hừ!” Mềm không được thì mạnh bạo, mặc kệ, bây giờ nàng chỉ muốn cháu nội !

Không phải chứ ! Mạc Kính Phong há hốc mồm. Một tháng? ! Còn kêu nhanh chóng đưa cháu nội về cho nàng ? Nhét hẳn vào bụng trở lại còn dễ dàng hơn !

5. Chương 5

“Mẹ ~” Đừng làm người khác khó chịu như vậy ! Nhất định phải tăng thêm thời gian, ví dụ như 2, 3 năm, hoặc 1 năm cũng được !

“Không nói nữa ! Cứ quyết định như vậy, nếu một tháng sau người còn chưa chọn được thì ta sẽ chọn thay người!” Mạc phu nhân nói xong, không cho con mình cơ hội phản đối đã giả bộ ngu ngơ không biết chuyện gì ngê ngơ ngang rồi đi. Hắc hắc! Nàng nên dùng cách này sớm, trước kia hắc vẫn có cách trốn thoát, để xem lần này hắc làm sao mà trốn !

Mạc Kính Phong trăm triệu cũng không nghĩ đến mẫu thân sẽ dùng chiêu này ! Đáng chết! Hắc sớm nên đề phòng mới đúng, chẳng qua là hắc không ngờ quyết tâm đón dâu của mẫu thân ~ Ách, nói đúng hơn là ôm cháu nội lại mãnh liệt như vậy ! Tốt lắm, bây giờ còn muốn hắc kết hôn cùng nữ nhân ? Bên cạnh hắc cũng không thiếu nữ nhân a ! Hơn nữa người người xinh đẹp vô cùng, nhưng cũng chỉ là do muốn chơi đùa một chút, chưa một lần nào hắc nghĩ sẽ đưa các nàng vào cửa. Hắc thừa nhận mình phong lưu, không sai, nhưng đối với những cô gái này, hắc thà thiếu chứ không muốn dư thừa. Nhưng bây giờ thì khác, chỉ cần “áp ra trứng” được, mẫu thân nhất định sẽ hài lòng

Phiền a!

“Lâm Gia Hưng, người có tin người cười nữa thì ta giết người không a !” Không biết là do ai làm hại, nếu không phải người này kết hôn sinh con sớm như vậy, mẹ hắc cũng không bị kích thích đến thế. Điều là do tên này gặp đá bỏ xuống giếng !

Mạc Kính Phong vì quyết định của mẫu thân mà phiền não không dứt. Mẹ hắc quyết tâm muốn hắc thành thân, hại hắc nhất thời không kịp ứng phó, không thể làm gì khác hơn là tìm bạn tốt ra ngoài uống rượu giải buồn. Nhắc tới cũng kỳ quái, hai đương gia phu nhân Lâm Mạc tranh đấu như thế nào người người ở Dương Châu đều biết, lúc tuổi còn trẻ thì so sánh dung mạo, nam nhân, già rồi thì so sánh gia nghiệp, so sánh con trai tiện dãi so sánh luôn cháu nội. Nhưng làm người ta không nghĩ tới chính là, hai đứa con của hai nhà này lại là sinh tử chi giao !

“Mạc lão phu nhân cũng suy nghĩ vì hương khói của Mạc gia, hai mươi bảy tuổi cũng nên thành thân !” Tuy nói như vậy nhưng trong lòng Lâm Chính Hưng cười mãi không dứt ! Trời đất luân chuyển a, rốt cục cũng đến phiên hắc! Nghĩ lại 1 năm trước, mẹ của hắc vì muốn “Tiên hạ thủ vi cường”, buộc hắc trong 2 tháng phải thành thân, còn dám an bài một tên trộm (nữ) loã thân nằm lên giường chờ hắc. Hại hắc trong cơn tức giận nửa đêm lén trốn. Hoàn hảo trên đường rồi đi gặp phải Lăng Tiểu Tiểu – hiện giờ là phu nhân của hắc, nếu không còn không biết khổ sở đến bao giờ

Mạc Kính Phong liếc hắc một cái, hắc nghĩ thành thân là thành thân hay sao a ? Quan trọng là phải xem người kia có phải là nhân tài hay không, cũng không phải ăn cũng giẫm phải “cứt chó vận” như hắc, vừa ra ngoài cửa liền nhặt được một bảo bối —— cô gái yêu tha thiết

Lâm Gia Hưng lúc “bay” ra ngoài thì gặp được 1 cô gái, nói là nhặt được cũng không quá đáng !

Mạc Kính Phong rầu rĩ uống rượu. Phiền a! Một tháng! Nếu không có cách thì coi như xong ! Dù sao mẹ hắc cũng chỉ muốn 1 người nối dõi tông đường. Cùng lắm thì chọn đại một khuê nữ nào đó nhìn thuận mắt nhất. Chẳng qua là cảm thấy có chút rầu rĩ, có lẽ là bên cạnh quá nhiều người hưởng hạnh phúc ngọt ngào, ví dụ như cha mẹ hắc ân ái ái ái, hay Lâm Gia Hưng và phu nhân của mình Lăng Tiểu Tiểu, điều này làm cho hắc cũng muốn có một người con gái để yêu tha thiết

Phiền phiền phiền! Phiền a ~!

Tử lão đầu! Xú lão đầu! Cái rắm lão đầu! Tức chết nàng! Ngộ Lăng Phong vung tay đánh xuống một cái đầu gỗ ! Tử lão đầu ~! Nàng đánh , nàng đánh, nàng đánh đánh đánh ~ đánh chết bản tính của hắc ! Bảy ngày ! Bị cái gương này “hút” về Đường triều đã 7 ngày! Ngày nào cũng lén la lén lút, ngay cả một chút đầu mối để trở về cũng không có. Nàng đến bây giờ cũng không biết vì sao lại trở về cổ đại, trực giác cho nàng biết, nhất định là nhờ tử lão đầu kia !

“Tiểu Ngộ a ~ đừng đánh nữa ~ coi chừng tổn thương chân !” Một lão phụ nhìn thấy nàng như vậy liền kinh hãi. Nhìn trận thê của nàng kia, miếng gỗ giống như là kẻ thù giết cha của nàng vậy. Bảy ngày trước nàng té xuống núi được 1 đại phu cứu giúp, nhìn thấy nàng quần áo xốc xếch nằm trên mặt đất mới thương tình cứu về, nhưng khi nàng tỉnh lại thì không biết đây là đâu, thậm chí còn chỉ vào mình, nói mình đến từ thế kỉ 21, cái gì gương cổ, xuyên qua thời không , ... thật không có ai hiểu nàng đang nói cái gì . Thỉnh thoảng còn mắng mấy câu làm người ta mặt đỏ tim đập, ý tứ như là ” Đi đi nếu người chưa muốn chết” , ... Có lẽ, nàng bị người ta ức hiếp quá nhiều, vì thế nên tính tình mới đại biến, thậm chí là không còn nhớ được gì ...

Bởi vì nhất thời thương hại, lão phụ liền dẫn nàng “không chỗ nương tựa” về nhà

Nàng là bị đả kích lớn, không sai, nhưng là vì chuyện nàng bị hút về đời Đường tạo thành. Ngộ Lăng Phong dùng 3 ngày mới có thể tiếp nhận được chuyện này. Thật châm chọc ! Lúc trước nàng còn chỉ vào mặt tác giả nói “xuyên qua thời không đúng là ngu ngốc”. Người làm sao có thể xuyên qua thời không? Bây giờ đúng là gặp báo ứng. Sự thật chứng minh, thà tin là có, chứ không được không tin. Haizz ...

Làm nàng tức giận nhất chính là, tên thủ phạm làm ra những chuyện này lại không bị hút cùng nàng ! Sau khi biết rõ sự thật, nàng từng nhờ người ta dẫn nàng đến chỗ bị té xỉu, nhưng ngay cả cái rắm cũng không có! Lão phụ nói cũng không thấy cái gương nào. Nàng thật sự nghi ngờ cái gương này có cùng nàng trở về Đường triều hay không. Đáng chết ! Đồ vật kia là mấu chốt của câu chuyện, không có nó, nàng làm sao mà trở về? Chết tiệt! Nói đến nói đi cũng là lão đầu tử làm hại! Hắn tốt nhất là hy vọng nàng không thể trở về được đi, nếu nàng trở về được, nàng sẽ không nể tình công lao nuôi nấng 10 năm mà đi chém hắn trước. Hừ ! Chém trước rồi nói sau

Ngộ Lăng Phong hừ lạnh một tiếng, tiếp tục cuộc chém giết đầu gỗ của nàng

Hôm nay thành Dương Châu náo nhiệt cực kì, sáng sớm trên đường đã đầy áp người. Hơn nữa càng lúc càng tăng lên. Hôm nay cũng không phải là phiên chợ, cũng không phải là ngày quốc khánh hay quốc gia đại sự gì, càng không phải là Hoàng thượng đi tuần! Vậy rốt cuộc là chuyện gì mà làm dân chúng chú ý, cả kinh thành sôi sục thế kia ? Thật ra lớn cũng không lớn, nhỏ cũng không nhỏ, chỉ là Mạc đại thiếu gia cử hành “vứt tú cầu chọn hôn” mà thôi ! Mà Mạc Kính Phong Mạc đại thiếu gia vừa vặn là đệ nhất mỹ nam tử của thành Dương Châu, người đàn ông độc thân hoàng kim mà ai cũng mong muốn ! Một khi gả vào là không cần lo chuyện cơm gạo nữa, ai mà không muốn gả ?! Ngay cả nam nhân cũng ai oán mình sinh nhầm thời, lại đầu thai làm nam nhân! Cho nên các cô gái trang điểm thật lộng lẫy, từ sáng sớm đã đến giành chỗ. Sợ đến muộn sẽ lỡ mất vị trí tốt, cũng mất luôn cơ hội tốt. Nhưng cũng không ngờ mộng chim sẽ muốn biến thành phượng hoa của các cô gái này lại lớn như vậy! Thiên kim tiểu thư, con gái rệu, kĩ nữ thanh lâu, thậm chí thiếu phụ vừa để tan chồng hay chồng gần chết cũng đến. Dù sao thì Mạc thiếu gia cũng là danh môn, ném tú cầu như vậy, ai cũng có cơ hội. Bất tri bất giác, trên đường thành Dương Châu đã đầy áp người. Người không nên tới cũng tới

Mạc Kính Phong từ trên lầu nhìn xuống, chăm chú nhìn vào đám nữ nhân bề ngoài thoát nhìn cực kì nho nhã, miệng tươi cười ngọt ngào, nhưng hắn đã sớm biết bên trong các nàng đang đấu đá, tính toán lẫn nhau ! Haizz !

“Chi ~~!” Lại bị đá ! Đây là lần thứ mấy rồi ?! Ngộ Lăng Phong nhú mày, lửa giận không có chỗ để bốc lên, đây là lần thứ mấy nàng bị “ám sát” rồi ?! Lần đầu tiên nàng có thể lí giải! Nữ nhân mà ! Dù sao nàng cũng là đệ nhất mỹ nữ, bị người ta ghen cũng đúng thôi! Ghen tị một chút cũng không sao ! Dù sao nàng cũng là người hiện đại, không muốn cùng nữ nhân cổ đại tính toán chi li. Vì biểu hiện nàng rộng lượng, nàng chỉ vung lên một nụ cười sát thương – cực kì quyến rũ, nhờ người ta nhường chỗ cho nàng 1 chút, không ngờ mấy phút sau, nàng lại tiếp tục bị đá

“Nhường một chút ~!” Có người nói như thế ~!

Rống ~ cái gì chứ ? Làm như đi đầu thai không bằng ! Bất quá cũng lạ , hôm nay Hoàng thượng đi tuần a? ! Tại sao thành Dương Châu lại náo nhiệt như thế! Hơn nữa, Dương Châu này đúng là không phải bình thường! Nhân khẩu thật nhiều, sự phồn hoa đảm bảo không thua New York thế kỉ 2

Vốn chỉ tò mò muốn đi xem một chút, mục đích của chuyến đi này là để tìm thuốc trị bệnh cho Lưu lão cha, không ngờ bây giờ quay đầu đã không còn kịp nữa! Người phía sau không ngừng xông tới, nàng căn bản không thể xoay người. Cuối cùng biến thành cái chặn bị động bị người ta đẩy đi. Ngộ Lăng Phong tâm tình

khó chịu tới cực điểm, nhưng nghĩ lại, nếu có thể nhìn thấy hoàng đế Đường triều cũng không phải chuyện xấu, ít ra trở về thế kỉ 21 cũng có thể khoe khoang một chút. Không biết chừng bao lâu, đội ngũ đang di chuyển rốt cục cũng đứng lại – vì quá đông không đi nổi nữa

Ngọ Lăng Phong đi hơi cà nhắc, nhìn một chút, nàng cao gần 1m7 xem ra rất có ưu thế. Phía trước là một lối dài không xa, phía dưới đầy nghịt người —— xác thật mà nói thì nàng chỉ nhìn thấy búi tóc của bọn họ

Rống ~ làm như 100 năm hoàng thượng mới đi tuần 1 lần a! Mở một cái đài lớn như vậy, chẳng lẽ muốn diễn trò sao ? !

“Cái kia ~ đại tỷ ~ chẳng lẽ có gánh hát nổi tiếng đến biểu diễn a ?” Cùng cổ nhân ở lâu, Ngọ Lăng Phong phát hiện mình lễ phép hơn rất nhiều

Lần đầu tiên bị gọi là “Tỷ”, Trương quả phụ tuổi đã gần năm mươi, nhất thời mặt mày hớn hở! Ha hả ~ thì ra nàng trẻ như vậy, về nhà nhất định phải lấy gương ra soi lại

“Ôi ~ gánh hát cái gì ? Người là người mới chuyển đến sao ? Không có nghe hôm nay... Ai nha ~ bắt đầu rồi !” Còn chưa kịp nói hết lời, Trương quả phụ chen chúc về phía trước, thân thể mập mạp quá độ làm cho Ngọ Lăng Phong càng bị ép ác liệt hơn

Đáng chết ! Bắt đầu cái gì ? Ngọ Lăng Phong bị buộc nhìn lại.

Sách sách ~! Thật đẹp trai nha ! Mặc dù khoảng cách có chút xa, nhưng thị lực của Ngọ Lăng Phong vẫn đủ để nhìn thấy người đang đứng trên đài. Mày rậm, ánh mắt hữu thần, mũi cao, môi mỏng khẽ gợn lên ~!

Khó trách những nữ nhân này điên cuồng như vậy! Cuộc chiến này làm Ngọ Lăng Phong nghĩ đến 3 chữ “concert”. Đường triều cũng có hình thức này sao ? ! Cũng không khác lắm a ! Bất quá soái ca kia nhìn sao cũng không giống với những gã ca sĩ ảo lả a !

6. Chương 6

Rống ~ sao lại ồn ào như vậy ! Mặc kệ, đi trước đi rồi hãy nói ! Ngọ Lăng Phong vừa định rời đi, đám người kia bắt đầu ồn ào lên, kèm theo vô số tiếng thét đinh ốc nhức tai !

“Mạc thiếu gia ~ bên này ~!”

“Bên này ~ ~ “

“Mạc thiếu gia ~ người ta rất yêu người nha ~ Mau ném cho người ta a ~ ~ “

“Là bên này mới đúng ~ nơi này ~ ~ “

Ngày ~! Ngày tận thế sao? Màng nhĩ của nàng sắp bị thủng rồi ! Nữ nhân Đường triều quả là danh bất hư truyền !

“shit! Làm cái gì a!” Ngọ Lăng Phong thấp rủa một tiếng, lại bị tiếng thét chói tai làm cho điên đảo tinh thần .

“A ~ “

“Mau đoạt ~!

“Rống ~ là của ta ~ cướp ngay ~!”

“A ~ cầu của ta ~ còn ta!”

“Đáng chết ~ a ~ mặt của ta ~ người nào đụng vào mặt của ta ~ ta bắt các ngươi liều mạng !”

“Ghe tởm ~ đem cầu cho ta ~ “

Các tạp âm cùng những tiếng chửi rủa làm cho hiện trường hỗn loạn không thôi

Ngọ Lăng Phong há hốc mồm! Trời ạ ~! Có ai nói cho nàng biết đang xảy ra chuyện gì không ? Khi nào thì nàng bắt đầu bước vào chiến trường a ?

Không chỉ có Ngọ Lăng Phong, ngay cả Mạc Kính Phong trên đài cùng người Mạc gia bị làm cho sợ choáng váng ! Mặc dù bọn họ đều biết Mạc Kính Phong rất được nữ nhân hoan nghênh, không sai , nhưng ~~ cũng không đến nỗi điên cuồng như thế này đi ! Vừa rồi trông ai cũng tao nhã sang trọng, thoát cái đã biến thành cộp mẹ bảo vệ con a ! Mà Lâm Gia Hưng đã chuẩn bị tinh thần xem náo nhiệt cười đến lộn ruột ra ! Ngày ~! Quá ~ quá ~ trắng quan ! Quả thực chỉ có thể dùng từ “thê thảm không nỡ nhìn” để hình dung

“Người còn cười được ~!” Cũng là chủ ý của hắn, còn nói cái gì tùy tiện chọn nữ nhân không bằng để ông trời quyết định. Lần này Mạc Kính Phong hẳn đúng là điên rồi, lại đi nghe lời xúi bẩy của “tiểu nhân”, lại còn tổ chức ba cái vụ “vứt tú cầu chọn hôn” này nữa ! Hơn nữa còn không định ra điều kiện gì ~! Xong ~! Nếu như gặp xấu nữ, Hoa nương thậm chí là nữ tặc thì làm sao bây giờ ? Dù sao những nữ nhân trẻ tuổi, tướng mạo đẹp, gia thế trong sạch cũng không nhiều lắm !

A ~ thật là thất sách a! Mạc Kính Phong gấp đến độ xoay quanh, lòng bàn tay ứa mồ hôi! Đáng chết ! Càng ngày càng kịch liệt, cầu đâu? Vừa tìm thấy, thoát cái lại biến mất trong đám nữ nhân. Hắn thật hy vọng quả cầu bị xé nát, để hắn có lí do huỷ bỏ cái “vứt tú cầu chọn hôn” này ! Như vậy còn thuận tiện để mẹ hắn bỏ đi cái ý niệm bắt hắn cưới vợ trong đầu !

Mới nghĩ như vậy, Mạc Kính Phong liền nhìn thấy một thân hình yếu diệu nâng lên trên không, nhắc chân đảo qua, những nữ nhân chung quanh nàng đều la “đầu” lên, cũng té hết một mảnh !

Mạc Kính Phong nhướn lông mày, còn biết võ công ? ! Mặc dù động tác đá người này có chút ngốc, có lẽ vì bị chen chúc nhiều quá. Vì khoảng cách khá xa nên hắn không thể nhìn thấy rõ khuôn mặt của cô gái này, nhưng hắn biết một chuyện, nàng có mái tóc màu đen xoăn rất đẹp ~! Cái này ở Đường triều rất ít thấy ~ không ~ là chưa từng thấy !

Mạc Kính Phong đột nhiên có hứng thú với nàng, nhìn đám nữ nhân bị nàng đánh, hắn bỗng nhiên muốn xem kịch vui. Quả nhiên! Sau một trận kêu “đầu”, mọi người bắt đầu tạo thành vòng tròn xoay quanh cô gái đó !

Hmm ~! Có ý tứ! Chính là nàng ! Mạc Kính Phong cùng Mạc lão phu nhân đồng thời “La dừng” ! Không biết có phải vì trực giác sai lầm hay không, cả hai người đều thấy nếu tiếp tục nữa, chắc chắn sẽ có chiến tranh thật sự !

“Lý quản gia!” Mạc lão phu nhân la lên, Lý quản gia lập tức hiểu ý chạy đến

“Xin mời cô dâu lên đài!” Lý quản gia liếc cái mạng già rỗng lên, chỉ sợ xa quá cô gái kia sẽ không nghe được

Ngọ Lăng Phong đặc ý nhìn “tú cầu” trong tay, khoé miệng vung lên nụ cười khiêu khích. Nói giỡn sao ~! Cùng nàng đoạt đồ? ! Danh hiệu “thần thủ” của nàng trên giang hồ còn gì nữa a ? Không có bản lĩnh đã sớm chết dưới tay nàng !...

Đối với người đến từ ngàn năm sau như nàng, các nàng sớm đã biến thành đá. Nàng cũng không biết giá trị của “tú cầu” kia, cũng không muốn tham gia cuộc chiến tranh, được chứ ?! Nhưng hết lần này tới lần khác làm nàng không thể động đậy thì không nói, còn có người cố ý đá, đánh, thậm chí là giật tóc nàng . Rõ ràng ~ đủ rồi! Mất thấy có thứ đang bay tới trên đầu nàng, nàng theo bản năng mới chụp lấy, không ngờ bị mấy nữ nhân kia lao đến chém giết! Đáng chết ~! Nàng không thể nhịn được nữa . Ngọ Lăng Phong một chiêu “Hoành tảo thiên quân” quét các nàng thất linh bát lạc. Còn chưa kịp thở ... Một bầy cộp mẹ khác lại chạy đến ! Rõ ràng ~! Không sao! Nàng đâu ! Một tiếng vang lên, Ngọ Lăng Phong hài lòng hít thở không khí mát mẻ xung quanh. Nhìn những con mắt tức giận đang bắn vào nàng, tâm tình nàng bỗng trở nên thật thoải mái. Dù sao đến Đường triều đã lâu, bao nhiêu lửa giận đều bộc phát ra hết, tâm tình tốt là phải thôi

“Ô ~~ cầu của ta!” Có người khóc la!

“Chán ~ hại ta liêu mạng này giờ ~!”

“Thật hâm mộ nga!”

“Đúng vậy! Ta cũng vậy !” Tại sao không phải là nàng! Ô ~ giấc mộng của nàng !

“Hừ ~ ghê tởm ~ đắc ý cái gì !” Sớm biết vậy, nàng đã đi học võ, như vậy cầu đã là của nàng

Một thanh âm “dừng” la lên! Tiếng la khóc cũng không ngừng. Có người tức giận, có người ghen tị, có người hâm mộ, còn một số người bực mình vì không có gì hết. Dĩ nhiên cũng không thiếu tiếng thảo luận náo nhiệt

“Cô nương ~ mau lên ~! Mạc thiếu gia vẫn đang chờ a !” Có người lên tiếng nhắc nhở vì thấy Ngộ Lăng Phong quá cao hứng ... Lâu như vậy vẫn không có phản ứng gì

“Cô nương ~ còn đứng ngây đó làm gì! Mau lên a!” Lại có người thúc giục nàng.

“Đúng vậy đúng vậy ~! Mạc thiếu gia cũng đang nhìn a !” Hắn thật đẹp trai nha. Trong lòng lại thêm mất mát vài phần

Lên đài? Người nào đang nhìn chứ ? Không biết là ai đẩy nàng lên, Ngộ Lăng Phong mới có chút phản ứng. Nhìn chung quanh một chút, ách, tại sao mọi người đều nhìn về phía nàng a ? Đúng nga! Ngộ Lăng Phong phản ứng chậm chạp nhìn vào vật trong tay, đám nữ nhân này không phải là đang đoạt tú cầu sao ?! Chẳng lẽ là

cái này?

Ngộ Lăng Phong buồn bực nhìn con đường mọi người nhường ỳnh ! Sao mọi người đều thúc giục nàng a ? Đứng nói là ...

Aha Hmm ~ aizz ~ không được! Phải ổn định! Không thể biểu hiện thật cao hứng! Ngộ Lăng Phong Nàng cũng không phải là người thấy tiền sáng mắt. Cho dù “không cẩn thận” chiếm được “giải thưởng” thì sao nào ?! Nàng cũng không thiếu tiền, hàng năm lão đầu tử đều cho nàng số tiền nhiều đến nỗi con cháu sau này nàng ăn xài cũng không hết ! Cho nên nàng tuyệt không thích cũng tiền ! Tuyệt đối không thích ! Tuyệt đối – được rồi ! Nàng thừa nhận nàng có một chút hưng phấn, cũng vì nàng đang thiếu tiền nha. Tài sản lớn ở thế kỉ 21 tạm thời không dùng được

Ngộ Lăng Phong chậm rãi xoay người, nhìn về phía lôi đài, nàng thật cao hứng a. Hai lão đầu tử ở chung với nàng rất tiếc tiền, đây cũng là cơ hội tìm lấy tiền a ~

7. Chương 7

Đang lúc mọi người cảm thấy như chờ đến nửa thế kỉ, Ngộ Lăng Phong rốt cục cũng cười khúc khích đi lên đài, nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trước mắt ~ áo không ~ Thiên Sứ nam nhân! Còn một bầy người đang cười khó hiểu nhìn nàng, nàng cảm thấy có chút không kiên nhẫn ! Chờ “Khách quý” trao giải. Bất quá hình như “thiên sứ” này nhìn nàng cũng quá lâu rồi đi ! Hơn nữa còn dùng ánh mắt háo sắc kia nhìn nàng. Nàng biết mình rất đẹp, nhưng cũng đừng dùng ánh mắt đó nhìn nàng, được chứ ?! Ngộ Lăng Phong đã tính trốn mất nhìn trở về. Thuận tiện đưa ra một ám hiệu : mau đưa tiền cho ta , để ta còn về biếu kính hai lão !

Mạc Kính Phong nhíu mày. Nữ nhân này thật ~ rất đặc biệt! Một khắc nàng xoay người về nhìn hắn, hắn như hít thở không được vì vẻ đẹp của nàng. Sau đó lại hận không thể đem giấu nàng đi để một mình thưởng thức vẻ đẹp của nàng. Hắn từng quen rất nhiều nữ nhân, nhưng không ai có vẻ đặc biệt đó như nàng ! Xác thực mà nói thì nàng không phải là đẹp nhất, nhưng lại làm hắn không thể rời mắt khỏi, bất tri bất giác càng nhìn càng nghiện. Cho đến khi bị giai nhân cảm tức trừng lại, hắn mới chấn chỉnh lại tinh thần

Trừng hắn? Lần đầu trong 27 năm qua a ! Xem ra nàng có 10 phần dã tính ! Dù sao từ khi sinh ra, hắn cũng chưa từng bị nữ nhân nào nhìn bằng ánh mắt tức giận như vậy ...

Mạc Kính Phong ném được tư vị khó chịu

“Khụ khụ ~!”

“Thân thể của cô nương khó chịu ?” Mạc Kính Phong khẳng định nàng giả vờ, nhưng lại không biết nàng đang ám chỉ cái gì !

Khó chịu cái rắm! Hắn rốt cuộc đã nhìn đủ chưa ?! Còn muốn nàng giả bộ bao lâu! Tính nhẫn nại có hạn, được chứ ?!

Nam nhân vô dụng, nhìn nàng đã như vậy, chẳng phải khi nhìn thấy Dạ còn hơn nữa sao ? ! Nàng không phủ nhận Dạ đẹp hơn mình, ngay cả nữ nhân như nàng cũng bị Dạ hấp dẫn! Nhưng, trên thế giới này, người đẹp hơn nàng cũng chỉ có Dạ mà thôi !

“Cái kia ~” Ngộ Lăng Phong dương dương tự đắc nhìn “cầu” trong tay, “Ta lấy được vật này!”

Tên “nam nhân trao giải” này có thể nhanh một chút được không ? Da mặt nàng cũng không có dày đến nỗi nhắc hắn mãi được

“Chúc mừng!” Ý của nàng không như mọi nghĩ ! Mạc Kính Phong dám khẳng định. Bởi vì ánh mắt nàng nói : nàng không có hứng thú với hắn, thậm chí còn có bất mãn! Nội tâm sôi trào, lần đầu tiên có nữ nhân không để hắn vào trong mắt. Nhưng đã như vậy, nàng còn cao hứng cái gì ?

Mọi người không hề biết 2 người đang chống đối mãnh liệt, nhưng ai cũng dám khẳng định, cô nương này rất đặc biệt, ngay cả đệ nhất mỹ nhân Dương Châu cũng không thể hấp dẫn bằng nàng

Mạc lão phu nhân định thần lại, thân thiết nắm tay nàng

“Cô nương tên gì? Nhà ở nơi nào, trong nhà có người không ? Ta muốn đưa sính lễ tới cửa, thuận tiện đàm chuyện hôn sự a!” Ha hả ~! Không tệ không tệ ~! Dưới cái tình huống rỗng rần lộn lộn này còn có thể tìm được người đặc biệt như thế, chắc chắn là ông trời chiếu cố ! Nhìn trận thế điên cuồng vừa rồi, nàng thật sự không còn hy vọng gì nữa

“Ta...” Sính lễ cái gì a ? Khoan khoan ~ Chờ một chút

~“Sính lễ? ! Hôn sự? !” Có ý gì?

“Không sai! Chúng ta đã chuẩn bị xong, chỉ còn chờ tân nương xuất hiện ~ ha hả!” Nhỏ dần , Mạc lão phu nhân không nhịn được nữa cười ra tiếng! Lần này rốt cuộc cũng thắng được bà già Lâm gia kia, con dâu nàng khẳng định đẹp hơn nhiều !

Đối với vị “mỹ nữ” đang nhiệt tình quá mức trước mắt, trong lòng Ngộ Lăng Phong sớm đã cuộn cuộn như sóng biển

“Tân nương? Chọn hôn?” Đừng ~ Đừng như nàng nghĩ ! Chắc Chắn là nàng suy nghĩ nhiều ! Chắc chắn không phải như nàng đang nghĩ ! Ngộ Lăng Phong mặc dù không ngừng an ủi mình nhưng chân lại không tự chủ được rút về sau

“Di ~? Đây là đại hội Mạc đại thiếu gia vút tú cầu chọn hôn, cô nương không biết sao ?” Người đang hỏi chính là Lâm Gia Hưng. Họ Mạc kia đúng là giẫm phải cứt chó vận, tùy tiện vút tú cầu cũng có thể chọn được một mỹ nhân. Thật sự là làm cho người ta ghen tị ! Nhưng cứ chờ đi, còn có kịch vui để xem !

Sấm sét vang dội, cuồng Phong Bạo mưa, thế giới gào thét!

“Cái gì? !” Ngộ Lăng Phong hét chói tai, kế tiếp lại hét thêm một tiếng, tuyệt đối không nể mặt Mạc Kính Phong

“Vút tú cầu chọn hôn? ! Nam nhân? ! Muốn tạo phản sao ? !” Còn thiên lý hay không , thiên hạ an bình quá mức nên nam nhân này thấy nhàm chán sao ?! Nàng chỉ nghe nói nữ nhân tỷ võ chọn rể, còn nam nhân này ~ ách ~ vút tú cầu ~!

“Phốc xuy ~ “

“Ha ha ~!”

Ngộ Lăng Phong nhất thời trở thành trò tiêu khiển ọi người, ngay cả Mạc phu nhân cũng không nhịn được cười ra tiếng, cô nương này ý tứ thật sự là quá rõ ràng !

Nhìn lại Mạc Kính Phong, sắc mặt đã âm trầm đến cực điểm, thần kinh mất cân bằng tuyệt đối. Đây là ngày nhục nhã nhất trong 27 năm của hắn, tất cả đều do nữ nhân trước mắt này tạo thành !

Rất tốt ! Để xem sau này hắn dạy nàng như thế nào là “Lấy phu vì cương” !

8. Chương 8

“Lão đầu tử! Bây giờ ngươi có chịu nói thật chưa !” Từ ngày đó, Ngộ đi rồi không thấy quay trở lại, nàng từng đến Ung Minh dò xét quá, nhưng Ung Minh vẫn hỗn loạn không dứt, chứng minh Ngộ đã thuận lợi lấy được đồ. Vậy thì Ngộ ở đâu ? Ngay cả Ái Lệ Ti cũng không thể định vị được Ngộ! Giống như Ngộ bị biến mất khỏi địa cầu vậy. Nhớ tới chuyện lúc trước, Hiên Viên Dạ khẳng định lão đầu tử có liên quan

“Cái gì chứ ? Ta không biết, đừng hỏi ta!” Đồng Dương Sóc giả ngu. Nói giỡn, nếu để nàng biết hắn hãm hại Ngộ nha đầu, nhất định sẽ chết không toàn thây

~Hừ! Căn bản là giấu đầu lòi đuôi!

“Ngộ không thấy! Ta nghĩ ngươi biết nàng đang ở đâu !” Không phải là hỏi thăm, mà là khẳng định.

“Di ~? Ngộ nha đầu không thấy ? Nàng đi Ung Minh trộm đồ, có khi nào bị bắt không ?!” Hắc hắc! Lời đồn đãi quả nhiên là thật! Hắn dĩ nhiên biết Ngộ nha đầu ở đâu! Vì chứng thật truyền thuyết , hắn mới len lén đi theo Ngộ nha đầu, không ngờ lại tận mắt chứng kiến nàng biến mất. Lúc ấy quả thật hắn kích động vô cùng nha ! Ai nha ~! Không thể biểu hiện quá rõ ràng, kéo bị cô bé khôn khéo này nghi ngờ

“Ngươi nghĩ sao ?” Chỉ một Ung Minh nho nhỏ cũng có thể bắt được Ngộ sao ? Huống chi, nếu bắt được thì đã sớm đăng lên báo rùm trời rồi, còn sóng yên biển lặng, hơn nữa, Ung Minh còn hỗn loạn đến thế sao ! Huống chi chỉ cần còn ở trên địa cầu, cho dù chết, Ái Lệ Ti cũng sẽ tìm được

“Ta làm sao mà biết ! Có lẽ là Ngộ nha đầu nhất thời thất thủ !” Sách sách! Ánh mắt của Dạ nha đầu đúng là lãnh băng nha ! Nếu để nàng biết hắn “thấy chết không cứu”, nhất định sẽ bị ánh mắt ngàn năm này đông lạnh đến chết, đến miếng xương cũng không còn !

“Bất kể như thế nào, ta hy vọng ngươi đừng nên có âm mưu gì!”

“Ai da ~! Nói khó nghe vậy ! Ta làm gì có âm mưu !” Đó chỉ là trò chơi mà thôi !

“Không có thì tốt ! Hy vọng Ngộ không có chuyện gì!”

“Hmm ~! Nàng làm sao có chuyện được, nàng đang rất tốt ~~ áo ~! Ngươi dụ dỗ ta !” Đồng Dương Sóc giật mình muốn thu miệng lại nhưng đã không còn kịp nữa . Ô ~! Hắn thông minh cả đời nhưng nhất thời hồ đồ, bị tên tiểu quỷ này “dụ dỗ”

“Ngươi nói cái gì !” Hiên Viên Dạ ánh mắt lạnh vô cùng, nàng biết hắn nhất định là giở trò, trực giác của nàng chưa bao giờ sai. Đối phó với lão ngoan đồng ngàn năm này, nàng nhất định phải dùng một chút mưu kế

“Ta không hiểu ngươi đang nói cái gì !” Giả bộ ngu giả bộ ngu! Hắn gì rồi, cái gì cũng không nhớ được ~ yes ! Hắc Hắc ! Tương kế tựu kế ! Đồng Dương Sóc bận rộn vui mừng, quên che đi tia sáng gian xảo trong mắt

Hiên Viên Dạ hí híp mắt. Lại nữa ! Loại dự cảm bất thường này ! Hơn nữa, hình như nó đang nhắm vào nàng. Lần này lão đầu tử nhất định là giở trò với nàng

“Ngươi tốt nhất đừng quên cảnh cáo của ta !”

Sách sách ~! Nghĩ đến khối băng như nàng cũng có lúc kinh ngạc, hắn cao hứng không thôi

“Lão đầu tử!”

“Ai ai ai! Chú ý thái độ của ngươi! Bây giờ có việc nhờ người khác cũng không phải là ta !” Nàng đã bị hấn bắt được nhược điểm, không tận dụng cơ hội cũng thật là phí !

Đồng Dương Sóc làm bộ làm tịch quá rõ ràng, dễ dàng bị Hiên Viên Dạ phát giác

“Ngươi nói ta sao?” Nàng làm sao không biết chuyện này!

“Ngươi không muốn biết Ngộ nha đầu ở đâu sao?” Hỏi đi hỏi đi! Hấn muốn cho nàng ngạc nhiên một phen, xoá đi hết ám khí chất chứa mấy năm qua trong lòng hấn

“Bây giờ không muốn !”

“Ồ ? !”

“Dù sao nàng cũng đang rất tốt!” Nếu như vậy, cũng không cần lo lắng nhiều. Nàng tin Ngộ có thể giải quyết được

“Cho dù nàng không có ở thế kỷ hai mươi mốt cũng không sao cả?” Hấn không tin!

Không có ở thế kỷ hai mươi mốt? !

“Vậy thì càng không cần thiết ! Theo lí thì không nên suy nghĩ, chỉ cần phiền cho đầu óc thôi.”

“Ngươi ngươi ~~ ngươi máu lạnh!” Trong mạch máu toàn là băng ! Ngay cả tỷ muội của mình cũng không quan tâm ! Thật là máu lạnh

Nàng chỉ nghe hấn 1 cái

“Ta nghĩ ngươi đã sớm biết !” Khẩu khí ôn hoà, nhưng dễ dàng làm tức chết người ta

“Ngươi ~ ngươi ~ ngươi đứng lại đó cho ta!” Đồng Dương Sóc tức giận gọi lại Hiên Viên Dạ đang xoay người bỏ đi . Hấn chính là muốn nói cho nàng biết!

“Ngộ nha đầu bị ‘Đồng hoa kính’ hút về Đường triều ! Ngươi không muốn cứu nàng sao ?” Ô ~ tại sao lại như vậy ?! Không phải là nàng nên cầu xin hấn, hấn mới nói cho nàng nghe sao ? Sao bây giờ lại giống như hấn đang cầu xin nàng nghe thế ?!

Trở về Đường triều? ! Kinh ngạc chỉ trong nháy mắt, Hiên Viên Dạ nhanh chóng trở về tỉnh táo.

“Cũng phải có cách mới được!” Dù sao Đường triều cũng không có đường sắt, sân bay, muốn nói cứu thì cứu sao ? Còn xuyên qua thời không ? Với Ngộ ? Đúng là hết chuyện để nói ! Nàng tin Đường triều nhất định không còn ngày an bình, ít nhất là đến khi Ngộ còn ở đó !

“Mổ linh thì cần hệ linh người!”

“Ai là hệ linh người?”

“Đương nhiên là ‘Đồng hoa kính’ ! Nếu không ngươi nghĩ Ngộ bị cái gì đưa về Đường triều ?” Tiểu quỷ ngốc

“Nó không cùng Ngộ về Đường triều? !” Như vậy thì để Ái Lê Ti điều tra một chút a !

“Ngộ nha đầu mang mặt gương kia về Đường triều, không sai, nhưng vẫn còn 1 mặt khác”

“Mặt khác?”

“Không sai! Di ~? Ta chưa nói sao?” Hắc hắc!

Hấn cố ý ! ! Hiên Viên Dạ dám khẳng định!

“Thật ra thì ‘Đồng hoa kính’ có hai mặt, đây vốn là do một đôi tỷ muội làm ra vào đời Đường. Sau đó các nàng tách ra đi lấy chồng nên mỗi người mới lấy một cái để truyền cho cháu mình, một mặt ở Ung Minh, mặt khác” Trọng điểm tới! Đồng Dương Sóc ý tứ hàm xúc nhìn Hiên Viên Dạ một cái.

“Mặt khác hiện đang ở chỗ Tổng thị xí nghiệp tổng giám đốc , hấn là ... Từ Tử Mặc!” Có cảm giác đi!

Từ Tử Mặc? ! Nội tâm Hiên Viên Dạ chấn động một cái ! ~ trong đầu có một chút mơ hồ . LÀ hấn sao? !

“Sau đó thì sao?” Hiên Viên Dạ đè nén nội tâm, không muốn cho người khác nhìn ra

Hắc! Còn giả bộ! Nhưng hắc cũng không muốn lật tẩy nàng, chỉ cần chờ xem kịch vui là được rồi !

“Chỉ cần vào một buổi tối có trăng sáng, đem hai cái gương đặt dưới ánh trăng, người cầm gương có thể nói chuyện cùng nhau !” Cũng không khác điện thoại thời nay lắm !

“Nhưng chỉ vào những đêm 15, tất là đêm trăng tròn nhất, sáng nhất, ‘Đồng hoa kính’ mới có năng lượng hút người ta vào mặt gương này và đưa ra bằng một mặt gương khác!” Đơn giản một chút, là chỉ cần đặt gương dưới ánh trăng đêm 15, con người có thể bị hút vào và bị đưa đến 1 thời đại khác

Nghe nói ban đầu chế tạo 2 cái gương này cũng là vì tỷ muội tình thâm, không muốn vì lấy chồng xa mà chia lìa, cha mẹ các nàng không muốn thấy nữ nhi buồn rầu, cho nên đưa ra cái giá ngàn vàng nhờ thợ thủ công làm ra 2 cái gương đồng này , nhờ một vị Vu sư có phép lực cao nguyên rửa cái gương, cho nên gương nhận đưa Vu lực, hai tỷ muội có thể thường xuyên nói chuyện cùng nhau, còn có thể đi đến chỗ của tỷ muội mình không ai hay biết. Nhưng vì sự thái nghiêm trọng, cho nên biết công dụng của cái gương này cũng chỉ có 5 người. Cha mẹ các nàng lần lượt qua đời, chuyện chiếc gương cũng chỉ còn Vu sư . Thậm chí tử tôn của hai chị em kia cũng không biết. Chỉ xem đó là một di vật do tổ tiên để lại nên bảo tồn kĩ càng. Sau đó, vì Đồng Hoa kính có niên đại xưa, lại được chế tạo tinh tế nên giá trị ngày càng cao, tôn tử hai chị em kia sợ bị lấy cắp cho nên mới nhờ Trần Phong cất giữ. Cho đến ngày đó Ngô Lăng Phong lấy cắp, vừa vặn nàng lấy ra vào đúng đêm trăng tròn, thế nên bị hút về Đường triều cùng chiếc gương kia ..

“Cho nên, nếu muốn Ngô nha đầu trở lại, chỉ cần đặt 2 cái gương cùng một lúc dưới ánh trăng đêm 15 là được rồi!” Nhưng điều kiện tiên quyết là gương phải ở trong 2 hai người mới được”, đây cũng là lí do hắc nói cho Hiên Viên Dạ biết, hắc biết nàng nhất định có thể lấy được cái gương kia

Hơn nữa, từ khi Ngô nha đầu bị hút về Đường triều cũng không tìm được Đồng Hoa kính, có lẽ đã trở về với chủ nhân của nó !

Từ Tử Mặc...

Hiên Viên Dạ không nói gì nữa, làm như đang suy nghĩ rồi phòng

Đồng Dương Sóc cười híp mắt không gọi lại nàng. Hắc biết nàng sẽ đi, chính là đi tìm Từ Tử Mặc

Mọi chuyện chỉ vừa bắt đầu.

9. Chương 9

Edit : NaNa

“Mạc Kính Phong ~! Không thấy ta có phải là người ăn không ngon ngủ không yên hay không ?! A!” Cọp không phát uy, hắc xem nàng là mèo kitty a ?

“Nương tử không thích những thứ này sao ? Vậy ta đổi lại lấy phỉ thúy mã não thì sao ?” Mạc Kính Phong vẫn cợt nhả như cũ, làm như không biết nàng đang tức giận, với hắc, bộ dạng khi nàng tức giận càng mê người hơn

“Phỉ cái đầu người! Người rót cuộc muốn làm gì ? Có biết nghe tiếng người hay không ?!” Kể từ sau khi gặp được hắc, Ngô Lăng Phong phát hiện tính mình càng lúc càng nóng nảy, nàng không dám bảo đảm, nàng còn có thể nhịn được bao lâu nữa

Kể từ chuyện bất hạnh “trúng thưởng” nửa tháng trước, người này giống như ôn thần vậy, vút cũng không vút được, cả ngày chỉ biết khiêu chiến với cực hạn của nàng, cho dù nàng thờ ơ hay nổi giận, ngày nào hắc cũng đến nhà hai lão, đưa cho nàng nào là vàng bạc, trân châu, phỉ thúy , ... không thứ nào là không có

Ngô Lăng Phong rót cuộc cũng hiểu không có gì là cho không ! Bằng chứng là đây, nàng dễ dàng lấy được Đồng Hoa kính lại bị nó hút về Đường triều, nhận được tú cầu lại bị hắc bám dính lấy ...

Đời sau ghi nhớ!

“Nương tử đừng giận! Nếu người không thích, sau này ta sẽ không đưa !” Không thích trần châu, vài vóc vậy nàng thích gì chứ ? Không sao, ngày mai hân sẽ đưa đến phần bột xem nàng có thích không ...

“Ta nói rồi , không được gọi ta là “Nương tử” ! Còn nữa, sau này người biến mất trước mắt ta đi !” Ngộ Lăng Phong cảm tức đẩy hân đang chặn ngang cửa ra, tức giận đi ra ngoài hóng mát. Cứ tiếp tục ở trong không gian nhỏ hẹp này cùng hân, nàng không dám chắc có giết hân hay không !

“Thật xin lỗi, ta không thể đồng ý!” Cái gì hân cũng không đáp ứng nàng, nhưng cái này thì không được, hân đã định sẽ yêu nàng suốt đời rồi !

Nghĩ đến cũng thật là đả thương người ! Hân đường đường anh tuấn tiêu sái, ngọc thụ lâm phong, phong độ dư thừa, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, nhưng trong mắt nàng lại không bằng mấy lượng bạc nhỏ ! Mạc Kính Phong Hân không...thiếu đồ! Nhưng thiếu chút nữa bị 100 lượng bạc của nàng “bán đi” ! Ngày đó, biết được mọi chuyện, nàng chẳng những la hét không ngừng, có dám hỏi hân có được nhận bạc hay “chuyển nhượng quyền lợi” hay không ?! Thậm chí còn dám “bán đầu giá” hân nữa ! Lúc đó, hân hận không thể đánh nàng một trận, sau đó bỏ đầu nàng ra xem trong đó có gì ! Người đàn ông hoàng kim độc thân hân người người tranh đoạt trong mắt nàng lại không bằng 1 đồng !

“Xin người ~ Tha cho ta được không ! Chúng ta không thích hợp !” Một trước một sau đi tới bờ sông! Ngộ Lăng Phong rốt cục chịu không được quay lại hành lễ với hân. Đáng tức giận ! Tại sao nàng khổ sở như thế mà hân lại cứ nhàn nhã như thế ?! Rốt cuộc là nàng sai nơi nào ?

“Chưa thử qua làm sao biết không thích hợp!” Bọn họ chỉ thiếu có cơ hội

“Không thích hợp là không thích hợp, không thử cũng biết!”

“Nga?”

“Đại gia đình như các người không phải coi trọng môn đăng hộ đối sao ? Thuở nhỏ, ta không cha không mẹ là cô nhi, tam tông tứ đức không hiểu, tứ thư ngũ kinh cũng chưa nghe qua, cầm kỳ thư họa không được, học hành viết chữ một chữ lại càng không biết ! Hành động lỗ mãng, tiếng nói thô tục, tánh khí táo bạo! Lên không được phòng khách, xuống không được phòng bếp, hết ăn lại nằm chỉ biết ăn không ngồi rồi, lại không hiểu kính với trưởng bối! Mỹ nữ trên đời nhiều như thế, vì một cái cây mà buông tha cho 1 khu rừng, không đáng a !” Huống chi nàng còn là một cái cây sâu lắc sâu lơ trong rừng, không thể ra ngoài ánh sáng ! Nếu hân thật sự biết “nghề” của nàng, không biết hân sẽ chạy xa đến cỡ nào

Mạc Kính Phong vì lời nói của nàng mà khuôn mặt trở nên âm trầm, trong mắt lại lộ ra một tia ôn nhu cực kì

“Người nhất định chịu không ít khổ cực !” Ủy khuất cho nàng! Từ nhỏ phải độc lập đối mặt với cuộc sống gian khổ. Mạc Kính Phong đương nghĩ nàng vì không có cha mẹ dạy dỗ nên tính tình hung hăng hơn người ~ ách ~ nói thật thì là thiếu sự quan tâm của người nhà . Ngộ Lăng Phong nếu biết được những lời vừa này của nàng càng làm hân quyết tâm cưới nàng hơn thì chắc chắn nàng sẽ tức chết !

“Người ~!” Nhu tình trong mắt hân làm cho Ngộ Lăng Phong thoáng rung động, nhưng chỉ trong một thoáng

“Người rốt cuộc có hiểu ý của ta không ?” Nàng bốn cợt hân, hân cũng không chịu buông tha cho nàng, hân còn muốn như thế nào nữa ? Ngộ Lăng Phong không phát giác được khẩu khí của mình đã giảm đi một ít

“Nếu người nghĩ vì những nguyên nhân kia mà ta cự tuyệt người, vậy người không cần lo lắng ! Mạc gia không quan tâm đến môn đăng hộ đối!” Nếu không mẹ hân cũng không gấp gáp như vậy, ngày đêm kêu hân “thu” nàng vào tay

“Huống chi nương tử người nói cũng không hoàn toàn đúng. Phòng khách nhà ta thì không dùng đến, còn phòng bếp, cho dù người muốn ta cũng không nể để người đụng vào. Mạc gia Thiếu phu nhân chỉ cần biết “Hết ăn lại nằm” là được, nương tử người vừa lúc phù hợp, cũng không ai có thành kiến gì”

“Người ~ người ~ rồ rồi!” Đùng nóng giận ~ đùng nóng giận! Lui 1 tiến 9!

“Còn nữa, ta cũng không muốn cùng người khác chia xẻ phu quân !” Ngoan độc vậy đi ! Nữ nhân cổ đại chỉ cần “ghen” là sẽ bị vứt bỏ mà !

“Ta vốn không có ý định cưới vợ bé!” Một khi đã xác định là nàng, hẳn nhất định yêu tha thiết. Có lẽ đây là di truyền từ cha mẹ hẳn

“Không phải chứ ? ! Có tam thê tứ thiếp cũng không muốn? Người đứng là không biết hưởng phúc !”

“Người hy vọng ta cưới vợ bé?” Nàng tốt nhất là đừng nói “có”, nếu không hẳn sẽ trừng phạt nàng !

“Cũng không liên quan đến ta, ta cần chi phải để ý, được chứ ?!” Hơn nữa hẳn cũng không phải của nàng, nàng cần gì quan tâm hẳn có tam thê tứ thiếp hay không chứ ? Nam nhân chính là như vậy, ăn được nhưng không thể giữ lại được, đây cũng là một lí do mà nàng từ chối hẳn

“Cho dù cưới vợ bé cũng phải được chính thất đồng ý, nương tử!” Mạc Kính Phong nói chuyện cũng không quên chiếm tiện nghi của nàng. Nương tử! LẦM người ta thật uất ức! Giai nhân còn chưa để hẳn vào trong mắt ! Haizz ! Thật làm người tức giận !

“Ta nói không cho gọi ta như vậy!” Ngộ Lăng Phong cảm giác mình sắp điên rồi!

“Người lấy được tú cầu!” Nàng dừng nghĩ có thể phủ nhận !

“Đó là ngoài ý muốn!” Nếu như nàng biết mọi chuyện sẽ như thế này, có chết nàng cũng không giành với đám nữ nhân kia

“Đó là ý trời, dân chúng Dương Châu có thể chứng kiến”

“Chứng kiến cái quỷ! Ta không lấy chồng người có thể làm khó dễ được ta sao ! Hừ!” Nàng không tin hẳn có thể mạnh bạo với nàng

“Thật không làm gì được sao?” Mạc Kính Phong đột nhiên dựa sát vào người nàng, giữa bọn họ có thể nghe được hơi thở lẫn nhau

Ngộ Lăng Phong sợ hết hồn. Đang muốn mở miệng.

“Người ~ ngô ~? !” Không thể tin mở to mắt, Ngộ Lăng Phong làm sao cũng không nghĩ hẳn ~ hẳn ~ lại hôn nàng!

“Rất ngọt !” Mạc Kính Phong lưu luyến không rời buông nàng ra , liếm liếm khoé môi, quả thật là rất ngọt, làm hẳn không muốn rời đi !

Mạc Kính Phong còn đang đắm chìm trong nụ hôn, không biết đại nạn đang đến gần

Hắn, có , toan tính, ! Toàn bộ người trong thôn đều biết hết rồi ! Ngộ Lăng Phong cố gắng kiềm chế lại lửa giận, một giây sau :

“Đáng chết”

Bành ~!

Nàng rốt cục vẫn phải “Xuất thủ” ! Phạt tổ khoan thứ!

“Hừ ~! Đáng đời!” Nói xong, nàng phui phui tay rời đi

“Chết tiệt ~ Ngộ Lăng Phong ~ người đứng lại cho ta!” Mạc Kính Phong quả thực không dám tin! Nàng ~ lại

đạp hẳn xuống nước? !

“Tiểu Ngộ nha ~ ta thấy Mạc thiếu gia thật lòng với người, sao người không thử tiếp nhận hẳn ?!” Lưu đại nương, cũng là người giúp đỡ nàng từ khi đến Đường triều không nhận được mở miệng

“Đại nương, người không hiểu!”

“Có câu nói ‘Người trong cuộc không rõ, người ngoài cuộc rất rõ ràng. Mọi tình cảm của Mạc thiếu gia mọi người đều biết.’ Cũng chỉ có nàng lo tức giận, không chịu tìm hiểu người ta rõ ràng. Nếu không phải thật

tâm yêu thích, một công tử suốt ngày được nuông chiều làm sao bám mãi theo nàng, ngày ngày kề bên nàng không nói, còn đưa đến bao nhiêu món đồ chỉ mong nàng vui vẻ.

10. Chương 10

“Ta không thể gả cho hần !” Vừa đẹp trai vừa có tiền, đúng như tiêu chuẩn của nữ nhân, nhưng nàng khác với nữ bình thường , ok ?! Tiền chỉ là vật ngoài thân, nam nhân đẹp trai có nghĩa không đáng tin. Người ngu mới đi cảm hạnh phúc cả đời của mình để đánh cuộc! Dù sao nàng cũng hiểu rõ . Từ nhỏ đã hiểu hết lòng người, nàng rất rõ ràng đạo lý chỉ có chính mình mới thật lòng yêu thương bản thân, giao hạnh phúc cho người khác, đặc biệt là nam nhân, nhất định chỉ chuốc lấy đau khổ. Nàng không phải là ngu ngốc ~! Trên thế giới này, để nàng tín nhiệm nhất cũng chỉ có ba nữ nhân kia, về phần lão đầu tử, nàng quyết định cho hần đi chết! Biết rõ nàng gặp nạn còn trơ mắt ra nhìn, không xứng để nàng tín nhiệm ! Mạc Kính Phong càng không cần phải nói! Nàng thật sự nghi ngờ hần có phải là thật sự thích nàng không, hay chỉ là vui qua đường mà thôi ...

“Tại sao không thể ? Cũng chỉ chờ người gật đầu a !” Nàng không rõ, Mạc gia cũng không chú trọng gia thế , Mạc thiếu gia là nhân tài kiệt xuất, gả vào nhà họ Mạc nhất định có thể sung sướng cả đời, nàng còn cự tuyệt cái gì ?

“Ai ~!” Cho nên mới nói, nàng không hiểu! Nàng cũng không thể nói cho nàng ta biết nàng đến từ thế kỷ 21, một ngày nào đó cũng trở về thôi ! Cho dù cùng ở thế kỷ 21, muốn nàng kết hôn cùng nam nhân cũng là chuyện không có khả năng. Nàng mới hai mươi một tuổi, hai mươi một ! Đang ở tuổi thanh xuân, có ai chịu đưa chân vào phen mộ hôn nhân chứ . Huống chi nàng cũng đã thề cùng ba nữ nhân kia, cả đời này cũng không kết hôn

“Nghe nói mấy hôm trước còn ...” Hôn môi ! Lưu đại nương không mở miệng, chỉ mập mờ cười với nàng. Thanh niên bây giờ đúng là trưởng thành sớm, chỉ nói thôi cũng đủ làm nàng đỏ mặt

“Đại nương ~!”

Nhắc đến liền làm Ngô Lăng Phong tức giận ! Tên khốn kia rắp tâm bắt lương làm nàng bị cả xóm chê cười, chỉ đập hần thôi đã là nể mặt lắm rồi

Hừ ~! Tên kia chắc hẳn giận điên rồi ! Cũng ba ngày chưa thấy tới tìm nàng

Hần rốt cục cũng biến mất như nàng mong muốn, nhưng sao nàng lại thấy rầu rĩ thế này a ?

Ngô Lăng Phong đứng dậy quyết định đi ra ngoài hóng mát một chút, nhưng vừa ra cửa liền thấy Mạc phu nhân cùng mấy nha hoàn khác đến ...

“Tiểu Ngô ~! Ai nha ~ một chết ta rồi !” Mạc lão phu nhân hai tay chống nạnh! Hình tượng quý phu nhân lần nữa bị nàng huỷ diệt !

“Mạc phu nhân tìm ta gấp như vậy, có việc gì thế?” Đừng nói là tới cầu hôn nữa a ! Nàng thật sự sợ nàng ta ! Nàng không ngờ có người nhiệt tình như thế, vừa thấy mặt đã nắm chết nàng không buông. Hại nàng sưng sốt không biết nên phản ứng như thế nào. Đối với Mạc Kính Phong nàng có thể chửi ầm lên, nhưng đối với Mạc phu nhân nhiệt tình quá độ này nàng thật sự không có cách. Dù sao cũng là trưởng bối, ít nhất phải khách khí một chút. Nhưng khách khí sẽ làm mất đi thế chủ động. Nhìn nàng ta thao thao bất tuyệt không dứt, một hơi nói những điều tốt khi gả vào Mạc gia : tơ lụa xài mãi không hết, trân châu mã não bán cũng không hết. Trọng yếu nhất là được ăn vô số sơn hào hải vị ! Hại nàng suýt nữa đáp ứng! Hoàn hảo lý trí kịp thời trở lại, nếu không nhất định nàng đã đi vào chỗ chết, năm đó, cũng vì “đồ ăn” trong miệng lão đầu tử nên nàng mới bị lão ta lừa

“Ai nha ~! Không cần nói lạ lắm như vậy !” Nàng ta chỉ muốn nghe nàng gọi “mẹ” một tiếng ! Chỉ có thể đổ thừa cho đứa con bất tài, vậy nên mới để nàng tự ra tay thế này! Đợi đến lúc hần lấy được giai nhân vào cửa, nàng đã sớm xuống mồ nằm rồi

“Ách ~?” Các nàng rất quen thuộc sao? Trước sau cũng chỉ gặp có 3 lần thôi a ! Lần đầu tiên là ở chỗ chọn dâu, lần thứ hai là thời điểm nàng ta nhắc đến chuyện hôn sự, và đây là lần thứ ba

“Ai nha ~ đừng nói nhiều, Mạc phủ còn đang chờ người đi cứu nha !” Nhìn nàng không được tự nhiên. Mạc phu nhân cũng không miễn cưỡng. Bắt đầu nói vào chủ đề

“Mạc phủ chờ ta... Đi cứu? Có ý gì?” Bị sơn tặc cướp sạch sao? Vậy thì phải tìm nha môn mới đúng chứ !

“Ai nha ~ còn không phải tại Kính Phong đưa con bất hiếu kia, mấy hôm trước không biết sao cả người ướt đẫm trở về, kết quả là nhiễm phong hàn, hôn mê hai ngày, hôm sau mới tỉnh lại, chẳng những không chịu uống thuốc , còn đập phá đồ đạc khắp nơi, làm cho Mạc phủ gà chó không yên!” Nàng dĩ nhiên biết con mình vì sao lại một thân ướt đẫm trở về nhà, chuyện hẳn bị Ngộ Lăng Phong đá đều được mọi người truyền khắp nơi ! Hại kẻ làm mẹ như nàng cũng mất mặt một phen! Trộm gà không được còn mất nắm gạo! Đáng đời cho hắn !

“Hắn... Ách... Bị bệnh nga!” Khó trách hắn mấy ngày nay không đến phiên nàng. Nhưng nghiêm trọng vậy sao ? Chỉ rớt xuống nước một cái cũng bị phong hàn, đúng là thiếu gia nhà giàu được chiều riết rồi quen. Tuy nói vậy nhưng trong lòng Ngộ Lăng Phong cũng có chút áy náy

“Cũng không phải nghiêm trọng lắm, chỉ là lúc lạnh lúc nóng, thỉnh thoảng còn hôn mê khoảng 2, 3 canh giờ thôi !”

Còn nói không nghiêm trọng ! Ngộ Lăng Phong quái dị nhìn Mạc phu nhân một cái, hiểu ra lần này nên làm thế nào ! Ai bảo nàng là hung thủ làm hắn ngã bệnh chứ ! Mặc dù hắn bị như thế là đúng tội !

“Thiếu gia ~!”

“Cút! Đừng đến phiên ta!”

Sách sách! Trung khí mười phần! Nhất thời nửa khắc không chết được sao!

Ngộ Lăng Phong không để ý đến tiếng rống giận, đẩy cửa đi thẳng vào phòng !

“Đáng chết ~ ai cho phép ~ ách ~ là người!” Mạc Kính Phong vừa nhìn thấy nàng, cơn tức liền tiêu tan hết một nửa

“Thế nào ? Không hoan nghênh ta sao ?” Hắn nên rống lớn nữa, như vậy nàng mới có thể trừng phạt hắn một chút !

“Sao người lại ở đây ?!” Mạc Kính Phong vẫn chưa thích ứng được sự xuất hiện của nàng, lúc trước còn dám đá hắn xuống sông, nữ nhân chết tiệt! Tự ái của hắn lại bị nàng chà đạp lần nữa ! Mẹ hắn còn nói cái gì “nụ hôn chưa thực hiện được” ? Rõ ràng hắn đã hôn trộm được rồi a ! Mỗi nàng mềm nhũn, ngọt, đến bây giờ hắn vẫn còn nhớ rõ cảm giác ấy ! Rất đẹp ! Mạc Kính Phong theo bản năng nhìn về phía đôi môi đỏ hồng của nàng, nuốt nước miếng một cái

“Đói bụng?” Ngộ Lăng Phong không biết ý nghĩ của hắn ! Nghe thấy thanh âm nuốt nước miếng, nàng nghĩ hắn đã đói bụng

“Người đang làm gì đó? !”

“Ăn cháo a!” Sách sách! Thức ăn của Mạc phủ đúng là không phải tốt bình thường, trên đường đi nàng đã nghe thấy mùi thơm rồi a . Như bây giờ, chén cháo trong tay nàng thật sự là đầy đủ mỹ vị ! Những người khác đúng là có phúc không biết hưởng !

“Đó là cháo của ta !” Chết tiệt! Nhìn nàng ăn hắn mới nhớ cả ngày hôm nay hắn cũng chưa ăn gì ! Thật đói!

“Di ~? Không phải là người không ăn sao !” Nàng còn nghĩ hắn tuyệt thực nha !

“Ai nói ta không ăn! Người ~ trả ta!” Mạc Kính Phong giống như đứa trẻ vậy, đoạt lại bát cháo trong tay nàng

Ngộ Lăng Phong không khách khí giật lại

“Chén này là của ta, đừng hòng nói lại !” Nói giỡn! Nàng cùng lắm cũng chỉ hớp vài muỗng, còn không đủ nhét kẽ răng nữa, được chứ ?! Thức ăn ngon phía trước còn đưa cho người ta không phải phong cách của Ngọ Lăng Phong nàng

“Cái này rõ ràng là đưa cho ta”

“Ai nói ! Người gọi nó xem nó có đáp người hay không a!” Hừ ~!

“Rõ ràng là người vô lại ~ trả ta ~!” Hắn lại đoạt!

Ngọ Lăng Phong nhanh tay lẹ mắt đặt chén cháo vào trong ngực ! Nàng vô lại thì sao a ! Dân dĩ thực vi thiên! Dám cùng nàng tranh đồ ăn thì nàng không khách khí ! Khi tất yếu nàng sẽ ra tay ngoan độc ! Đừng nghĩ bệnh thì nàng không dám xuất thủ ! Aizz, cũng tại hắn thôi, đập một cái trước rồi hãy nói !

“Chết tiệt~!”

“Mạc Kính Phong, người đừng có ấu trĩ quá được không ?! Đoạt chén cháo của ta người có cảm giác được thành tựu không !” Chỉ cần một câu nói, phòng bếp đem lên cho hắn 100 chén cũng được, có tất yếu đoạt đồ ăn của nàng không ? Hừ

~“Ta trẻ con ? !”

“Không trẻ con thì cần gì đoạt chén cháo của ta !” Nói đến đây, Ngọ Lăng Phong xoay người lại, nhìn đám nha đầu đang cười mãi không dứt

“Các người, mau lấy cho “tiểu thiếu gia” một chén tổ yến!” Đã gần 30 mà suy nghĩ vẫn như trẻ con, không phải “tiểu” thì là cái gì ?

“Ta tiểu? !” Hừ ! Hắn sẽ cho nàng biết cái gì gọi là “tiểu”

Làm Ngọ Lăng Phong cảnh giác được nguy hiểm đến, nhưng không còn kịp nữa rồi !

“Người ~ ngô ~!” Ghê tởm! Lại bị hôn!

Lần này, nụ hôn không nhẹ nhàng thoáng lướt qua như lần trước nữa , Mạc Kính Phong cắn môi nàng một cách hung hăng, đầu lưỡi tinh xảo thám hiểm bên trong miệng nàng ! Vốn định trừng phạt nàng một chút, không ngờ lại bị nàng mê hoặc, hôn mãi làm hắn không muốn rời, cho đến khi Ngọ Lăng Phong không thở được nữa, hắn mới buông nàng ra

“Hô ~ người bị cầm dục quá lâu hay là điên rồi a ~ hô ~ muốn ám sát ta a ?” Ngọ Lăng Phong thở hổn hển nói

Đúng, đã lâu hắn chưa đụng đến nữ nhân ! Chính là từ sau khi biết nàng, không phải hắn cố ý thủ trinh với nàng, mà là mỗi lần nhìn thấy nụ cười dối trá của những nữ nhân khác, hắn lại nhớ đến khuôn mặt xinh đẹp thuần khiết của nàng , không còn hứng thú với những nữ nhân kia nữa

“Đậu hũ của tỷ tỷ thật ngon nha !” Ngọ Lăng Phong nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Mạc Kính Phong vẻ mặt “dám dăng” ! Nếu hắn dám một lần nữa cưỡng hôn nàng, nàng đảm bảo sẽ tiễn hắn xuống địa ngục ! Chết tiệt ! Lần trước may mắn không bị thấy, lần này lại bị đám nha hoàn này tận mắt chứng kiến, “hàng thật giá thật”, nàng muốn chối cũng không được ! Không cần nghĩ cũng biết “hành trình kế tiếp” của nàng gian nan cỡ nào ! Một Mạc phu nhân cũng đủ làm nàng đau đầu

11. Chương 11

Mạc Kính Phong không biết sống chết lại dựa sát vào nàng, vòng qua cái eo nhỏ.

“Mềm nhũn a, ôm rất thoải mái!” Làm hắn không thể nào buông tay ra !

“Mạc Kính Phong ~ nếu không muốn thấy tay mình nằm trên mặt đất, ta khuyên người nên buông tay !”

Ha hả ~! Nương tử của hần quả nhiên rất nóng tính, xem ra, muốn kết hôn với nàng còn phải đợi lâu

“Ta dẫn người đi thay quần áo!” Mạc Kính Phong buông eo nàng ra nhưng lại nắm lấy tay nàng ! Tóm lại chỉ cần kề cận nàng là được !

“Buông tay!”

“Không !”

“Mạc Kính Phong ~ người đừng nghĩ được một tắc lại thêm một thước!”

“Là một thước thêm một tắc!” Qua nhiên, học thức của nàng không cao lắm! Không sao, sau này người làm tướng công như hần nhất định sẽ giúp nàng

“Bây giờ người cần bản là được một tắc muốn thêm một thước!” Hừ ~! Xem thường học thức của nàng! Ở thế kỷ hai mươi mốt, nàng là cựu sinh viên từng tốt nghiệp Cambrige a ! Nếu nói “Hương tiểu dân” là thiên tài máy tính, Dạ là thiên tài võ học, Tịch là thiên tài y học, vậy nàng nhất định là thiên tài về học tập. Không cần ngày nào cũng đến trường, nàng cũng có thể dễ dàng giật lấy vị trí cao nhất trong các cuộc thi, thậm chí là sinh viên tốt nghiệp Cambrige trẻ nhất trong lịch sử ! Chẳng qua học tập chỉ là nghề phụ, tấm bằng kia đã sớm bị nàng quăng đi rồi a !

Nguyên lai là giải thích như vậy! Hmm! Nương tử của hần thật biết điều!

“Chúng ta đi thay quần áo!”

Mới hôn nàng, nàng lại tức giận, Mạc Kính Phong mới dùng đồ ăn để dỗ nàng một chút, không ngờ vừa vào bàn ăn nàng liền sáng mắt lên , không còn để ý đến hần nữa ~ Hmm, xem ra muốn để nàng lưu lại, nhất định cần những thứ này

“Các người, mau đi lấy cho ta mấy khối bánh hoa quế !” Ngộ Lăng Phong ăn nhỏ, vẫn không quên sai sử nha hoàn phía sau.

Ba ngày ! Trừ Mạc Kính Phong ra, ngày nào nàng cũng ăn ngon ngủ ngon. Tựa như đang ở thiên đường. Mạc Kính Phong đã khỏi bệnh, đã bảo là hần không bệnh nặng như trong tưởng tượng mà , nhưng trên dưới Mạc phủ đều muốn nàng lưu lại, nàng cũng không thể phụ lòng họ, đành phải giả ngốc ăn nhờ ở đậu ở đây thôi ! Hơn nữa, trong phủ còn có vô số món ăn ngon, không thử cũng tiếc. Rảnh rỗi một chút thì chạy xuống bếp, như vậy đã là làm tròn vai trò khách nhân rồi !

“Thiếu gia ~ ách ~ Ngộ tiểu thư! Người ta gọi là Tiểu Thúy a !” Ô ~~ Thiếu phu nhân tương lai thật là hung bạo ! Nàng chỉ nhất thời lỡ miệng kêu “Thiếu phu nhân” thôi, nàng ta có cần trừng nàng ác độc vậy không ?! Nàng ta còn uy hiếp nàng, nếu dám kêu thêm một tiếng “thiếu phu nhân” nữa, nàng ta chắc chắn sẽ khâu miệng nàng lại , nàng thì rất cố gắng ở đổi lời nói a! Chẳng qua là bị thiếu gia ân cần dạy bảo quá lâu thoáng cái đổi không đến sao! Còn có nga! Bọn ta chịu trách nhiệm hầu hạ ít ~ ách ~ Ngộ tiểu thư ba ngày , nàng còn lão không nhớ nổi tên của nàng, chỉ có ở không có đồ ăn lúc mới gọi được đi ra! Hại nàng một chút tồn tại cảm cũng không có.

“Được rồi ~ Tiểu Thúy ~ phiền người giúp ta lấy bánh cao quế lên, được không ?!” Ngộ Lăng Phong hài lòng nhìn nàng ! Cho nên mới nói, đám người này đúng là muốn ức hiếp nàng, mở miệng một tiếng hai tiếng đều là “thiếu phu nhân”, hai nàng lúc nào cũng thấy chột dạ. Tiểu nhân gian trá !

“Có muốn ăn súp hạt sen luôn không ?” Thiếu phu nhân tương lai tham ~ ách ~ thích ăn đồ cũng không đúng! Ở chung cùng nàng ta mấy ngày, nàng cũng biết nàng ta chỉ thích ăn bánh cao quế hoặc là súp hạt sen, chẳng qua là khối lượng ăn làm người ta thấy hoảng hồn mà thôi

“Ha hả ~ người thật hiểu ta ! Sau này người cưới được người nhất định rất hạnh phúc !” Tên nàng ta là gì nhỉ ? A ~ Tiểu Thúy! Ai ~ chỉ cần có thức ăn, nàng liền không chú ý đến những chuyện xung quanh ! Cũng khó trách nàng không nhớ được tên của nàng ta, ai bảo lần nào nàng ta cũng đứng trước mặt nàng giới thiệu đồ ăn làm chi

“Thiếu gia mới Hạnh phúc nha!” Tiểu Thúy trộm cười ra tiếng, nhìn Mạc Kính Phong đang đến gần các nàng, sau đó nàng liền rời đi. Thiếu gia từng nghiêm túc báo với tất cả mọi người trong phủ , trong lúc hần và thiếu phu nhân tương lai bồi dưỡng cảm tình, không ai được quấy rầy, nếu không nhất định bị nghiêm trị

“Nữ nhân gả cho các người nhất định rất xui xẻo!” Ngộ Lăng Phong không hề hay biết Mạc Kính Phong đang đến gần

“Ta kém như thế sao?” Mạc Kính Phong ủy khuất quệt miệng! Hắn vẫn đang cố lấy lòng nàng nha ! Chỉ tiếc nương tử này hoàn toàn không để hắn vào mắt

“Không phải là người không tốt, là người tốt quá, không ai xứng đôi!” Vừa thấy hắn đến, nàng lập tức thay đổi thái độ

“Ha ha ~ thật mắc cảm nha ~ nương tử!” Mạc Kính Phong ngồi bên cạnh nàng, đôi tay không tự chủ vòng qua thắt lưng nàng ! Nhớ quá thật muốn ôm nàng một cái! Mấy ngày qua làm ăn có chút vấn đề, hắn bận đến nỗi không thể dành thời gian cho nàng, hại hắn ngày đêm đều nhớ đến khuôn mặt xinh đẹp của nàng

Ngộ Lăng Phong trợn mắt nhìn tay hắn vòng qua eo mình

“Vậy người muốn nghe cái gì ? Lần sau ta sẽ cho người nghe ?”

“Người không thể nhìn nhận ưu điểm của ta sao ?”

“Người có sao? Ta nhất định sẽ mở to hai mắt mà nhìn !”

“Ta muốn ôm người!”

“Đây không tính là ~ ách ~ người làm gì thế! Muốn chết sao!” Tên vô lại này xem nàng là gì chứ, nói muốn ôm là ôm sao ?

“Để ta ôm một chút được không ! Ta mệt mỏi quá!” Từ tối hôm qua đến bây giờ, hắn đã một ngày một đêm chưa được ngủ. Không biết chuyện gì xảy ra, sổ sách hết sai chỗ này đến sai chỗ kia, làm hắn bận rộn chỉnh sửa lại, còn làm lỗ vốn không ít. Hắn biết có người cố tình. Chẳng qua là chưa biết tra từ đâu mà thôi. Sợ dả thảo kinh xà. Mấy ngày qua hắn cũng bận tới tấp, thậm chí ngủ cũng chỉ có một chút ! Sau khi tìm rõ được người nào gây ra chuyện này, mọi chuyện giải quyết xong xuôi, hắn mới nhớ đến nàng. Mạc Kính Phong thật không nghĩ đến mình sẽ yêu nàng như vậy, dù chỉ gặp nhau trong mấy tháng nhưng hắn đã sớm xem nàng như tri kỷ

“Người ~ rởm ~ dù sao nhà người cũng khá giả, không cần phải liều mạng như vậy !” Đến Mạc phủ nàng mới biết , thì ra mọi việc trên dưới ở Mạc phủ đều do Mạc Kính Phong xử lý, Mạc lão gia đã gác kiếm từ lâu, không phủ nhận điều này làm cho nàng có một cái nhìn hoàn toàn mới về hắn, lúc trước nàng còn cho rằng hắn là công tử con nhà giàu chỉ biết ăn chơi, thế nên mới quần lấy nàng nhiều ngày như vậy

“Người ~ vậy là đang quan tâm ta sao ?” Mạc Kính Phong vui đầu vào vai nàng, ngửi mùi hương đặc biệt tỏa ra từ người nàng, ý thức càng ngày càng mơ hồ. Ha ha ~! Nương tử của hắn đang quan tâm hắn nha !

“Hmm ~ buồn cười chết được ! Người có chuyện thì liên quan gì đến ta ~ người ~ Mạc Kính Phong? !” Ngủ rồi ? Không thể nào! Rốt cuộc là chuyện gì làm hắn mệt mỏi đến vậy ? ! Nàng hắn là nên hung hăng đẩy hắn ra mới đúng, nhưng khi nhìn thấy thần sắc mệt mỏi trên mặt hắn, nàng lại không nịn được mềm lòng

Thôi kệ ! Dù sao cũng không mất khối thịt nào !

Hôm đó, là giấc ngủ thoải mái nhất của Mạc Kính Phong. Thỏa mãn đến mức, ngay cả khi ngủ, hắn cũng vùng khoé miệng lên

Cách đó không xa, Mạc phu nhân nhìn hai người đang ôm nhau, khoé miệng cười đến mang tai

12. Chương 12

Từ sau lần Mạc Kính Phong dựa vào người Ngộ Lăng Phong ngủ , quan hệ của hai người cũng cải thiện được nhiều hơn, ít nhất Ngộ Lăng Phong cũng không hung hăng trợn mắt với hắn nữa. Đang lúc Mạc Kính

Phong mơ đến ngày kết hôn của hai người thì đột nhiên, nương tử hắt lại trở nên bận rộn, ngay cả muốn gặp nàng cũng phải “hẹn” trước, như bây giờ :

“Lý bá! Ngộ Nhi đâu?” Một buổi sáng tốt lành cũng không nghe thấy thanh âm của nàng. Mạc Kính Phong vừa xem sổ sách trong tay vừa hỏi Lí quản gia. Thói quen khi làm việc nghe thấy thanh âm cãi nhau của nàng, bây giờ thoảng cái an tĩnh làm hắn không thích ứng được, không biết nàng lại gây ra chuyện gì! Mấy ngày qua nàng không ngừng xuất chiêu mới, lúc thì câu cá, lúc thì lấy bút lông “phác hoạ” lên mặt hắn, lúc lại thấy nàng đang lang thang thả diều cùng nha hoàn. Vất vả lắm mới đến tối, vốn định tìm nàng để thoải mái nhớ tương tự, không ngờ nhận được một câu trả lời vô tình : nàng không có trong phủ ! Đợi đến gần tối, đợi đến nửa đêm mới thấy nàng mò về phòng, muốn ôm nàng một chút, lại bị câu “mệt rồi, ta muốn ngủ” của nàng đuổi đi !

Ngày thứ hai, khi hắn còn đang trong thư phòng phiền não về đồng sổ sách kia, từ xa đã nghe thấy tiếng thét chói tai của nàng, lòng hiếu kỳ dẫn dắt hắn đi ra ngoài, không ngờ vừa nhìn thấy liền muốn té xỉu ! Thấy nương tử của hắn đang hôn – mẫu thân ? ! Cẩn thận nhìn lại thì nhìn thấy ... Cha ? ! Ba người này cùng đám nha hoàn ngồi đó ngâm xương ! Lại thấy mẹ hắn và nương tử tương lai lấy ra hai bình rượu, ai không hát được thì bị phạt uống một chung !

Rống ~! Thật khăng khải nha! Dù sao cũng là tiền mà hắn cực khổ kiếm được nha ! Một mối cũng không phải các nàng, hắn tức điên đi về phòng nhưng không ai chú ý đến, vì mọi người đều chơi đến điên rồi !

“Ta cũng không rõ lắm!” Khó trách cảm thấy có điều kì lạ ! Thì ra là không nghe thấy thanh âm của thiếu phu nhân !

“Gần đây trong phủ náo nhiệt không ít!” Nói “Náo nhiệt” là quá khách khí! Căn bản là bị loạn ! Nha đầu, gia đình lười biếng không nói, ngay cả lão gia phu nhân cũng không chịu thua kém cũng tham gia vào

“Ai ~ nàng có việc làm cũng tốt, ta bận quá lạnh nhạt nàng cũng không hay !” Vốn định lưu nàng lại để bồi dưỡng tình cảm, không ngờ việc làm ăn có vấn đề, có người muốn trong ứng ngoài hợp lật đổ Mạc gia! Hừ ~! Đợi đến khi bọn họ có bản lĩnh đó hãy nói ! Mặc dù ứng phó thoải mái, nhưng cũng hao không ít tinh lực, không có thời gian để làm bạn cùng nàng, làm hắn có chút đau lòng!

“Có thả cá vào trong ao chưa ? Đừng để ngày nào đó nàng đột nhiên tùy hứng muốn có câu cá mà không còn các !” Mạc Kính Phong vung nui cười lên ! Nương tử tương lai quả thật có kĩ thuật câu cá rất tốt, làm cho cá trong ao tổn thất hơn phân nửa! Hai ngày nay, Mạc phủ đều ăn toàn cá là cá, không chỉ chủ nhân, hạ nhân cũng có phần phúc đó ! Bởi vì cá câu lên quá nhiều, không ăn sẽ phí ! Là nàng nói !

“Hôm qua ta đã thả cá vào! Đủ để thiếu phu nhân câu trong một thời gian ngắn !” Tài câu cá của thiếu phu nhân đúng là không chê vào đâu được ! Lưỡi câu vừa để xuống thì cá liền mắc câu ! Mà nàng giống như nghiện vậy, càng câu càng ghiền, đại phu nhân cũng không thua kém, cũng vác cây gậy ra câu cá, thuận tiện 2 người thì thố một trận —— xem người nào có mị lực hơn, ngay cả cá cũng cảm thấy hổ thẹn ! Cộng thêm nha hoàn rất biết “tự giác” đi theo “hầu hạ”, kết quả chỉ trong vài ngày, cá trong ao gần như không còn chút nào ! Đêm đó toàn phủ được ăn một bữa toàn cá! Ngày thứ hai, hai nữ nhân lại tiếp tục so đấu ! Nhưng lần này trên dưới trong phủ kêu khổ liên tục ! Cá còn dư lại quá nhiều , tanh hôi không ngừng! Vì giải quyết những con cá này, toàn phủ phải đem bán ra ngoài hết ! Thiếu phu nhân lại bày ra trò mới – nướng cá !

Nướng ? ! Nhìn nàng thuần thục đặt con cá lên khay sắt rồi đặt lên lò lửa, sau đó, cá bốc mùi thơm không ngừng, làm cho người ta phát thèm !

Mạc Kính Phong mỉm cười lắc đầu! Nương tử tương lai có duyên đến nỗi hắn cũng phải ghen tị ! Địa vị của hắn trong phủ càng ngày càng trượt xuống, hắn nghĩ , lỡ ngày nào đó không cẩn thận chọc tức nàng, kết quả không chỉ như lúc trước chỉ bị nàng rống ! Thứ nhất có thể nhảy ra xử hắn là mẫu thân thân yêu của hắn, tiếp theo là bọn nha hoàn, gia đình! Hắn phát hiện, địa vị của hắn trong lòng nha hoàn, gia đình không bằng nàng, thậm chí, nàng rống lên, bọn họ vẫn còn cười hi hi cho được

“Thiếu gia, quản gia ~ uống trà!” Hai người đang nói, một nha đầu bưng trà đi vào, khuôn mặt tràn đầy không cam lòng

“Thiếu phu nhân đâu?” Mặc dù liên tiếp bị cảnh cáo, nhưng Mạc Kính Phong vẫn “van xin” bọn hạ nhân gọi nàng là thiếu phu nhân cho bằng được! Hắc hắc! Hẳn đương nhiên là có dự mưu! Kêu mãi cũng thành thật! Sau này nàng quen rồi, nhất định không dứt ra được!

“Thiếu phu nhân đi sẵn điều rồi!” Tiểu Hồng chịu trách nhiệm hầu hạ Mạc Kính Phong chán nản nói! Chán! Chỉ vì nàng là nha hoàn hầu hạ cho thiếu gia nên mới bị bỏ lại! Nhưng nàng muốn đi theo nga! Lần nào đi theo thiếu phu nhân, chơi đùa rất vui! Lần này lại còn được xuất phủ một chuyến! Ô ~! Thật hâm mộ Tiểu Thúy nga! Tại sao hầu hạ thiếu phu nhân không phải là nàng chứ?!

“Sẵn điều? ! Đi đâu?” Hy vọng không phải như hắc nghĩ! Mạc Kính Phong vẻ mặt âm trầm! Thấy vậy, Tiểu Hồng kinh hãi đảm chiến!

“Ách ~ Thiếu phu nhân hình như là đi Tây Giao!” Ô ~! Thiếu gia thật hung bạo nha! Bị bỏ lại đã là đáng thương rồi! Bây giờ còn bị dọa, số nàng đúng là khổ mà

“Đáng chết ~! Không ai nói cho nàng biết Tây Giao thường có dã thú lui tới sao!” Quả nhiên là nơi đó! Dã thú không nói! Để hắc lo lắng nhất là “bọn họ” thường đến đó để bàn bạc, vạn nhất đụng phải “Bọn họ”, “Bọn họ” nhất định sẽ không bỏ qua cho Ngô nhi, huống chi nàng xinh đẹp như thế!

“Thiếu gia ~ thiếu phu nhân nói đến rừng phía đông sẽ không có việc gì!” Thiếu gia thật là khủng khiếp nga! Tại sao lúc trước nàng không phát hiện được chứ! Ô ~! Nàng muốn đổi chủ nhân! Tốt nhất là đổi đến bên cạnh Thiếu phu nhân

“Phía đông tương thông với phía tây!” Điểm này hắc không tin nàng không biết! Huống chi “Đông” này không phải là phía đông, mà vì nơi đó nằm khuất sâu trong rừng, cây cối mọc rậm rạp, ánh mặt trời không thể chiếu xuống, vì vậy nên lúc nào cũng âm u, quanh năm hầu như đều là mùa đông. Đáng chết! Nàng chắc chắn là có ý! Nàng thích nhất mạo hiểm làm sao có thể bỏ qua cơ hội này! Hắc nên phát giác sớm một chút mới đúng! Không được! Ngàn vạn không thể để cho nàng cùng “Bọn họ” chạm mặt!

Hai người bên cạnh còn chưa kịp phản ứng, đã thấy Mạc Kính Phong hoả tốc lao ra khỏi phòng

Hắc nhất định phải ngăn cản bọn họ chạm mặt!

“Chuyện ta kêu, ngươi đã làm chưa?”

“Ngô thiếu yện tâm, ta đã theo phân phó của ngài tung thứ đó vào!”

“Rất tốt!” Trần châu cực phẩm xuất hiện hàng giờ, hơn nữa còn làm thối rửa da người ~ cộng thêm những vãi vốc gần đây thô ráp, còn có hiện tượng phai màu ~ thuyền thì liên tiếp bị cướp, phen này, Mạc gia không muốn sụp đổ cũng khó!

“Mạc Kính Phong! Để xem ngươi có bản lĩnh như thế nào!” Người bị gọi là “Ngô Thiếu” vung nộ cười tà lên! Hắc chờ đợi ngày này đã lâu! Đừng trách hắc lòng dạ độc ác, thật sự là Mạc Kính Phong khinh người quá đáng! Ngô gia cũng được coi là phú hào tại Dương Châu, mặc dù không giàu có như hai nhà Mạc Lâm, nhưng cũng coi như có gia sản lớn, tuy cùng Mạc gia kinh doanh trên thị trường trân châu nhưng hai nhà vốn có thị trường riêng, nước sông không phạm nước giếng

Nhưng kể từ khi Mạc Kính Phong tiếp nhận Mạc gia, liền bắt đầu tích cực mở rộng thị trường, trong 2 năm ngắn ngủi, thị trường của Ngô gia đã bị Mạc gia chiếm lấy phân nửa, sau khi Mạc gia đẩy sản phẩm trân châu cực phẩm ra, khách hàng của hắc không còn nhiều nữa. Mạc Kính Phong có đầu óc kinh doanh không ai phủ nhận, nhưng chỉ tại hắc cao ngạo quá mức, xen vào việc của người khác! Ngô gia không bằng Mạc gia hắc kinh doanh nhiều loại sản nghiệp, chỉ cần mất đi thị trường thì không còn chỗ để sống nữa, cho nên dưới tình thế cấp bách, hắc không thể làm gì khác hơn là làm giả Trần châu tây vực ra, khi bắt đầu liền có hiệu quả, hắc có thể kiếm được một khoản lớn, nhưng sau đó khách của hắc bắt đầu giảm bớt nhanh chóng, phái người đi điều tra hắc mới biết được, trân châu Mạc gia xem “Trân châu Tây Vực” đối lập, giới thiệu “Trân châu cực phẩm” ra! Bọn họ hại hắc mất khách hàng không nói, còn nhiều người khách sau khi biết được chuyện này liền yêu cầu hắc hoàn tiền lại. Nhưng hắc đã lấy số tiền kia đưa vào vốn mua trân châu, nay lại mất khách hàng, hàng dư thừa không ai mua, hỏi hắc làm sao mà bồi thường?!

Hắc bây giờ, có nhà mà không thể về! Hết thủy cũng do Mạc Kính Phong tạo thành! Nhưng càng làm cho hắc đau hận chính là, Liên Anh biểu muội hắc yêu say đắm từ nhỏ cũng thầm thích Mạc Kính Phong!

Vu công vu tư! Hắn sẽ không để yên cho bọn họ!

Sách sách ~ thiếu gia nhà ngươi có phải làm chuyện thiên lí không dung hay không ?!” Có thể bị người ta hận đến mức độ này, xem ra đắc tội không nhỏ

“Ô ô ~ “

“Hư ~ yên lặng một chút ! Muốn bị phát hiện sao a!” Ngộ Lăng Phong che miệng Tiểu Thuý lại, thấp giọng cảnh cáo

13. Chương 13

Nàng vốn chỉ muốn đến Đông Lâm săn thú mà thôi. Cùng cực nhàm chán làm nàng không nhận được đến đây thám hiểm, ai ngờ cánh rừng này lại sâu như thế, còn cái gọi là “có dã thú thường lui tới“, nàng chờ mãi cũng không thấy bóng dáng một con kiến a ! Hại nàng thất vọng đi dạo xung quanh một chút ! Ai ngờ vừa đi được mấy bước đã nghe thấy tiếng người ta nói chuyện . Có người ! Lòng hiếu kì là khó tránh khỏi ! Nàng vừa lúc “Tò mò” một chút! Không phải là cố ý nghe lén ! Mạc Kính Phong chết sống cũng không quan hệ đến nàng, bọn họ muốn hãm hại hắn ra sao nàng cũng không liên can ! Hắn bị đánh sưng mặt mũi nàng cũng đứng bên cạnh cười nói “Đáng đời” ! Nhiều tiền có gì tốt, giống như hắn nuôi “nội tặc” sao ! Nhưng người bên cạnh tên họ Ngô kia nàng cũng có chút ấn tượng, không phải là tên tiểu sinh thường đi theo Lí quân gia tính toán sổ sách sao ?! Bình thường nhìn an phận, không nghĩ lại thủ đoạn như thế !

“Ô ô ~!” Mau buông ! Ta sắp bị người ám chết rồi ! Tiểu Thuýliếc mắt, không tiếng động kháng nghị!

“Đừng cãi ~! Bọn họ sắp đi!”

Tiểu Thuý nghe thấy thế cầm miệng lại! Thiếu phu nhân sao lại lạnh nhạt như vậy chứ, nàng sắp bị hù chết rồi! Bọn họ đang nói chuyện hại thiếu gia nha ! Nếu phát hiện các nàng đang nghe lén, kết quả chắc chắn rất thảm ! Tên họ Ngô kia nàng biết, chính là Ngô thiếu gia Ngô Vạn Lợi a !

“Hô ~ người ta sắp chết rồi ~!” Rốt cục Tiểu Thuý cũng được tha, nàng hít một ngụm khí lớn, nhưng nghĩ đến chuyện vừa nghe được, nàng gấp đến độ gờ chân lên

“Thiếu gia ~ Aiz quên ~ tiểu thư, chúng ta mau trở về báo cho thiếu gia !” Vừa nói nàng vừa lôi kéo Ngộ Lăng Phong. Nhưng ... nàng không nhớ đường về a

“Ô ~ tiểu thư! Chúng ta lạc đường rồi !” Tiểu Thuý cả kinh đến nước mắt trào ra ! Nhớ tới mấy lời đồn đãi trước kia nàng nghe được, cái gì chỉ có vào chứ không có ra, dã thú đủ loại ... Ô ~ sớm biết vậy nàng đã không nghe lời thiếu phu nhân chạy đến đây ! Nàng không muốn chết ở đây a !

Ngộ Lăng Phong trợn trắng mắt !

“Nếu muốn về nhà, hắn là đi bên phải!” Đó là phương hướng các nàng vừa đi. Nàng đang nghi ngờ những lời đồn đãi về người chết ở đây. Bị dã thú ăn? Không hẳn vậy! Nàng tin tưởng mình chết vì bị hù, lời đồn đãi nhiều hại người, người vô tâm thêm mắm dặm muối vào câu chuyện hù chết người ta ! Người đi vào rừng, đầu tiên sẽ bị không khí âm lạnh hù đến, sau đó bắt đầu nhớ ra mọi lời đồn đãi, khi muốn trở về thì tâm hoảng đến mức không nhớ đường, sau đó dần dần mất phương hướng, cuối cùng không chịu nổi đành bỏ mạng nơi đây

“Bên phải sao? Vậy chúng ta đi mau!” Tiểu Thuý lại “túm” Ngộ Lăng Phong lần nữa, nước mắt ban nãy thoát biến mất

“Người biết tên họ Ngô kia ?”

“Hắn là Ngô Thiếu gia Ngô Vạn Lợi a”

“Hắn là kẻ thù của thiếu gia nhà ngươi sao ?”

“Ta cũng không biết nữa! Nhưng nghe nói nhà bọn họ mấy tháng trước bị phá sản !” Tiểu Thúy làm hết phận sự cho nàng một chút thông tin nho nhỏ

“Phá sản?”

“Hình như là bán trâu châu giả, bị phát hiện , nhiều người đòi bồi thường !” Nghe nói mọi thứ đáng giá trong nhà đều bị lấy đi hết ! Thật đáng thương! Nhưng nghĩ đến tên vừa rồi muốn hãm hại thiếu gia, sự đồng tình của Tiểu Thúy liền biến mất

Trâu châu ? Mạc Kính Phong hình như cũng kinh doanh trâu châu ?! Ngộ Lăng Phong đại khái cũng đoán được chuyện gì đã xảy ra !

“Ngộ Nhi ~!” Nữ nhân chết tiệt ! Nàng tốt nhất là không có chuyện gì, nếu không hẳn nhất định dùng thân phận trượng phu giáo huấn nàng một phen !

“Ngộ Nhi ~ Ngộ Lăng Phong ~! Chết tiệt! Chạy đi đâu rồi!” Mạc Kính Phong cỡi ngựa, không dám xem thường, nhưng cũng không dám la lớn, sợ kinh động đến Ngô Vạn Lợi đang ở trong rừng ! Hắn đã sớm biết Ngô Vạn Lợi ẩn nấp ở đây, chẳng qua chỉ muốn chờ thời cơ để gã kia tự sa đầu vào lưới ! Ngàn vạn cũng không ngờ lại gặp chuyện này !

“Tiểu thư ~ hình như ta nghe được tiếng kêu ~!”

“Có không ~?” Sách sách! Tìm nhanh quá ! Nàng còn muốn chơi một chút ! Nhưng hắn la lớn như vậy, không sợ địch nhân phát hiện sao ?

“Không có sao ~ lại nữa ~ hình như là thanh âm của thiếu gia ~!” Thanh âm càng lúc càng lớn, muốn người ta không nghe được cũng khó !

“Ngộ Nhi ~ người ở đâu? Chết tiệt ~!” Hắn tuyệt đối sẽ trừng phạt nàng ! Dám tùy hứng làm bậy như thế, nàng không biết hắn lo lắng cỡ nào sao ! Càng đi sâu vào rừng, sắc mặt Mạc Kính Phong càng âm trầm. Mặc kệ lời đồn đãi thật hay giả, hắn cũng không muốn đem tính mạng của nàng ra đùa giỡn

Xem ra tức giận không nhỏ!

“đợi một chút! Tới đây ~!” Ngộ Lăng Phong muốn cản lại Tiểu Thúy. Nàng quyết định, nàng muốn thử một chút can đảm của hắn !

“Tiểu thư ~ sao vậy ! Thiếu gia giống như đang gấp lắm a !” Hơn nữa còn rất tức giận ! Tiểu Thúy không hiểu tại sao Ngộ Lăng Phong lại không chịu đi ra ngoài, còn núp sâu hơn! Thiếu gia rõ ràng đang ở phía trước, nàng nghe được tiếng vó ngựa càng lúc càng gần !

“Hừ ~!” Ai bảo hắn luôn chọc nàng giận ! Không trả thù không phải phong cách của nàng !

“Ngộ ~ “

“Uống ~ “

Đột nhiên có người chạy ra làm Mạc Kính Phong sợ hết hồn, hắn thành linh vung cương lên dừng ngựa lại. Suýt nữa thì Ngộ Lăng Phong đã nằm dưới gót của Mã nhi (tên con người ^^)

“A ~!” Tiểu Thúy hét chói tai

“Đáng chết ~!” Mạc Kính Phong nắm chặt dây cương, chuyển sang hướng khác

“Thở dài ~ “

Vất vả lắm mới trấn an, làm cho Mã nhi yên tĩnh lại ! Mạc Kính Phong cũng không khống chế được nhảy xuống ngựa !

“Người đang làm gì đó? !” Mạc Kính Phong dùng sức lay động bả vai Ngộ Lăng Phong ! Khí lực lớn đến làm cho Ngộ Lăng Phong cau mày

“Người làm gì thế! Đau a ~!” Vai nàng chắc chắn sưng lên rồi ! Nhìn tên này bình thường cà lơ phát phờ không ngờ khi nổi giận cũng dọa người như thế !

“Đau? ! Nếu không phải ta phản ứng nhanh, người có chắc bây giờ người chỉ thấy đau hay không !” Nghĩ đến một màn nguy hiểm vừa rồi, lòng hấn vẫn kinh hãi mãi không thôi ! Chỉ thiếu chút xíu nữa! Nàng đã có thể phanh thây dưới vó ngựa !

“Rống ~ ta không có việc gì! ” ‘Triệu Ngộ Tịch Dạ dù sao cũng đã qua huấn luyện đặc biệt! Đừng nói là ngựa, xe tăng tông đến nàng cũng có năng lực tránh ra

Nhưng sự tự tin của nàng lại như sự bất cần đời trong mắt Mạc Kính Phong ! Nàng không thương tính mạng làm cho Mạc Kính Phong đỏ cả hốc mắt

“Không có việc gì! Vậy người nghĩ thế nào mới được gọi là có việc ? Chết sao? ! Nếu người cảm thấy mạng người thấp giá như vậy, tại sao không giao nó cho ta ?! Người biết rõ ta xem tính mạng người còn trọng yếu hơn tính mạng của mình, ta một lòng đều đặt vào người, còn người? ! Người cho rằng người muốn làm gì thì làm sao ! Người nói đi ! Người muốn ta làm sao bây giờ!” Tức giận hừ hừ lý trí Mạc Kính Phong! Nghĩ đến nàng phát sinh chuyện nguy hiểm gì, lòng hấn lại đau thắt lại

“Ách ~ ta ~ “

“Tại sao lại đùa giỡn với tính mạng của mình! Người có biết ta sẽ đau lòng hay không ! Hay là... Người cần bản không để ý đến !” Mạc Kính Phong vẻ mặt chân thật, nói một câu làm cho Ngộ Lăng Phong đau lòng

“Mạc Kính Phong ~” Ngộ Lăng Phong không biết nên nói gì cho phải! Thành thật mà nói , hấn đột nhiên biểu lộ làm nàng không biết làm gì,qua một thời gian dài, trốn tránh vẫn không giải quyết được gì! Nàng cho là chỉ cần tránh mặt hấn, quan hệ của họ chỉ dừng lại ở mức đó, cho đến khi nàng tìm được cách trở về thế kỉ 21. Không cho phép động tâm với hấn, cũng không cho hấn có cơ hội đặt quá nhiều tình cảm vào mình, như vậy , khi rời đi, nàng cũng sẽ không cảm thấy đau thương, hấn cũng sẽ không quy lụy vì nàng ! Không ngờ, đó chỉ là ý nghĩ của một mình nàng, hấn đã sớm trút xuống cho nàng quá nhiều tình cảm , mà nàng... Nàng còn có thể tiếp tục lừa mình dối người sao? Người không phải là cỏ cây, cùng hấn ở chung lâu như vậy, căn bản không thể không động tâm ! Nhưng hấn muốn nàng làm sao bây giờ! Nơi này dù sao cũng không thuộc về nàng, nàng từ thế kỉ 21 đến đây, sớm muộn gì cũng phải trở về ! Nàng không muốn, thật sự không muốn làm cả 2 đều đau lòng ...

Ngộ Lăng Phong trầm mặc làm tâm tình Mạc Kính Phong chìm đến đáy cốc! Thì ra, tất cả đều là ý nghĩ của hấn! Nàng không giống hấn nghĩ ... Cho là nàng có nỗi khổ nên mới do dự, không ngờ, hấn sai hoàn toàn .

Liếc nhìn nàng một cái, Mạc Kính Phong cũng không nói gì nữa, xoay người rời đi ...

Tay Ngộ Lăng Phong run lên một cái, cuối cùng cũng không vươ ra. Hấn bỏ cuộc ! Điều này rất tốt a, không phải như nàng mong muốn sao ? Nhưng ... Sao tâm nàng lại đau như thế chứ ?

Thật xin lỗi!

14. Chương 14

“Dạ!” Diệp Tĩnh Tịch la lên

Hiền Viên Dạ đang bước đi liền đứng lại

“Có việc gì sao ?” Thanh âm vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng trong mắt lại loé lên một tia khó chịu

“Nghe nói gần đây người đang tìm một mặt khác của Đồng Hoa kính ?” Bát quái là thiên tính của nữ nhân, chỉ cần giới tính là “Nữ”,mặc kệ có phải là người hay không, nhất định đều thích bát quái, Ái Lệ Ti chính là một ví dụ ! Khi không có nhiệm, “nàng” nhằm chán đến cực điểm sẽ đi tìm người để bát quái cùng “nàng”, muốn nghe chuyện bát quái chỉ cần tìm “nàng ” là được, hệ thống bật lên, có vô số chuyện để tìm hiểu , không cần làm phiền người ta, hơn nữa còn có thể nói, không khác với con người là mấy ! Mà cùng chủ nhân nói chuyện chính là thú vui của “nàng”

“Dạ!” Một thanh âm lại vang lên

Máy vi tính chết tiệt ! Nàng sẽ sớm huỷ diệt “nàng ta”

Ái Lệ Ti giống như cảm giác được, trên màn hình loé lên một tia sáng

“Có tin tức gì sao?” Thật ra thì nàng có thể hỏi Ái Lệ Ti, dễ dàng lấy được nguồn tin chính xác. Nhưng Diệp Tinh Tịch vẫn hy vọng nàng có thể tự mình nó ra

Hiên Viên Dạ lại thở dài

“Ta sẽ lấy được nó!” Nói xong, nàng không nói thêm nữa, Hiên Viên Dạ xoay người bước ra cửa ! Đáng chết ! Nàng thật sự không biết nên mở miệng bằng cách nào ! Nàng không hiểu nam nhân kia muốn như thế nào mới chịu đưa Đồng Hoa kính cho nàng !

“Ai ~!” Tiếng thở dài nặng nề vang lên! Thật sự không có cách để mở rộng lòng mình sao ? Thành thật mà nói , đối với Dạ, nàng luôn có một cảm giác vô lực. Ở chung gần mười mấy năm, nàng luôn bắt cầu ngôn tiểu, rất rõ người nào dễ xa cách người nào dễ đến gần, cũng có thể hiểu được người ta đang suy nghĩ gì, chỉ trừ ... Dạ

“Tịch tiểu thư ~! Từ Tử Mặc đưa thư trao đổi điều kiện !” Ái Lệ Ti đột nhiên cười ra tiếng!

“Nga? Điều kiện gì?” Nếu nàng ta không chịu nói, vậy nàng đành dùng lối đi tắt vậy ! Dù sao cũng có sẵn tài nguyên, không sử dụng cũng phí! Gần đây, có vẻ như ai cũng rất “bận rộn” ! Trừ Ngô bị Đồng Hoa kính hút về Đường triều, hai người kia cũng thường đi sớm về trễ ! Ngay cả hướng tiểu đàn cũng thường không ở nhà . Hại nàng thỉnh thoảng nhàm chán muốn tìm người nói chuyện phiếm cũng không có ai ! Nàng còn có thể thông qua Ái Lệ Ti hiểu rõ động thái của Dạ, nhưng Hướng Tiểu Đan thì một chút cũng không biết được. Biết được “cá tính” của Ái Lệ Ti, nàng ta đã sớm tính trước, phạm là những gì liên quan đến nàng ta đều không tra ra được ! Dù sao Ái Lệ Ti cũng do nàng ta chế tạo nha ! Thích thì sử dụng khả năng này cũng không có việc gì ! Nhưng từ điểm này cũng biết, nàng ta đang có chuyện giấu diếm, hơn nữa là một chuyện vô cùng nghiêm trọng !

“Từ Tử Mặc muốn Dạ tiểu thư đáp ứng cùng hắn ở chung một tháng mới ượn gương !” Hì hì ~! Từ vệ tinh, nàng đã thấy được phản ứng của Dạ tiểu thư ra sao ! Khuôn mặt trắng nõn của nàng ta đã sớm tái xanh mét rồi !

“Ở chung ~? !”

Có lẽ, hắn sẽ mềm hoá Dạ không chừng !

Bây giờ, việc nàng “quan tâm” chính là Hướng Tiểu Đan ! Tiểu quỷ kia rốt cuộc là đang làm cái gì ?!

15. Chương 15

Thay đổi! Đây là tiếng lòng trên dưới Mạc phủ mấy hôm nay !

Từ khi trở về từ Đông Lâm, Mạc Kính Phong cùng Ngô Lăng Phong giống như thay đổi hoàn toàn vậy ! Mạc Kính Phong không quấy lấy Ngô Lăng Phong cả ngày gọi “nương tử” nữa, ngược lại, hai người tránh né từ xa, hần hờ chút là phát giận, còn cả ngày lấy rượu giải sầu. Mà Ngô Lăng Phong lại yên tĩnh cực kì, hoàn toàn không còn sức sống như bình thường nữa, cả ngày đều có vẻ mặt u sầu ! Ngày thứ 2 trở lại từ Đông Lâm, nàng đã muốn đi ra khỏi phủ, nhưng vì trời mưa to nên bất giác, nàng đành phải ở lại thêm vài ngày !

“Ai ~!” Phiên a! Không khí vốn đã lạnh lẽo, lại thêm mưa to, cả Mạc phủ càng trở nên trầm lặng!

“Hai đứa bé kia rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra a!” Mạc phu nhân trăm mối vẫn không có cách giải. Nàng hiểu, rõ ràng hai người đều có tình cảm . Tại sao lại chậm chạp không chịu tiến tới chứ ?! Từ sau khi trở

về từ Đông Lâm, cả hai giống như trở thành người xa lạ vậy ! Rốt cuộc là thiếu cái gì mà để bọn họ do dự như vậy ?

Mạc phu nhân nhướn mày! Ai ~! Làm mẹ thật không dễ dàng ! Đã sinh con còn phải lo chuyện “tôn tử” nữa a !

Có! Bọn họ căn bản là thiếu một ít kích thích thôi ! Hừ ~! Rõ ràng yêu nhau , còn phải đợi nàng đá một cước vào lỗ đường mới chịu a ?

“Thắng lợi” nhìn , Mạc phu nhân vung nộ cười lên! Trong lòng đã có tính toán !

“Thiếu gia ~!” Tiểu Hồng sợ hãi hô lên ! Thật không dám lớn tiếng!

“Chuyện gì!” Thanh âm từ tính trở nên thô kệch, cả người hằn nồng nặc mùi rượu

“Liên anh tiểu thư tới chơi, lão phu nhân gọi người ra tiếp !” Kể từ khi cùng Thiếu phu nhân gây lộn sau, cả ngày thiếu gia chỉ biết uống rượu, mặc kệ công ăn việc làm ! “Gây lộn” chính là như Tiểu Thuý nói! Nhưng thiếu gia và thiếu phu nhân có phải là giận dữ quá lâu rồi không ? Hại Mạc phủ trầm lặng như thế, một chút không khí vui vẻ thoải mái cũng không có, làm nàng ngày nào cũng phập phồng lo sợ

“Liên anh ~ ai là liên anh? !”

“Chính là Lý Liên Anh tiểu thư a, Lâm phủ Lâm phu nhân ca ca nữ nhi a!” Ai ~! Thiếu gia như vậy làm sao mà đi gặp khách nữa ! Vị tiểu thư kia không giống thiếu phu nhân vậy ~ ách ~ dễ dàng sống chung! Nàng là thiên kim tiểu thư điển hình, mặc dù không điều ngoa, bốc đồng như những tiểu thư khác, ngược lại ôn nhu nhã nhặn lịch sự, nhưng không biết sao, khi ở cùng, nàng luôn cảm thấy mất tự nhiên ! Cảm giác như luôn luôn kém nàng ta một bậc vậy ! Cũng phải thôi! Nàng là nha hoàn, dĩ nhiên kém cõi với tiểu thư nhà người ta, nhưng cũng là hầu hạ con người, nhưng khi ở chung cùng thiếu phu nhân, nàng luôn cảm thấy thoải mái, không bị ràng buộc về những quan niệm chủ tớ

“Lâm ~ Lâm ~ phủ ~ không đi ~ bảo nàng đi đi !” Bây giờ, ai cũng không muốn gặp! Trong đầu không ngừng lặp lại bộ dạng trầm mặc hôm đó của nàng ! Cả ngày dùng rượu khống chế mình, hấn cho là mình sẽ không còn đau đớn nữa, nhưng khi nhớ lại hình ảnh đó, lòng hấn lại đau thắt lên ! Rốt cuộc, nàng muốn hấn làm sao đây ?

“Biết rồi!” Tiểu Hồng thở dài , sau đó quay người đi

“Ách ~ phu nhân ~ Lý tiểu thư!” Các nàng đến đây lúc nào? !

“Thật là bất hiểu tử, cả ngày cũng chỉ biết uống rượu! Làm phiền Liên tiểu thư khuyên nhủ nó dùm ta !” Mạc phu nhân chỉ biết thở dài! Nộ cười chân thành nhìn về Lý Liên Anh.

“Phu nhân đừng nói vậy! Liên anh chỉ sợ sẽ phụ lòng bà !”

“Ai ~ ta cũng không hy vọng quá nhiều, để xem nó ra sao !”

“Vây ~ được rồi !” Lý Liên Anh chần chờ một hồi rồi đáp ứng! Quả nhiên, từng cử chỉ hành động đều toát lên sự quý phái

“Đi thôi!” Đợi Lý Liên Anh vào nhà, Mạc phu nhân gọi Tiểu Hồng đưa Ngô Lăng Phong đến

“Ách ~ Mạc phu nhân ~!” Mạc phu nhân đột nhiên xuất hiện làm Ngô Lăng Phong có chút kinh ngạc !

“Sao vậy ? Mấy ngày không gặp sao lại xa cách như thế ?!” Lúc trước còn trái một câu “tỷ tỷ” phải một câu “tỷ tỷ” làm người ta vui biết bao nhiêu! Ai ~! Vất vả lắm mới bồi dưỡng được tình cảm, không ngờ bị đứa con bất hiếu kia làm hỏng !

“A ~ sao ngài lại tới đây ?!” Ngô Lăng Phong cười mất tự nhiên! Từ sau ngày hôm đó, nàng không còn tính thân gì nữa, ngay cả khí lực để cười cũng không có !

Ô

! Ngay cả “Ngài” cũng nói ra! Nàng bắt đầu ghét đứa con này rồi ! Hấn vô dụng tại sao phải liên lụy đến nàng chứ ! Hại nàng bây giờ cảm thấy không được tự nhiên!

“Ai ~mấy ngày không thấy! Tôi thăm người một chút!”

“Ta rất khỏe a!” Mới là lạ! Nàng mấy ngày nay không có được một giấc ngủ an bình! Đêm nào cũng nhớ đến về mặt thống khổ hôm ấy của Mạc Kính Phong, lòng nàng cũng thống khổ không dứt

Tốt? ! Nàng còn nói được như vậy a !

“Ai ~ các người như vậy ta cũng có trách nhiệm, ta chỉ lo nghĩ hợp tác cho các người, lại quên mất tâm tình của người, không lấy được người là do Kính Phong nhà ta không có phúc khí”

“Ta ~!”

“Đừng nói nữa ! Ta biết người vô tình với Kính Phong, ta cũng không miễn cưỡng người, nhưng không được làm mẹ chồng người, khi người ra đi ta cũng không nỡ lìa xa a, như vậy đi ! Cả đời này ta cũng chỉ có một đứa con trai , nếu không chê vậy làm nữ nhi của ta, thế nào ?” Dù sao làm vợ cũng coi như một nửa nữ nhi ! Trước tiên giữ lại nàng rồi hãy nói ! Ai biết mưa này khi nào sẽ ngừng, nếu để nàng rời đi, kế hoạch của nàng sẽ uống phí mất !

“Ách ~ này...” Tại sao có thể như vậy! Làm con gái của nàng? ! Vậy không phải là huynh muội cùng Mạc Kính Phong sao ? Huynh muội sao? Không tồi a! Ít nhất cũng không giống như người xa lạ ! Ngộ Lăng Phong an ủi mình! Nhưng là, tại sao tâm nàng lại khó chịu như vậy ?

“Thế nào ? Làm con gái ta không tốt sao ?”

“Ách ~ không phải ~” chẳng qua là rất kỳ quái!

“Cứ quyết định như vậy đi!” Mạc phu nhân không để nàng phản đối , đi đến quyết định!

“Thu xếp một chút, đến Kính Hiền ở đi !” Mạc phu nhân nãy lòng tham

“Cái gì? ! Tại sao phải dọn đến Kính Hiền ở ?” Ngộ Lăng Phong kinh hãi kêu ra tiếng! Đó là chỗ ở của Mạc Kính Phong, được chứ ?!

“Đó vốn là chỗ ở được kiến tạo riêng cho con gái Mạc gia, chẳng qua là hai đời đều sinh ra con trai nên đến giờ vẫn bỏ trống”

16. Chương 16

Khó trách! Nàng từng cảm thấy kì quái, nơi đó làm sao lớn như vậy ! Hơn nữa chỉ là phòng trống! Chờ một chút! Đây không phải là trọng điểm !

“Nhất định phải đổi lại sao?” Nàng ở nơi này rất tốt a! Hơn nữa khi mưa dừng nàng sẽ lập tức rời đi ! Ở lại đây cũng chỉ làm khổ cho hai người !

“Nói như thế nào đây! Thành thật mà nói, nơi này vốn chuẩn bị cho Thiếu phu nhân tương lai , thì ra là ... !”

“Ta hiểu !” Thì ra , mọi người đều nghĩ nàng là thiếu phu nhân tương lai nên mới an bài chỗ này, bây giờ không phải là nữa, khi thiếu phu nhân thật sự xuất hiện, nàng phải rút đi !

“Ta không cần đi qua ! Dù sao thì mưa ngừng ta cũng trở về chỗ Lưu đại nương a !” A ~! Đường triều dù sao cũng không thuộc về nàng a! Bây giờ, nàng mới phát hiện ra một điều, nơi này căn bản cũng không dành cho nàng, cũng không sao, chu du 4 phương cũng là ước mơ của nàng, nay cũng sắp thành sự thật rồi !

“Tiểu Ngộ!” Mạc phu nhân sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn!

“Người đã là nữ nhi Mạc gia! Sau này Mạc gia sẽ là nhà của người ! Không cho người đi, trừ phi người xem thường người làm mẹ như ta !”

“Ta không phải ~!”

“Cứ quyết định như vậy đi! Tiểu Thúy Tiểu Hồng thu thập một chút, nhanh chóng chuyển qua !” Mạc phu nhân quyết định nhanh chóng ! Nói giỡn! Làm sao cho nàng ta đi được, nếu không kế hoạch của nàng sẽ bị huỷ hết !

Tại sao lại như vậy! Ngộ Lăng Phong nghiêm mặt, nhưng cũng không lên tiếng !

“Đến ~! Tiểu Ngộ, ta giới thiệu một chút cho người, đây là thiên kim ngàn vàng của Lý phủ : Lí Liên Anh ! Liên anh, đây là nghĩa nữ Ngộ Lăng Phong ta vừa thu nhận”

Tiệc rượu, Mạc phu nhân thân thiện giới thiệu hai người!

Ngộ Lăng Phong trăm triệu không nghĩ tới, thiếu phu nhân tương lai lại xuất hiện nhanh như thế ! Nàng chân trước vừa mới chuyển ra, chân sau đã có người đi vào ! Khó trách bắt nàng dọn ra nhanh như vậy ! Nhưng vị Lý tiểu thư này cũng rất khá, tướng mạo xinh đẹp, ôn nhu nhã nhặn, ít ra có phong thái làm thiếu phu nhân hơn nàng !

“Xin chào ! Ta tên là Lý liên anh! Lúc trước không biết tiểu thư ở trong phủ, chưa kịp đi bái phỏng, xin Ngộ tiểu thư tha lỗi!” Khẩu khí của Lí Liên Anh rất nhẹ nhàng nhưng ánh mắt thủy chung vẫn không nhìn về phía Ngộ Lăng, nhưng ánh mắt lại thủy chung không có nhìn thẳng Ngộ Lăng Phong! Trong mắt nàng, không phải “ruột thịt” thì không phải là “tiểu thư”, không cần để ý đến

Thiên kim tiểu thư có bệnh chung là, luôn cảm thấy mình nổi trội hơn người, Lý Liên Anh cũng không ngoại lệ

“Ha hã ~! Còn chưa tuyên bố ra ngoài nha ! Người không biết cũng không sao !”

Ngộ Lăng Phong còn chưa mở miệng, Mạc phu nhân đã trả lời thay ! Không tồi ! Càng kích thích càng tốt ! Như mong muốn của nàng

Một tiệc rượu cứ như vậy, kết thúc qua loa, trong đó cũng chỉ có bốn người. Mạc Kính Phong căn bản không có lộ diện, nhưng cũng làm cho Ngộ Lăng Phong thở phào nhẹ nhõm. Thành thật mà nói , nàng cũng chưa chuẩn bị tinh thần để đối mặt với hắn

Trở lại “Kính hiền”, Ngộ Lăng Phong không nhìn được nhìn cánh cửa phòng Mạc Kính Phong đã đóng chặt. Không biết là cố ý hay là Vô Tâm, tóm lại bây giờ nàng ở cách vách hắn !

Có nên đi vào hay không ? Ngộ Lăng Phong do dự, đúng lúc, bên trong truyền ra tiếng đổ vỡ

“Đáng chết!” Bên trong loáng thoáng truyền ra tiếng chửi rủa của Mạc Kính Phong, tiếp theo là những tiếng loảng xoảng rớt đồ vật

Ai ~! Ngộ Lăng Phong thở dài! Giơ tay lên nhưng chậm chạp không gõ cửa

“Ngộ tiểu thư?” Trong lúc Ngộ Lăng Phong còn đang do dự, bỗng tiếng nói của Lý Liên Anh truyền đến Ngộ Lăng Phong quay đầu.

“Tại sao không vào đi ? Kính Phong còn đang nổi giận sao ?” Lý Liên Anh cười ôn nhu, nhưng trong mắt nàng lại loé lên tia ... khiêu khích ?!

“Kính Phong ” ? Sách sớ ~ gọi thật là thân mật! Nữ nhân này đang khiêu khích với nàng sao ? Hmm ~! Chớ có nói đùa! Nếu nàng muốn hắn, nàng ta một nửa cơ hội đến gần cũng không có, được không ?

“KHông biết ~” Ngộ Lăng Phong nhún nhún vai, vừa muốn trở về phòng. Cánh cửa phía trước đột nhiên mở ra. Thân ảnh Mạc Kính Phong xuất hiện ở cửa!

“Ách ~ MẠc ~ “

“Kính Phong !”

Ngộ Lăng Phong còn chưa kịp nói xong đã bị Lý Liên Anh cắt đứt

Nhìn hắn trước mắt, Ngộ Lăng Phong trong lòng ngũ vị tạp trần! Mấy ngày không thấy, hắn thay đổi nhiều, cả người cũng tiêu tụy hơn! Ngộ Lăng Phong không biết nên nói gì cho phải! Nếu như có thể, nàng thật không muốn hắn như vậy!

Cũng vậy, Mạc Kính Phong nhìn chăm chăm vào nàng, ánh mắt tràn đầy tia máu nhìn. Hắn nhớ nàng! Nhớ quá nhớ quá! Khi tỉnh lại, hắn càng muốn say ! Hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng thống khổ như vậy ! Nhưng hắn lại không dám đi gặp nàng, hắn sợ mình không khống chế được lại ô nàng! Biết rõ nàng vô tình với mình, nhưng tình yêu say đắm đã cắm rễ trong tim hắn, không thể nhổ được nữa !

“Kính Phong , người đói bụng không ?! Ta giúp người lấy cơm ăn!” Thâm tình trong mắt họ làm Lý Liên Anh thấy chói mắt, không muốn bị coi thường, nàng mở miệng đánh vỡ cục diện bế tắc!

“Ai cho phép người gọi ta như vậy ?!” Mạc Kính Phong hung hăng trừng mắt nhìn nàng !

“Ách ~ ta ~” Không nghĩ đến Mạc Kính Phong tức giận như vậy, Lý Liên Anh sợ hết hồn, không biết nên phản ứng như thế nào.

“Không nên tiếp đãi khách như vậy !” Ngộ Lăng Phong kịp thời hoá giải

Chết tiệt ! Hắn tự hành hạ mình như vậy có phải muốn nàng cảm thấy có lỗi hay không ! Nếu muốn hận thì nàng sẽ cho hắn, vậy càng tốt !

“Hừ ~ chỉ vì một nữ nhân mà có thể khuất phục vậy sao ! Vì một nữ nhân mà cố giữ lấy tình yêu đến như vậy ? Hmm ~! Tức cười ! Truyền đi còn gì là mặt mũi nam nhân ! Nếu là ta, ta cũng không chọn người có ý nghĩ kì lạ như người ...”

“Đủ rồi!” Hắn không muốn nghe nữa, thì ra sự si tình của hắn trong mắt nàng liền biến thành ý nghĩ kì lạ ! Hmm ~! Buồn cười! Hắn lại vì nữ nhân như vậy trầm luân! Tại sao? !

“Ta chỉ là muốn nhắc nhở người, đang ở trong phúc mà không biết hưởng phúc! Có nữ nhân chịu vì người tổn tâm tư nên nắm chắc, đừng tự cho là mình hiểu biết nhiều, trên thế giới này, căn bản không tồn tại tình yêu !”

Nói xong, Ngộ Lăng Phong xoay người đi vào phòng mình, hung hăng đóng cửa cái rầm ! Đủ rồi ! Nếu có thể làm hắn chết tâm, hận nàng cũng không sao ! Dù sao khi nàng trở về thế kỉ 21 , mọi thứ cũng sẽ kết thúc! Nàng có dự cảm, nàng không còn ở nơi này lâu nữa !

Tâm, đau quá!

Trên thế giới này căn bản không tồn tại tình yêu ? Thật sự, một chút tình cảm nàng cũng không có sao ? Đã như vậy, hắn còn mong chờ cái gì ?! Mạc Kính Phong lão đảo một chút, xoay người.

Tâm, thật đã chết rồi!

17. Chương 17

“Tiểu thư ~!”

“Ừ?” Ngộ Lăng Phong miễn cưỡng định thần lại ! Từ đêm hôm đó, quan hệ của bọn họ ~~ nói như thế nào đây! Từ lúc hắn biết nàng trở thành biểu muội của hắn, ánh mắt chỉ loé lên một cái, rồi không còn việc gì nữa ! Cho dù thấy cũng trực tiếp đi qua, ngay cả nhìn cũng không nhìn nàng một cái. Hơn nữa, hắn cũng không miễn cưỡng nàng nữa , còn ngày ngày đi dạo kỹ viện, thậm chí, thỉnh thoảng còn mang nữ nhân về nhà ! Xem ra phép khích tướng của nàng đã có hiệu quả ! Ai ~! Gần đây nàng than thở càng ngày càng nhiều ! Nếu như ở thế kỉ 21, chắc chắn đã bị 3 nữ nhân kia cười rưng rưng ! Trước kia ở chung một chỗ không thấy cái gì . Bây giờ chỉ mới tách ra 2 tháng, nàng đã nhớ các nàng ta ! Ngay cả lão đầu tử, nàng cũng không thấy đáng hận như trước nữa

Ai ~!

“Tiểu thư, người đừng có than thở nữa !” Tiểu Thúy rót cực nhện không được! “Người phải nhớ thiếu gia thì đi tìm cậu ấy a! Cậu ấy nhất định sẽ không trách người !” Nàng hiểu! Rõ ràng tiểu thư đều thích nhau,

vậy cần gì phải lảng tránh vậy a ?! Rõ ràng là có tình yêu, ngoài mặt lại như người xa lạ ! Bọn họ nghĩ người ta không nhìn ra được sao ! Hay làm bộ như vậy bọn họ sẽ thấy dễ chịu ?

“Ai nói ta đang suy nghĩ đến hần ~!” Biết điều một chút! Có cần phải vạch trần trực tiếp như vậy không a !

“Vậy rốt cuộc người đang than thở cái gì a!” Đúng là nói dối không chớp mắt ! Đợi đến khi thiếu gia bị cướp đi, đừng hối hận là được rồi ! Tiểu Thúy bức mình nghĩ! Gần đây thiếu gia hình như có thay đổi! Chẳng những cả ngày hỉ hả đi kỹ viện không nói, còn ngày ngày mang nữ nhân khác nhau về nhà ! Căn bản là không nể mặt tiểu thư ! Cứ tiếp tục như vậy, địa vị Thiếu phu nhân của tiểu thư sẽ không giữ được nữa, huống chi trong nhà còn có người ở mãi không chịu đi – Lý Liên Anh !!!

“Ta ~ nói ~ ta không có than thở !” Đánh chết Ngô Lăng Phong nàng cũng không thừa nhận, vừa thấy Tiểu Thúy định mở lời, nàng nhanh chóng ngăn cản

“Không cần nhiều lời! Câm một chút để ta yên tĩnh !”

“Đau ~!” Tiểu Thúy trào nước mắt ra .Tiểu thư là đang chột dạ nha! Trước kia, lúc nào tiểu thư cũng nói nên uốn ngực đi qua mặt người ta, cho dù là nha hoàn thì cũng là con người, con người thì ai cũng bình đẳng, không ai thua kém ai. Đến bây giờ mới nhắc đến thân phận hạ nhân của nàng, có phải quá trễ hay không a ?

“Biết đau thì câm miệng cho ta...” Nghe được động tĩnh ngoài cửa, Ngô Lăng Phong chợt dừng lại!

“Ai u ~ Phong ~ người thật đáng ghét ~ sẽ bị người ta nhìn thấy !” Một thanh âm kiêu mị vang lên

“Nơi này chỉ có hai chúng ta!” Bàn tay Mạc Kính Phong dao động trên người Lục Hoa Nương – đệ nhất kỹ nữ của Nhi Hồng viện không dứt, nói nhỏ bên tai nàng.

“Sẽ bị hạ nhân nhìn thấy ~!” Lục Hoa nương chịu không nổi hấp dẫn, không nhịn được rên rỉ ra tiếng!

“Sẽ không ~!” Mạc Kính Phong nhìn nàng ý loạn tình mê, chưa từng ngừng động tác bên tay, nhưng ánh mắt vẫn như cũ, không mang theo một chút cảm tình nào

Bên trong, Tiểu Thúy nhìn sắc mặt Ngô Lăng Phong âm trầm, không dám nói gì nữa ! Ở lâu ngày, nàng cũng biết khi nào thì nên câm miệng, nhất là với người nóng tính như tiểu thư, khi nàng ta tức giận lên, núi lửa nổ cũng không bằng

Hừ ~! Hần trẻ con quá đi ! Ngô Lăng Phong mặt lạnh. Biết rõ hần cố ý, nhưng nàng vẫn không nhịn được nổi trận lôi đình !

“Tiểu ~ tiểu thư! Người đừng tổn hơi thừa lời nữa ! Thật là khủng khiếp!” Ô ~ tiểu thư bây giờ giống như đang muốn “cắn người” vậy, nàng nên bỏ của chạy lấy người trước rồi hãy nói

Ngô Lăng Phong nghe tiếng nói chợt xoay qua, trợn mắt nhìn nàng một cái ! Tiểu Thúy bị hành động của nàng làm cho sợ đến suýt nữa té xuống đất

“Hmm ~ tức cười ~ ta Ngô Lăng Phong là ai ~ có cần tổn hơi thừa lời không !” Nhiều lắm chỉ là muốn giết người thôi!

“Ừ ~ có người!” Lục Ngọc nương vì tiếng nói của Ngô Lăng Phong mà run rẩy không ngừng, thân thể không nhịn được ỉ ỏi vào hần, có người thì thế nào, nàng căn bản là không sao cả, xuất thân thanh lâu, có gì mà nàng chưa từng thấy, nhưng bây giờ bỏ lỡ cơ hội này mới là đồ ngốc, nàng không cần làm thiếu phu nhân, chỉ là tiểu thiếp thôi cũng không sao, có thể sung sướng cả đời là được rồi

“Đừng để ý tới nàng, chẳng qua là râu ria mà thôi!” Mạc Kính Phong nghe được thanh âm từ bên trong, bàn tay bắt đầu di chuyển đến trước ngực Lục Ngọc Nương, dùng sức sờ, nhận lấy một tiếng thở dốc

“Ừ ~ Phong ~ chúng ta vào phòng ~!” Lục Ngọc nương lắc mắt, không hiểu vì sao cả 2 đều bị dục hỏa đốt thân mà hần vẫn chậm chạp không chịu đưa nàng vào phòng

“Cần gì phải đi vào ? Ta thấy ở nơi này kích thích hơn”

Không thể nhẫn được nữa ! Ngô Lăng Phong hung hăng đẩy cửa ra

“Các người cũng nên thương xót cho ta, ở đây có người chưa đến vị thành niên, các người muốn kích thích thì đến chỗ khác đi a, cần gì phải ở đây làm độc mắt người khác !” Tiểu Thúy còn chưa đến 15 nha !

Lục Ngọc nương không nghĩ tới đột nhiên có người lao ra, hơn nữa còn là nữ nhân xinh đẹp hơn mình gấp ngàn lần, đứng sững sờ tại chỗ

Mạc Kính Phong hung hăng kéo Lục Ngọc nương qua, không khách khí cắn mạnh vào môi nàng, làm nàng suýt nữa kinh hô ra tiếng ! Buồng Lục Ngọc nương ra , Mạc Kính Phong nhìn về phía Ngộ Lăng Phong, vẻ mặt khiêu khích!

“Đây là chỗ ta ở, ta thích làm gì là chuyện của ta !”

“Đừng quên đây cũng là chỗ ta ở!”

“Hừ! Vậy thì thật xin lỗi, người không thích cứ rời đi!” Thanh âm Mạc Kính Phong lạnh lùng không mang theo một tia cảm tình nào, nhưng vừa nói xong thì hần liền hối hận

Rời đi? ! Lời của hần làm vẻ mặt Ngộ Lăng Phong trầm xuống. Rời đi sao? ! Hần nói đúng, nơi này là địa bàn của hần, hần thích thế nào cũng không liên quan đến nàng, nàng thì sao chứ ? Hơn nữa, nàng cũng không có tư cách bảo hần nên làm gì , không phải như mong muốn của nàng rồi sao ?! Nàng rốt cuộc đang giận cái gì! Nhìn hần 1 cái thật sâu, Ngộ Lăng Phong không nói gì đi ra ngoài

18. Chương 18

“Người đi đâu!” Ánh mắt của nàng ~! Mạc Kính Phong có cảm giác... Không bình thường ! Là hần làm hư sao!

“Người không phải nói muốn ta rời đi sao ? Như người mong muốn!” Ngộ Lăng Phong đi vài bước, đột nhiên dừng lại, quay đầu nói với hần !

“Tiểu Thúy! Còn không đi! Muốn ở lại xem đông cung tú (*có nghĩa gần như phim sex) sao ?!” Nói xong, nàng liền tiêu sái đi ra Kính Hiên. Tiểu Thúy phản ứng vừa kịp lúc, đuổi theo nàng

“Chết tiệt!” Nàng rốt cuộc đang làm gì , chỉ vì một câu nói của hần mà đau lòng không thôi ! Chính là như nàng muốn, không phải sao ? Tuy rằng không ngừng tự an ủi mình, nhưng những điều này cứ quanh quẩn trong đầu nàng mãi

“Tiểu ~ tiểu thư!” Tiểu Thúy không biết nên an ủi nàng thế nào cho phải. Thấy tiểu thư như vậy, nàng cũng thật khổ sở nga!

Ngộ Lăng Phong đi thẳng một đường, bất tri bất giác đi đến phòng bếp

“Tiểu thư ~!” Đùng nóng giận! Thiếu gia không phải như vậy ! Lời còn chưa nói xong, nàng đã bị Ngộ Lăng Phong cắt đứt

“Tiểu Thúy!”

“Ách ~ tiểu thư? !” Sao lại lớn tiếng vậy chứ ? Doạ nàng chết đứng !

Ngộ Lăng Phong không để ý tới Tiểu Thúy vẻ mặt kinh sợ, xoay người, ánh mắt tràn đầy tức giận nhìn chằm chằm nàng !

“Mau đi tìm cho ta một cây rìu chặt củi !” Chịu không được ! Nàng cần phát tiết!

“Thập ~ cái gì? ! Tiểu thư ~ người ~ người ~!”

“Người cái gì ! Nhanh đi!”

“Tiểu thư ~!” Bị trừng mắt , Tiểu Thúy sợ cảm thanh. Ô ~! Tiểu thư cần cái rìu làm gì chứ ? Đừng nói là muốn chém ... nha !

Lấy cái rìu ra, Tiểu Thúy do dự không đưa cho Ngô Lăng Phong ! Xong ~! Nếu thiếu gia thật sự bị chặt chết, nàng có bị coi như đồng loa hay không ? !

“Tiểu ~ tiểu thư ~ người ~!” Nghĩ kĩ lại đi !

“Lấy ra!”

“Không ~ không thể !”

“Lấy ra!”

“Tiểu thư ~!” Tiểu Thúy sắp khóc!

“Tiểu Thúy ~ ngay cả người cũng môn gây sự với ta, đúng không ?” Ta Lăng Phong phát hỏa!

“Không ~ không phải ~ nhưng là ~!” Nàng không thể để tiểu thư phạm sai lầm lớn a !

“Vậy sao còn nói nhảm nhiều như vậy !” Ngô Lăng Phong tức giận lấy cái rìu vung lên ! Tiểu Thúy không kịp ngăn cản, trong lúc bối rối, nàng nhìn thấy tiểu thư chặt đứt một cây gỗ lớn !

“Ách ~? ! Tiểu thư?” Thì ra không phải muốn chém thiếu gia nga! Tiểu Thúy thở phào nhẹ nhõm, biết nàng đang muốn phát tiết !

“Tiểu thư, ta giúp người!” Thấy nàng chặt xong một cây gỗ lớn, Tiểu Thúy vội vàng lấy một cây khác để trước mặt nàng

Ngô Lăng Phong không chần chờ, vung rìu lên, cây gỗ trong nháy mắt biến thành từng mảnh lớn, văng khắp bốn phía

Tiểu Thúy nuốt nước miếng! Bị dọa đến thần trí hồ đồ! Tiểu thư mất đi lý trí thật là đáng sợ!

“Tiếp tục!”

Tiểu Thúy tiếp tục ... đưa thêm một cây

Bành ~! Vụn gỗ văng khắp nơi ~!

“Chết tiệt!” Thấy Tiểu Thúy quá chậm chạp, Ngô Lăng Phong tự mình động thủ, tự lấy một cây gỗ đến

“Rời đi? Hẳn nghĩ ta vui khi sống ở đây lắm sao ?”

Không vui vậy sao còn ở ?! Một thanh âm đến từ một góc nào đó nói !

“Đó là tại vì ta chưa tìm được cách trở về”

Vậy tại sao không đi tìm? Thanh âm kia vẫn tiếp tục nói !

“Ta làm sao biết tìm ở đâu !” Đồng Hoa kính chết tiệt kia không biết văng ở đâu rồi

Nhưng ở lại đây, Đồng Hoa kính cũng không xuất hiện, không phải sao ?

“Chết tiệt~!” Nói không sai! Nhưng

~~Đừng lừa mình dối người nữa ! Người không phải không rời đi được, chẳng qua là không nỡ bỏ hấn ! Thanh âm kia kết luận

“Ai nói ta không nỡ ~!” Ngô Lăng Phong quýnh lên, cây rìu trong tay văng ra ngoài

Tiểu Thúy vẻ mặt trắng bệch nhìn chiếc rìu kề bên mình ! Chỉ chút xíu, chút xíu nữa thì nàng ~~! Ô ~~! Tiểu thư còn nói không giận, suýt nữa dọa nàng chết rồi a !!!

“Tiểu ~ tiểu thư ~!” Tiểu Thúy vẻ mặt như đưa đám! Giọng nói không nhịn được run rẩy!

Ngô Lăng Phong quay đầu lại, nhìn cái rìu kề bên nàng, thoáng cái tỉnh táo lại

“Đáng chết ~ ta có thương tổn người hay không ?” Trời ạ ~ rốt cuộc nàng đang làm gì ? Tại sao lại quên Tiểu Thúy vẫn còn đang ở đây chứ ?

“Ta ~ không có ~ không có chuyện gì ~!”

“Tiểu thư, ta không sao thật, người không cần lo lắng!” Thật ảm áp nha ! Cảm giác có người quan tâm !

Về mặt Tiểu Thúy cảm động làm Ngộ Lăng Phong mất tự nhiên, biết nàng không bị cái riu thương tổn, Ngộ Lăng Phong chỉ trừng nàng một cái

“Người đứng là ngu ngốc, thấy người khác mất đi lí trí còn không mau chạy đi, đứng đây chờ chết sao ?”

“Ha ha ~!” Tiểu Thúy cười khúc khích

“Tiểu thư! Vừa rồi người đang nói chuyện với ai a ?” Còn rất kịch liệt nữa, có phải tiểu thư muốn nàng nói cho phu nhân không ?

“Ta ~ ai ~!” Ngộ Lăng Phong thở dài! Không để ý đến hình tượng ngồi xổm xuống tại chỗ !

Không nở? Nàng... Thật sự không nở sao? Được rồi! Nàng thừa nhận là có một chút

Thật chỉ có một chút? ! Thanh âm kia lại xuất hiện !

Ngộ Lăng Phong mặt trầm xuống! Được rồi được rồi! Là hơi nhiều đi ! Dù sao cũng là người đầu tiên làm nàng “động tâm” không nở cũng không có gì là đáng trách ! Nhưng còn cách nào chứ, bọn họ không phải người cùng thế giới, hơn nữa, lại là nàng tự tay đẩy hắn ra !

Không thể tiếp tục như vậy ! Hay là... Rồi đi ! Ngộ Lăng Phong trong lòng thầm tính toán !

“Tiểu thư ~? !” Tiểu Thúy giơ tay trước mặt nàng, kéo thân trí nàng về, “Người rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì a !” Thoáng một cái than thở, một cái lại tự ngẫm, lại tức giận, giống như đang ra một quyết định vô cùng trọng đại vậy !

“Không có gì!” Ngộ Lăng Phong hữu khí vô lực trả lời! Nghĩ đến đồng hoa kính!

“Đúng rồi! Người có nghe Đồng Hoa kính chưa ?” Ngộ Lăng Phong chỉ muốn hỏi một chút, không ngờ lại lần ra được tin tức

” ‘Đồng hoa kính’ ? Tiểu thư đang nói cái kính trong phòng thiếu gia sao ?”

“Cái gì? Trong phòng Mạc Kính Phong có ... một mặt ?” Tinh thần Ngộ Lăng Phong thoáng cái tỉnh táo trở lại ! Ông trời ! Thật là đúng dịp ! Ngàn vạn cũng đừng nói nàng ở cạnh hắn lâu như vậy cũng không phát hiện ! Nhưng nói đi cũng nói lại, nàng chưa từng đến phòng Mạc Kính Phong a ! Lúc trước hắn trăm phương ngàn kế muốn lừa nàng lên giường hắn, bình thường nàng đều trực tiếp đập hắn một cước, sau đó vỗ vỗ cái mông rồi đi! Nếu đã biết trong phòng hắn có đồ nàng cần tìm, nàng nhất định phải tìm cách vào đó

“Ta không biết có đúng là chiếc kính mà tiểu thư muốn tìm hay không ! Nhưng trong phòng thiếu gia thật sự có một cái gọi là Đồng Hoa kính, nghe nói là di vật tổ tiên, đã mất tích từ lâu, không hiểu sao lại đột nhiên xuất hiện trong phòng thiếu gia! Thật kỳ quái nga!” Đồ mất tích làm sao trở về được chứ ? Không chỉ có là Tiểu Thúy, ngay cả chủ nhân Mạc phủ cũng không biết là chuyện gì xảy ra , nhưng nếu là di vật tổ tiên tìm thấy cũng là chuyện tốt, nên không còn ai truy cứu nữa ! Mà chiếc gương đó, dĩ nhiên là đưa cho Mạc Kính Phong giữ

“Khi nào thì nó xuất hiện ?” Nếu là lúc nàng trở về Đường triều, vậy mười phần mười là thứ nàng cần tìm

“Ta cũng không nhớ rõ ! Hình như là trước hôm thiếu gia vút tú cà a !” Tiểu Thúy nghiêng đầu suy nghĩ, “Đúng rồi tiểu thư! Tại sao người lại muốn tìm Đồng Hoa kính a?” Tại sao khi nàng nói trong phòng thiếu gia có một cái, nàng ta lại kích động như vậy ?

“Không có gì!”

Trước hôm Mạc Kính Phong vút tú cầu sao ? Ngộ Lăng Phong trực giác đó là đồ mình muốn tìm ! Nhưng lại ở trong phòng Mạc Kính Phong ... ! Ai ~! Nàng cũng không hy vọng xa vời hắn sẽ đưa nàng mượn cái gương đó !

Làm sao bây giờ ? Phải nghĩ biện pháp mới được!

19. Chương 19

Trong rừng Đông

“Đáng chết ! Sao ngươi lại sơ suất như vậy ?” Ngô Vạn Lợi đi qua đi lại, lộ vẻ bất an

“Ách ~ ta cũng không nghĩ mọi chuyện như vậy, mấy ngày nay ta cho là hấn sơ suất, ta cho là...”

” Mạc Kính Phong Chết tiệt! !” Trong mắt Ngô Vạn Lợi lộ vẻ âm tàn !”Ngươi nói mấy ngày nay hấn rất sa sút ? Tại sao?”

“Ngươi có nhớ vài tháng trước hấn vứt tú cầu chọn hôn không ? Hình như hấn đã yêu cô gái đó, nhưng cô gái đó lại vô tình với hấn .. !”

“Hmm ~ nữ nhân sao! Không nghĩ tới hấn cũng có ngày bị nữ nhân cự tuyệt !” Trong mắt Ngô Vạn Lợi tràn đầy ghen tị ! Cũng vì hấn không bằng người, cho nên Liên Anh biểu muội mới chưa bao giờ thích hấn .

“Ngô thiếu ~!

“Chuyện gì!” Ngô vạn lợi nhin được nhìn Lưu Phúc, cũng chính là tiểu sinh làm việc bên cạnh Mạc Kính Phong. Hừ ! Chỉ cần khi mục đích đạt thành, hấn sẽ không lưu người này nữa

Lưu Phúc không phát hiện sự âm tàn trong mắt hấn, do dự một chút rồi nói

“Liên anh tiểu thư ở Mạc phủ!”

“Cái gì? ! Biểu muội ở Mạc phủ!” Ngô vạn lợi bị đả kích không nhỏ! Hấn không thể nhin được khi nhìn thấy người mình yêu thương ở gần thiên địch ! Như vậy càng làm hấn thêm bất an, lẽ một ngày nào đó Mạc Kính Phong phát hiện nàng tốt, sau đó ... ! Đáng chết! Hấn không cho phép chuyện đó phát sinh ! Liên Anh biểu muội là của hấn !

“Tại sao nàng lại ở đây, khi nào thì chuyện xảy ra ?” Mạc Kính Phong tốt nhất đừng chú ý đến nàng, nếu không đừng trách hấn không từ thủ đoạn

“Hình như là nàng được Mạc phu nhân gọi đến để làm Thiếu phu nhân, cũng đã gần 2 tuần !” Kể từ khi Mạc Kính Phong cùng thiếu phu nhân cãi nhau !

“Đưa nàng đến làm thiếu phu nhân, nghĩ cũng đừng nghĩ ! Kêu bọn họ đến địa ngục mà chờ đi ! Hừ!” Hóc mắt Ngô Vạn Lợi đỏ lên, trong đầu thầm nghĩ một mưu kế ác độc

“Ngươi nói hấn đã yêu một nữ nhân? !”

“Ách ~ ta nghĩ vậy, nhưng thời gian này hấn thường ...”

“Ngày ngày đi dạo kỹ viện sao? Hừ! Đó chỉ là che mắt thôi !” Loại trò này mà muốn lừa hấn sao ? Nghĩ cũng đừng nghĩ !

“Diệt trừ nữ nhân kia!” Hấn muốn Mạc Kính Phong ném tử tư vị mất đi người yêu ! “Còn nữa ... Diệt tất cả giấy chứng nhận từ Mạc gia !” Khế đất, khế thương nhân đều diệt hết ! Nếu không thể lật đổ Mạc gia, vậy náo loạn một phen cũng không sao !

Biết điều một chút! Nàng nên nói thế nào đây ?! Đứng ngoài phòng Mạc Kính Phong, Ngô Lăng Phong do dự không thôi, tay vừa để lên lại không có dũng khí gõ cửa ! Nàng vốn là người không giỏi biểu đạt, huống chi hôm qua bọn họ còn vừa cãi nhau ! Rống ~! Nếu biết vậy thì nàng đã mềm mại hơn rồi ! Như vậy mới dễ nói chuyện ! Ngô Lăng Phong ảo não, thở một hơi dài, tay lại giơ lên lên

~“Ách ~ Mạc Kính Phong? !” Đáng chết ! Sao hấn lại đột nhiên đi ra chứ ra! Tay Ngô Lăng Phong còn chưa đụng vào cửa, cánh cửa lại đột nhiên mở ra, ngón trỏ của nàng suýt nữa chạm vào lồng ngực trần truồng của hấn

“Ngươi làm gì!”

“Ách ~ không có chuyện gì! Đi qua thôi ! Hàng xóm chào hỏi a !” Bà con xa không bằng láng giềng gần! Bình thường những mối quan hệ này rất cần thiết !

Đi qua ? Đúng là nói dối không biết chớp mắt ! Bận rộn cả đêm mới về phòng, còn chưa nằm xuống thì đã thấy nàng đi đi lại lại bên ngoài, tâm hần nóng lên, y phục còn chưa mặc xong đã thấy nàng giơ tay lên, nghĩ nàng muốn gõ cửa, ngờ đâu lại hạ xuống, lên xuống lên xuống như vậy mãi, hại tim hần cung phập phồng theo ! Cuối cùng, hần không nhịn được mới tự mình ra mở cửa, chỉ sợ nàng sẽ rời đi, bỏ lại hần trong căn phòng buồn bã này. Nhớ nàng chưa bao giờ hết, nhưng hần không dám biểu lộ, sợ lại bị thương tổn thêm một lần nữa ! Càng sợ mang đến cho nàng nguy hiểm! Gần đây, Ngô Vạn Lợi đã bắt đầu hành động, hần biết, hần ta không chỉ muốn hần phá sản ! Chỉ sợ nhất thời gã ta giận chó đánh mèo, đem mục tiêu chuyển từ hần sang nàng thì nguy to

Đây chính là lí do tại sao gần đây hần thường đi đến kĩ viện , thứ nhất có thể che dấu được tai mắt, làm bộ sa sút để địch nhân lơ lỏng phòng bị, hơn nữa, kĩ viện là một nơi vô cùng an toàn để hần và Lâm Gia Hưng thảo luận kế sách đối phó. Cuối cùng... Lâm Gia Hưng nói, đây là cơ hội kiểm tra tâm ý của nàng ! Nữ nhân bình thường chỉ là mạnh miệng, hần nói, cần cho nàng một chút áp lực, nàng mới chịu đi vào khuôn khổ ! Nhưng không ngờ hôm qua hần quá lỗ, nói ra những lời không nên nói, ánh mắt nàng khi đó làm hần cảm giác được nàng thật sự sẽ rời đi, sau khi đuổi Lục Ngọc Nương đi, hần mới dạo bước qua phòng nàng, thấy nàng trở về, hần cũng an tâm. Đêm qua cũng vậy, hần thấy nàng đứng trước phòng hần, giơ tay lên xuống mãi, cuối cùng chỉ thở dài một tiếng rồi bước trở về phòng, làm hần thao thức cả đêm không thôi

20. Chương 20

“Là sao? !” Chào hỏi? Bây giờ có phải là muộn quá hay không, bọn họ đã ở chung dưới mái hiên hơn nửa tháng rồi a ! Mạc Kính Phong có chút buồn cười, khoe miệng vung lên, cũng chỉ có nàng mới tạo cho hần nụ cười. Nhưng hần không biết, nụ cười này trong mắt Ngô Lăng Phong trở thành cười nhạt

“Được rồi! Thành thật mà nói thì ta đến mượn gương soi !” Vốn chỉ muốn kết thúc chiến tranh, nhưng bộ dạng của hần bây giờ làm nàng thật tức giận, nàng chán ghét khuôn mặt giễu cợt kia, nó làm cho nàng thấy một cảm giác sỉ nhục ghê gớm

“Mượn gương soi? !” Đừng nói hần biết nàng đứng ngoài cửa này giờ là vì cái này ! Thế mà hần còn ngu ngốc nghĩ nàng nhớ hần nên muốn đến gặp !

“Ách ~ ta chỉ muốn mượn một chút thôi!” Ngô Lăng Phong biết như vậy rất miễn cưỡng ! Nhưng nàng cũng không dám nói thẳng là mượn Đồng Hoa kính, sợ sẽ gây thêm chiến tranh

“Hừ ~! Một cái gương mà thôi, ngày mai ta nhờ người đưa đến cho ngươi !” Mạc Kính Phong mất hứng chìm mặt! Thì ra là hần không bằng một cái gương!

“Hắc hắc! Cần gì phải làm phiền đến người khác !” Sách sách! Chỉ mượn một chút thôi mà cũng hẹp hòi như vậy ! Nếu không phải cái gương này chỉ có duy nhất một cái, nàng cũng không hạ mình đến mượn hần !

Vậy tại sao lại làm phiền hần ? Không để ý hần cả đêm vừa từ kĩ viện trở về cũng nên để ý bây giờ là nửa đêm chứ ! Mặc dù hần rất thích nàng quấy rầy hần ! Nhưng nếu không phải vì một cái gương thì hần còn vui vẻ hơn ! Chờ một chút! Gương? ! Tại sao nghe này giờ cũng không nghe thấy huyền kỳ (*điều bí ẩn) trong lời nói của nàng chứ ?! Với tính cách của nàng, không bao giờ chịu cúi đầu vì một cái gương, trừ phi cái gương kia rất quan trọng với nàng ! Hơn nữa, chẳng lẽ chuyện tối đêm qua cũng vì cái gương sao ? ! Nghĩ tới nghĩ lui chỉ có một khả năng: nàng rất cần cái gương kia ! Hơn nữa, nếu hần đoán không sai, thứ nàng muốn mượn chắc chắn là Đồng Hoa kính đột nhiên xuất hiện. Nhưng hần thật không ngờ, dưới tình huống này, nàng còn dám đi mượn cái gương từ hần !

Nghĩ thông suốt sau, vẻ mặt Mạc Kính Phong hòa hoãn rất nhiều, dựa vào cánh cửa chờ xem phản ứng của nàng

“Không phải là ta không ượn, chỉ là vì gương của ta không tầm thường , không thể tùy tiện cho người khác mượn!” Nếu là lúc trước, hẳn nhất định sẽ không nghĩ gì đưa cho nàng cái gương ngay, nhưng lúc này hẳn muốn xem xem nàng rốt cuộc muốn làm gì, tại sao lại cần Đồng Hoa kính đến thế

“Hắc hắc! Người trong nhà cần gì so đo! chỉ mượn một chút thôi, cũng không phải là không trả !” Ít nhất cũng phải để nàng liếc mắt xem thử một cái chứ, để nàng biết còn nghĩ đối sách !

“Người trong nhà? !” Lúc trước, khi nghe nàng nói những lời này, chắc chắn hẳn sẽ vui mừng đến bay lên ! Nhưng bây giờ hẳn cao hứng không nổi, đơn giản vì nàng đang lấy thân phận “nghĩa muội” với hắn ! “Nghĩa muội” ? ! Đừng có nói đùa ! Hắn không thừa nhận!

“A ~! Xem ra nghĩa huynh không thừa nhận thân phận của ta!”

Dĩ nhiên không ủng hộ ! Bọn họ là người một nhà, nhưng không phải thân phận huynh muội

“Tại sao ngươi lại muốn Đồng Hoa kính ?”

Ngọ Lăng Phong nhìn hắn một lát, không biết nên trả lời như thế nào, trực tiếp nhảy qua ! Thành thật mà nói thì nàng không biết trả lời như thế nào! Chẳng lẽ nói cho hắn biết nàng cần cái kính đó để trở về thế kỉ 21 sao ?

“Ngươi có chịu ượn hay không?” Nàng không trả lời, trực tiếp hỏi lại

“Trả lời vấn đề của ta!” Nàng càng lảng tránh, hắn càng thấy đáng nghi !

“Thôi đi !” Biết nói thêm gì nữa cũng không có kết quả, Ngọ Lăng Phong quyết định thay đổi đối sách ! Khi tất yếu, nàng cũng không ngại dùng “nghề cũ”

“Ta có thể cho ngươi mượn ~!” Lúc nàng xoay người lại, Mạc Kính Phong đột nhiên mở miệng.”Bất quá...”

“Bất quá cái gì?” Ngọ Lăng Phong lại xoay người! Mặc dù biết hắn không có hảo tâm nhưng nàng vẫn muốn biết hắn đưa ra yêu cầu gì

“Đáp ứng ta một điều kiện!”

“Điều kiện gì?”

“Từ nay về sau ngươi phải chịu trách nhiệm hầu hạ ta!” Mạc Kính Phong nói một câu kinh người!

“Cái gì? ! Ngươi muốn ta hầu hạ ngươi!” Trừ phi nàng điên rồi!

“Không bao gồm lên giường... Dĩ nhiên nếu ngươi nguyện ý!” Mạc Kính Phong ngáp một cái, lạnh lạnh mở miệng, cười một nụ cười hàm chứa 10 phần mỉa mai. Thành thật mà nói, bận rộn cả đêm, hắn sắp mệt đến chết rồi, nhưng nếu được cùng nàng nói chuyện vui vẻ như vậy, hẳn cũng không nỡ cắt đứt, hơn nữa, yêu cầu này cũng là để bảo vệ nàng, không rời hắn một tấc, đảm bảo nàng sẽ không có chuyện gì !

Ngọ Lăng Phong nuốt nước miếng!

“Nguyện ý với ngươi ... Ngươi mơ đến năm sau đi!” Chết tiệt ! Đột nhiên lại biểu hiện gợi cảm như vậy, làm nàng suýt chút nữa bị trúng mĩ nam kế của hắn

“Đáp ứng hay không thì tùy ngươi ~! Ta muốn đi ngủ !” Mạc Kính Phong làm bộ muốn vào phòng, vừa xoay người qua, lại đột nhiên nói .”Đúng rồi ~! Nếu ngươi muốn nhờ mẹ ta lấy Đồng Hoa kính thì đừng nên suy nghĩ nữa, không có sự đồng ý của ta, ai cũng không được đụng vào ... Ngươi cũng biết!” Ý tứ rất rõ : chỉ cần hắn không muốn cho, cho dù là Mạc phu nhân muốn giúp nàng cũng không có cách

Chết tiệt ! Lại chặt đứt đường lui của nàng ! Ngọ Lăng Phong nhìn chằm chằm hắn

“Như thế nào?” Hắn biết nàng nhất định đáp ứng! Chỉ cần nàng muốn “Đồng hoa kính” .

Cho dù nội tâm đang giao chiến không ngừng, nhưng cuối cùng nàng vẫn lựa chọn “đồng ý”, chỉ cần nhích vào một chút, biết Đồng Hoa kính đang giấu ở đâu, nàng cũng dễ dàng ra tay hơn !!!

“Nghĩ được chưa?”

“Đồng ý!”

Mạc Kính Phong dương dương tự đắc vung cao khoe miệng! Lộ ra nụ cười thắng lợi !

“Tốt lắm! Bây giờ... Vào hầu hạ ta ngủ!”

“Đi ngủ? !” Ngộ Lăng Phong quái dị nhìn hắn !

“Ngày hôm qua ta bận rộn cả đêm, còn chưa ngủ nha !” Nói xong, hắn nhin không được ngáp một cái

Ngộ Lăng Phong trầm mặt, bận rộn cả đêm ! Nàng dĩ nhiên biết hắn bận cái gì! Người nào đó hôm qua đi đến kỹ việc cả đêm không về, ai mà không biết a ! Hừ ~! Hắn đúng là không biết nhục !

Vào phòng! Ngộ Lăng Phong đứng phía sau không nhúc nhích ! Mạc Kính Phong xoay người, nhìn nàng, hai người cứ như vậy trừng mắt to mắt nhỏ hồi lâu. Cuối cùng vẫn là Ngộ Lăng Phong chịu không được!

“Sặc !” Nghĩ đến từng có “Vô số” nữ nhân vào căn phòng này, nàng lại tức giận không thôi

Mạc Kính Phong nhíu mày

“Đây cũng không phải thái độ hầu hạ người ta, tới đây giúp ta thay quần áo!” Thê tử công việc!

“Thay quần áo?” Ngộ Lăng Phong không khách khí nhìn hắn từ đầu đến chân. Vậy cũng phải xem có ý phục không đã ! Chẳng lẽ muốn nàng giúp hắn cởi luôn cái quần kia ! Ánh mắt lơ đãng nhìn đến nơi nào đó, nội tâm Ngộ Lăng Phong trở nên cuồng loạn, nàng lảng đãng chuyển sang hướng khác!

“Khụ khụ ~! Tới đây trải giường !” Mạc Kính Phong đè nén thanh âm, không muốn cho nàng biết ánh mắt lơ đãng kia của nàng tạo bao nhiêu ảnh hưởng cho hắn! Hắn bắt đầu hoài nghi kêu nàng hầu hạ hắn có phải là sai lầm hay không, mục đích bảo vệ nàng còn chưa hoàn thành thì hắn đã hoá thành lang nhân rồi !

Ngộ Lăng Phong không vui tiêu sái đi đến phía trước, cố ý không nhìn Mạc Kính Phong . Lại nhìn thấy giường hắn, tức giận lại bùng lên ! Cái giường này ... Thật là dơ bẩn quá mất

21. Chương 21

“Sao vậy ?” Mạc Kính Phong không hiểu sao nàng cứ nhìn chằm chằm vào cái giường của hắn, chậm chạp không chịu động thủ !

“Người có muốn đổi tấm ra giường mới hay không !” Tốt nhất là đổi cả cái giường đi !

“Đổi lại giường ~” nhìn nét mặt của nàng, Mạc Kính Phong lập tức hiểu có chuyện gì đang xảy ra! “Không cần, ta ngủ rất thoải mái!” Tâm tình Mạc Kính Phong thật tốt, nàng có phát giác mình đang ăn dấm chua hay không a ! Ha ha! Có lẽ ngay cả nàng cũng không biết dục giữ lấy của nàng mạnh đến mức nào ! Nàng nhất định cho là trên giường của hắn từng có nhiều nữ nhân ngủ qua, thật ra thì đem những nữ nhân đó về nhà cũng chỉ vì muốn kích thích nàng, nhưng cho tới bây giờ, ai cũng chưa từng vào phòng hắn, bình thường hắn cố ý cùng các nàng ở ngoài phòng lớn tiếng tán tỉnh, sau đó cũng là bọn họ rời đi, chẳng qua là nàng không chú ý thôi

Ngủ rất thoải mái? ! Quả nhiên là nam nhân chỉ biết dùng nửa thân dưới suy nghĩ ! Hắn không sợ bị mắc bệnh hoa liễu (*tựa như AIDS bây giờ) sao ?

Ngộ Lăng Phong nhanh chóng vén chăn lên một góc, sợ ô uế tay mình!

Mạc Kính Phong buồn cười nhìn nhất cử nhất động của nàng! Đã lâu không cùng nàng có cảm giác tự nhiên như vậy ! Cảm giác... Thật thoải mái!

“Nhìn cái gì vậy!” Ngộ Lăng Phong xoay người đã thấy hắn dùng ánh mắt “si” nhìn nàng! Lại càng tức giận ! Có phải lúc nào hắn cũng dùng ánh mắt này với những nữ nhân kia không ?

Ngọ Lăng Phong đột nhiên hung hăng đẩy hẳn một phen, vốn định đẩy hẳn lên giường, để hẳn ngủ nhanh một chút, nàng cũng hoàn thành công việc sớm, ai ngờ Mạc Kính Phong lại để tay bên hông nàng, hai người nhất thời mất cân bằng cùng nhau ngã xuống giường !

Mạc Kính Phong bắt đầu hối hận ! Hai người dán chặt chung một chỗ, hẳn có thể cảm nhận được bộ ngực mềm mại của nàng, đồng thời, thân phía dưới của hẳn cũng bắt đầu có chút biến hoá

Đáng chết!

“Nhanh vậy đã muốn hiến thân rồi sao ?” Mạc Kính Phong nhìn nàng, ánh mắt âm trầm, đôi tay không tự chủ được di dời trên người nàng

“Người

” Tâm Ngọ Lăng Phong như loạn lên ! Mặt thoáng đỏ bừng!

“Chết đi!” Hung hăng đập hẳn một cái, Ngọ Lăng Phong như bị hoả thiêu, nhảy dựng lên

“Đừng để ta khi tỉnh lại thì không nhìn thấy người!”

Ngọ Lăng Phong không để ý tới hẳn, hoả tốc xông ra, đóng sầm cửa phòng! Đáng chết ! Sao nàng lại đỏ mặt chứ ?!

Mà bên trong , nhìn bộ dạng nàng chạy trốn chết, Mạc Kính Phong không nhịn được cười ra tiếng!

Đã lâu ~ nụ cười của hẳn!

“Châm trà!”

Người nào đó trợn mắt nhìn người nào đó một cái, sau đó chậm rãi đứng dậy

” này!”

Đặt bình trà xuống, người nào đó trở về chỗ cũ, nhắm mắt lại

Một lát sau.

“Mài mực!”

Người nào đó lại chậm rãi mở mắt, theo bản năng làm theo, sau đó lại nhắm mắt lại

Mạc Kính Phong thật bội phục bản lĩnh vừa mài mực vừa ngủ của nàng ! Buổi sáng nghiêm chỉnh ngay ngốc cùng hẳn trong thư phòng, cũng khó trách nàng buồn ngủ ! Nhìn bộ dạng nàng khi ngủ thật nhu hoà, khác hẳn so với tính tình nóng nảy khi thức dậy làm người ta không nhịn được mà thương tiếc! Đã lâu không nhìn nàng như vậy, hẳn cũng không nỡ dời tầm mắt đi, cứ như vậy thất thần nhìn nàng

Người nào đó đang rình coi nàng! ! Đây là một chút ý thức còn sót lại của Ngọ Lăng Phong, nàng vốn rất thích ngủ, nhưng nhiệt độ trên mặt ngày càng tăng cao, nàng sắp không chịu được nữa . Chết tiệt ! Ngủ cũng không cho người ta ngủ yên !

“Nhìn đủ rồi chưa! Có thời gian thì ta đề nghị người nên để ý mớ sách kia thì hơn!” Mau hoàn thành nhanh một chút để nàng còn trở về ngủ. Thử nghĩ xem, phía ngoài ánh nắng tươi sáng, gió nhẹ từ từ, chính là để hưởng thụ khi ngủ, mà cả một buổi sáng nàng chỉ có thể ngơ ngác ở trong thư phòng, hẳn ít ra còn có việc để làm, còn nàng thì sao ? Hết đêm ghé lại đến bàn, đêm xong bàn lại đếm sách, cuối cùng đếm tới con số mấy mươi ngàn, nàng mới quyết định “nghỉ ngơi” một chút, không ngờ ngủ chưa được bao lâu lại bị hẳn đánh thức

“Ta nghĩ người ngủ thiếp đi!” Bị bắt tại chỗ, Mạc Kính Phong cũng không kiêu kỳ, tự nhiên hào phóng thừa nhận.

Là muốn ngủ thiếp đi! Nếu hẳn không dùng ánh mắt kia “đốt cháy” khuôn mặt nàng

“Nếu đại nhân người chịu độ lượng thả ta về ngủ thì ta sẽ vô cùng cảm kích”

“Nếu như người muốn bỏ qua cho Đồng Hoa kính thì cứ việc !” Cho đến bây giờ, hắn cũng không hiểu sao nàng lại muốn “đồng hoa kính”, mặc dù đó là di vật của tổ tiên Mạc gia, nhưng cũng lắm cũng chỉ là một cái gương cổ mà thôi, xứng đáng để nàng hạ mình thế sao ?

Ngô Lăng Phong trừng mắt hắn một cái, trơ trên hừ lạnh một tiếng. Đây chính là nơi tiểu nhân nhất của hắn, biết nàng cần còn cố ý lấy ra hù dọa nàng ! Còn cách nào chứ ! Ai bảo nàng cần cái gương này .Nhưng nếu không phải hắn hèn hạ đem giấu cái Đồng Hoa kính thì nàng cũng đâu có khổ cực như vậy! Nhớ tới liền tức giận, đêm hôm đó nàng lẻn vào phòng của hắn, vừa đụng đến cái Đồng Hoa kính thì bị hắn bắt quả tang, sau đó cái gương liền mất tích, nói cái gì chỉ cần nàng hầu hạ hắn hài lòng thì hắn sẽ cho nàng mượn ! Hừ ! Đúng là nam nhân nói thật thì heo nái biết lên cây ! Muốn hắn hài lòng thì không có gì khó, trực tiếp lên giường chờ hắn là được rồi ! Càng làm nàng tức giận chính là danh hiệu “thần sầu độc nhất giang hồ” của nàng lại bị bại trong tay hắn ! Nếu truyền về thế kỉ 21, nhất định sẽ làm trò cười cho người ta !

“Uy! Người hào phóng cho ta mượn một chút cũng không được sao ? Dù sao nó cũng vô dụng với người, cũng không phải là ta mượn rồi không trả !”

“Đích thực, nó vô dụng với ta, nhưng rất trọng yếu với người, không phải sao !” Mạc Kính Phong tựa vào ghế, ôm ngực, vẻ mặt bất đoán không ra!

“Có ý gì? !” Cũng vì nó trọng yếu với nàng thì không cho nàng mượn sao ?

“Tại sao muốn ‘Đồng hoa kính’ ?” Vốn muốn đợi giải quyết xong chuyện Ngô Vạn Lợi mới hỏi nàng, nhưng bây giờ hỏi cũng không sao. Tránh cho tâm thần không yên! Không sai! Tâm thần không yên! Hắn cảm thấy nàng muốn Đồng Hoa kính không phải chuyện tầm thường, chẳng qua là bình thường hắn không có thời gian đi tìm hiểu mà thôi. Dù sao bây giờ đồng hoa kính “Đã an toàn”, không sợ nàng sẽ tìm được! Nhớ đến sự việc ngoài ý muốn hôm đó, nếu không phải hắn quên đem một quyển sách trọng yếu trở về phòng lấy, cũng sẽ không phát hiện nàng đang vụng trộm “chạm vào” cái gương, mặc dù nàng luôn kiên trì đó chỉ là “nhìn một chút” mà thôi !

“Điều này không trọng yếu, được chưa ! Người chỉ cần cho ta mượn là được rồi !” Về phần cái gương thì sau này hãy nói !

Mạc Kính Phong nhìn nàng một cái, đột nhiên dựa sát vào

Cảnh tượng này rất quen thuộc ! Ngô Lăng Phong nuốt nuốt nước miếng , không lên tiếng chờ đợi động tĩnh của hắn

“Thành thật mà nói, trong gương này có phải chứa bảo bối gì hay không ?”

“Rống ~! Ta nào biết! Đây không phải là gia bảo gia truyền của người sao ? ” có bảo bối hay không hắn rõ ràng hơn nàng ! Còn nữa, nói chuyện thì nói, có cần dựa sát vào không ! Hại nàng bị dọa nhảy dựng lên !

“Vậy, rốt cuộc người muốn Đồng Hoa kính làm chi ?” Mạc Kính Phong trở lại tư thế cũ.

“Ai nha! Đã nói không quan trọng mà, sao người lại phiền vậy a !” Thoải mái đưa cho nàng không phải đã xong chuyện rồi sao ! Nàng cũng rất phiền, được chưa ?! Nàng còn phải thêm dặt đủ loại lí do cho hắn, duy chỉ có lí do chân chính là nàng không thể nói !

Mạc Kính Phong vì lời nói của nàng mà sắc mặt trở nên âm trầm

“Nếu không quan trọng, vậy ta cũng không có lí do phải cho người mượn, không phải sao ?!” Không chịu nói cũng không sao cả! Dù sao hắn không đưa cho nàng gương là được rồi ! Trực giác cho biết, nếu hắn cho nàng mượn gương, hắn chắc chắn sẽ hối hận ! Vậy thì không mượn còn hơn !

“Người ~! Mạc Kính Phong, người đúng là quá đáng !” Lừa nàng làm trâu làm ngựa lâu như vậy lại muốn ăn quýt ! Ngô Lăng Phong kích động đứng dậy, trừng mắt nhìn hắn

22. Chương 22

“Nếu như ta không uộn, người muốn làm gì ta ?!” Đối với cơn giận dữ của nàng, Mạc Kính Phong vẫn nhàn nhả như thường. Dù sao nhược điểm của nàng cũng đang nằm trong tay hắn, hắn không lo nàng có phản ứng gì, chỉ cần nàng còn muốn Đồng Hoa kính, sớm muộn gì cũng chủ động đến tìm hắn !

“Người ~! ~ hừ! Xem như ngươi lợi hại!” Ngộ Lăng Phong tức giận, nói xong đóng sầm cửa bỏ đi —— chuyện mà nàng luôn muốn làm !

Mạc Kính Phong nhìn bóng lưng nàng rời đi, trong lòng vô ngữ vị tạp trần, hắn cũng không muốn đánh vỡ cục diện hài hoà nhanh như vậy, nhưng hắn hy vọng có thể mở lòng, chứ không chỉ có tình yêu đơn phương ! Biết nàng lâu như vậy, ngoài chuyện nàng là cô nhi ra, những thứ khác hắn không biết gì cả, thậm chí chuyện nàng là cô nhi có thật hay không cũng không có ai để đối chiếu. Nàng khác hẳn với người thường, lúc trước, hai lão Lưu gia từng nói, nhặt được nàng trên đường, sau đó nàng mất trí, vậy tại sao nàng lại mất trí ? Cho dù mất trí nhớ cũng không thể 1 lượng bạc cũng không biết ! Còn nữa, nếu mất trí nhớ, sao có thể nhớ mình là cô nhi? ! Mạc Kính Phong càng nghĩ càng cảm thấy nghiêm trọng .

“Người nói nàng muốn Đồng hoa kính ? Tại sao?”

“Đây cũng là điều ta muốn biết !” Mạc Kính Phong rầu rĩ uống một hớp rượu, bí ẩn trong lòng còn chưa giải được, hắn vẫn rầu rĩ không vui mãi .

“Người không có hỏi?” Lâm Gia Hưng nhìn bạn tốt buồn bực, nhin không được cảm thán một chữ “tình” ! Mấy ngày hôm trước còn vui vẻ nói hai người đã bình thường trở lại, hôm nay lại làm vẻ mặt như người ta thiếu hẳn mấy vạn lượng không trả vậy !

Mạc Kính Phong không khách khí liếc hắn một cái, “Nếu nàng chịu nói, ta cần gì phải khổ sở như vậy ?”

Rống! Bây giờ là ai đang nghe hắn cầu nài a! Lại còn dùng ánh mắt muốn giết người này trừng hắn ! Dù sao hắn cũng là người có vợ rồi, thế mà ngày ngày cứ ra ra vào vào kĩ viện, mặc dù hắn nương tử hắn không so đo , nhưng truyền đi cũng hại đến danh tiếng của hắn, được chứ ?! Có nương tử ngày ngày ôm ở nhà tốt biết bao nhiêu, hắn tại sao phải ngồi đây nghe hắn ta lải nhải chứ ! Lâm Gia Hưng trong lòng ủy khuất vô hạn không chỗ phát, chỉ có thể quẹt miệng, tự nhận xui xẻo! Ai bảo hắn kết làm bạn xấu, không giúp không được !

“Nàng không nói khẳng định là có điều khó xử ! Dù sao gương cũng ở chỗ ta, nàng không thể nào tìm được!” Cho nên mới nói, hắn đúng là lo lắng dư thừa ! Lâm Gia Hưng hắn chỉ gặp Ngộ Lăng Phong có một lần ở lễ vứt tú cầu, hướng chi lúc ấy nàng ta còn không thấy hắn, làm sao mà biết hắn đang giữ cái gương a ?!

“Dù sao thì ngươi cũng nên cẩn thận !” Mặc dù hắn không thích nhưng nếu nàng muốn, hắn cũng không hi vọng cái gương có chuyện gì

“Thế nào ? Không tin tưởng Lâm phủ sao ?” Hắc hắc! Hắn đã cho nương tử yêu quý mượn rồi ! Vốn ngày đó đang ân ân ái ái, nàng tình cờ thấy được cái gương trong tay áo hắn, nàng thấy nó có cách thiết kế khác lạ nên yêu cầu hắn cho nàng mượn. Hắc hắc ! Mạc Kính Phong, người cũng nên thông cảm cho ta, đứng trước sắc đẹp, không ai có thể miễn cưỡng được !

Mạc Kính Phong liếc hắn một cái!

“Đúng rồi! Gần đây đối phương có động tác gì không ?” Đây là nguyên nhân hắn tìm Lâm Gia Hưng giúp, không chỉ vì Lâm Gia Hưng là bạn tốt mà còn vì thân phận không ai biết của hắn ta – bang chủ bang Hồ Bang lớn nhất Đại Đường !”Hồ Bang” là bang phái lớn nhất, thành viên dưới cơ nhiều không thể đếm, thế lực mạnh đến nỗi triều đình cũng không chống lại được, nếu không phải Lâm Gia Hưng lừa dối, có lẽ thiên hạ bây giờ đã là của Lâm gia . Hắc bạch ăn sạch nó, nhân mạch rộng lớn, nhỏ là tên khất, lớn là trọng thần triều đình . Mạng lưới tin tức khắp nơi, người trên đường tùy tiện gặp cũng có thể là người của Hồ Bang, đây cũng là lí do vì sao bọn họ hiểu rõ kế hoạch của Ngộ Vạn Lợi. Chẳng qua thân phận của Lâm Gia Hưng rất ít người biết, trừ mẹ và bằng hữu ra thì không còn ai biết nữa !

“A ~! Rất cục cựa cũng trở về chủ đề chính !” Lâm Gia Hưng cũng biết nếu nói ra thì hắn ta sẽ có phản ứng gì, nhất định là tức điên lên !

Mạc Kính Phong trừng mắt hắt một cái!

“Có gì nói mau! Ta còn phải trở về!” Không biết nàng bây giờ đã hết giận chưa ?

Sách sách! Dùng thân phận bang chủ Hồ Bang của hắt đều làm cho hàng vạn người kính sợ, nhưng ngồi với nam nhân này lại bị trừng tới trừng lui, nếu bị đồn ra ngoài thì không còn gì là thể diện nữa ! Mặc kệ ! Hắt muốn báo thù!

“Bảo đảm tốt mấy cái khế ước của ngươi ! Còn nữa ~” Lâm Gia Hưng cố ý dừng một chút để xem phản ứng của hắt ! Uống! Lại thờ ơ! Để xem hắt còn bình tĩnh được nữa không !!!

“Còn có cái gì!” Mạc Kính Phong không quá quan tâm hỏi! Dù sao hết thấy đều đang nằm trong lòng bàn tay hắt, hắt có lo cũng chỉ là lo xa !

“Bảo đảm tốt nữ nhân của ngươi!”

Mạc Kính Phong còn đang đắm chìm trong suy nghĩ, vẫn chưa hoàn hồn, nhớ bộ dạng ban chiều của nàng, xem ra không phải giận dữ bình thường, thật ra thì hắt cũng không cần biết nguyên nhân, nhưng nhìn thấy nàng đề phòng như thế hắt lại thấy khẩn trương, hắt chỉ muốn cho nàng một chút cảm giác an toàn, chỉ cần một chút hắt cũng nguyện ý ! Nhưng bộ dạng ban chiều của nàng bắt đầu làm hắt lo lắng ! Ai ~! Sau chữ “tình” đúng là chữ “buồn” ! Cái gì mà quân tốt nữ nhân của hắt, hắt làm gì có nữ nhân, người ta còn chưa chịu thừa nhận ~~ chờ một chút! !

“Ngươi nói gì? !” Mạc Kính Phong thật lâu sau mới nhảy dựng lên ! Bộ dạng ai oán vừa nãy bị quét sạch, trở thành kinh ngạc không thôi

Uống ~! Quả nhiên phản ứng kịch liệt a! Quả nhiên lực sát thương lớn nhất của nam nhân là nữ nhân a !

“Bọn họ muốn diệt trừ nữ nhân của ngươi !”

“Lý do!” Mạc Kính Phong vẻ mặt lạnh như băng, có khuynh hướng bão tố nổi lên

“Còn hỏi sao ? Ngộ Lăng Phong chết thì ngươi thế nào ?”

Hắt sống không nổi! Chết tiệt! Đây chính là dụng tâm của bọn họ ư ? Dùng người hắt thương nhất để đả kích hắt ?

“Nằm mơ!” Hừ! Bọn họ đúng là người kì lạ ! Hắt sẽ không để chuyện như vậy phát sinh ! Ánh mắt Mạc Kính Phong trở nên sắc bén

23. Chương 23

“Ồ ~! Một cô nương tốt a !” Trong một góc thừa thớt người ở Dương Châu, một đám đàn ông đang vây quanh một cô gái

“Các người muốn làm gì? !” Cô gái kinh hãi một chút, trầm mặt giả bộ trấn định, nhưng trong lòng thì đang mắng liên tục ! Sao lạ xui xẻo như vậy chứ ?! Vất vả lắm mới thoát được bọn gia đình và nha hoàn, còn đang cao hứng suy nghĩ nên đi đâu trong Dương Châu, đột nhiên lại gặp chuyện như vậy a ~!

“Muốn làm gì? ~~ ha ha ~” mấy hán tử say cười lớn trao đổi ánh mắt, vẻ mặt hèn mọn .

“Theo đại gia vui đùa một chút thì thế nào !” Hán tử say thứ nhất bắt đầu động tay động chân

“Các người ~ đừng loạn ~ bây giờ là ban ngày ban mặt!” Cô gái không biết làm gì, khuôn mặt xinh xắn trắng bệch. Sớm biết thế này thì nàng nên an phận làm thiếu phụ nhân thì hơn, nếu tướng công biết được chuyện này, không biết sẽ tức điên lên như thế nào ! Dù sao thì nàng cũng không còn mặt mũi gặp hắt nữa !

“Ha ha ~ ban ngày ban mặt thì như thế nào, đây cũng là địa bàn của đại gia ta ~” hán tử say cầm đầu kéo tay nàng về phía gã

“A ~! Người ~ làm gì ~ buông tay! Cứu mạng a ~” cô gái bị hoảng sợ đến hô to, nước mắt bắt đầu trào chực ra

Khỏi hô, nơi này không có người, cứ theo đại gia ta, ta sẽ cho người biết cái gì là vui thú a ~ ha ha ~ a ~!” Hán tử say còn chưa nói xong, một cây gậy từ trên trời đánh xuống đầu hắn

“Chết tiệt ! Người nào ~? !” Đại hán tức giận xoay người! Ánh mắt bắt đầu mờ đi ! Lại một nữ nhân xinh đẹp

~~Ngọ Lăng Phong vỗ vỗ tay, cây gậy nhặt từ dưới đất quả thật rất bản

“Hắc hắc ~! Đại ca, lại thêm một cô nữa !” Một hán tử say có vẻ trẻ tuổi nói ! Vẻ mặt mê đắm nhìn Ngọ Lăng Phong. Còn đẹp hơn nữa ! Hôm nay quả thật là một ngày may mắn !!!

“Ban ngày ban mặt, trước mắt bao nhiêu người dám cưỡng đoạt dân nữ, có còn vương pháp hay không !” Sách sách ~ nói chuyện càng ngày càng giống người cổ đại a ! Không biết bây giờ nàng có trông giống nữ hiệp không nhỉ ? ! Buổi sáng cãi lộn cùng Mạc Kính Phong, tên khốn kia định ăn quịt không cho nàng mượn gương, hại nàng tức giận đến muốn giết người ! Vốn muốn ra phủ hóng mát, giải sầu một chút, không nghĩ tới đúng dịp như vậy! Vừa vặn nàng đang có tâm tình khó chịu, mấy tên này hôm nay gặp xui rồi !!!

“Vương pháp? ! Ha ha ~ ở đây, lời nói của ta chính là vương pháp !” Hán tử say cầm đầu bỏ nữ nhân trong tay ra, trước nữ nhân trước mắt nhìn mê hoặc lòng người hơn, chỉ nhìn khuôn mặt tuyệt diệu của nàng thôi đã làm hắn tâm ngứa khó nhịn rồi, hận không thể phát thú tính với nàng ngay lập tức !!!

Vẻ mặt hèn mọn của hán tử say cầm đầu làm Ngọ Lăng Phong thấy phát ói ! Thấy mặt hắn mới biết, Mạc Kính Phong quả thật là đẹp trai như thiên thần ! Rống ~! Sao lại nhớ tới Mạc Kính Phong vào lúc này chứ ? Ngọ Lăng Phong có chút ảo não

“Cô nương ~! Người ~ hay là đi mau đi!” Cô gái nghiêm mặt nói , một mình nàng chịu nhục là đủ rồi, nàng không muốn kéo thêm người khác vào

“Đi? ! Ha ha ~ vui cùng đại gia một chút rồi nói sau !” Hán tử say cầm đầu say mê nhìn Ngọ Lăng Phong, nghĩ : vui đùa một chút rồi bán cũng kiếm không ít tiền

“Đi mau a ~!” Mắt thấy ba hán tử say đang đi đến gần cô gái, nàng gấp đến sắc mặt càng thêm trắng bệch. Nếu vì nàng mà hại nữ tử này, cho dù có chết nàng cũng không hết áy náy ! Nhưng nàng còn chưa kịp nói gì, đã thấy cô gái kia vùng chân đá mạnh trúng một lúc ba hán tử say, nàng kinh ngạc tốt độ ~~ cô gái kia, rốt cuộc là từ nơi nào đến ? Có thể đánh một lúc cả 3 người đàn ông sao ? Hơn nữa, thân hình còn mảnh khảnh như vậy ?

“Hừ!” Ngọ Lăng Phong vỗ vỗ tay, một chút nền tảng võ công cũng không có mà dám đụng vào nàng ! Mặc dù nàng không tinh thông như Dạ nhưng một chút chiêu thức cũng không làm khó được nàng ! Mấy tên tầm thường như thế này, nàng chỉ cần nửa phút là xong !

“Người ~ người rốt cuộc là ai ?!” Đại hán cầm đầu ngây ngốc ! Không phải là hắn không bị hù dọa, chẳng qua là nữ nhân biết võ công không nhiều lắm, huống chi chiêu thức còn kì lạ như vậy ! Nhìn mấy tên bạn rượu nằm lằn lóc trên đất, hắn không khỏi đổ mồ hôi lạnh, hoàn hảo vừa rồi hắn không ra sân !

“Nữ nhân!” Từ xưa, đặc biệt là vào niên đại này, là thứ ... không đáng giá trong mắt đàn ông ! Ngọ Lăng Phong nhìn lại móng tay của nàng, đáng chết ! Gãy mất một cái móng, còn chảy máu nữa ! Chết tiệt !

“Muốn nữa không ? Lên đi !” Hai móng tay xinh đẹp của nàng bị hư, bọn họ có biết ở Đường triều này bảo quản móng tay như vậy là khó lắm không a ?

“Người ~~ người chờ xem !” Những hán tử còn lại hung hăng nói xong liền bỏ đi, bỏ mặc những tên đang nằm trên mặt đất

“Nhưng ~!” xong nhanh như vậy, nàng thấy mất hứng lắm a!!! Con giận còn chưa hết nha !

“Người khỏe không ?!” Ngọ Lăng Phong nhìn về phía nữ nhân kia

“Ách ~ ta rất khỏe! Cảm ơn người!” Cô gái phục hồi tinh thần lại cười một tiếng với nàng ! Thành thật mà nói , nàng thật sự không thích ứng được những chuyện liên tiếp xảy ra thế này, đặc biệt là chuyện một nữ nhân có thể đánh thắng một đám nam nhân ! Vừa làm nàng kinh ngạc vừa làm nàng ... Hâm mộ! Nếu nàng cũng có công phu như vậy thì thật tốt, nam nhân bá đạo kia cũng không quản nàng sức sao như vậy !

“Đúng rồi! Ta tên là Lăng Tiểu Tiểu, còn người?”

“Ngọ Lăng Phong!” Ngọ Lăng Phong bình thường trả lời !

“Ngọ Lăng Phong? !” Tên nghe rất quen ! Giống như đã nghe qua đâu đó vậy ! Lăng Tiểu Tiểu nhất thời không nhớ nổi, quyết định đưa nàng về nhà ! Nhưng hình như nàng từng nghe nam nhân bá đạo kia nhắc nhiều về cái tên này a

“Đúng rồi! Người đã cứu ta, không biết nên làm thế nào cho phải ?!” Lăng Tiểu Tiểu bày ra một nụ cười ngọt ngào, người nào đó từng cảnh cáo nàng không được nở nụ cười này với người khác, nói cái gì có thể làm người ta phạm tội, nhưng bây giờ là đại ân nhân, chắc cũng không kiêng kị đi ? ! Huống chi còn là một nữ nhân! Bây giờ nghĩ cách làm quen trước rồi hãy nói, để sau này ~ hắc hắc ~ học võ

~~“Không cần! Ta chỉ đi ngang qua!” Dù sao cũng chỉ là muốn phát giận mà ra tay, nàng cũng không hi vọng chọc đám nam nhân này tức giận, nàng còn muốn bình an vô sự trở về thế kỉ 21 nha !

Thế là, trong ấn tượng của Lăng Tiểu Tiểu, Ngọ Lăng Phong cực kì vĩ đại ! Đầu óc Lăng Tiểu Tiểu linh động thật nhanh, tìm cách đưa nàng về nhà mình

“A ~! Người bị thương? !” Ánh mắt lơ đãng quét qua ngón tay bị thương của nàng

~~Có!

“Không bằng như vậy đi, nhà ta ở gần đây, nếu cô nương không chê, vậy đến nhà ta nghỉ tạm một lát, đợi đại phu đến kiểm tra trước hãy nói !” Hắc hắc! Kế Hoạch sắp thành công !!

“Không cần phiền toái! Chẳng qua là ngón tay bị gãy mà thôi ! Ta về bôi chút thuốc là được rồi!” Ngát! Làm như nàng bị thương nặng lắm vậy, chỉ là chảy chút máu thôi mà !!!

“Như vậy sao được!” Lăng Tiểu Tiểu vẻ mặt lo lắng! “Người vì cứu ta mới bị thương, nếu không thể làm chút gì đó cho người, ta nhất định sẽ rất áy náy”

Ngọ Lăng Phong không nhìn được trợn mắt trắng, “cứu nàng ta” chỉ là ý nghĩ của một mình nàng ta mà thôi ! Nàng chỉ muốn tìm người để phát tiết a !

Nhìn nàng vẻ mặt thờ ơ, Lăng Tiểu Tiểu nóng nảy! “Nhà ta không xa thật, đi một chút sẽ đến, đúng rồi, hôm qua nhà ta vừa nhập đến một ít nho của Tây vực, người muốn đến ăn thử không ? Rất khó được nga!” Không biết ý niệm này từ đâu nảy ra, Lăng Tiểu Tiểu lại dùng đồ ăn dụ dỗ này ~ aiz, mặc kệ, giữ nàng lại trước rồi hãy nói !!!

Nho cực phẩm của Tây vực ? ! Ngọ Lăng Phong tâm động! Nho là trái cây nàng thích nhất, tuy ở Mạc phủ có rất nhiều nhưng nàng vẫn thấy vẫn chưa đủ, lại còn là nho cực phẩm ! Được ! Dù sao nàng ta cũng nói nhà không xa, hơn nữa, nàng cũng chưa muốn về Mạc gia, vậy thì ... đi đi !

“Thế nào ? Không tệ đúng không ?”

“Uh, rất ngon a !” Nói xong, Ngọ Lăng Phong lại cầm thêm một trái bỏ vào miệng ! Cây nho thoạt nhìn mát mẻ không nói, còn vị ngọt vừa đủ, rất hợp với khẩu vị của nàng ! Ngọ Lăng Phong cảm thấy mình thật may mắn, nếu nàng không đi, chắc chắn sẽ hối hận chết !

“Đúng rồi! Người nói cây nho này từ đâu ra?” Hỏi trước cho rõ ràng, sau này nàng về thế kỉ 21 rồi sẽ đi tìm, còn Mạc Kính Phong thì ... sau này hãy nói ... !!!

24. Chương 24

“Ta chỉ biết là đến từ Tây Vực! Về phần cụ thể, ta cũng không biết rõ, nếu người muốn biết, ta sẽ hỏi giúp người!” Hắc hắc! Lần này đúng là tìm đúng tri kỷ rồi! Nàng thật sự rất thích ăn uống nha! Chiều nào cũng ăn một đồng nho lại không bao giờ thấy chán! Bây giờ cũng sắp đến giờ cơm, giữ lại nàng ta lại ăn cơm tiếp chắc chắn là được!!!

Ngọ Lăng Phong nhún nhún vai, cảm kích tặng cho nàng một nụ cười! Nếu nàng không thể quay về thế kỷ hai mươi mốt, vậy nàng ta cũng là bằng hữu không tồi! Thỉnh thoảng còn có đồ ăn ngon! Không biết có phải số nàng là số có phúc hay không, đến Đường triều toàn gặp được người có tiền, tuy Lâm gia không bằng Mạc gia, nhưng không kém là bao nhiêu! Nghĩ tới đây, Ngọ Lăng Phong không khỏi nhớ tới hai lão Lưu gia, từ sau khi đến Mạc gia, nàng chưa bao giờ trở về thăm hai lão. Thứ nhất là quá xa, thứ hai là ở Mạc gia có quá nhiều đồ ăn ngon, làm nàng không thể trở về! Vất vả lắm hôm nay mới về được, không ngờ bọn họ là đi mất! Nghe hàng xóm nói, bọn họ được Mạc Kính Phong an bài một ngôi nhà mới để Lưu lão cha dưỡng bệnh, không biết giờ này ra sao rồi! Tại sao không ai cho nàng biết chứ? Thành thật mà nói, nàng thật tình cảm thấy rất áy náy với Mạc gia! Bọn họ đều đối đãi với hai lão Lưu gia như nhà “mẹ đẻ” của nàng!

“Ách ~ cái kia ~~”

“Cái gì?!” Ngọ Lăng Phong bận rộn nhét vào miệng mình thêm một cây nho, không nghe rõ nàng ta vừa nói gì

“Không phải ~ ta nói ~ công phu của người thật là tốt!” Lăng Tiểu Tiểu co quắp. Bây giờ mở miệng có phải làm người ta cảm giác như nàng đã “dự tính” trước không?

Ngọ Lăng Phong nhún nhún vai!

“Có khoẻ không?!” Dạ mới gọi là lợi hại nha! Thiên tài võ học! Chiêu gì đa gặp một lần thì không quên được, luyện qua hai lần là có thể vận dụng tự nhiên! Lão đầu tử chính là nhìn ra điểm này từ Dạ nên mới mang nàng về nhà, về phần Dạ lợi hại bao nhiêu, nàng cũng không biết rõ! Chỉ biết Dạ thường ngày lãnh như thế, nhưng ai chọc giận nàng đều không có kết quả tốt, nhẹ thì kêu khóc vang trời, nặng thì máu chảy thành sông! Cái này cũng không khoa trương! Nàng từng tận mắt nhìn thấy Dạ trừng trị một số người, đó là khi nàng mới 15 tuổi, vì che dấu thân phận, các nàng phải đi học như những người bình thường khác, với diện mạo xuất chúng của hai nàng, dĩ nhiên chiếm không ít cảm tình của các nam sinh, thường xuyên nhận được thư tình hoặc lời tỏ tình. Dĩ nhiên, điều này cũng làm cho những nữ sinh khác ghen tị, có một lần, trên đường về, có một đám lưu manh nói là muốn thay người ta “dạy dỗ” hai nàng, có thể khẳng định là một trong số nữ sinh bị Dạ giết mất bạn trai! Thành thật mà nói, khi đó nàng cũng có chút lo lắng. Dù sao lúc đó nàng cũng chỉ mới học võ một thời gian, ứng phó với 1 người còn được nhưng nhiều người thì chưa chắc, nhưng không ngờ nàng còn chưa kịp xuất thủ, Dạ đã nhặt một cây gậy lên, hai ba chiêu liền giải quyết xong. Mà thân trạng của mấy tên lưu manh kia đến giờ vẫn làm nàng hãi hùng, nhẹ thì gãy tay, gãy chân, nặng thì bị đứt cả cánh tay, có người còn bị cạo hết tóc, ...

“Hắc hắc ~ người ~ có thể dạy ta hay không?” Lăng Tiểu Tiểu tiếp tục dùng chiêu nụ cười ngọt ngào

“Cái gì! Dạy người?” Nàng không nghe lầm chứ! Võ nghệ nàng tự vệ có thừa, nhưng dạy cho người khác ~ thành thật mà nói thì rất khó! Hơn nữa, nàng ta là tiểu thư được nuông chiều từ bé, chịu được mới là lạ! Ngọ Lăng Phong hoàn toàn không biết Lăng Tiểu Tiểu đã giả cho người ta, càng không biết nàng đã là mẹ một hài tử, vẫn cho rằng nàng là một thiên kim ngàn vàng

“Đúng vậy! Ta thật hâm mộ người nga! Nếu ta cũng biết võ công thì hôm nay ta cũng không bị ăn hiếp như vậy!”

“Rống ~! Vậy thì người đừng có bỏ rơi tùy tùng thì tốt hơn!” Thiên kim tiểu thư thì nên biết điều một chút ở nhà cấm hoa, bó chân chờ hưởng phúc là được rồi, còn ra ngoài bon chen làm gì?

“Là nữa ~! Nhưng cuộc sống như thế rất nhàm chán a! Một chút tự do cũng không có!” Lăng Tiểu Tiểu quệt miệng! Về mặt đáng thương! Ngọ Lăng Phong đột nhiên cảm thấy đổ mồ hôi lạnh! Thành thật mà nói, nàng ta hết như Hướng Tiểu Đan. Nhìn như vô hại, thật ra thì tâm nhãn rất nhiều! Nhưng nàng ta

nói cũng không phải không có lí ! Cả ngày bị người ta bám theo thì cũng không khác gì nhà tù ! Nàng cũng hiểu được thống khổ này, nhưng hiểu được là hiểu được, còn chuyện dạy võ công hãy tính sau, bây giờ nàng còn đang bận tìm Đồng Hoa kính

“Nhờ người ~ ta nhất định sẽ không làm phiền người a ~” Lăng Tiểu Tiểu thấy nàng không nói lời, cho là nàng muốn cự tuyệt, gấp đến độ giơ chân lên

Bây giờ nàng ta đích thực đang gây phiền toái cho nàng, được chưa ?! Ngộ Lăng Phong cố ý lơ đãng nhìn qua khuê phòng, tránh né ánh mắt đáng thương kia ! Ánh mắt quét xuống giường, sau đó quét qua bàn trang điểm, sau đó đi xuống ~ chờ một chút! ! Tầm mắt Ngộ Lăng Phong nhanh chóng trở về bàn trang điểm, hửn là nàng nhìn lầm rồi !!!

Đó là

? !

“Đồng hoa kính? !” Ngộ Lăng Phong hoảng tốc vọt tới bàn trang điểm! Một tay nhấc lên Đồng Hoa kính, không dám tin điều mình đang thấy

Lật qua lật lại, nàng xác định không nhìn lầm, nhất định là Đồng Hoa kính, nhưng không phải nó đang ở chỗ Mạc Kính Phong sao ?

“Sao nó lại ở đây ?”

“Sao người biết nó là Đồng Hoa kính”

Hai người đồng thời mở miệng, sau đó, Lăng Tiểu Tiểu giống như thức tỉnh, nhớ ra điều gì đó

“Người là ‘Ngộ Lăng Phong’ ? !” Quá ~ quá ~ trùng hợp a ! Xong! Nàng nên làm gì bây giờ? ! Tướng công nếu biết chắc chắn sẽ tức chết !

“Người biết ta? !” Ngộ Lăng Phong nheo mắt lại, cảm giác có gì kì lạ !

“Ha hử ~! Người có thể trả gương trước cho ta hay không ~!” Chiêu bài nụ cười, chiêu bài nụ cười ~ có câu nói nụ cười chính là phương pháp dụ dỗ tốt nhất ! Mong nàng ta đừng làm khó nàng ! Hửn là... Nhưng nghe nói vì Mạc thiếu gia sợ nàng ta lấy nên mới nhờ tướng công nàng giữ giúp, không ngờ nàng lại tự dâng lên miệng địch ! Ô ~ cái này có phải gọi là dẫn sói vào nhà hay không ?

“Không thể!”

“Két ~? !” Trực tiếp như vậy ? Lăng Tiểu Tiểu không biết làm sao, chỉ có thể trơ mắt nhìn

“Người còn chưa trả lời ta vì sao cái gương lại ở chỗ người”

“Ách ~ ha hử ~ không có vì cái gì a ~ thật ra nó chỉ là cái gương bình thường ta mua trên đường ~!” Bây giờ giấu có còn kịp nữa không nhỉ ?

“Bây giờ mới giấu thì quá muộn rồi !” Ngộ Lăng Phong trực tiếp trả lời vấn đề của nàng! Về mặt vừa rồi rõ ràng là kinh ngạc, rõ ràng là giấu đầu hở đuôi ! Hửn ~ chuyện này nhất định có vấn đề !

“Người không phải muốn học võ sao ?” Lúc này lại là Ngộ Lăng Phong nở nụ cười “thân thiết”

“Ách ~ ha hử ~ đúng vậy ~!” Sao nàng cảm thấy trong lòng như có chíp bông thể ?

“Nếu như...”

“Ta ~ ta không học ~!” Lăng Tiểu Tiểu không đợi nàng nói xong liền hạ quyết định đau lòng ! Mặc dù nàng rất muốn học võ công , nhưng thiên hạ khôn có người cho không , nghĩ cũng biết nàng ta muốn cái gì! Dù sao cũng là đồ người ta nhờ tướng công giữ giúp, còn là Mạc thiếu gia, nàng không thể để tướng công phạm vào tội bất nghĩa !!!

“Cho dù người không học, ta cũng có thể mang cái gương này đi a ?” Khó khăn lắm mới lấy lại được cái gương này, đừng mơ đến chuyện nàng sẽ bỏ qua cơ hội này !

“Ô ~ người đừng làm khó người ta a ~!” Nước mắt Lăng Tiểu Tiểu sắp tràn ra ! Nếu nàng ta nhất định phải lấy đi, nàng ta nhất định mặc kệ nàng! Tướng công lại không có trong phủ ~ bọn người hầu căn bản không phải đối thủ của nàng ta ~ huống chi nếu để tướng công biết hôm nay nàng gặp nàng ta, sau này nhất định sẽ cấm nàng ra đường ! Làm sao bây giờ ~!

“Nếu người chịu trả lời vấn đề của ta, ta nhất định sẽ không làm khó dễ người !!!”

“Thật? !” Lăng Tiểu Tiểu mừng rỡ!

” Đồng Hoa kính sao lại ở chỗ người ?!” Ngộ Lăng Phong lặp lại câu hỏi ! Trong chuyện này nhất định có bí mật ! Nhất định là Mạc Kính Phong nhờ !!!

25. Chương 25

“Ách ~ cái kia ~ thật ra là Mạc thiếu gia nhờ tướng công nhà ta giữ giúp ~!” Vốn là treo trong tủ quần áo, nhưng nàng vừa nhìn thấy nó liền thích thú, cho nên nấn nỉ tướng công cho nàng mượn một thời gian ngắn, không phải Ngộ Lăng Phong không biết bọn họ đang giữ sao ! Ai biết “Ngày không hề trắc phong vân”, nàng ta quả thật không biết, nhưng nàng lại tự dẫn nàng ta đến

“Mạc Kính Phong đưa Đồng Hoa kính cho người khác giữ giúp ? !” Hừ ! Khó trách nàng tìm mãi không thấy ! Còn tưởng hấn thâm sâu lắm, suốt ngày trốn trong phòng hấn lần lần mò mò, nào ngờ không có trong Mạc gia ! Hừ, đúng là hèn hạ !

“Ách ~ cái kia ~ tại sao người lại muốn có Đồng Hoa kính ?” Lăng Tiểu Tiểu do dự, sau đó hỏi nghi vấn trong lòng ! Cái gương này rất đặc biệt, không sai nhưng đủ để người ta tranh đấu, hao tổn tâm tư vì nó sao ?!

Ngộ Lăng Phong nhìn nàng, trong mắt hiện lên tia tinh quang! Nếu cứ lấy gương đi, Mạc tiểu nhân kia nhất định sẽ có cách lấy lại từ tay nàng, sau đó lại giấu tới 1 chỗ nàng không biết ! Thay vì như vậy, không bằng để lại chỗ này, khi cần nàng có thể đến lấy !

“Ai da! Thật ra thì cũng không quan trọng ! Chẳng qua là Mạc Kính Phong mãi cũng không chịu cho ta mượn” Chỉ cần một cái, nàng có thể trở về thế kỉ 21 trong nháy mắt !

“Thật thế không? !” Vậy cần phí nhiều công sức để giấu đi vậy sao ?! !

“Đương nhiên là thật! Ta lừa người làm gì !” Vì chứng minh lời nói của mình, Ngộ Lăng Phong nhún nhún vai để lại Đồng Hoa kính trở về bàn trang điểm

“Người không phải muốn học võ công sao ? Vậy cũng được ! Nhưng mà –”

“Ta không thể đưa gương cho người!” Lại tới nữa ! Cái gì chứ, hại nàng cao hứng muốn chết, thì ra cũng vì muốn nàng đưa gương ra

“Rống ~ ta đã nói là không có gì! Ta chỉ nói khi ta cần mượn thì người cho ta mượn thôi !” Sách sách! Thật đúng là cố chấp! Nếu nàng muốn, nàng ta căn bản không phải đối thủ a !!!

“Mượn ? Cứ như vậy? !” Lăng Tiểu Tiểu cảm thấy bất khả tư nghị! Nàng ta thật chỉ muốn mượn Đồng Hoa kính mà thôi ?

“Là ~ cho dù con rùa Mạc Kính Phong kia ~ một chút cũng không thể ~ người không cảm thấy cái gương kia rất đặc biệt sao ?!” Thấy cá đã cắn câu, Ngộ Lăng Phong không ngừng cố gắng! Hắc hắc ~! Xin lỗi ~! Dù sao cũng không ảnh hưởng đến ai a !!!

Nghe nàng nói xong, giống hệt như thật vậy, Lăng Tiểu Tiểu không nghi ngờ gì, càng nghe càng hưng phấn, sau đó đem hết nghi ngờ quăng ra khỏi đầu

“Đúng vậy đúng vậy ~! Có hai mặt nha, chỗ nào cũng có thể chơi a “

“Hơn nữa hoa văn cũng rất đẹp ~!”

“Uh! Ta cũng cảm thấy ~!”

“Ta nói cho người biết nha ~ nghe nói, dưới bóng trăng có thể soi gương tìm thấy bạch mã hoàng tử ~ ách ~ phu quân tương lai nha !” Ngộ Lăng Phong làm bộ thấp giọng nói lời đồn đãi nhằm chán nhất thế kỉ 21 ! Hắc hắc ~ như vậy mới có cớ để đưa gương ra dưới ánh trăng !!!

“Có thật không? !” Lăng Tiểu Tiểu quả nhiên bị lời nàng hấp dẫn!

“Nhưng ta đã có tướng công ~!” Thật có thể thấy tướng công trong gương sao ?

“Người đã lập gia đình? !” Ngộ Lăng Phong hậu tri hậu giác, đứng nga ~ vừa nãy nàng còn nói Mạc Kính Phong đưa gương cho tướng công của nàng giữ gìn ! Ngộ Lăng Phong nhìn kĩ Lăng Tiểu Tiểu từ đầu đến chân, có chút không giải thích được !

“Người ~ có gì sao ? !” Ánh mắt có vẻ rất kì quái

“Người mấy tuổi ~?” Khẳng định nhỏ hơn nàng! Nàng khẳng định! Dù sao ở Đường triều, hai mươi một tuổi đã là “Tuổi” !

“Mười chín a ~ có gì sao ?” Cảm giác giống như nàng đang làm chuyện sai trái vậy

Mười chín tuổi đã lập gia đình!

“Người ~ có hài tử rồi sao ?”

“Ách ~ ha hã ~ người cũng nhìn ra a !” Lăng Tiểu Tiểu cười nói ! Nói đến hài tử, nàng lại nhớ đến nhi tử của mình ! Đã lấy không nhìn thấy nó, không biết bà bà lại đưa nó đến nơi nào rồi! Nàng nghĩ, nàng là mẫu thân thanh nhàn nhất, khi sinh con ra không cần phải giữ, bà bà bình thường cũng không tệ lắm, nhưng rất bá đạo, bất cứ ai đụng đến tôn tử cũng không cho ! Ngay cả nàng làm mẫu thân cũng cố gắng lắm mới đụng vào được !

Không phải nhìn ra, mà là đoán trúng ! Thành thật mà nói, đến Đường triều đã lâu như vậy, cả ngày đều nhìn thấy nữ nhân tay bồng đứa nhỏ, hoặc đang mang thai ! Vừa bắt đầu, nàng cảm thấy khó mà thích ứng ! Dù sao, đừng nói 16, 17 tuổi, ngay cả ở thế kỉ 21, 30 tuổi vẫn chưa lấy chồng ! Chẳng là do nàng sống chung với lão đầu tử nên tính cách có phần thành thực hơn, nhưng tiểu nữ nhân này ... Khoan, đây không phải lúc nàng suy nghĩ đến vấn đề này, điều nên suy nghĩ là làm sao dụ nàng ta đưa gương cho nàng

“Người có muốn thử một lần không ?”

“Thật có thể nhìn thấy sao?” Nếu như có thể nhìn thấy tướng công trong gương, nhất định sẽ rất vui

“Ta cũng không biết, cho nên mới hỏi người có muốn thử hay không a!” Tận dụng thời cơ! Tối nay nàng nhất định phải thử ! Không chừng nàng còn có thể trở về thế kỉ 21 nữa a ! Trở về... Nghĩ đến trở về, đột nhiên Ngộ Lăng Phong thấy khó chịu, không hiểu sao ... ngực lại đau ...

“Tốt! Phải thử một chút!” Lăng Tiểu Tiểu lộ ra vẻ háng hái , kích động không thôi.

Nhưng Ngộ Lăng Phong lại cao hứng không nổi, vẻ mặt nghiêm trọng

“Uh!” Gật đầu , Ngộ Lăng Phong trong lòng ngũ vị tạp trần!

Ngộ Lăng Phong tâm sự nặng nề trở lại Mạc phủ, nàng hẹn Lăng Tiểu Tiểu tối nay gặp mặt, không cố định thời gian, bởi vì mấy cái chữ tính toán thời gian ở Đường Triều Ngộ Lăng Phong nửa chữ cũng không biết, cho nên bọn họ quyết định tùy Ngộ Lăng Phong quyết định, khi nào nàng đến Lâm phủ sẽ bắt đầu ! Về cách đi thì dĩ nhiên là leo vào ! Bởi vì nàng không thể để cho Lâm Gia Hưng nhìn thấy. Đây là hiệp định mà nàng và Lăng Tiểu Tiểu thành lập, nếu hắn biết, có nghĩa Mạc Kính Phong cũng biết, cho nên phải thống nhất về khoản này

Trở lại Mạc phủ, trời đã sắp tối ! Nàng vốn muốn ở lại Lâm phủ nhưng nghĩ đến tối nay có khả năng phải trở về thế kỉ 21, nàng lại muốn về đây nhìn lại một chút. Ở lâu như vậy, nói không có tình cảm là gạt người !

Gõ gõ cửa

“Là ta!” Thanh âm Ngộ Lăng Phong không có một chút khí lực ! Rốt cục cũng có thể có về nhà! Nhưng không hiểu sao, một chút hưng phấn nàng cũng không có

Sau một tiếng sột soạt gì đó, đại môn Mạc gia cũng mở ra

“Tiểu thư ~! Người rốt cục cũng trở về ! Thiếu gia tìm người đến điên rồi, người vào xem thử một chút đi !” Gã mở cửa nhìn thấy nàng liền mừng rỡ nói, không ngừng thúc giục nàng

“Mạc Kính Phong tìm ta?” Làm gì? ! Hôm nay không phải có việc sao ?

“Xế chiều hôm nay, thiếu gia bắt đầu tìm người, mọi người còn nghĩ người mất tích a!

26. Chương 26

“Mất tích? !” Cái gì chứ ?! Nàng cũng không phải trẻ con a !!!

Mới nghĩ đến đó, nàng đã thấy bóng dáng Mạc Kính Phong từ xa đi đến. Uống ~ về mặt kia ! Hắn đang tức giận cái gì a ? Nàng vô tội a ! Nàng cũng không muốn lần gặp mặt cuối cùng lại là cãi lộn !

“Chết tiệt! Người đi đâu !” Gặp lại nàng, Mạc Kính Phong như mất đi lý trí! Hắn cho là nàng... Xế chiều hôm nay Phương Tường Pháp định hạ thủ với nàng, hắn liền hoả tốc trở về phủ, xác định nàng có an toàn hay không, nào ngờ Tiểu Hồng nói nàng đã đi ra ngoài một mình ! Hắn quỳnh lên, hắn muốn dùng thời gian nhanh nhất tìm được nàng, nhưng nàng vẫn bật vô âm tín, cho đến khi tình cờ nghe người ta nói có một nữ nhân đánh nhau với một đám nam nhân, tìm hắn nguội đi nửa phần ! Còn nghĩ mình đến chậm ! May mắn người kia nói, nàng đã an toàn rồi đi , hắn mới an tâm một chút, nhưng vẫn không tìm được bóng dáng nàng, làm hắn gấp đến sắp điên rồi !

“Rống ~ Mạc Kính Phong người điên ư ~ đau a ~!” Ngộ Lăng Phong bị đau đến lên tiếng kinh hô! Ông trời a ! Hắn rốt cuộc uống lộn thuốc gì a ? Bả vai nàng đau như sắp bị chặt đứt rồi !

Nàng kêu đau làm cho Mạc Kính Phong kéo về chút lý trí, nhưng hắn vẫn nắm vai nàng không buông

“Hôm nay người đi đâu ?” Mạc Kính Phong chìm mặt!

“Người làm gì thế ~ buông tay ~ ta đi đâu mắc mớ gì đến người !” Rống ~ hắn rốt cuộc uống lộn thuốc gì a ! Trước kia tức giận thế nào, nàng cũng chưa thấy hắn kích động đến vậy !

“Chuyện không liên quan đến ta? !” Hay lắm, hắn tìm nàng như điên, còn nàng thì nói không liên quan đến hắn

“Rống ~ người ~ đây là về mặt gì ! Cũng không phải lần đầu tiên ta đi ra ngoài, cần gì phải ngạc nhiên vậy chứ !” Căn bản là chuyện bé xé ra to sao!

“Ngạc nhiên! Tốt ! Từ nay về sau cấm người xuất phủ !” Mạc Kính Phong phát hỏa!

“Rống ~ tại sao không cho ta xuất phủ a ?!” Ngộ Lăng Phong không thể tin được! Tối nay nàng còn phải đến Lâm phủ nha, kêu nàng không được xuất phủ khác nào ngăn nàng về thế kỉ 21 ! Không nỡ là một chuyện, nhưng kêu nàng ở nơi không có ti vi, xe hơi, máy tính, máy lạnh, điện thoại ... là không có khả năng !

“Tại sao ? ! Ta là chủ của Mạc gia, còn người là thành viên của Mạc gia, được chưa ? Nghĩa, muội!” Mạc Kính Phong nghiêng rằng nghiêng lợi nói ra hai chữ cuối cùng, nếu không phải bắt buộc, hắn chết cũng không công nhận mối quan hệ này ! Nhưng nếu có thể giữ nàng chặt trong phủ một thời gian, hắn cũng không ngại

“Người ~ hừ ~!” Ngộ Lăng Phong giận đến nói không ra lời, hung hăng trừng hắn một cái. Trực tiếp trở về phòng, khỉ gió, dù sao hắn nói mặc hắn, nàng nghe hay không mới là chuyện của nàng

“Các người nghe đây ! Sau này không cho tiểu thư ra khỏi phủ ! Nếu có chuyện gì tới tìm ta!” Mạc Kính Phong lạnh lùng phân phó , nhìn bóng lưng Ngô Lăng Phong, hắn cũng xoay người rời đi ! Hắn biết nàng rất tức giận! Nhưng hắn không thể không làm, chỉ có như vậy, hắn mới an tâm mà giải quyết chuyện Ngô Vạn Lợi

” Chết tiệt ~! Tại sao hắn không cho ta ra cửa chứ ?!” Trở về phòng, Ngô Lăng Phong vẫn còn tức giận ! Vốn muốn cùng hắn hảo hảo nói chuyện, sau này về thế kỉ 21 cũng không tiếc nuôi, không ngờ lại bị hắn phá hư hết

“Tiểu thư ~! Thiếu gia chỉ là một lúc tức giận thôi !” Tiểu Thúy an ủi. Gần đây, không hiểu sao nàng cảm giác tình cảm của hai người không còn thuận lợi như trước nữa. Vất vả lắm mới hoà khí vài ngày, không ngờ sáng nay lại cãi nhau, bây giờ lại xem nhau như địch nhân vậy

“Hừ ~ tức giận! Hắn tức giận sao phải trút giận vào ta chứ !” Nàng giận thì tìm ai phát tiết chứ ?!

“Hắn tức giận không phải vì người sao !” Thanh âm Mạc phu nhân đột nhiên xuất hiện

“Rống ~ Mạc tỷ, người rốt cục cũng xuất quan a !” Kể từ khi Mạc Kính Phong thỉnh thoảng mang nữ nhân về nhà, nàng ta tức giận đến chạy đến chùa làm ni cô để kháng nghị, không ngờ Mạc Kính Phong không hề quan tâm đến, thế nên cho đến nay, nàng ta vẫn còn bé quan trong chùa

“Ai nha ~! Ta chỉ mới vắng mặt vài ngày, không ngờ đứa bất hiếu kia lại hành hạ người đến như vậy !” Mạc phu nhân đau lòng nhăn mày

“Còn nói nữa ! Hắn đúng là đáng chết, lại cấm ta ra ngoài phủ !” Tiểu nhân hèn hạ. Nàng thật nghi ngờ không biết hắn có biết chuyện nàng tìm được Đồng Hoa kính hay chưa

“Nghe nói hắn tìm người hết cả buổi trưa ? !”

“Đúng a ~! Không giải thích được!” Hơn nữa, hắn tìm nàng không nói, gặp nàng thì không nói gì, chỉ biết rống giận với nàng a !!!

“Hắn tìm người gấp vậy hắn là có nguyên nhân !” Nàng rất hiểu rõ con mình, hắn không bao giờ làm chuyện gì mà không có nguyên nhân

“Rống ~ vậy sao hắn không nói !” Hắn không nói nàng làm sao mà biết! Không nói nguyên nhân thì thôi, lại phát giận với nàng ! Tức chết!

“Hắn không nói thì người cũng có thể đi hỏi a !” Nếu nàng không mạnh miệng như thế, chịu lùi bước một chút, có lẽ hai người đã tu thành chánh quả

“Tại sao lại là ta hỏi? !” Tại sao ? ! Có việc là hắn, được chưa ?”

“Bởi vì ... mọi chuyện đều do người gây ra a”

“Ta ~” cái gì a!

“Hắn làm mọi chuyện vì người, người không thể nhường nhịn một chút sao? ! ~ hơn nữa, người cũng biết gần đây Mạc gia làm ăn có chút vấn đề, áp lực rất lớn, dĩ nhiên cũng nóng tính hơn, người lại còn so đo với hắn sao !”

“Ta ~” Ngô Lăng Phong muốn nói nhưng Mạc phu nhân đã nhanh chóng giành trước

“Nghe nói gần đây hắn hay mất ngủ, sợ cơ thể sắp không chịu được nữa rồi, người đi xem hắn giùm ta một chút”

“Rống ~ đủ rồi nga! Sao người không tự đi a ?”

“Ai nha, ta làm mẹ làm sao có thể cúi đầu trước con mình được ?”

Ngày nào mà nàng ta không chọc hắn tức giận chứ ? Ngô Lăng Phong bĩu môi, không nói gì

Cuối cùng, kết quả là, Ngô Lăng Phong đã bị Mạc phu nhân bắt đem cháo gà đến cho hắn ăn ! Rống! Có biết là ngại lắm không a ? Buổi chiều vừa cãi nhau, bây giờ lại bắt nàng đến an ủi hắn, có phải hơi “mặt dày” không ?”

“Khụ khụ! ~ ách ~ Mạc Kính Phong? !” Ngộ Lăng Phong lấy thanh âm nhỏ nhất kêu hấn, quyết định, nếu hấn không nghe thì tự trở về, coi như nhiệm vụ hoàn thành !

“Chuyện gì!” Bên trong truyền đến thanh âm mệt mỏi

Biết tránh không khỏi, Ngộ Lăng Phong trực tiếp đẩy cửa vào.

“Mẹ người gọi ta đưa cháo gà!”

“Bây giờ nàng cũng là mẹ người!” Mạc Kính Phong nhìn nàng, vẻ mặt bình thường như cũ

“Được rồi! Mẹ “chúng ta” kêu ta đến đưa cháo gà cho người !” Thật là! Một chút chuyện nhỏ cũng tính toán chi li!

“Để xuống, người có thể đi!” Nói xong. Mạc Kính Phong lại vùi đầu vào công sự, không chú ý đến nàng nữa. Nhịn! Đừng tức giận! Mạc tỷ nói đúng, phải biết nhường nhịn một chút ! Ít ra khi trở về thế kỉ 21, nàng cũng không vướng bận cái gì !

27. Chương 27

“Chiều hôm nay người tìm ta ?”

“Không có chuyện gì người có thể đi!” Mạc Kính Phong không ngẩng đầu lên, hạ lệnh trực khách, ý đồ không muốn trả lời nàng

“Người ~! Được !” Dù sao cũng là nàng thiếu hấn, đời này có lẽ trả cũng không đủ ! Mà thời gian dư thừa cũng không còn nhiều

Ngộ Lăng Phong nhìn thoáng qua Mạc Kính Phong, sau này không còn gặp hấn nữa, nàng lại thấy khó chịu ! Xoay người đi vài bước, Ngộ Lăng Phong không nhịn được dừng lại, nhưng không quay đầu

“Mạc Kính Phong! Người phải Hạnh phúc! Biết chưa ?” Nói xong, không đợi hấn phản ứng, nàng lập tức đi ra thư phòng

Ngẩng đầu nhìn trời , tối nay trăng không tròn , nhưng ít ra có thể để lộ chút ánh trăng

Ngộ Lăng Phong một đường đi thẳng đến tường rào, không phát hiện đang có người theo nàng đằng sau ! Người phải Hạnh phúc! Nàng có ý gì? ! Trên thế giới này, trừ nàng ra, còn ai có thể cho hấn hạnh phúc ! Mạc Kính Phong án binh bất động, len lén đi phía sau nàng

Ngộ Lăng Phong mạnh mẽ nhảy ra tường rào, một đường tốc hành đến Lâm phủ, lại tung mình lần nữa vào bên trong phủ !

Nàng vào Lâm phủ làm gì? ! Mạc Kính Phong có chút kinh ngạc, nhưng kinh ngạc hơn là chuyện nàng biết võ công ! Nàng rốt cuộc là ai ? ! Hấn phát hiện, hiểu biết của hấn đối với nàng thật là ít ỏi ! Mạc Kính Phong không do dự cũng tung mình vào. Hấn là nàng không biết Đồng Hoa kính đang ở Lâm phủ đi ? Nàng làm sao mà biết được ?

Nghi vấn của Mạc Kính Phong đã nhanh chóng có đáp án

Ngộ Lăng Phong ném một cục đá nhỏ vào một căn phòng, một nữ tử lập tức đi ra

Lâm Gia Hưng chết tiệt ! Hấn ta tốt nhất nên cho hấn lời giải thích hợp lí ! Tại sao “Đồng hoa kính” lại ở trong tay nữ nhân kia ! Hấn không nhìn lầm, trên tay nàng là Đồng Hoa kính ! Hừ ~! Nữ nhân của hấn đúng là có bản lĩnh! Giấu đến đây nàng cũng tìm thấy được, hấn thật muốn xem nàng định làm gì

“Sao lâu như vậy mới đến ?!” Lăng Tiểu Tiểu hạ giọng

“Rống ~ ta bị Mạc Kính Phong cầm tù !”

“A ~? ! Vậy người làm sao mà ra được ?!”

Hỏi rất hay ~! Xem ra sau này hẳn nhất định phải tự mình quản nàng ! Đi đi đến đến không phải chỉ vì cái gương kia sao ! Mặc kệ nàng muốn làm cái gì, sau này nhất định hẳn sẽ huỷ diệt nó

“Ha ha! Đừng có nói đùa, một cái tường cũng không phải đối thủ của ta !” Ngộ Lăng Phong khinh thường!

“Gương đâu?”

“Nga ~ này!” Lăng Tiểu Tiểu nhìn quanh một chút, sau đó mới từ từ lấy gương từ trong ngực ra

Ngộ Lăng Phong nhận lấy đồng hoa kính, trái tim cuồng loạn không dứt! Trong lòng lại do dự ! Nàng hít một cái thật sâu

“Người cách xa một chút!” Nếu như cái gương này có thể hút về thế kỉ 21 thật, nàng cũng không muốn kéo theo Lăng Tiểu Tiểu

“A? ! Sao vậy ?” Không phải nói có thể xem bộ dạng phu quân sao ? Nàng cũng muốn nhìn !

“Có người khác sẽ mất linh nghiệm, người đi canh chừng cho ta ! Coi chừng có người đến !” Ngộ Lăng Phong tạm thời thôi do dự lí do khác

“Đúng nga ~!” Lăng Tiểu Tiểu kêu một tiếng “Vậy người coi xong rồi cho ta xem nha !”

“Uh” Nếu nàng ta có cơ hội

Đợi Lăng Tiểu Tiểu đã đi ra một khoảng xa , Ngộ Lăng Phong hít sâu một hơi mới để cái gương dưới ánh trăng

Chờ trong chốc lát

Di ~? ! Sao không có phản ứng gì ? ! Không phải chứ ! Ngộ Lăng Phong gấp gấp nhìn gương, nâng lên nâng xuống cũng chỉ thấy ánh trăng ! Một lát sau, khi nàng định vứt bỏ nó thì cái gương bắt đầu có biến hoá ! Ánh sáng chiếu vào cái gương, làm Ngộ Lăng Phong ngạc nhiên cực kì

Đã bắt đầu sao ? Ngộ Lăng Phong trong lòng mâu thuẫn cực kỳ!

Nhưng chờ trong chốc lát, ánh sáng kia cũng chỉ tạo thành điểm sáng trên người nàng. Lại một lát sau, trên mặt kính bắt đầu hiện lên một gương mặt , làm Ngộ Lăng Phong không dám tin —

“Dạ? !” Làm sao

~~“Ngộ ~ đã lâu không gặp! Rốt cuộc cũng tìm thấy người !” Hiên Viên Dạ nở nụ cười! Cuối cùng ngày này cũng đến !

“Người ~ người ~ rốt cuộc chuyện gì xảy ra a?” Tại sao Dạ lại xuất hiện trong Đồng Hoa kính ? Cái gương này rốt cuộc có bao nhiêu bí mật nàng còn chưa biết

“Một lời khó nói hết! Chờ người trở về ta sẽ nói cho người nghe !” Hiên Viên Dạ đột nhiên nhìn xung quanh

“Cái gì, người nói có thể giúp ta trở về ?” Khẩu khí của Ngộ Lăng Phong trở nên vội vàng

“Dạ!” Hiên Viên Dạ đột nhiên nhìn quanh, trên mặt bắt đầu lộ vẻ khẩn trương hiếm thấy

“Dạ?” Không phải chứ ? Đó có thật là Dạ nàng quen không ? Sao trên mặt Dạ lại khẩn trương như thế ?

“Ta không tiện nói lâu, người nhớ kĩ, ngày mười lăm đặt nó dưới ánh trăng là được rồi !”

“Ngày mười lăm sao ?! Ta biết rồi!” Ngộ Lăng Phong đột nhiên cảm thấy an tâm ! Hoàn hảo, không phải ngày hôm nay

“Tất cả mọi người đều chờ người trở lại!” Hiên Viên Dạ nói xong, liền nghe thấy tiếng chìa khoá mở

“Ta không thể nói nữa ! Nhớ kĩ lời ta nói !” Nói xong , nàng liền biến mất

“Dạ! Ta sẽ trở về !” Ngộ Lăng Phong lẩm bẩm

“Người phải đi đâu?” Phía sau đột nhiên hiện lên âm thanh quen thuộc

Ngọ Lăng Phong sợ hết hồn, thiếu chút nữa ném Đồng Hoa kính xuống đất

“Mạc Kính Phong?”

28. Chương 28

Ngọ Lăng Phong không thể tin được, nàng lại bị cấm !! Từ sau lần trước nàng chuẩn em ra bị bắt được, họ Mạc kia nghiêm lệnh nàng mỗi giây đều phải ở bên cạnh hắn, không sai! Mỗi mỗi giây! Ngay cả ngủ cũng vậy! Vốn là Tiểu Hồng hầu hạ hắn ngủ, bây giờ lại trở thành nàng! Nàng có thể từ chối, nhưng người nào đó nói, muốn một cái gương biến mất là chuyện rất dễ dàng! Không cần thận tay trượt, nó sẽ “Qua đời”! Chết tiệt! Dám uy hiếp nàng! Hừ ~! Hắn cho rằng hù dọa nàng thì tốt lắm sao? Mặc kệ, đáp ứng trước rồi nói sau!!!

“Cho dù ngươi có nhìn vào ống tay áo ta mãi, Đồng Hoa kính cũng không tự mình chạy qua” Sáng nào nàng cũng nhìn chăm vào tay áo hắn, nàng không mệt hắn cũng phiền thay nàng

“Hừ!” Ngọ Lăng Phong mở mắt! “Tiểu nhân!” Một ngày 24 giờ đều để Đồng Hoa kính trong người! Hại nàng ngày nào cũng ngứa tay! Mà đã bao lâu nàng chưa làm “công việc” rồi nhỉ?

“Muốn trách thì trách người nào đó không an phận!” Nếu nàng chịu an phận nghe hắn một lần, hắn cũng không quản nàng chặt chẽ như vậy, dù sao kẻ địch ở ngoài sáng, nàng ở trong tối, một chút sơ suất hắn cũng không cho phép! Nghĩ tới nghĩ lui, thà tự tay bảo quản còn yên tâm hơn! Bất kể là nàng hay là “Đồng hoa kính”! Những chuyện liên quan đến nàng hắn đều không bỏ qua, trước mắt phải giải quyết hết chuyện Ngô Vạn Lợi đã

“Hừ ~! Là ai quá đáng trước! Mượn gương cũng hẹp hòi!” Giấu bên ngoài không nói, còn dám cấm chân nàng! Hoàn hảo, dù sao nàng cũng đã biết phương pháp trở về, chờ đến ngày 15 thôi, dù sao cũng còn nửa tháng, nàng cũng không vội! Khi tất yếu, nàng không ngại dùng mĩ nhân kế! Hắc hắc!!!

“Nếu như người nào đó chịu nói cho ta biết thì ta cần gì phải làm thế?”

“Vậy ngươi có thể thông cảm cho nỗi khổ tâm của người nào đó không?”

“Nỗi khổ tâm cái gì?” Mạc Kính Phong thật không hiểu nỗi nàng tại sao không chịu nói, còn nữa, ngày đó nàng lắm bầm lằn bàu là nói chuyện với ai? Tại sao hắn lại thấy trong chuyện đó có gì đó rất huyền bí?

“Rống ~ cái gì gọi là nỗi khổ tâm? ! Ta giải thích ngươi nghe sao? Nỗi khổ tâm là làm cho người ta không nói nên lời ~”

“Ngươi thật sự không tin ta sao?” Cho dù là vấn đề gì, nếu được, hắn đều cố hết sức giúp nàng

“Đây không phải là tin hay không, căn bản là ta không biết nói bằng cách nào!” Cho dù nàng chịu nói, hắn chịu tin sao? Người có thể xuyên qua ngàn năm? Thành thật mà nói, ngay cả nàng cũng không tin!

“Vậy cứ nói những gì nghĩ trong lòng ra a! Tại sao thà chịu một mình buồn bực cũng không chịu nói với ta?!” Tại sao nàng không hiểu rõ dụng tâm của hắn! Hắn chỉ hi vọng nàng tín nhiệm hắn, dù chỉ một chút. Nếu không bao nhiêu thứ giao ra cũng chỉ là uống phí

“Ách ~ này ~ sau này hãy nói ~ khi ta suy nghĩ kĩ rồi sẽ nói cho ngươi biết!” Nhìn vẻ mặt hắn, Ngọ Lăng Phong bỗng cảm thấy có áp lực lớn

Mạc Kính Phong không nói gì nữa, vùi đầu vào công việc, chẳng qua là khuôn mặt hắn như người ta thiếu hẳn mấy lượng bạc vậy! Ngọ Lăng Phong len lén nhìn, tự biết mình đuối lí! Mỗi lần cũng như vậy, hắn đuổi nàng đi thì thật tốt quá!

“Này ~ Mạc Kính Phong! Có muốn giúp đỡ hay không?”

“Không cần!” Không ngẩng đầu!

“Thật không cần?” Hình như có rất nhiều chuyện để làm, dù sao nàng cũng đang nhàn rồi

“KHông !”

“Vậy ta có thể ra ngoài hóng mát một chút được không?” Cứ ngồi như vậy sớm muộn gì nàng cũng buồn chết

“Không !” Mạc Kính Phong rốt cục cũng ngẩng đầu lên, nhưng vẻ mặt hung hăng vô cùng

“Rống! Gương ở chỗ ngươi, ngươi còn sợ ta chạy đi đâu a ?”

Mạc Kính Phong nhìn nàng, suy nghĩ không biết có nên nói thật cho nàng biết hay không, tránh để ngày nào đó tạo nên chuyện không thể cứu vãn, sẽ làm hấn ăn năn cả đời

“Ngọ Nhi ~!”

“Cái gì ?” Về mặt sao lại nghiêm túc như thế ?

“Trong thời gian này, không được chạy loạn, biết không ?”

“Ta nào có chạy loạn! Chẳng qua là đi dạo một chút thôi !” Cẩm túc thì cẩm túc, dù sao bây giờ nàng cũng lười đi ra ngoài

“Vậy cũng không được ! Cứ ở bên cạnh ta ! Sẽ không lâu nữa đâu !” Hấn sẽ sớm giải quyết, càng kéo dài hấn càng mất kiên nhẫn

Ngọ Lăng Phong neho mắt lại, giống như tìm được chút đầu mối

“Ngươi bị đuổi giết? !” Rất có thể! Người sợ nổi danh heo sợ mập! Có tiền, ai dám nói không mơ là giả! Lúc trước Ngô Vạn Lợi cũng vậy ! Đúng rồi ! Chuyện Ngô Vạn Lợi đã quên nói cho hấn biết rồi a !!!

“Mạc Kính Phong, ta nói cho ngươi biết một chuyện ! Ngô Vạn Lợi đẩy trần châu giả cho ngươi!” Không biết bây giờ nói có phải là quá muộn không ! Cũng tại hấn, nàng vừa trở về lập tức cãi lộn, làm nàng quên mất chuyện này

“Làm sao ngươi biết” Mạc Kính Phong nhíu mày

“Lần trước ở Đông Lâm nghe được”

“Đáng chết! Ngươi dụng phải hấn? !”

“Không tính là dụng phải! Hấn không nhìn thấy ta!”

Hoàn hảo! Mạc Kính Phong thở phào nhẹ nhõm! Nếu để tên họ Ngô kia nhìn thấy, hấn không nổi sắc tâm mới là lạ! Có nhiều người nhìn bên ngoài đạo mạo nhưng trong thì cầm thú cũng không bằng !

“Chuyện đó ta sẽ giải quyết!” Dừng một chút, Mạc Kính Phong quyết định nói cho nàng biết

“Còn nữa ... người bọn họ muốn ám sát không phải ta, mà là ... ngươi !” Hy vọng nàng có thể yên tĩnh một ít! Biết điều thì đợi đến khi hấn giải quyết xong! Hấn thật sự không bảo đảm, trong thời gian này, Ngô Vạn Lợi sẽ không dụng đến nàng ...

“Ta? !” Làm sao có thể? ! Trời xanh có mắt a ! Ngọ Lăng Phong nàng từ khi xuyên không đến nay tội ác nào cũng chưa làm, phóng hỏa giết người đốt nhà không có, ngay cả bản lĩnh cũng chưa thể hiện được. Lâu lâu buồn chán mới khi dễ hạ nhân một chút thôi, nhưng chưa đến nỗi bị giết a ! Suy đi nghĩ lại chỉ có một khả năng... Trời ghét hồng nhan!

“Mục đích của bọn họ là ta, nhưng lại liên lụy đến ngươi”

Nói đi nói lại thì nàng là người chết thể ! Nhưng mạng nàng cũng đâu rẻ giá đến vậy a?

“Ngươi biết đối phương là người nào sao ?”

“Đúng ! Nhưng ta cần ngươi giúp”

“Ta? Muốn ta làm gì?” Dẫn xà xuất động?

29. Chương 29

“Biết điều một chút ở bên cạnh ta!”

Cái này mà gọi là giúp đỡ sao ?! Ngộ Lăng Phong lảng tránh ánh mắt thâm tình của hắn. Khó trách hắn tìm trăm phương ngàn kế không cho nàng ra cửa, thì ra là có người muốn mạng của nàng! Nhưng thế thì sao chứ ?! Chờ chết cũng không phải tác phong của nàng, nằm trong thế bị động càng không phải! Dù sao thời gian ở Đường triều cũng không còn nhiều, giúp hắn một lần cũng được ! Đây là bản lĩnh mà nàng thông thạo nhất. Ngộ Lăng Phong khẽ đảo mắt, trong lòng thầm tính toán

Mạc Kính Phong có khách, rốt cuộc cũng cho nàng ra khỏi thư phòng, nhưng cũng chỉ được nằm trong vùng tầm mắt của hắn ! Nhưng đây đã là ân huệ khó được của Ngộ Lăng Phong rồi ! Khó khi được “phóng sinh”, ít ra cũng không nên làm ... mình thất vọng !!!

“Hai người các người! Buồn không?”

Tiểu Thúy Tiểu Hồng nhìn nhau một cái, đẹp miệng, gật đầu! Thật hoài niệm cuộc sống tự do trước đó cùng tiểu thư! Bây giờ tiểu thư bị cầm chân, các nàng cũng không đi chơi được! Vì các nàng phải hầu hạ chủ tử a !!!

“Hắc hắc ~! Tiểu Thúy ~ người tới đây một chút! Ta có chuyện muốn nói với người!” Ngộ Lăng Phong nháy mắt mấy cái.

Tiểu Thúy không hiểu nhìn Tiểu Hồng 1 cái, sau đó đi về phía trước

“Tiểu thư! Có chuyện gì không?” Ánh mắt của tiểu thư rất kì lạ a ! Nếu là lúc trước, nàng nhất định hưng phấn muốn chết ! Bởi vì chỉ cần tiểu thư nở nụ cười này, nhất định là có chuyện vui ! Nhưng bây giờ khác rồi a, nàng bị cầm chân, không thể làm loạn !

“Hư ~” Ngộ Lăng Phong chỉ chỉ người ngồi cách đó không xa, “Người còn nhớ không ? Ở đồng Lâm!” Hắn đang nhìn nàng ! Làm bộ như đang xem sách, nhưng thật ra là nhìn nàng ! Xem ra người muốn mạng nàng cũng không xa lạ gì ! Khó trách Mạc Kính Phong chuyện bé xé ra to muốn nàng ở bên cạnh hắn! Thì ra là định nhân ngay trong phủ !

“A ~! Ngộ ~!” Tại sao lại bịt miệng nàng lại ? Nàng phải đi báo cho lão gia phu nhân thiếu gia biết a

“Đừng cãi ~!” Tiểu Thúy gật đầu, Ngộ Lăng Phong mới buông tay!

“Tiểu thư, chúng ta phải đi nói cho thiếu gia nhanh!” Không biết bây giờ còn kịp hay không

“Hắn đã biết !”

“A?” Thiếu gia làm sao mà biết được? ! Nếu biết rồi sao còn giữ hắn lại ? Phải đưa hắn đến nha môn mới đúng ?”

“Đừng nói nhiều ! Có muốn chơi trò vui không ? Hắc hắc !”

“Chơi ~ chơi cái gì?” Tiểu thư bây giờ nhìn thật gian trá nha

“Người tới đây một chút ~ ta cho người biết nên làm gì ...

“Hi hi... Ta biết rồi!” Tiểu Thúy che miệng cười trộm! Chiêu này của tiểu thư đúng là quá độc !!!

“VẬY ĐI ĐI ! ĐỪNG NHIỀU LỜI”

“Biết rồi!” Tiểu Thúy mặt mày hớn hở che miệng rời đi!

Có kịch vui xem ! Hắc hắc !

Ngộ Lăng Phong ánh mắt lơ đãng nhìn qua Lưu Phúc ! Sách sách ~! Ngộ Lăng Phong mỉm cười hết sức “thần thiện” với hắn, sau đó quay sang Tiểu Hồng

“Tiểu Hồng? !”

“Dạ ?”

“Sách ~! Người đi đại tiện a ?!” Mặt thúi như vậy!

“Chán! Người ta không có!” Chỉ là có chút mất mát mà thôi!

“Vậy sao mặt người rầu thế ? Ai thiếu tiền người không trả sao ?” Nhà này chủ tớ đúng là cá tính giống hệt nhau, động cái là mặt nghiêm lên

“Không có !” Tiểu Hồng liếc nàng một cái, tiếp tục cúi đầu!

Sách! Còn nói không !

“Xem ra người không có tâm tình chơi trò vui a ! Ai ~ vốn có nhiệm vụ trọng yếu giao cho người!” Ngộ Lăng Phong làm bộ bất đắc dĩ thở dài! Người đơn thuần dễ hiểu nhất, tâm tư đều đặt lên mặt, nàng biết rõ nha đầu này tám phần là đang ghen tị nàng chỉ biết chơi cùng Tiểu Thúy, không đếm xỉa đến nàng ta, kì thật nàng có nhiệm vụ khác muốn giao cho nàng ta làm

“Không phải ~ không phải ~ tâm tình của ta đang rất tốt!” Thì ra tiểu thư còn nhớ đến nàng a! Nàng còn tưởng nàng ta chỉ muốn chơi với Tiểu Thúy thôi !!!

“Tới đây, ta chỉ người làm!” Sau đó, Ngộ Lăng Phong nhỏ giọng nói với nàng

“A? Tại sao a? !” Nghe xong lời nàng, Tiểu Hồng vẽ mặt nghi hoặc!

“Đừng hỏi! Nhanh đi!” Ngộ Lăng Phong đẩy khê nàng một chút!

“Tiểu thư ~ người thật đáng ghét!” Tiểu Hồng trợn mắt nhìn nàng , mắc cỡ đỏ mặt rời đi! Buồn bực trong lòng bị quét sạch ! Nhưng trong lòng nàng vẫn còn một nghi vấn, sao tiểu thư lại muốn nàng bôi mặt đường và bột ớt lên giấy vệ sinh ?

Một lát sau.

“Tiểu thư ~ tốt lắm!” Tiểu Thúy cầm linh lung trong tay đi đến, đưa bánh bao phỉ thúy đến trước mặt nàng. Bởi vì Ngộ Lăng Phong đặc biệt thích ăn, nên Mạc Kính Phong thường mua nhiều bánh bao linh lung để nàng ăn

“Người đã làm đầy đủ những gì ta phân phó rồi sao ? !” Sách sách! Thật đáng tiếc cho những trân phẩm này a !

“Dạ! Đã làm đầy đủ!” Tiểu Thúy cung kính nói

“Tốt!” Lúc này Tiểu Hồng cũng trở lại.

“Tiểu thư!”

“Thế nào? !”

“Cũng đã làm xong!” Đúng là mất quá nhiều thời gian của nàng, phải vừa bôi vừa sợ người ta phát hiện

“Hay lắm!” Ngộ Lăng Phong vung lên nụ cười tà ác, “Nhớ lấy! Kêu các người ăn các người nhất định phải ăn, còn phải làm cho giống ta !” Ngộ Lăng Phong dặn dò lần cuối

“Hi hi ~! Biết rồi!” Tiểu Hồng Tiểu Thúy liếc nhau một cái! Có người cũng đang nhú mày !

“Tốt ~ tỷ muội ~ chúng ta lên đường!” Ngộ Lăng Phong đứng dậy, mang theo hai tỷ nữ, chậm rãi đi đến Lưu phúc cách đó không xa

“Các nàng muốn làm gì? !” Lâm Gia Hưng không hiểu gì nhìn về phía bạn tốt, lại nhìn thấy mặt hắc càn lúc càng âm trầm

Nữ nhân chết tiệt ! Nàng đã biết người định hại nàng là ai, lại chủ động đưa dê vào miệng cạp! Mạc Kính Phong nghiêm mặt, mặc dù biết Lưu Phúc tạm thời chưa dám hạ thủ, nhưng lòng vẫn lo mãi không yên

“Nữ nhân chết tiệt ! Đây là lần cuối hấn dung túng cho nàng ! Hấn cũng muốn xem xem nàng muốn làm cái gì.

“Lưu đại ca!” Ngộ Lăng Phong gọi

“Dạ ~ tiểu thư có chuyện gì sao?” Lưu phúc lấp bắp nói. Dù sao hấn cũng đang làm chuyện ám muội. Nếu không phải đã lỡ lao đầu theo lao, hấn cũng không đường cùng đến mức này! Đi hại người, khi tỉnh ngộ lại thì đã không còn kịp nữa ! Trước đây ở Mạc phủ, hấn luôn sống tự do tự tại, nay lại bị người ta khống chế, chỉ lỡ bước một bước sai thôi, chắc chắn sẽ thành thiên cổ hận ngàn đời !

“Ha hả ~ không có chuyện gì! Ta nhìn thấy người ngồi ở đây, đang tính sổ sách sao ?” Ngộ Lăng Phong phất tay ý bảo hấn ngồi xuống, nàng cũng ngồi xuống đối diện

Lưu phúc nắm quyển sách trong tay, muốn nói nhưng không nói được, đành tùy ý nhìn nàng ngồi xuống

“Chẳng qua là xem sách một chút thôi!” Kể từ khi Mạc Kính Phong phát hiện những sổ sách kia có vấn đề sau, Mạc Kính Phong cũng không để hấn và Lưu quản gia quản lý sổ sách nữa. Hấn lo lắng thân phận bị bại lộ, nhưng thấy Mạc Kính Phong vẫn không có động tĩnh gì, Lưu quản gia cũng không quan tâm đến sổ sách nữa, hấn mới tiếp tục ở lại

“Ha hả ~ Lưu đại ca thật đúng là chăm học khổ học a!” Ngộ Lăng Phong cười cười! “Đúng rồi! Cũng qua giờ ngộ rồi, người chưa ăn cơm sao ? Ta có bánh bao linh lung đây, Lưu đại ca không ngại thì cùng ăn đi!” Nói xong, Ngộ Lăng Phong cầm lấy một cái lên, bỏ vào miệng

Lưu phúc thầm nuốt nuốt nước miếng, linh lung Phỉ Thúy bánh bao xa gần lừng danh, nhưng quý vô cùng, cho dù là đại phú đại quý cũng phải xếp hàng để mua, huống chi là dân đen như hấn càng không nghĩ tới, hiện giờ cũng có chút đói bụng, nhưng quan niệm về chủ tớ, hấn cũng không quên !

“Không cần! Tiểu thư tự ăn là được rồi !”

“Ai nha ~ không cần phải khách khí với ta ! Người biết ta bình thường cũng không quan trọng mấy cái giai cấp này, Tiểu Thúy Tiểu Hồng cũng ăn đi !” Ngộ Lăng Phong nháy mắt với hai nàng

“Tạ ơn tiểu thư!” Tiểu Hồng Tiểu Thúy hiểu ý đi đến, cũng lấy một cái bỏ vào miệng mình ăn

“Lưu đại ca! Không cần phải cung kính như thế, tiểu thư thật sự rất tốt!” Tiểu Thúy vừa ăn vừa khuyên hấn!

“Đúng vậy ! Người thử ăn xem bánh bao này khác với bánh bao bình thường thế nào” Tiểu Hồng cũng cổ động theo

“Này ~” Lưu Phúc nhìn các nàng, tiến thoái lưỡng nan. Tuy không muốn nhận ân huệ của Ngộ Lăng Phong nhưng cái bụng hấn lại không chịu nghe lời, vậy thì ăn trước rồi tính đi !!!

“Vậy tiểu sinh tạ ơn tiểu thư” Nói xong, hấn cũng bỏ một miếng vào miệng mình

Hắc hắc ~ ha ha ~ trúng kế ! Ngộ Lăng Phong cùng Tiểu Hồng Tiểu Thúy cười thầm trong lòng!

“Mạc huynh ~ không hiểu sao ta cảm thấy cả người đều sợ hãi !” Xa xa trong thư phòng, Lâm Gia Hưng toát mồ hôi lạnh nhìn các nàng, tuy các nàng cười rất ôn hoà, nhưng càng ôn hoà, hấn lại càng cảm thấy kì quái

Mạc Kính Phong liếc hấn một cái, không nói lời nào! Người đàn bà kia rốt cuộc là đang làm gì ? Nhưng chỉ một lát sau, nghi vấn của bọn họ đã được giải đáp ! Chỉ thấy Lưu Phúc đột nhiên đứng lên khom người với Ngộ Lăng Phong, sau đó về mặt thoáng khổ nhanh chóng rời đi! Mà ba nữ nhân phía sau đã sớm cười té ghế !

“Ha ha ~!” Nhìn hấn rõ ràng đang thống khổ nhưng vẫn phải nhịn không biểu lộ ra mặt, Ngộ Lăng Phong hưng chí cười to ! Để xem, từ nhà xí đi ra hấn còn giả bộ được không a !

“Ha ha ~!” Thật khôi hài!

“Người đã làm cái gì hấn ?!” Mạc Kính Phong đi đến phía sau nàng

“Ha ha ~ không có ~ không có gì ~” Ngộ Lăng Phong cười đến thở không ra hơi! “Chỉ thử sức chịu đựng của hần 1 chút mà thôi!” Không biết mấy ngày nữa hần mới ngồi lên được nhà xí nhỉ ?

“Ngộ Nhi ~ người đang mạo hiểm!”

30. Chương 30

“Nếu có thể buộc hần hiện thân, một chút mạo hiểm nhỏ cũng không sao!” Chứ giống như hần cứ kéo dài đến khi nào ?! Đợi đến khi đối phương giết được nàng, nàng đã trở về thế kỉ 21 a ! Đến lúc đó hần chẳng còn cơ hội dẫn xà xuất động nào nữa !

“Đáng chết! Ta đã nói chuyện này để ta giải quyết, không cần người mạo hiểm!” Mạc Kính Phong tức giận, hần nói cho nàng biết là để nàng tự phòng vệ mình, ai ngờ người ta còn chưa ra tay, nàng đã châm dầu vào lửa !

“Biết rồi ~ Mạc suất ca!” Ngộ Lăng Phong đột nhiên đưa tay vào hông hần, lộ ra tư thái kiêu mị nhất có thể

Hắc hắc! Kế hoạch sắc dụ bắt đầu!

Hành động của nàng làm mọi người suýt nữa té ghế !

“Ách ~ Ngộ ~ Ngộ Nhi? !” Mạc Kính Phong khiếp sợ quá độ, không biết nên nói gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn hành động của nàng

“Bạn rộn một ngày, không mệt mỏi sao? ! Có muốn ta giúp người một tay không ? Công lực của ta cũng không tồi nha !” Hắc hắc! Quả nhiên hiệu quả rõ rệt a! Ngộ Lăng Phong không ngừng cố gắng Hai tay to gan đi đến cổ của hần, sau đó dùng sức siết nhẹ

Mạc Kính Phong bị đả kích không nhỏ! Nàng có phải bị bệnh hay không ?!

“Ngộ Nhi ~ có phải người thấy không thoải mái trong người không a ? !”

“Uy ~ có ý gì! Tốt một chút với người cũng không được a!” Ngộ Lăng Phong tiếp tục quệt mồm

Nuốt nước miếng, Mạc Kính Phong thâm trầm suy nghĩ, cố nén không hôn lên môi nàng ! Ách thanh!

“Chúng ta trở về phòng ~” thư phòng!

Rống ~ tên đại sắc lang này ! Trong đầu chỉ suy nghĩ đến những chuyện như vậy ! Trong mắt Ngộ Lăng Phong hiện lên một tia tinh quang

“Tốt!”

Tốt? ! ! ! Mọi người thật sự té ghế ! Đây có gọi là thủ đoạn câu dẫn hay không ?

Mạc Kính Phong bình tĩnh nhìn nàng một lát, cúi sát đầu vào mặt nàng

“Người xác định? !” Hơi thở nhẹ nóng phất qua môi nàng

Ngộ Lăng Phong có chút mê loạn, cố nén không lùi bước!

“Xác định!”

Mạc Kính Phong cũng mạnh mẽ dùng tay ôm eo nàng, một tay khác chế trụ nàng, hôn lên đôi môi hần đã mong ước từ lâu ! Biết rõ nàng có chủ ý gì, nhưng thành thật mà nói, hần cam nguyện trầm mê !

“Khụ khụ ~ Mạc huynh ~ có cần cho người một cái giường không ~!” Nơi này có đến 3 người nha ! Ít ra cũng phải để ý đến cảm xúc của hần chứ ?! Đáng tiếc, hai người kia vẫn còn mê mang trong nụ hôn, căn bản không nghe hần nói gì

Thật lâu thật lâu sau, cho đến khi Ngô Lăng Phong không thở được nữa, Mạc Kính Phong mới lưu luyến không rời buông nàng ra! Ngô Lăng Phong xụi lơ dựa vào hắn, bên tai truyền đến tiếng tim đập mạnh, không biết nên nói như thế nào !

Ông trời a ! Nàng có phải đã đùa với lửa rồi không ?

Mạc Kính Phong hôn nàng , ham muốn trong mắt không giảm mà lại tăng

Hắn quyết định không ản nhẫn nữa ! Hắn muốn nàng! Bây giờ!

“Ừ ~ Mạc Kính Phong? !” Đột nhiên bị ôm lấy, Ngô Lăng Phong sợ hết hồn! Nhưng ngọn lửa trong mắt hắn hiển nhiên dọa người hơn!

“Đừng nghĩ ta sẽ bỏ qua cho ngươi, đây là ngươi tự tìm !” Vừa nói, hắn vừa sai bước đưa nàng về chỗ ở của hai người

Hắn có thể nhìn đến bây giờ đã là cực hạn rồi ! Cùng nàng cùng ở một phòng đã là khiêu chiến lớn, còn đêm đêm ngắm nhìn dung nhan ngủ say của nàng, trời mới biết hắn phải khống chế bao nhiêu để không nhào ăn nàng luôn a !

Hắn biết mục tiêu của nàng là “Đồng hoa kính”, lý trí nói cho hắn biết, nhưng một khắc khi nàng ôm lấy hắn, tất cả tự chủ đều tan hết ! Hắn cũng là nam nhân bình thường, có mỹ nhân trong ngực, làm sao có thể không loạn trong lòng cơ chứ !

Không phải chứ ? ! Lần này chết chắc rồi ! Ngô Lăng Phong toát mồ hôi lạnh! Trong đầu nhanh chóng tìm lý do chạy trốn

“A ~ Mạc Kính Phong ~ ngươi có đói bụng không ~?”

Mạc Kính Phong vung nụ cười tà lên

“Ta đói bụng đã lâu rồi! Ngô Nhi bảo bói!”

A ~ cho nàng đi chết đi! Tên sắc lang đáng chết kia!

Người ta nói “Tự gây nghiệt không thể sống”, nàng chính là một ví dụ điển hình ! Ban đầu vốn muốn câu dẫn để hắn mơ hồ, sau đó trộm lấy Đồng Hoa kính, ai ngờ trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo! Gương không vào tay không nói, ngược lại còn bị hắn ăn sạch !

Ngô Lăng Phong lật người, toàn thân đau nhức cũng đủ biết ngày hôm qua như thế nào ! Nam nhân quả nhiên ... là động vật không thể cưỡng nổi hấp dẫn, đặc biệt là nam nhân khát khao đã lâu, hung ác tựa như mãnh hổ đã đói bụng lâu, nhìn thấy con mồi thì không chịu dừng tay, không gặm hết hài cốt con mồi cũng không chịu buông tay !

Theo bản năng ôm lấy “lò sưởi ấm áp” bên cạnh, Ngô Lăng Phong thoải mái than thở một tiếng, sớm biết vậy nàng đã không ra hạ sách này, hạ sách đúng là hạ sách a ! Quả nhiên không thể áp dụng được ! Xem tình cảnh của nàng bây giờ đi, ngay cả khí lực bước xuống giường cũng không có

Một cánh tay chặn ngang đường eo của nàng, xuân xuân dục động

“Mạc Kính Phong! Đừng được voi đòi tiên!” Sống ở thế kỷ 21, đặc biệt là nước Mỹ phóng khoáng, Ngô Lăng Phong đối với chuyện thất thân cũng không có phản ứng gì ! Dù sao mất cũng mất rồi ! Có nghĩ đến cũng không cứu vãn được gì! Huống chi nàng cũng không phải là trinh tiết liệt nữ cái gì, tấm lá mỏng kia cho đến bây giờ nàng vẫn chưa biết cách sử dụng

Nam nhân muốn nhích đến gần nàng đếm không xuể, nhưng vì thân phận đặc thù, cộng thêm tính tình nóng như lửa, cho đến nay vẫn không ai động được nàng. Cho nên mới giữ lại tấm màng kia đến bây giờ , hoàn toàn là thuận theo tự nhiên !

“Ta cho là ngươi vừa chủ động câu dẫn ta!” Mạc Kính Phong khê cần vai nàng, thanh âm khàn khàn tràn đầy ham muốn

Đáng chết ! Hắn phát hiện hắn vẫn chưa thấy đủ !

“Chết đi ~ rõ ràng là bị người coi thường !” Ngộ Lăng Phong đỏ mặt, cắn vào ngực hấn một cái, để lại dấu răng mê người

“Ừ ~ Ngộ Nhi ~!” Mạc Kính Phong lật người, thân thể cao lớn áp về phía nàng

“Ta muốn người!”

“Ừ ~ rỗng ~ toàn thân ta mệt rã rời rồi !” Ngộ Lăng Phong khê đẩy hấn, nhưng thái sơn cũng không động chút nào, Mạc Kính Phong nhìn cặp tuyết phong của nàng, ngọn lửa trong mắt càng cháy bỏng

“Ừ ~ Mạc Kính Phong ~” bị hấn nhìn không được tự nhiên, Ngộ Lăng Phong vận vẹo thất lưng

Hành động này không nghi ngờ chính là đổ dầu vào lửa, làm ngọn lửa tình dục trong Mạc Kính Phong càng bốc cao

“Tiểu nữ nhân mê người:

Ngoài phòng tuy nắng muốn chết, nhưng trong phòng lại ẩm áp, mây mưa vô cùng

Khi hai người kết thúc đã là giữa trưa, Ngộ Lăng Phong đói muốn chết, nhanh chóng đập cửa phòng ra ngoài tìm đồ ăn

Tên háo sắc bại hoại ! Không thông cảm cho nàng chút nào, chỉ biết thoả mãn thú tính của mình, hại nàng đói bụng chết mất !

Ngộ Lăng Phong mở cửa ra thì bị tình cảnh trước mắt làm cho hoảng sợ, để đếm xem, 1, 2, 3, ... wow, không ngờ Mạc phủ lại có nhiều hạ nhân đến thế a ! Chủ tớ đều tập hợp đầy đủ trước cửa phòng nha !!!

“Ai nha ~ Tiểu Ngộ! Đã dậy rồi sao ~ có đói bụng không? Mẹ đã chuẩn bị cháo tổ yến cho người rồi a !” Ông trời không phụ lòng người ! Rốt cục cũng đợi đến ngày “cây vạn tuế” nở hoa ! Nàng đã tụ tập đầy đủ người của Mạc phủ để bắt gian, nhân chứng vật chứng đều có hết, để xem còn ai ăn quịt được không ?! Mạc phủ nhân không tự chủ nhìn về phía bụng Ngộ Lăng Phong, A ha ha ha , không ngờ lại có một tính mạng đang dần trưởng thành trong cái bụng nhỏ này ...

31. Chương 31

Theo tầm mắt của nàng ta nhìn về phía bụng mình, mặt Ngộ Lăng Phong trong nháy mắt ứng hồng ! Ông trời ! Xin nói cho nàng đang có chuyện gì xảy ra a !!!

“Gì thế ?!” Mạc Kính Phong vừa mặt quần áo tử tế nhìn nàng cứ ngơ ngác đứng ở cửa, cũng chạy ra nhìn xem, trong tức khắc, đều hiểu ra mọi chuyện

“Mẹ? ! Đây là ~~!” Sách sách! Tin tức thật linh thông! Lúc này người nào đó muốn chối cãi cũng không xong !

“Đi đi ~ tiểu tử thú nhà người !” Mạc phủ nhân làm bộ trợn mắt nhìn con một cái, trong mắt tràn đầy vui sướng, đây là chuyện tốt nhất hấn làm khi sinh ra a !!!

“Tiểu Ngộ ~ đến đây ~ cháo tổ yến ăn nóng mới có thể bổ khí nuôi máu, cường thân kiện thể!” Cục cưng sinh ra tất nhiên cũng sẽ cường tráng hơn người

Bổ khí nuôi máu? ! Nàng ta đang ám chỉ cái gì sao ? ! Ngộ Lăng Phong cảm thấy như không có đất dung thân, đồng thời hoá khí cũng đang sôi lên ! Nữ nhân xảo trá này ! Khẳng định là nàng cố ý

“Không công bằng ! Người ta cũng đói bụng!” Mạc Kính Phong khẩu khí bất bình! Hai tay vòng qua phía sau cái eo nhỏ nhắn

“Đi đi ~ đại nam nhân như người nhện một bữa sáng cũng không chết đói!” Nhưng con dâu tương lai thì không giống, nàng đói thì tôn tử cũng đói a

~~Mạc phu nhân đẩy con mình ra.

“Tiểu Ngộ tới ~ đây ! Mẹ biết người dói bụng lắm!” Gà mái đẻ trứng vàng là quan trọng nhất, trong lòng nàng hiện tại chỉ quan tâm đến tôn tử

Ngộ Lăng Phong oán hận nhìn nàng!

“Có thể giải tán bọn họ trước hay không ?!” Đáng chết ! Muốn bắt gian thì tự mình đến đi, còn kêu hết cả Mạc phủ đến, làm nàng mất mặt chết !

“Ha ha ~ tốt quá ~!” Mạc phu nhân quay xuống nháy mắt một cái, vừa vặn nàng cũng đang muốn nói chuyện riêng về hôn sự với con dâu a !!!

Ngộ Lăng Phong trở mình, chiếc giường nhập khẩu từ Itali cao cấp này làm nàng chưa thích ứng được ! Chậm rãi mở mắt, đập vào mi mắt là trần nhà màu trắng

Ba ngày ! Ngộ Lăng Phong không thể tin được mình đã trở về thế kỉ 21 trong ba ngày ! Nhìn lại đôi nam nữ trên đường, những chiếc xe cao cấp, ... nàng thấy có chút không quen thuộc

Ngộ Lăng Phong lười biếng nhắm mắt lại lần nữa, ba ngày qua, nàng vẫn không có tinh thần nổi, rõ ràng biết thế nào cũng sẽ trở về thế giới của mình, nhưng nàng vẫn không cao hứng nổi ! Thậm chí có cảm giác như nơi đây là nơi xa lạ vậy !!!

Tại sao chứ ? ! Ngộ Lăng Phong vùi mặt vào trong chăn, hồi tưởng lại những ngày ở Đường triều ! Tâm lại cảm thấy như rất đau! Nàng không phủ nhận nàng yêu Mạc Kính Phong, nhưng không ngờ tình cảm lại sâu đậm đến thế ! Thậm chí thấy mặt người đàn ông nào, nàng cũng nhớ đến hắn !

Ai ~! Đột nhiên bị bắt trở về, hại nàng chưa chuẩn bị được gì

Ngày đó, sau khi bị bắt gian, Ngộ Lăng Phong cùng Mạc phu nhân nói chuyện thật lâu, Mạc phu nhân nói đơn giản chỉ là về hôn sự, mà nàng dĩ nhiên là trầm mặt cự tuyệt, đồng thời cũng nói hết tất cả với Mạc phu nhân, bao gồm cách nàng làm sao đến Đường triều ! Mạc phu nhân ban đầu còn không tin tưởng lắm, nhưng sau đó nhìn thấy vẻ mặt chân thật của nàng, mới miễn cưỡng tiếp nhận. Nàng ta còn hy vọng nàng ở lại Đường triều nhưng nàng kiên quyết cự tuyệt, dù sao nơi này mới là thế giới thật của nàng a ! Mạc phu nhân thấy nàng đã quyết liệt cũng không ép nàng nữa, cũng hứa không nói chuyện này cho Mạc Kính Phong nghe. Ngộ Lăng Phong cũng đáp ứng nếu có duyên ở lại đây, nhất định sẽ không phụ lòng nàng ta

Ngày đó đã là mười bốn, cách ngày về chỉ có một ngày, Ngộ Lăng Phong tâm tình dị thường trầm trọng . Thường ngăn người nhìn Mạc Kính Phong, Mạc Kính Phong cũng phát hiện nàng có điểm kì lạ, nhưng nghĩ chỉ vì nàng còn chưa thích ứng được với chuyện làm vợ hắn thôi ! Ai ngờ ngày hôm sau, khi hắn nói chuyện về hôn lễ, thái độ của nàng vẫn như cũ

“Ta không thể gả cho người!”

“Lý do!” Sắc mặt Mạc Kính Phong trong nháy mắt đông lại

“Đừng hỏi có được hay không!” Ngộ Lăng Phong chủ động ôm lấy hắn, nước mắt dường như sắp trào ra

Có lẽ qua hôm nay, nàng sẽ không được gặp hắn nữa ! Tâm... Đau quá!

“Chết tiệt! Nói cho ta biết!” Mạc Kính Phong như phát cuồng nắm vai của nàng. Tại sao không nói ? ! Hắn không muốn câu trả lời như thế !

“Ta không còn cách nào ...”

“Thật xin lỗi...”

“Ngộ Nhi ~!” Mạc Kính Phong sắp phát điên ! Hắn không phải muốn nghe câu “thật xin lỗi” ! Mà là một câu có thể làm hắn chết tâm ~ không! Hắn sẽ không chết tâm! Không quản cái gì hết, hắn nhất định không để nàng đi ! Vĩnh viễn cũng không !

Nước mắt Ngọ Lăng Phong trào chực trong lồng ngực hần, đưa ra quyết định cuối cùng

“Đưa Đồng Hoa kính cho ta, có được không ?!” Nhìn ánh mắt nàng vô cùng chân thật, hôm nay là ngày cuối, Dạ đã bảo nàng nhất định phải trở về

“Đủ rồi!” Mạc Kính Phong phát hỏa!

“Tại sao cứ nói mãi đến Đồng Hoa kính ?! Nói cho ta biết ngươi rốt cuộc muốn nó làm gì!” Hần không nhịn được nữa, không ngờ trong lòng nàng, hần không bằng một cái gương !

Ngọ Lăng Phong bình tĩnh nhìn hần, trầm mặc! Đúng vậy! Tại sao nàng không thể nói cho hần biết ? Nàng đã nói cho Mạc phu nhân, không phải sao ? Nhưng Mạc phu nhân dù sao cũng khác hần, nàng ta cũng không yêu say đắm nàng như hần, cũng không thấy vạn phần thống khổ với chuyện nàng rời đi !

Nói cho hần biết, nàng không phải sợ hần sẽ dùng thủ đoạn gì bắt nàng ở lại, mà là sợ nàng không nở rời đi !!!

Nàng trầm mặc lại làm Mạc Kính Phong tức giận không ngừng

“Ta không đáng tin đến vậy đúng không ~ tốt ~ ngươi không phải muốn cái gương này lắm sao ?! Ta thành toàn ngươi!” Nói xong, Mạc Kính Phong ném cái gương từ trong tay xuống đất

Nhưng hần không ngờ, lần bỏ đi đó, thật sự là vĩnh viễn xa lìa

Mạc Kính Phong vừa rời đi không lâu, sắc trời từ từ chuyển đỏ ! Ngọ Lăng Phong tâm tình động không dứt, phiền não cầm Đồng Hoa kính đi qua đi lại trong phòng, vì tinh thần đang cao độ khẩn trương cực kì nên nàng không phát hiện có một vật to đang rơi xuống, khi nàng giật mình thấy kì lạ thì xung quanh nàng chỉ còn ngọn lửa đang cháy cao hừng hực ! Ngọ Lăng Phong kinh hãi muốn chạy ra ngoài, nhưng chạy đến cửa mới phát hiện, cửa phòng đã bị người ta đóng kín ! Nàng không chút do dự chạy đến cửa sổ, nào ngờ còn chưa đến kịp, một thanh kiếm đã chĩa về phía nàng, nàng giật mình nhanh chóng tránh ra

“Ngươi là ai?” Người trước mắt cả người đều là 1 màu đen, che kín cả mặt, làm Ngọ Lăng Phong không đoán được là ai

“Ngươi đến địa phủ hỏi Diêm Vương đi !” Nói xong, người áo đen lại dùng kiếm đâm về phía nàng

Nữ nhân? !

“Sách sách! Nữ nhân cần gì làm khó nữ nhân ! Huống chi kiếp trước chúng ta cũng không oán không thù !” Ngọ Lăng Phong ứng phó vẫn còn thành thạo, nhưng màn khói dày đặc xung quanh làm nàng có chút khó chịu ! Phía ngoài truyền đến tiếng ầm ỹ, xem ra có người đang dập lửa ! Ngọ Lăng Phong không biết tình huống bên ngoài, trên thực tế, không chỉ nơi nàng ở bị cháy mà căn bản cả Kính Hiền đều bị lửa thiêu

“Chỉ trách ngươi chọc vào người không nên chọc !” Lửa càng lúc càng lớn, một thanh gỗ lớn từ trần nhà rơi xuống

Người áo đen vội vã rời đi, vì vậy chiêu thức càng ngày càng bén nhọn ác độc

Hô ~! Nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa thì mất đầu rồi ! Ngọ Lăng Phong kinh hãi hạ xuống, bắt đầu nhận chân!

“Cứ tiếp tục như vậy, ngươi cũng hiến thân trong biển lửa , sao không thu tay lại, nhiều tiền mấy cũng kém hơn ~ khụ ~ tính mạng nha !” Ngọ Lăng Phong bị màn khói dày đặc làm cho sặc sụa. Đáng chết ! Nếu không nhanh rời đi, chắc chắn nàng cũng chết trong đây

“Vậy ngươi điều một chút chịu chết đi!” Người áo đen quyết định nhanh chóng, không đùa giỡn nữa mà đâm một nhát ngay lồng ngực nàng

Bởi vì Ngọ Lăng Phong không có vũ khí, trơ mắt nhìn mũi kiếm đến gần mình, cảm thấy trong tay đỡ lên

Xong ~ Đồng Hoa kính của nàng

Vốn tưởng rằng cả tấm gương sẽ bị đâm, nhưng làm hai người không ngờ là, thanh kiếm của người áo đen kia bị cắt làm 2 nửa !

Làm sao có thể? ! Người áo đen thoảng sững sốt!

Ngọ Lăng Phong thừa dịp nhân cơ hội hung hăng đập vào bụng nàng ta ! Người áo đen tránh không kịp, nặng nề té sang 1 bên, vừa vịn cây cột trụ trần nhà cũng gãy rạp, nàng ta hét lên một tiếng, sau đó, lửa dần thiêu đến chỗ nàng ta !!!

Chết chắc!

Đang lúc Ngọ Lăng Phong tuyệt vọng cho là mình khó thoát , Đồng Hoa kính trên tay đột nhiên có phản ứng, ngọn lửa rừng rực cộng thêm màn khói dày đặc làm Ngọ Lăng Phong không nhìn rõ nhưng nàng biết 1 điều, Đồng Hoa kính đang phát sáng !!!

Oanh!

Cả gian phòng sụp đổ, Ngọ Lăng Phong cũng mất đi tri giác

“Ngọ ~!” Diệp Tình Tịch la một tiếng, ngay sau đó đẩy cửa đi vào.

“Tịch!” Bộ dáng Ngọ Lăng Phong vẫn như cũ, thoát nhìn không có gì tức giận .

“Cảm giác thế nào? Còn đau sao?” Diệp Tình Tịch ngồi xuống mép giường, ngày đó Dạ đột nhiên mang theo Ngọ bị đả thương cả người trở về, dọa mọi người nhảy dựng lên, nàng bị cháy đen nhiều chỗ không nói, còn bị nhiều vết thương, làm mọi người hết hoảng không thôi

“Uh! Được rồi !” Ngọ Lăng Phong ngồi dậy, ngọn cháy kia thật sự quá lớn, tuy Đồng Hoa kính cứu nàng một mạng, nhưng cũng không khỏi bỏng

“Ngọ ~!” Diệp Tình Tịch nhìn nàng.

“Uh ? !”

“Có thể nói kinh nghiệm ở Đường triều của ngươi không ?!” Tuy nàng làm bộ như không có gì nhưng người sáng suốt vừa nhìn đã biết, nàng đang rất nặng nề, lúc trước chỉ cần bỏng một chút, nàng đã tức như muốn giết người, nhưng nay đã đến ba ngày, nàng vẫn không chút để ý đến da thịt bị thương !!!

32. Chương 32

Ánh mắt Ngọ Lăng Phong loé lên một chút

“Không có gì để nói, cũng chỉ là một đồng đồ cổ !” Chẳng qua là trở về quá đột ngột nên tạm thời không thích ứng được thôi, nàng tin, qua một thời gian, nàng sẽ khôi phục lại như lúc trước

Diệp Tình Tịch khẽ mỉm cười, sau đó nhẹ kéo áo ngủ của nàng, lộ ra bả vai trắng nõn nhưng bị phỏng khá nặng, sau đó bôi thuốc mỡ lên

“Tịch! Ta thật không có chuyện gì!” Chẳng qua là lòng đau một chút, nhưng thời gian mới là thuốc trị tốt nhất

“Không có chuyện gì là tốt rồi!” Diệp Tình Tịch nhẹ nhàng kéo áo ngủ nàng lên, “Nhưng nếu ngươi muốn nói, chúng ta nhất định sẽ nghe !” Có nhiều thứ cần từ từ lắng đọng, có được hay không chỉ bản thân mới biết rõ , nàng không nói cũng có nỗi khổ tâm của nàng, chỉ cần nàng muốn nói, vậy nàng sẽ nghe

“Cám ơn!” Ngọ Lăng Phong cảm kích cười nhạt! Nước mắt không hiểu sao lại trào ra. Đây là nguyên nhân, nàng không nở a ! Mặc dù mọi người đều không giỏi biểu đạt, nhưng tình nghĩa lẫn nhau nàng làm sao mà không hiểu được ! Các nàng có thể xem thường đối phương, nhưng tuyệt không cho phép người khác khi dễ bất kì thành viên nào, bởi vì đều là cô nhi, bên cạnh không có bất kỳ người thân nào, làm cho các nàng bất tri bất giác quý trọng những tình cảm mình đang có hơn

Tình cảm của các nàng, bất kì ai cũng không thể làm vỡ, cho dù là Mạc Kính Phong ! Cho dù rời đi thật rất đau !

“Nghỉ ngơi cho tốt đi ! Ta đi mua chút đồ cho ngươi!” Diệp Tĩnh Tịch thu thập lại thuốc mỡ trong tay, đứng dậy. Xem ra chuyện này thật không đơn giản, từ nhỏ đến lớn, đây là lần đầu tiên nàng ta nghe nàng nói một câu cảm kích thật tâm, cũng là lần đầu tiên thấy nàng ta chảy nước mắt, mặc dù nàng ta đang cố gắng kềm lại

“Ô ô ~! Ngộ nha đầu, ngươi rốt cục cũng về rồi! Ta cho là không bao giờ nhìn thấy ngươi nữa !” Người chưa tới thanh đã tới trước, Đồng Dương Sóc không gõ cửa liền trực tiếp vọt vào, vẻ mặt “Bi thương” như cha tìm thấy con mình đã mất tích mấy năm vậy

“Câm miệng!” Ngộ Lăng Phong nhăn mày! Hừ! Tới đúng lúc lắm ! Nàng vẫn chưa quên chuyện tốt hấn gây ra cho nàng !

A a ~! Vẻ mặt thật xơ xác nha ! Bàn chân Đồng Dương Sóc bỗng truyền đến một cỗ khí lạnh !

“Hắc hắc ~! Xem ra ngươi không có chuyện gì, để ta trở về, không quấy rầy ngươi nghỉ ngơi !”

“Hừ! Ngươi cho rằng có thể trốn được bao lâu!” Ngộ Lăng Phong lạnh lùng nhìn lão đầu tử muốn chuồn đi ! Dù sao bây giờ cũng rảnh rồi, vừa vặn nàng muốn cùng hấn chơi trò chơi

“Hắc hắc ~! Ngươi nói gì vậy a ? Ta không hiểu !” Tiểu tử Đường triều vô dụng, ngay cả nữ nhân cũng giữ không được! Không hảo hảo trông coi để nàng trở về làm gì ! Hại hấn tuổi đã một xấp đầy lại bị người ta trừng mắt lạnh ! Hấn thật đáng thương! Đồng Dương Sóc không nhịn được ai oán!

“Ngươi tự biết rõ ! Có phải nên giải thích một chút hay không ?!” Nàng còn chưa nổi giận nha, hấn cần gì phải làm vẻ mặt ai oán như bị vu oan thế !!!

“Giải thích cái gì? !” Trong đầu Đồng Dương Sóc không ngừng nghĩ cách chạy trốn. Nha đầu này cũng không tốt hơn Dạ bao nhiêu, ít nhất Dạ nha đầu còn có thể khống chế lý trí, mà đối với Ngộ, lý trí sau khi bình thường mới trở lại ! Không tự cứu mình không được. Hấn cũng không muốn bị hoả khí nàng mang về từ Đường triều dă thương ! Về phần tên thối tiểu quý kia, hấn không dám hy vọng nữa !

“Tại sao ta bị hút về Đường triều? !” Còn muốn giả ngu!

“Ha hã ~! Chắc là do căn cứ Ái Tư Nhân vừa vặn nằm trong vòng thời không”

“Ngươi biết rất rõ cái gương kia không bình thường còn đẩy ta đi tìm chết ?”

“Phi phi phi ~! Cái gì chứ, ngươi có chết đâu a ~ ta nguyệt lão mới đúng ~ ách ~!” Aiz, lại bị hố, đúng là hấn già quá rồi !!!

“Nói như vậy, ngươi, đã, có, toan, tính ?”

“Hắc hắc ~! Đó là vận mệnh, ta chỉ phối hợp diễn mà thôi!” Nhìn hấn đáng thương không ? Tự nhiên bị trở thành đối tượng lợi dụng của ông trời a !!!

“Ta đến địa ngục là vận mệnh sao ? Có ai như ngươi không ? Đẩy ta đến nói không có máy lạnh không có điện thoại không có tủ lạnh không có ... nói chung là vùng đất hoang !” Ngộ Lăng Phong liên tiếp nói mười mấy “Không có”, từng bước ép sát, làm cho lão đầu tử liên tiếp lui về phía sau!

“Nhưng ngươi cũng có thứ lưu luyến, không phải sao ?!”

“Ai nói ?!” Ngộ Lăng Phong không phát hiện khẩu khí mình đã trở nên gấp gáp, giống như đang giấu đầu lòi đuôi

Đồng Dương Sóc nghe nàng một cái!

“Ta nghĩ ngươi vui đến quên cả trời đất a, lâu như vậy cũng không về nhà !”

“Đúng là vui đến quên trời quên đất ! Ngươi có muốn thử 1 chút không !”

“Ha hã ~! Không cần! Ta đây bận rộn, không thể phân thân!” Hấn còn đang bận rộn an ủi vài người đẹp thất tình nha

“Chỉ cần người thấy chơi đủ rồi, muốn trở về, ta nhất định sẽ giúp người !” Đây mới là mục đích hẳn tới! Dạ nha đầu chết tiệt nhất định không nói chuyện nằng ta bị nam nhân kia quản đến chết đâu ! Một tháng ở chung còn chưa kết thúc a ! Hắc hắc!

“Ai muốn trở về ~ người nói gì? ! Người biết cách trở về ? !” Ngộ Lăng Phong kích động nắm lấy cổ áo Đồng Dương Sóc

Hai người vốn cao như nhau, nhưng bây giờ nhìn như nằng là mẹ hẳn là con

“A nha nha ~~ buông tay!” Ô ~ bất hiểu ! Dám đối với lão nhân gia của mình như vậy !

“Cho người cơ hội chuộc tội ! Nói mau ~!”

Đồng Dương Sóc sửa lại cổ áo của mình, sau đó bẽ nghề nhìn nằng

“Có cần kích động vậy không ~ muốn về thì cứ nói đại đi”

“Lão, đầu, tử!”

“Biết rồi ~” ai ~ thanh niên bây giờ đúng là thiếu kiên nhẫn

“Người có nhớ mình đến đó bằng cách nào không ?”

“Nói nhảm, đương nhiên là bị Đồng Hoa kính hút đi”

“Vậy người có nhớ mình trở về bằng cách nào không ?”

“Dĩ nhiên là bị đồng hoa kính...” Sắc mặt Ngộ Lăng Phong đột nhiên trắng bệch

KHoan đã ! Đồng Hoa kính đâu ? Từ khi nằng trở về vẫn chưa thấy nó, chẳng lẽ còn ở Đường triều sao ?

Đồng Dương Sóc như nhìn thấu tâm tư của nằng!

“Đồng Hoa kính có hai mặt”

“Cái gì ?!” Có ý gì!

“Trên thực tế Đồng Hoa kính giống như 1 đôi sanh đôi, người đi vào từ bụng này, sau đó đi ra từ bụng kia !”

“Cho nên... · “

“Mặc kia đang ở Đường triều, còn một mặc đang nằm trong tay Dạ”

“Dạ có một mặt? !” Chuyện gì xảy ra? ! Tại sao nằng không biết gì chứ ?”

“Xác thực là nam nhân của nằng có một mặt!” Hắc hắc! Thuận tiện đem”gian tình” của Dạ nha đầu nói ra cho cả thiên hạ biết chơi ! Nhưng hẳn phải nhanh rồi đi một chút mới được, nếu không chắc chắn sẽ bị hai đầu băng hoả giáp công

“Dạ... Nam nhân? ! !” Ngộ Lăng Phong mở to mắt, chuyện Đồng Hoa kính có hai mặt cũng không rung động như vậy

Ông trời a! Khi nằng không có ở đây, rốt cuộc còn xảy ra bao nhiêu chuyện kinh thiên động địa nữa ?

“Tóm lại, muốn trở về Đường triều thì tìm nằng là được rồi, ta đi trước đây!” Nói xong Đồng Dương Sóc không cho nằng phản ứng chút gì, nhanh chóng biến mất

33. Chương 33

“Hướng!” Ngộ Lăng Phong vừa xuống lầu liền thấy Triệu Hiểu Đồng đang định đi ra ngoài

“Đi đâu?”

“Ách ~ ta ~ ta ~” Ngộ Lăng Phong vốn chỉ tùy tiện hỏi thôi, không ngờ nàng ta lại nói năng lấp bắp như vậy, làm nàng có chút tò mò

“Sao cứ lấp bắp ta ta mãi thế ? !” Giống như đang làm chuyện xấu bị bắt quả tang vậy

“Ách ~ không có ~ không có gì !” Lần đầu tiên bị bắt quả tang, Triều Hiểu Đồng không biết làm sao

Không có gì ? ! Ngộ Lăng Phong quái dị nhìn nàng

“Đợi chút, ta có việc muốn nói !” Đến lúc để mọi người biết rồi, dù sao sớm muộn gì cũng phải nói thôi

“Nga ~” Triều Hiểu Đồng biết điều trở về chỗ ngồi, không dám dị nghị, mặc dù trong lòng đang gấp gáp! Ở nhà, nàng luôn là người không có chủ kiến, bởi vì “đần” a !!!

“Những người khác đâu? !” Ngộ Lăng Phong vừa hỏi xong, Diệp Tĩnh Tịch vừa lúc đi từ trên lầu xuống

“Có chuyện gì không?” Diệp Tĩnh Tịch nhìn Triều Hiểu Đồng đang rất gấp gáp, lại nhìn Ngộ Lăng Phong

“Uk ~!” Ngộ Lăng Phong ngồi xuống sofa, lấy li cà phê lên uống một hớp

“Các người không phải muốn biết chuyện ở Đường triều sao ?”

“Muốn nói ?” Diệp Tĩnh Tịch ngồi xuống bên cạnh nàng

“Thật ra thì cũng không có gì!” Ngộ Lăng Phong đại khái nói về kinh nghiệm của mình ở Đường triều, bao gồm cả lễ “vứt tú cầu chọn hôn” kinh thiên động địa kia

“Vứt tú cầu chọn hôn? !”

“Ha ha ~ thật vui quá ~ “

“Người nào vứt tú cầu chọn hôn ?!”

“Dạ! Vừa đúng lúc”

“Có việc?” Hiên Viên Dạ vừa bước vào cửa dùng vẻ mặt nghi vấn nhìn nàng

“Nghe nói người có một mặt của Đồng Hoa kính ?”

“KHông phải là của ta!”

“Của nam nhân của người thì cũng như nhau thôi”

“Đáng chết! Người nào nói cho người!” Hiên Viên Dạ lãnh băng đến cực điểm

Đối với Ngộ Lăng Phong, Triều Hiểu Đồng và Diệp Tĩnh Tịch cũng rất bình thường, cũng không phải chuyện mới mẻ gì, ngày nào Ái Lệ Ti cũng báo cáo tường tận với các nàng a

“A ~ oan quá ~ không phải là ta ~” nhìn thấy ánh mắt giết người của nàng, Ái Lệ Ti vội vàng làm sáng tỏ! Nàng chưa nói gì nha ! Sau khi Ngộ tiểu thư trở về liền ủ rũ suốt ngày, nàng muốn nói cũng không được

“Là lão đầu tử nói !”

Lão đầu tử chết tiệt !

“Người cần làm gì ? !” Thật ra thì trong lòng nàng đã có câu trả lời thích hợp rồi, chỉ là thuận miệng hỏi mà thôi

“Ta ~” Ngộ Lăng Phong có chút ngượng ngùng! “Ta muốn trở về đó !”

“Đường triều?” Ba người kia kinh ngạc nhìn nàng!

“Uh!”

“Tại sao? !” Lúc này ánh mắt biến thành không giải thích được

“Có một số việc còn chưa xử lý xong!” Nàng mắt tích, không biết Mạc gia sẽ có phản ứng ! Đặc biệt là... Hấn!

“Chuyện gì a? !” Mở miệng hỏi là Triều Hiểu Đồng tò mò

“Tình trái!” Diệp Tinh Tịch nhân nhả nói, giống như đang truyền bí quyết châm cứu vậy ! Từ xưa đến nay, cũng chỉ có chữ “tình” mới để người ta khổ sở như vậy

“Ách ~ miễn cưỡng mà nói thì có lẽ là vậy ~” Ngô Lăng Phong có chút lo lắng, làm bác sĩ có phải đều hiểu lòng người đến vậy không ?

“Tình trái? !” Người đang sợ hãi kêu lên là Triều Hiểu Đình ! Ngô cũng có “Bạn trai” nga! Khó trách! Ái Lệ Ti không thể tìm chuyện ở cổ đại, thế nên nàng mới nắm bắt thông tin chậm đến thế ! Thật muốn nhìn xem hắn như thế nào !

“Dạ! Được không ? !” Chỉ có nàng ta mới có thể tìm được Đồng Hoa kính

Hiên Viên Dạ trầm tư một chút

“Mười lăm tháng này ta sẽ đưa cho ngươi!” Ai ~ không biết lần này tên vô lại kia lại muốn điều kiện gì !

“Cám ơn!”

Tiếp theo là trầm mặc! Bốn người đều có muốn nói, khó có khi bốn người ngồi chung một chỗ, nhưng lại không biết nói cái gì !

Triều Hiểu Đồng khẽ đảo mắt !

“Cái kia ~ ách ~ ta có thể đi trước hay không ?!” Đã muộn !”Hắn” khẳng định rất tức giận!

Tầm mắt ba người kia trao đổi lẫn nhau, sau đó đồng thời chuyển qua nàng

“Hương! Gần đây hình như ngươi rất nhiều việc thì phải !” Thường đi sớm về trễ! Diệp Tinh Tịch buồn cười nhìn về mặt Hương như con thỏ sợ thợ săn

“Không có ~ không có !” Đáng chết ! Sao tất cả mọi người đều nhìn nàng, giấu đầu lòi đuôi sao ?

“Vậy gần đây ngươi đang bận cái gì ?”

“Ách ~ ta ~ đi chơi!” Hô ~ nóng quá! Ái Lệ Ti có phải quên bật điều hoà không ? Triều Hiểu Đồng len lén lau mồ hôi

“Chơi cái gì? !” Nhìn về mặt nàng chột dạ, ngay cả bắt cần đời như Ngô Lăng Phong và Hiên Viên Dạ cũng thấy nghi ngờ

“Tự ~ ách ~ thì đi chơi một chút ~” Triều Hiểu Đồng khẩn trương vuốt vuốt ngón tay mình, đầu càng lúc càng cúi thấp

“Hương ~!”

“Ta ta ta ta ~ là hắn đang đợi ta !”

“Hắn? !”

“Hương! Ngươi có thể giải thích một chút không ? !”

“Ta ~ ách ~ ai u ~ hắn ~ Nicolas ~!” Khuôn mặt trắng nõn đỏ ửng lên

Ngô Lăng Phong sắp hôn mê rồi !

“Ngay cả ngươi cũng có nam nhân ! Ông trời a ! ! Mấy ngày ta không có ở đây đã xảy ra chuyện gì ?!” Ngô Lăng Phong nhìn về phía Diệp Tinh Tịch

“Tịch ~ ngươi cũng ~? !”

“Ta không có!” Diệp Tinh Tịch mỉm cười. Trong đầu không tự chủ hiện lên một khuôn mặt bá đạo

“Dạ? !” Ngô Lăng Phong chuyển sang Hiên Viên Dạ! Nàng còn chưa hỏi tại sao bọn họ biết

“Ta còn có việc!” Hiên Viên Dạ không trả lời nàng! Đứng dậy đi lên lầu! Đối với cái câu “Nam nhân của nàng”, nàng tuyệt đối không thừa nhận

“Hương? !”

“A ~ trễ rồi ! Ta đi trước! Bye!” Triều Hiểu Đồng không đợi nàng đặt câu hỏi, nhanh như chớp đi ra cửa!

“Rống ~! Giống như trời sụp ấy nhỉ ! Mới không gặp vài ngày ai cũng coi thường ta !” Ngộ Lăng Phong tức giận ngồi xuống!

“Tịch ~ người xác định người không có gạt ta ? !” Hai người kia đều “gặp chuyện không may”, nàng thật nghi ngờ người nào đó đang giả vờ an nhàn trước mặt nàng

“Người nên nghĩ xem làm sao báo đáp ân tình trái!”

“Cái gì chứ ~ Ta ~? !”

Tại sao chứ ?

Chết tiệt ! Đợi nàng giải quyết xong chuyện ở Đường triều, nàng nhất định tìm các nàng ta hỏi cho rõ ràng !

“Rống ~ làm cái gì a!” Vất vả chịu đựng qua nửa tháng, Dạ quả nhiên đúng hẹn đưa nàng Đồng Hoa kính, nàng không do dự đặt cái kính dưới ánh trăng, sao đó xuyên qua, nhưng lần này lại xuyên trúng hồ nước

34. Chương 34

Ngộ Lăng Phong bò lên bờ, cả người ướt đầm làm nàng hết sức chật vật

“Chuyện gì xảy ra a? !” Sao chỗ nào cũng treo lồng đèn trắng thế ? Tâm Ngộ Lăng Phong chợt lạnh đi, chẳng lẽ, có người bị thiêu trong trận hoả hoạn kia ...

Nhìn xung quanh, dấu vết bị cháy rụi vẫn còn khá nhiều, phòng ốc vẫn chưa được sửa sang lại

Sao lại không có người ? Mặc phủ náo nhiệt là thế, bây giờ lại trở nên yên lặng đến đáng sợ ! Đừng nói bóng người, ngay cả một chút thanh âm cũng không có ! Tuy bây giờ là buổi tối, nhưng cũng chưa đến nỗi khuya, hơn nữa, theo trí nhớ của nàng, giờ nào khắc nào cũng có tiếng náo nhiệt ồn ào, sao bây giờ lại yên lặng đến thế ?

Chờ một chút! Hình như có âm thanh ? ! Ngộ Lăng Phong loáng thoáng nghe được tiếng nỉ non, lần theo thanh âm đó mà đi

“Tiểu Thúy?” Đến gần một chút mới phát hiện là Tiểu Thúy, thấy nàng vừa khóc vừa đốt giấy tiền vàng bạc! “Người làm gì đó?” Chẳng lẽ thật sự có người chết trong trận hoả hoạn kia ?

Tiểu Thúy chậm rãi ngẩng đầu, nhìn thấy nàng sau, cả mặt liền hốt hoảng không thôi

“Tiểu ~ tiểu thư? !”

“Tiểu Thúy ~ là ai ~ mất?” Ngộ Lăng Phong không chú ý đến khuôn mặt trắng bệch của nàng, một lòng đều lo lắng cho người bất hạnh kia . Mặc dù không phải lỗi của nàng, nhưng vì nàng nên người ta mới chết, nàng khó có thể chối bỏ tội lỗi kia

“Tiểu ~ tiểu thư ~ người ~ người ~ người ~ sao lại ở chỗ này ?” Tiểu Thúy bị dọa sợ đến nói lắp ! Tiểu thư đáng thương, có lẽ vì chết không cam lòng nên mới lưu luyến tại đây không rời

“Một lời khó nói hết!” Ngộ Lăng Phong cho là nàng chỉ ngạc nhiên chuyện mình mất tích rồi trở lại

“Người nói cho ta biết là ai mất mạng trong trận hoả hoạn kia !” Đừng nói là chủ nhân của Mặc phủ nha, nếu không sao lại yên lặng đến đáng sợ như vậy ? Nhưng là ai mất, nàng cũng đều đau lòng

“Ô ~ tiểu thư ~ ô ~ người chết thật thê thảm nga ~ cũng là Tiểu Thúy vô dụng ~ không cứu được tiểu thư ~ ô!” Tiểu Thúy hung hăng khóc

Nàng? ! !

“Ai nói ta chết? !” Chẳng lẽ vừa rồi là đốt giấy tiền vàng bạc cho nàng sao ? ! Ôi ... Ông trời ! Nàng cùng lắm chỉ trở về thế kỉ 21 một tháng mà thôi a !!!

“Ô ~ tiểu thư ~ ta biết người không cam lòng ~ ô ~ người cứ trở về đầu thai đi ~ nếu có kiếp sau, Tiểu Thúy nhất định hầu hạ người thật tốt ~ ô!”

KHông cam lòng ?

“Người thật là điên rồ, đầu thai thì phải đầu thai làm công chúa tiểu thư, sao lại muốn đầu thai làm người hầu chứ ?”

“Ô ~ ta biết rồi ~ ta nhất định ghi nhớ lời dạy của tiểu thư ~ ô ~ tiểu thư ~ Tiểu Thúy không nỡ rời bỏ người!” Tiểu Thúy đang chìm trong đau khổ chân thành gật đầu

Trời ạ ~! Ngộ Lăng Phong xoa trán! Nàng thật sự không còn cách nào nữa!

“Im ! Khóc cái gì ~ Mạc Kính Phong đâu ?” Đừng nói hấn cũng nghĩ nàng đã chết a !!!

“Ô ~ thiếu gia ở trong phòng ~ ô ~ sắp chết ~ ô ~” Tiểu Thúy khóc không thành tiếng! Kể từ khi tiểu thư chết, thiếu gia giống như mất đi tính mạng vậy, không ăn không uống chỉ y phục của tiểu thư ngồi gần người ! Có khi nửa đêm còn nghe thấy hấn rống lên như vợ mất chồng chồng mất vợ vậy !

Một tháng! Cho dù dùng cách gì cũng không thể đến gần hấn, người đụng vào hấn, hấn đều xem như kẻ thù mà đuổi giết ! Mọi người đến bây giờ mới biết thiếu gia chịu đựng được lâu như vậy, ngay cả Lâm thiếu gia cũng không vực dậy hấn được !

“Cái gì? !” Ngộ Lăng Phong cả kinh! Nhanh chóng chạy vào một gian phòng đang bật đèn mờ mờ, trực giác cho nàng biết là chỗ này

“Mạc ... Kính Phong ? !” Ngộ Lăng Phong thật không dám tin vào mắt mình ! Mới một tháng! Nhìn xem hấn hành hạ bản thân mình như thế nào ! Đầu tóc xơ xé, râu ria mọc dài, cả người không tinh thần trốn trong góc! Bốn phía đều là vò rượu trống rỗng

Mạc Kính Phong nghe vậy thân thể chấn động một chút, rượu trong tay trong nháy mắt chảy xuống, chậm rãi giơ lên đôi mắt đầy tia máu nhìn nàng

“Người ~ tới rồi!” Thanh âm khàn khàn

“Người ~” Ngộ Lăng Phong đỏ mắt ! Sao hấn lại hành hạ mình đến như vậy ? Nàng thật không biết mình quan trọng với hấn như vậy , còn cho rằng sau một thời gian, nàng có thể quên hấn hấn cũng có thể quên nàng, nhưng nàng sai rồi ! Suýt chút nữa, nàng đã hại chết hấn !

Ngộ Lăng Phong đi tới, bỗng nhiên rất muốn ôm hấn

“Người làm gì? !” Mạc Kính Phong giống như con thỏ sợ thợ săn, lui người về phía sau

“Người ~ Mạc Kính Phong? !” Vòng tay Ngộ Lăng Phong cứng lại trong không trung, hấn lại sợ nàng ôm hấn !

“Sao người muốn đụng vào ta ? Không phải người đã nói vậy sao ? Người không thích ta đụng người ! ! !” Lần trước không cẩn thận đụng nàng, nàng giận hấn đến mấy ngày trời

“Ta ~ Mạc Kính Phong ~ ta không có chết! Thật ~ không có chết!” Ngộ Lăng Phong cũng nhịn không được nữa, nước mắt không ngừng chảy xuống! Đủ rồi! Cuộc đời có người đàn ông yêu nàng đến vậy, nàng còn do dự cái gì ! Chỉ cần có nam nhân nàng yêu, ở đâu cũng không quan trọng!

Ngộ Lăng Phong mặc kệ hấn phản ứng thế nào, chạy đến ôm chặt lấy hấn

“Ta chưa chết, ta chưa chết được chưa ...” Nước mắt cứ rơi xuống, từng giọt từng giọt

“Người gạt ta ! Lần nào cũng gạt ta ~ sau đó lại biến mất trước mặt ta , mỗi lần ~ lần nào cũng vậy ~ ta không muốn tin người nữa ~” Mạc Kính Phong thất thần, lâm vào thống khổ vô tận, không thể kiềm chế ! Là hấn hại nàng a! Nếu ngày đó thuận theo ý nàng, đưa Đồng Hoa kính cho nàng, cũng sẽ không gây lộn

với nàng , nếu như ngày đó không rời nàng... ... Nếu hần thuỷ chung tuân thủ lời hứa mãi mãi bảo vệ nàng, nàng cũng không bỏ hần mà đi ! Vĩnh viễn... Không về được... Không về được...

Ai nói đàn ông không rơi nước mắt, chẳng qua là chưa đến lúc thương tâm mà thôi ! Trong đôi mắt trống rỗng của Mạc Kính Phong bắt đầu chảy ra nước mắt, hoà tan với giọt nước trong ngực

“Đừng nói nữa !” Ngộ Lăng Phong ngăn miệng hần lại, bá đạo đoạt lấy

Lòng của nàng đau quá!

Cảm xúc ấm áp khẽ lướt qua đầu lưỡi đã tê dại của hần, lại nhớ về những ngày tháng vui vẻ lúc trước, Mạc Kính Phong không dám tin nhắm mắt lại

Cảm giác này ... Rất chân thật

“Ngộ Nhi ~ “

“Là ta ~ ta đã về! Ta không chết ~ nghe chưa ?!” Ngộ Lăng Phong nhìn thẳng vào mắt hần

“Thật ~ sao? !” Có phải đây là 1 giấc mộng không ? Mạc Kính Phong đột nhiên sợ run lên, theo bản năng ôm chặt lấy nàng

“Đừng đi nữa ~ van xin người ~” hần yêu nàng nha! Yêu say đắm vô tận ! Nếu đây là mộng, vậy vĩnh viễn hần cũng không tỉnh dậy ! Không có nàng, hần không còn ý nghĩa sống sót nữa

“Ta không đi nữa ~ ta thề!” Vì hần, nàng nguyện ý sống ở Đường triều “hai bàn tay trắng” này

“Thật? !”

“Thật!”

Mạc Kính Phong lại ôm nàng thật chặt ! Sau đó mới an tâm nhắm mắt lại! Nhưng hai tay vẫn ôm chặt nàng, không chịu rời lỏng

“Ngộ Nhi ~ Ngộ Nhi ~? !” Sáng sớm, ánh mắt còn chưa mở ra, Mạc Kính Phong theo bản năng quơ quơ tay bên cạnh mình, nhưng vẫn chỉ là một mảnh lạnh băng

Chỉ là mộng ... Một giấc mộng tuy đẹp mà buồn ... Ngộ Nhi của hần đã ...

“Cái gì ?”

Một thanh âm quen thuộc cộng một gương mặt quen thuộc xuất hiện ở cửa ! Mạc Kính Phong lẳng lẳng nhìn nàng, hô hấp như ngừng lại !

35. Chương 35

Ngộ Lăng Phong vừa vào cửa đã bị vẻ mặt thâm thúy của hần đả kích không nhỏ !

Nàng chỉ đi lấy cháo cho hần mà thôi, có cần bày bộ mặt như ngày tận thế thế không ?

Xem ra hần vẫn chưa chấp nhận được chuyện nàng chưa chết !

“Ngộ ~ Ngộ Nhi? !” Ông trời, có thể nói cho hần biết đã có phải là mộng không ? ! Nếu là mộng sao có thể chân thực như vậy ? Ngay cả khói bốc lên cũng hết như thật ?

“Nếu không người nghĩ là ai ?”

“Thật ~ thật sự là người? !” Mạc Kính Phong muốn ôm nàng! Nhưng lại có chút chần chờ! Sợ là ảo giác vì mình chưa tỉnh ngủ

“Người có muốn ôm ta để thử nghiệm một chút không ~!” Hiểu suy nghĩ của hần, Ngộ Lăng Phong khẳng khái đề nghị

“Được ~ Được sao ? !” Có phải vừa đụng đến liền biến mất không ? ! Mạc Kính Phong chần chờ trong chốc lát, nhìn nàng chăm chăm, giống như đang van xin một câu trả lời

“Rõng ~ ta bảo đảm sẽ không biến mất!” Nam nhân có phải quá lè mề hay không a ?! Ngộ Lăng Phong bắt đầu nhớ đến tên vô lại trước kia

“Nói lỏng ~ nói lỏng chút ~ ta sắp ngạt thở rồi !”Hô! Hắn muốn xiết chết nàng sao ?! Ôm chặt như vậy!

“Đây ~ không phải là mơ, đúng không !” Thanh âm Mạc Kính Phong có chút nghẹn ngào ! Thật sự là thất vọng quá nhiều lần, nhiều đến nỗi làm hắn không dám tin nữa

“Ta nói rồi, ta không có chết ~!”

“Người trở lại... Trở lại...” Giống như muốn xác nhận thật chắc chắn, Mạc Kính Phong cứ lẩm bẩm nói mãi

“Ừ ~ ta đã trở về ~!” Hoàn hảo nàng trở về kịp lúc, nếu không nàng thật nghi ngờ nam nhân có phải sẽ chết vì tình hay không

“Ta còn tưởng người...” Mạc Kính Phong buông nàng ra, tham lam nhìn mãi vào mặt nàng

“Ta mạng lớn chưa chết được!” Ngộ Lăng Phong cho hắn một nụ cười trấn an

“Nhưng rõ ràng ~” đã tìm thấy một thi thể của nữ trong đồng tro tàn ! Cũng vì thấy được “Nàng”, hắn mới không thể lừa mình dối người nữa !

“Nhưng mà cái gì? !” Ngộ Lăng Phong không hiểu nhìn về mặt quái dị của hắn

“Không có ~ gì!” Trong lòng có rất nhiều nghi vấn nhưng hắn không muốn hỏi! Nàng trở lại là tốt rồi! Mặc kệ nàng làm sao mà sống, hắn cũng chỉ cần nàng sống là được rồi

“Mạc Kính Phong? !” Trực giác cho nàng biết hắn có tâm sự!

“Không có gì ~!” Mạc Kính Phong cúi sát vào nàng, hôn lên môi nàng !”Người trở về là tốt rồi! Ta rất nhớ người!” Nghĩ đến là muốn điên rồi !

“Ách ~ người có muốn ăn chút cháo không !” Mặt Ngộ Lăng Phong trở nên đỏ ửng ! Đáng chết ! Bộ dạng hắn bây giờ nghèo túng như vậy, không hiểu sao nàng lại muốn hôn hắn

“Tốt ~” Mạc Kính Phong tham lam nhẹ nhàng chà xát vào khuôn mặt nàng

“Ách ~ Mạc Kính Phong? !”

“Giúp ta!”

“Giúp ~ người ~” được voi đòi tiên! Ngộ Lăng Phong định nói lại bị hắn giành trước

“Ta đã lâu chưa ăn, không còn khí lực nâng chén lên nữa !”

Keng

~Đang lúc Ngộ Lăng Phong không được tự nhiên giúp Mạc Kính Phong ăn cháo, một tiếng động vang lên làm hai người giật bắn mình, Mạc Kính Phong theo bản năng ôm lấy nàng

Tiểu Hồng vẻ mặt trắng bệch nhìn Ngộ Lăng Phong, chậu nước cũng rớt xuống đất ! Sáng sớm tỉnh lại, nàng còn đang buồn bực chuyện thiếu gia, sợ thiếu gia có chuyện gì, nàng nhanh chóng lấy chậu rửa mặt đến cho thiếu gia, không ngờ vừa đến trước cửa liền nghe thấy tiếng nữ nhân, nàng tò mò đẩy cửa vào, không ngờ gặp được người nàng chưa từng nghĩ đến

“Tiểu ~ tiểu ~ tiểu thư? !”

Ngộ Lăng Phong mỉm cười với nàng, lại thêm một người bị nàng dọa, xem ra hôm nay Mạc phủ không được yên rồi !!!

“Này ~ Tiểu Hồng! Đã lâu không gặp ~ hầu hạ người này hắn rất cực khổ đi”

Sắc mặt Tiểu Hồng trắng bệch ! Tiểu thư lại ~ lại đang nói chuyện với nàng ! Nàng không phải là ~ chẳng lẽ là ~?

Rồng ~ đây là vẻ mặt gì ! Tối qua nàng trở về hơi khuya nên chưa kịp chào hỏi mọi người thôi, có cần kinh sợ đến thế không ?

“Tiểu ~ tỷ ~ thiếu ~ gia ~!” Tiểu Hồng kinh sợ nhìn Mạc Kính Phong

Ô ~ tiểu thư nhất định là chết không cam lòng, cho nên mới không chịu rời đi nơi này để đầu thai !

Mắt Ngộ Lăng Phong trở nên trắng dã, nha đầu này cũng quá mê tín đi ? Vẻ mặt nàng ta bây giờ chẳng khác gì Tiểu Thuý hôm qua, cũng nghĩ nàng là “âm hồn bất tán”

“Người mau gọi mọi người tới !” Nàng muốn giải thích một lần cho xong, tránh để sau này cứ gặp những ánh mắt này

Tiểu Hồng lảng lảng đứng! Hoàn toàn mất đi ý thức !

“Nhanh đi!”

Mạc Kính Phong không nhịn được nói ! Không muốn thời gian hai người ở chung bị phá huỷ

“Ta ~ ta ~ ta phải đi!” Lấp bắp nói xong, Tiểu Hồng không dừng lại nữa, đi nhanh như bay

Xảy ra chuyện lớn! KHÔNG thể chậm !

Còn ở bên kia

Trong Mạc phủ, Mạc phu nhân đang than thở uống trà. Ý trời ! Một hài tử khả ái sao lại có thể ... Ai ~ ông trời thật không có mắt a! Tự nhiên lại chia rẽ 1 đôi giai ngẫu, không thành toàn cho người ta

Tiểu Thuý một bên vừa mở mồm định nói, nhưng lại chần chừ rút lại

“Muốn nói cái gì thì cứ nói đi!”

“Ách ~ phu nhân ~ ta ~ không biết có nên nói không !”

“Nói đi!” Ai ~ vẫn là Tiểu Ngộ của nàng dứt khoát hơn, muốn chuyện gì đều làm ngay, không quan tâm đến ý kiến của người khác

“Ách ~ ta ta ~ tối qua nhìn thấy tiểu thư!” Tiểu Thuý dè dặt thanh âm

“Người nói gì? !”

“Ta ~ tối qua thấy tiểu thư ~ “

Mạc phu nhân nghe rất rõ ràng ! Nhưng nàng cũng chỉ thở dài

“Ai ~ ta biết người và Ngộ nha đầu rất thâm tình ~ nhưng người chết không thể sống lại ~ người phải biết cách từ bỏ !” Người trẻ tuổi chính là như vậy, điển hình như con nàng vậy ! Nghĩ đến con mình, Mạc phu nhân lại than thở ! Cứ tiếp tục như vậy, có lẽ có ngày phải chôn 2 đứa cùng chung nơi

Mới nghĩ tới đây, lại thấy Tiểu Hồng thở hổn hển vọt vào phòng! Ngay cả quy củ cũng không quan tâm !

“Phu ~ phu ~ phu nhân ~ không xong ~” hô ~ một mội quá nga

~“Chuyện gì xảy ra ~ chẳng lẽ kính gió hấn ~” Mạc phu nhân tâm căng thẳng !

“Tiểu ~ tỷ ~ tiểu thư ~ “

“Tiểu thư cái gì ~ người nói mau a ~” Tiểu Thuý đứng kế bên còn gấp gáp hơn Mạc phu nhân. Nàng cảm giác, ngày hôm qua gặp được tiểu thư là sự thật

“Tiểu thư ~ hô ~ ở trong phòng thiếu gia!” Hô ~ cuối cùng cũng nói hết lời ! Tiểu Hồng hít sâu một cái!

“Người nói gì? !” Mạc phu nhân khiếp sợ không thôi, không trùng hợp vậy chứ ?

“Người xác định không nhìn lầm? !” Làm sao có thể! Nàng rõ ràng đã bị cháy chết trong đám cháy rồi a !

36. Chương 36

“Ta cũng nghĩ là mình hoa mắt, nhưng tiểu thư còn cười với ta, còn bảo đưa mọi người đến ...”

Không đợi Tiểu Hồng nói xong, Mạc phu nhân cùng một đám nha hoàn vội vàng đi đến phòng Mạc Kính Phong

Là thật hay giả, tự mình nhìn sẽ biết!

“Tiểu Ngọc? !” thật sự là nàng! Nàng còn sống ?

“Này ~ Mạc mỹ nữ! Mấy ngày không gặp, người lại có thêm mấy cây tóc bạc nữa rồi a !” Ngộ Lăng Phong đặt chén cháo xuống, quay mặt lại nói với mọi người

“Người còn nói nữa, không phải tại người sập ?!” Mạc phu nhân đi tới tay nàng lên, nàng còn sống thật, không phải do người khác giả mạo

“Sách sách! Thì ra người cũng thâm tình như vậy với ta a !” Ngộ Lăng Phong vẫn cà lơ phớt như cũ ! Gặp lại lần nữa, giống như đã mấy thế kỉ vậy

Đã lâu không thấy bọn họ !

“Ba hoa!” Mạc phu nhân giả bộ trợn mắt nhìn nàng một cái! Nhưng sau đó, trong lòng hiện lên vô số nghi vấn

“Sao người lại ở đây, không phải người ...” Nhận được ánh mắt như muốn giết người của con, nàng biết điều im miệng lại

“Ta mạng cứng Diêm vương không dám nhận a!”

“Vậy thi thể kia là ai ?” Nàng đã điều tra cẩn thận qua, trong Mạc phủ không có tỳ nữ mất tích, vì vậy mới khẳng định là nàng a !

“Thi thể? !” Ngộ Lăng Phong nhìn Mạc Kính Phong, sao hắn không nói cho nàng biết a ?

“Cho nên các người mới nghĩ người gặp xui xẻo là ta ?”

“Ai ~ dù sao cũng không tìm thấy người !”

Ngộ Lăng Phong nhin không được khinh thường, đây chính là nhược điểm của cổ đại. Nếu ở thế kỉ 21, chỉ cần đi xét nghiệm ADN một cái là xong, khỏi cần phải suy đoán lung tung gì hết

“Nếu như ta không đoán sai, thi thể kia là của tên thích khách xui xẻo!” Ở thế kỉ 21 là “sát thủ”

“Thích khách? !” Mạc Kính Phong nãy giờ lẳng lặng ôm nàng không nói gì kinh hô lên !

“Không sai ~ ngày đó khi người tiêu sái bước ra phòng...” Nói tới chỗ này Ngộ Lăng Phong nhìn hắn một cái, tầm mắt của mọi người cũng di chuyển đến Mạc Kính Phong, thì ra trong này có nội tình a !!!

“Sau đó, đột nhiên có mùi dầu hoả nức lên, khi ta phản ứng thì cả phòng đã cháy rồi ...” Ngộ Lăng Phong tiếp tục miêu tả tình huống lúc đó, dĩ nhiên sẽ lược bớt những tình tiết nguy hiểm, để mấy người nhiều chuyện này khỏi chuyện xé bé ra to ! Vô duyên vô cớ suýt nữa bị chết cháy, nàng mà bỏ qua cho người khởi xướng chuyện này mới là lạ ! Đại nạn không chết nàng dĩ nhiên phải hảo hảo “Hồi báo” , nếu không nhất định sẽ sinh linh đồ thần, không còn cha mẹ ! Tránh để người ta nghĩ nàng tốt mà khi dễ

“Vậy thế nào nữa ? Người làm sao mà trốn ra được ?”

Ngộ Lăng Phong nhìn về phía mọi người, biết điều một chút ~! Trọng điểm tới rồi ! Nàng nên nói thế nào đây? Trơ mắt nhìn Mạc phu nhân, hy vọng nàng ta có trí nhớ tốt, có thể nhớ đến chuyện hôm đó nàng nói ! Nhưng đối phương lại không chịu kết hợp, tròng lại không thua gì nàng !

“Khụ khụ ~ mỹ nữ ~ người có nhớ chuyện lúc trước ta nói với người không !” Ngộ Lăng Phong lên tiếng nhắc nhở

“Chuyện? Chuyện gì ~... Người là nói...” Mạc phu nhân hậu tri hậu giác mới nhớ đến nguyên nhân con mình bị cự tuyệt, chẳng lẽ ...

“Ta về nhà!” Như vậy hiểu chưa ?! Nhưng mọi người ở đây cũng chỉ có Mạc phu nhân là hiểu !

“Ngọ Nhi ~ có phải có chuyện người chưa nói với ta không ?!” Người đầu tiên kháng nghị là Mạc Kính Phong, lại tới nữa, cảm giác không nở rời bỏ này !

“Khụ khụ ~ lần sau ta sẽ nói cho người biết!” Bây giờ không phải lúc! Nàng cũng không muốn nhiều người biết chuyện này !

“Ngọ Nhi ~ “

“Kháng nghị không có hiệu quả!”

Trải qua lần này mất mà được lại, Mạc Kính Phong lệ thuộc càng sâu vào Ngọ Lăng Phong! Thời thời khắc khắc đều đi theo như vợ nô vậy! Khi không thấy người liền thấy bất an, chỉ mong nàng đừng gặp nguy hiểm

“Ngọ ~ cần giúp đỡ sao?” Trong Đồng Hoa kính, Triều Hiểu Đồng mỉm cười

“Không cần ~ đợi đến đến ngày 15 là được rồi!”

“Vậy cũng không cần đến 15 nữa a!” Một khuôn mặt dị thường khả ái chen vào

“Người đừng nói nhảm...” Chưa tới 15 thì làm sao mà xuyên qua được, nàng còn chưa nói xong đã bị kinh hoảng đến không biết nói gì nữa

“Hướng tiểu đàn! ?”

Tiếp theo

“Tịch? !”

Một cái chớp mắt

“Dạ? ! ... Ông trời ! Các người làm sao...” Làm sao có thể? ! Các nàng thật xuyên không ?

“Không có gì là chúng ta làm không được”

“Các người làm sao mà đến ? !” Không phải nói đêm 15 mới có thể xuyên qua được sao ?

“Người hỏi tiểu đàn đồng chí đi ! Là nhờ nàng đấy !” Diệp Tĩnh Tịch cười ưu nhã! Sách sách! Toà nhà đúng là khá lớn a !

“Hướng tiểu đàn? !” Ngọ Lăng Phong nhìn về phía Triều Hiểu Đồng, sau đó người này lại nhìn đông nhìn tây, từ từ chậm rãi nhìn nàng

“Người gọi ta phải không? !”

“Làm sao người làm được ? ! Đồng hoa kính!”

“A ~ cái này ~ người ta cũng không rõ ~ chỉ là soi gương dưới ánh trăng ~ sau đó ~” là xuyên được rồi ! Tuy nói rất đơn giản nhưng nàng phải mất đến 4 ngày 4 đêm để tạo thiết bị kia, sau đó phải chỉnh chỉnh sửa sửa, rốt cuộc cũng tìm được thông số mạnh nhất !

Ngọ Lăng Phong quái dị nhìn nàng , thật nghi ngờ nàng có phải là người ngoài hành tinh đến hay không

“Các người là ai? !” Đột nhiên xuất hiện 1 thanh âm hấp dẫn

“Ách ~ Mạc Kính Phong? !” Không phải hần ngũ thiếp đi rồi sao ? Nàng mất rất nhiều “sức lực” để đỡ hần ngũ a ! Chỉ có như vậy nàng mới có thể len lén lấy gương ra hàn huyên cùng các nàng

“Các nàng là ai ? !” Mạc Kính Phong trầm mặt! Hần tĩnh lại không thấy người liền quỳnh lên, nhanh chóng đi tìm nàng, không ngờ lại nhìn thấy nàng cùng 3 nữ nhân khác nói chuyện

“Ách ~ các nàng ~” rống ~ nên nói như thế nào đây

~“Người không nói cho hần biết lai lịch thật của người ? !” Hiên Viên Dạ nhú mày

“Chưa!” Lần trước tại vì không muốn cho nhiều người biết, sau đó lại quên mất, tất cả cũng tại hấn !

“Lai lịch cái gì ? Ngộ Nhi, có phải người đang giấu ta điều gì không ?”

“Ai ~ đừng kích động! Bây giờ nói là được!”

37. Chương 37

Lại lần nữa, Ngộ Lăng Phong nói hết lai lịch của mình một lần nữa ! Trong đó dĩ nhiên cũng có chút thêm mắm dặm muối. Cái gì xe hơi, máy lạnh, ti vi, ... Mạc Kính Phong càng nghe càng hồ đồ, nhưng trọng điểm nhất chính là —

“Người ~ người từ 1 ngàn năm sau đến ? ? !” Mạc Kính Phong thật lâu sau mới dám tin chuyện này là thật

“Xác thực là một ngàn ba trăm tám mươi tám năm sau này!”

Mạc Kính Phong nhìn nàng, giống như muốn nhìn thấu cả người nàng ! Người hấn yêu là người đến từ 1 ngàn năm sau, có nên tin không ?

“Ta biết người người không tin được, cho nên lúc trước mới không nói cho người nghe !” Cũng biết sẽ có kết quả này! Nhưng hấn cũng trấn định hơn mẹ hấn! Ban đầu nàng nói cho nàng ta, đầu tiên nàng ta kinh ngạc, sau đó sững sốt, cuối cùng là hỏi : “Đùa vui lắm phải không ?”, hoàn toàn bị dọa cho ngây người

“Cho nên ~ người thật sự là người tương lai!” Nghĩ đến những cử chỉ hành động kì lạ của nàng, Mạc Kính Phong bắt đầu tin

“Đúng vậy ~ chúng ta cũng vậy !” Hướng tiểu dần đến gần hấn, lộ ra nụ cười vô cùng “thân thiết”

“Các người ~” Mạc Kính Phong lúc này mới bắt đầu nhìn kĩ ba nữ tử trước mắt ! Trừ cô bé khả ái vừa nói ban nãy, hai người kia thủy chung vẫn giữ nụ cười ôn hoà, nhưng từ bản thân lại toả ra một cỗ hàn khí ! Nhưng đều giống nhau ở chỗ rất xinh đẹp, nhất là cô gái toả ra hàn khí kia, xinh đẹp như tiên nữ giáng trần

Ngày thứ hai! Cả Mạc phủ sôi sùng sục! Nha hoàn gia đình cả phủ đều bàn tán về ba cô gái mới đến ! Cao hứng nhất phải là Mạc phu nhân ! Cả ngày thu xếp cho các nàng “Tẩy trần”, tay trái kéo một đôi, tay phải bắt một đôi lời kéo các nàng, muốn các nàng nói một chút chuyện về ngàn năm sau ! Không để ý đến người nào đó sắc mặt càng lúc càng đen, khoé miệng càng lúc càng cứng ngắc, chỉ có mình nàng là thao thao bất tuyệt về nhân loại đời sau ! Cái gì mà bay trên trời, còn bay vào vũ trụ ...

“Khụ khụ ~” chịu không nổi nữa ! Ngộ Lăng Phong nhìn thoáng qua Diệp Tĩnh Tịch cười đến cứng ngắc cùng Hiền Viên Dạ đang trong mơ ! Một buổi chiều hoàn hảo coi như bị đập nát

“Khụ khụ khụ ~~” Ngộ Lăng Phong nhấn mạnh âm điệu để xem có người chú ý hay không

“Tiểu Ngộ? Cảm lạnh sao?” Mạc phu nhân rốt cục chịu được liếc nhìn nàng một cái! Nói xong lại mặt mày hớn hờ hàn huyên cùng Triệu Hiểu Đồng! Ngộ Lăng Phong cảm giác như có quạ bay qua từ trong đầu

“Cái kia ~ ta đưa hai nàng đi nhà vệ sinh ! Các người cứ từ từ hàn huyên!” Ngộ Lăng Phong nháy mắt với Diệp Tĩnh Tịch một cái, sau đó khề đẩy Hiền Viên Dạ một chút, nhưng cũng không dám dùng sức mạnh, Dạ thiếu ngủ chính là khủng bố nhất !

Hiền Viên Dạ cố gắng nâng mí mắt lên ! Cố gắng không tức giận, nữ nhân này sáng sớm đã đánh thức nàng dậy, so với lão đầu tử chỉ có hơn chứ không kém

“Tốt tốt ~~ Mau trở lại”

Hồ ~ tự do ~! Nhận được sự chấp thuận, ba người rời đi một cách dễ dàng

“Không hiểu sao người chịu được nàng nữa” Hiền Viên Dạ xoa xoa cái trán, đây chính là hậu quả ngủ không đủ giấc

Ngô Lăng Phong bắt đầu cười cười!

“Người có tính toán gì không?” Diệp Tinh Tịch nói đến trọng điểm!

“Lão đầu tử không phải nói ở đâu cũng có thể phát huy sở trường sao ? Đã lâu cũng chưa “làm việc”, ta muốn thử sức lại một chút!”

“Khi nào động thủ!” Vừa nói đến liền làm nàng chịu không được ! Nếu cứ ngơ ngác ngồi đây suốt hai ngày chắc chắn sẽ điên mất ! Huống chi nàng cũng không thể ngồi quá lâu, “người nào đó” đã bảo nàng phải mau trở về! Hiên Viên Dạ đột nhiên nghĩ đến nụ cười tựa tiểu phi tiểu của ai kia, tim không tự chủ được đập gia tốc lên ! Đáng chết ! Sao lại nhớ đến tên vô lại kia ! Vì giúp Ngô mượn Đồng Hoa kính nên nàng mới cầu xin hần thôi! Nhưng hần lại không giữ lời hứa, cứ kéo dài mãi, còn bảo động thủ động cước được là tự nhiên – do hần nói !

“Trở về sớm vậy sao ?” Ngô Lăng Phong nhìn nàng

Hiên Viên Dạ trợn mắt trở về nhìn nàng

“Đồng hoa kính không phải của ta!”

“Nhưng người muốn có cũng không khó”

“Ta không muốn nợ nhân tình!” Hiên Viên Dạ tìm một lí do tuyệt hảo

“Người biết hần?” Đây mới là trọng điểm nàng muốn biết! Dạ rất ít ~ không ~ chưa từng “theo” một người lâu như vậy ! Đặc biệt là nam nhân!

“Có thể!” Cũng không tính là quen thuộc, ít nhất theo suy nghĩ của nàng là như thế ! Hiên Viên Dạ nhanh chóng chuyển đề tài, “Mau mau động thủ đi, bà bà người thật đáng ghét quá”

“Khụ khụ ~ người suy nghĩ nhiều quá rồi !” Ngô Lăng Phong mất tự nhiên nói, Hiên Viên Dạ nhún nhún vai, nàng ta có khó chịu hay không thì nàng biết rõ

Diệp Tinh Tịch lại cười cười

“Người đã tìm hiểu được rồi sao ?” Biết người biết ta trăm trận trăm thắng, câu nói này không thể khinh thường

“Ừ!”

Chỗ tốt khi có tiền là gì ? Tùy tiện đến đâu đường tìm tên khát cái, cho chút tiền, ăn chút đồ ăn ngon là có thể lấy được thứ người muốn! Cái Bang sao ~ ở trên ti vi thấy còn tưởng rằng là hư cấu, không nghĩ tới cổ đại thật sự có, hơn nữa tin mạng lưới tin tức còn lớn hơn cả ti vi! Nếu như vừa lúc đụng với “Có bối phận” hiểu rõ nói, mà nàng tốt xấu bắt xấu đụng phải thứ X (lão khát cái về mặt tự hào giới thiệu Cái Bang lịch sử khởi nguyên, cuối cùng để cho chính nàng coi là coi là hần thuộc về kia một đời, chắc hẳn phải vậy luôn luôn có thể không dùng não cũng không cần nàng dĩ nhiên tự động mang quá, dù sao biết hần thuộc về “Đời cấp” là được rồi sao!) đời trưởng lão! Đeo Mạc Kính Phong len lén chuẩn bị cùng lão khát cái ở trong ngôi miếu đồ nát ăn bỗng nhiên thịt chó, cá tính không câu nệ tiểu tiết nàng không có mấy cái tự cùng hần kết thành anh em kết nghĩa! Trở lại bị Mạc Kính Phong đau huấn một bữa lấy được thu hoạch chính là muốn tin tức không một bỏ sót!

Nói đến đối phương, trách nhiệm của nàng là lớn nhất! Nói ngày đó, nàng thật sự hại Lưu Phúc quá tham! Suốt nửa tháng không thể hành động, lại càng không thể ngồi lên nhà vệ sinh ! Hần vốn không muốn nhanh hạ thủ như vậy, nhưng bị nàng chọc tức nên hần nổi điên muốn lấy mạng nàng ! Cùng với sát thủ Ngô Vạn Lợi liên kết hại nàng! Ai ngờ Mạc Kính Phong đã nhanh chóng bảo vệ nàng, làm bọn họ không có cơ hội hạ thủ, rốt cuộc cũng tìm được cơ hội, chính là trận hoả hoạn ngày đó ! Chỉ là bọn họ không ngờ tới hai người bọn họ đột nhiên gây lộn, Mạc Kính Phong may mắn thoát chết không nói , nhưng ngay cả nàng cũng thoát khỏi số kiếp ! Lưu phúc vốn tưởng rằng mọi chuyện đại công cáo thành, mừng rỡ chạy đến thư phòng muốn trộm khế ước thương nhân của Mạc gia, ai ngờ người định không bằng trời định, Mạc Kính Phong đã sớm dời hết đồ đạc đi ! Không thể tìm được thứ mình muốn, hần biết mọi chuyện bại lộ, cho nên vội vàng rời đi, đến Ngô phủ tìm kiếm che chở! Bây giờ vẫn núp trong Ngô phủ không dám ra ngoài ! Nhưng để xem

hắn có thể trốn được bao lâu, chậm nhất là ngày mai, nàng có thể buộc hắn ra cửa! Mà Ngô vạn lợi... Nàng tuyệt đối sẽ cho hắn để lại ấn tượng khó quên với nàng

Đầu tháng, ban đêm, gió đêm nhẹ xao động nhánh cây, làm tăng thêm bầu không khí quỷ dị! Ba bóng dáng yếu diệu nhanh chóng nhảy ra khỏi tường rào của Mạc phủ, thoăn thoắt như mèo hoang, vô thanh vô tức rời đi, người mê ngủ như Dạ còn tưởng chưa có chuyện gì xảy ra, dĩ nhiên là trừ 2 người đằng sau

38. Chương 38

“Người ục đích của các nàng là gì ?” Lâm Gia Hưng có chút hăng hái hỏi bạn tốt bên cạnh

Khuôn mặt Mạc Kính Phong dung nhập vào trong đêm tối, tuy không nhìn được khuôn mặt nhưng toàn thân lại tản ra một cỗ khí lạnh ! Trên thực tế, hắn đã giận điên lên rồi ! Hắn biết trước nàng nhất định là làm chuyện không đành lòng mà ! Hoàn hảo lí trí của hắn không bị nàng lừa gạt ! Không cần nghĩ hắn cũng biết các nàng đi đâu, chẳng qua là hắn muốn xem các nàng làm gì thôi !

Nữ nhân chết tiệt ! Xem ra mấy ngày nay đã làm hư nàng rồi ! Liên tiếp đem lời của hắn vào tai này ra tai kia! Trở về xem hắn tính sổ với nàng ra sao ! Mạc Kính Phong nhẹ nhàng nhảy, Lâm Gia Hưng phía sau cũng đuổi theo

Thân ảnh ba người cứ di động trên nóc nhà, trong chốc lát đã đến đích

“Này?” Một người trong đó nhỏ giọng hỏi! Thanh âm nhẹ đến mức chỉ người bên cạnh mới nghe được

“Ừ!” Một người trong đó ứng thanh!

“Đi thôi!” Một người khác nhẹ nhàng nhảy xuống từ nóc nhà ! Hai người kia cũng nhảy xuống theo

Trước khi đến, các nàng cũng đã tìm rõ địa hình này ! Không có tia hồng ngoại, không có máy nhắm, không có súng ống, ngay cả 1 người hầu đi tuần ban đêm cũng không có, các nàng bắt đầu thấy nhàm chán! Căn bản là dễ như trở bàn tay nha ! Thật là vũ nhục kĩ thuật thần sầu của các nàng!

Ba người liếc mắt nhìn nhau, nhẹ nhàng mở cửa một gian phòng ra, lấy ra một cái túi —— không lớn không nhỏ, vừa đủ đem hết những thứ đáng giá của Mạc gia đi

“Chờ một chút!” Một người đột nhiên la lên

“Cái gì ?”

“Ta quên mất sổ sách !”

“Người biết ở đâu sao ?” Dù sao nơi đây cũng không nên ở lâu! Trên người các nàng cũng mang đầy đồ! Không cẩn thận sẽ bị phát hiện!

“Đồ trọng yếu như vậy, ta nghĩ hắn để trong người!”

“Ngộ ~!” Hiên Viên Dạ nhỏ giọng nhắc nhở! “Người đã điều tra lai lịch của địch nhân chưa ? Đừng quên quy tắc không được đến quá gần địch nhân!” Đường triều cũng không phải thế kỉ 21, dĩ nhiên người cổ đại sẽ có phần bí hiểm hơn! Không biết rõ thì tốt nhất không được hành động thiếu suy nghĩ !

“Ta sẽ cẩn thận ! Các người về trước đi !”

“Chúng ta ở đây chờ người”

“Không cần!”

“Người đừng suy nghĩ nhiều, ta cũng không muốn ngày mai khó xử với nam nhân của người !”

Ngọ Lăng Phong cười khê một tiếng! “Tùy người!” Vừa muốn xoay người...”Các vị đường xa đến lại không tiếp đón được, thật là thất lễ!” Thân ảnh Ngô Vạn Lợi đột nhiên xuất hiện trong bóng tối

Ba người đồng thời cả kinh! Các nàng không có cảm giác gì !

Xem ra đối phương cũng không đơn giản! Ba người nhìn nhau, trong ánh mắt hàm chứa ý tứ cảnh báo!

“Không biết các vị quang lâm hàn xá có gì không ?” Ngô Vạn Lợi nhàn nhã nói

Cắt ~! Còn nói gì nữa ! Khỏi giả bộ đi, chẳng lẽ thứ các nàng đang đeo đầy trên người hần không thấy được sao ?

Ba người đồng thời nhỏ giọng hừ một tiếng! Không ai muốn mở miệng!

Trong mắt Ngô Vạn Lợi hiện lên tia tà ác, khẩu khí không còn hoà hoãn như trước nữa

“Đã như vậy, người sáng mắt không nói tiếng lóng! Các ngươi rốt cuộc là người phương nào!” Nếu không phải nửa đêm hần ngủ không được đến đây tìm hiểu lại đối sách, chắc chắn gia sản còn lại cuối cùng của hần cũng bị các nàng lấy mất

Ba người lại hừ một tiếng!

“Ngay cả một chút kiến thức cũng không có , còn muốn tra hỏi chúng ta sao !” Không muốn giằng co nữa, Ngộ Lăng Phong mở miệng!

Mà nàng vừa lên tiếng cũng lộ ra thân phận cho người khác biết !

“Nữ? !” Ngô vạn lợi nhú mày ! Nhưng ngay sau đó lại cười to ra! Hần còn tưởng là Mạc Kính Phong phái tới, bây giờ mới biết là hần đa tâm, lấy tính cách của Mạc Kính Phong, nhất định không bao giờ cho nữ nhân của mình ra tay

“Nam nhân bị nữ nhân xem thường thật không đơn giản!” Ngộ Lăng Phong nói nhỏ bên tai Hiên Viên Dạ!
“Ta đi dò xét một chút!”

“Đừng loạn! Hần không đơn giản !” Hiên Viên Dạ kéo lại Ngộ Lăng Phong! Trời sinh nàng đã miễn cảm cực kì với võ công, cảm giác của đối phương không chỉ ... mà còn tinh khiết, vọng động xuất thủ chỉ thiệt thòi mình

“Rống ~ còn muốn hao tổn thời gian với hần đến khi nào !” Nếu Mạc Kính Phong phát hiện nàng lén ra ngoài, nhất định sẽ cấm cung nàng như trước

“Ta đi!” Hiên Viên Dạ mở miệng!

“Ngươi? Đừng có nói đùa! Chuyện này do ta dựng lên, không có lí do để ngươi mạo hiểm!” Nói xong, không đợi hai người kia phản ứng, Ngộ Lăng Phong tiện tay mò lấy một cây gậy thẳng hướng Ngô Vạn Lợi mà tấn công ! Nhưng Ngô Vạn Lợi lại nhanh chóng tránh được công kích của nàng ! Ngộ Lăng Phong không tha, tiếp tục tiến công, nhưng nàng vẫn chỉ nằm ở thế hạ phong

“Dạ ~!” Diệp Tinh Tịch nhìn về phía Hiên Viên Dạ vẻ mặt tỉnh táo! Trộm thứ gì miễn cưỡng cũng được, nhưng đánh nhau thì không được ! Người nàng trông cậy được giờ chỉ còn có Dạ

“Chờ!” Hiên Viên Dạ đơn giản đáp lại, không hề xuất thủ! Quả thật hần không đơn giản, đối phó với Ngộ chỉ dùng có 2 phần công lực ! Nếu không phải hần cố ý nhường cho, Ngộ đã sớm chống đỡ không nổi !

“Đây là cái gì?” Diệp Tinh Tịch nhỏ giọng nói nhỏ bên tai nàng! Nàng chỉ chỉ vào thứ trước ngực Ngô Vạn Lợi

Sổ sách! ! Trong đầu hai người lập tức nghĩ đến 2 từ đó ! Mà Ngộ Lăng Phong đang cực lực công kích tựa hồ cũng chú ý tới! Từng chiêu từng thức đều tấn công lồng ngực hần, muốn cướp đi quyển sách! Ngô vạn lợi dĩ nhiên phát hiện được ý đồ của nàng, không muốn nhường nàng nữa, bắt đầu ra chiêu ngoan độc hơn

“Hừ ~ để xem lấy được thứ này, ngươi có bao nhiêu bản lĩnh!” Nếu không phải hần muốn vui đùa cùng nàng một chút thì nàng có thể sống đến bây giờ sao ?! Hần còn chưa xuất thủ nàng đã muốn lấy đi đồ trên người hần, mơ tưởng ! Ngộ vạn lợi tránh chiêu của nàng, bắt ngờ vung tay lên

“A ! Đáng chết!” Ngộ Lăng Phong không kịp né tránh bị đánh sang một bên! Ông trời a ! Cỗ này thì trong tám ngày nàng không thể xuống giường được rồi, đó là nếu như có thể còn sống mà trở về ! Mạc Kính

Phong sau đó sẽ dùng thủ đoạn hèn hạ để cầm chân nàng! Thời khắc mấu chốt, Ngô Lăng Phong phát giác lòng mình vẫn tràn đầy suy nghĩ về hắn ! Thì ra nàng yêu cũng không ít hơn hắn yêu nàng ! Nhưng nàng cũng không muốn nói cho hắn biết, tránh cho hắn tiểu nhân đắc chí!

“Ngô Nhi ~!” Mạc Kính Phong hoảng hốt chạy ra

Mạc Kính Phong đau lòng ôm lấy Ngô Lăng Phong, trong mắt vẻn vẹn lo lắng cùng sợ hãi! Khi nàng ra tay, hắn đã muốn ngăn cản nhưng Lâm Gia Hưng kéo hắn lại, nói muốn xem Ngô Vạn Lợi bản lĩnh thế nào, hắn mới cố gắng kiềm chế, sau đó lo lắng đề phòng nhìn nàng cùng hắn đánh nhau! Khi nhìn thấy đòn nguy hiểm của Ngô Vạn Lợi kia, hắn muốn ngăn cản cũng không kịp nữa, trơ mắt nhìn nàng bay ra, tâm hắn thiếu chút nữa cũng bay ra ngoài

“Mạc Kính Phong? ! Người người người... Sao lại ở đây ?”

39. Chương 39

“Chết tiệt người! Ai cho phép người tự tiện quyết định ?!” Mạc Kính Phong không biết nên tức giận hay lo lắng, tia máu trong mắt ngay cả bóng tối cũng không thể che lấp! Ngô Lăng Phong thâm nuốt nuốt nước miếng! Xong! Bị bắt quả tang! Nghĩ vậy, nàng nhắm mắt lại tìm kế sách, không ngờ lại để Mạc Kính Phong hiểu lầm

“Ngô Nhi ~ người làm sao vậy? ! Không được làm ta sợ! Không được” Khi thấy nàng nhắm mắt lại, trong nháy mắt, khuôn mặt Mạc Kính Phong trở nên trắng bệch

Rống ~! Có cần quan trọng hoá vậy không ? Ngô Lăng Phong quyết định đổ dầu vào lửa, thành công làm Mạc Kính Phong lo lắng không ngừng

“Ngô Nhi ~ “

“Mạc ~ Mạc Kính Phong ~ ta sắp không được ~ “

“Ngô! Đừng nói chuyện!” Diệp Tinh Tịch nhường mảy đến kiểm tra vết thương giùm nàng! Ngô Lăng Phong vươn ngón tay ra len lén ngắt nàng một cái. Diệp Tinh Tịch sững sốt bắt đầu hiểu được ý tứ của nàng, tuy thân thể Ngô mềm mại nhưng vết thương cũng không đến mức trí mạng !

“Không! Không được, có nghe không ?! Ta không cho!” Mạc Kính Phong bối rối ôm chặt nàng! Hoàn toàn rối loạn !

“Ừ ~” nếu nàng chết, hắn nhất định là hung thủ ! Bị hắn ôm chặt đến nỗi nàng suýt ngạt thở rồi ! “Khụ khụ ~” Ngô Lăng Phong xoay người, cử động trong đau đớn! Nhất thời trong lòng kêu khổ thấu trời! Nhưng vì sau này, nàng đành phải kiên trì !

“Khụ khụ ~ trừ phi người đáp ứng ta một điều kiện!”

“Người nói ~ cái gì ta cũng đáp ứng người!” Mạc Kính Phong trầm thống hôn mặt nàng! Chỉ cần nàng không mất đi, hắn nguyện ý đưa ra cả tính mạng ! Dù sao nếu không có nàng, tính mạng hắn cũng không còn ý nghĩa nữa

“Sau này người không được rống với ta nữa !”

“Không ! Ta nhất định không rống với người nữa ! Ta yêu người a!”

A nga! Ngô Lăng Phong có chút chột dạ ! Lợi dụng lừa gạt hắn có phải hơi quá đáng không ? ! Nhưng ~ dù sao nàng cũng không có chuyện gì, tự lo mình trước thì hơn ! Hắc hắc!

“Người không được tùy tiện cầm cửa ta!” Điểm này rất trọng yếu! Nàng đến Đường triều lâu như vậy, còn chưa du sơn ngoạn thủy a !

“Ta chỉ muốn bảo vệ người a ...”

“Đáp ứng ta!”

“Tốt! Ta đáp ứng! Chỉ cần sau này...” Biết điều một chút, đừng để hấn lo lắng ! Nhưng Mạc Kính Phong còn chưa nói hết, nàng lại nói thêm điều kiện —

“Sau này ta muốn đi chơi người không được nổi giận!” Đặc biệt là du sơn ngoạn thủy! Hắc hắc!

“Tốt! Ta mặc kệ!”

“Còn nữa ...” Ngộ Lăng Phong nghiêng đầu suy nghĩ xem còn bỏ sót cái gì không

“Còn cái gì? Cái gì ta cũng đáp ứng!” Mạc Kính Phong thâm tình nhìn nàng, nhưng không phát hiện khẩu khí nàng càng lúc càng cao hứng (không giống người sắp chết)

“Ách ~ hình như hết rồi ~ đợi sau này ta nghĩ ra rồi hãy nói ! Bây giờ, người mau đi báo thù thay ta a !” Ngộ Lăng Phong ngồi dậy, hít thở không khí mát mẻ

“Ách ~ Ngộ Nhi ~” Mạc Kính Phong lẳng lẳng nhìn nàng, nhất thời không kịp phản ứng!” Người ~ không có chuyện gì? !”

“Ai nói ? Ta cũng bị hấn đánh a!” Ngực nàng bây giờ vẫn còn đau

“Chết tiệt ~ ta còn nghĩ người sắp chết!” Phát giác mình bị chơi xỏ, Mạc Kính Phong nhất thời không biết nên tức giận đánh nàng thật đau hay hung hăng hôn nàng một phen ! Hấn sắp bị nàng hù chết, còn nàng lại ngồi đó nói giỡn! Càng nghĩ càng giận! Đánh nàng hấn không nổi, cho nên hấn quyết định dùng về sau!

“Ta ~ ngô ~ hô ~ hôn xong nhanh đi giúp đi ~ Tên kia rất khó đối phó a !” Ngộ Lăng Phong khê đẩy hấn một phen!

“Trở về ta mới tính sổ với người” Nói xong Mạc Kính Phong xoay đầu ra nhập vào cuộc chiến ba người! Hiên Viên Dạ, Lâm Gia Hưng và Ngộ Vạn Lợi !

“Ngộ ~ người thật không sao chứ!” Diệp Tĩnh Tịch đi đến

“Hoàn hảo ~ không chết được!” Nhưng phải nghỉ ngơi một chút !

“Sách sách ~ làm nam nhân của người thật không dễ dàng!” Đáng thương! Nhất định bị nàng ăn đến sít sao !

“Hắc hắc! Nhân bất do kỷ a!”

Nàng đúng là cái gì cũng dám nói ! Diệp Tĩnh Tịch cười cười không nói thêm gì nữa, tầm mắt chuyển về phía ba người đang đánh nhau! Ba đối một, dù cường đại đến mấy cũng không địch nổi! Huống chi ba người này võ công cũng không thua hấn! Ngộ Vạn Lợi rõ ràng đang ở hạ phong!

Huống chi khi vừa bắt đầu, Ngộ Vạn Lợi đã tấn công Ngộ Lăng Phong, Hiên Viên Dạ không ngồi xem nữa, khi quan sát nàng mới hiểu ra chiêu thức của hấn, không phải đi đến hướng chính diện mà phản kích từ hai bên, để phía chính diện trống không làm người ta không phòng thủ được, đây chính là chỗ inh của hấn ! Vừa tiết kiệm thể lực lại có thể dễ dàng hóa giải công kích của đối phương! Vì nhìn thấu được chiêu thức của hấn, Hiên Viên Dạ cũng không đánh chính diện, ngược lại đánh từ bốn phía, mặc dù có tiêu hao thể lực nhưng kết quả cũng không tồi! Ít nhất làm cho Ngộ Vạn Lợi phải toàn lực ứng đối! Dù sao Hiên Viên Dạ cũng là thiên tài võ học, lại có thêm hai cao thủ như Mạc Kính Phong và Lâm Gia Hưng, Ngộ Vạn Lợi không muốn thua cũng khó

Mắt thấy sắp bị thua, Ngộ Vạn Lợi quýnh lên, đột nhiên nhớ tới vật trong ngực ! Cho nên hấn tránh ra sự công kích của ba người, nhanh chóng ném quyển sổ ra, nhanh chóng tấn công về phía Ngộ Lăng Phong ! Mạc Kính Phong cùng Lâm Gia Hưng cả kinh vừa định xông qua nhưng lại có người nhanh hơn một bước! Hiên Viên Dạ kịp thời chụp lại tay hấn! Ngộ Vạn Lợi tức giận trở tay muốn mở nàng ra, không nghĩ tới lại vô tình xé ra khăn che mặt của nàng! Trong nháy mắt, một khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành hiện ra trước mặt hấn

Ngộ Vạn Lợi ngơ ngác nhìn nàng, căn bản đã quên tình cảnh của mình! Hiên Viên Dạ không chút do dự, nhắc chân dùng mười phần công lực đá vào bụng hấn ! Chiến tranh kết thúc! Ngộ Vạn Lợi bay ra, miệng

phun máu tươi, căn bản dậy không nổi! Ánh mắt mở to không thể tin mình lại bại dưới tay một nữ nhân, hơn nữa lại là một nữ nhân đẹp như thiên tiên

“Ha ha ~ Bại dưới tay nữ nhân có phải thê thảm lắm không ? ? ? Ách ~ Mạc Kính Phong... Ngô...” Cũng phải cho nàng ám hiệu để nàng biết mà chuẩn bị chứ !

“Bây giờ chúng ta trở về để còn tính sổ một chút !” Mạc Kính Phong nghiêng răng nghiêng lợi!

Sách sách! Ngộ Lăng Phong cảm giác da đầu có chút tê dại! Hoàn hảo trước đó nàng đã có “chuẩn bị”

“Người đã nói sau này không rổng ta!”

“Đó là sau này, còn bây giờ vẫn chỉ là bây giờ mà thôi”

“Két ~? !” Có chuyện vô lí như vậy sao ?

“Chẳng lẽ ngươi thật muốn ta chết mới cam tâm a!” Ngộ Lăng Phong lại làm ra bộ dạng mềm nhũn

“Câm miệng! Chiêu này mất hiệu lực !” Mạc Kính Phong giận đến ôm chặt nàng vào lòng, “chết” đã trở thành từ cấm kị của hắn

“Rổng ~ ngươi ~” buông một chút a! Sắp ngạt thở chết rồi ! Nhưng Ngộ Lăng Phong còn chưa nói xong —

“Câm miệng! Không cho nói chuyện!” Mạc Kính Phong dao động một chút, vì tức giận nên cánh tay lại buộc chặt hơn ! Sau đó, hắn nhìn thấy Ngộ Lăng Phong biết điều không nói nữa mới buông nàng ra

“Chết tiệt! Đã nói dùng chiêu này ~ ta nói rồi ~ Ngộ Nhi? !” Cảm thấy có điều kì lạ, Mạc Kính Phong gọi một tiếng!

Không có phản ứng!

“Không cho giả bộ ! Đứng lên!” Mạc Kính Phong lắc lắc nàng

Vẫn không có phản ứng ! Hắn bắt đầu thấy sợ !

“Ngộ Nhi! Đứng lên! Ta không trách ngươi là được!” Mạc Kính Phong la lớn ! Nhưng người trong ngực vẫn nhắm hai mắt không nói tiếng nào, chẳng lẽ

“Ngộ Nhi ~” tiếng kêu vang dội cả Ngô phủ ! Những người khác không nhận được che kín lỗ tai!

Không nhận được nữa, Diệp Tĩnh Tịch đứng ra —

“Đừng rổng nữa, nếu ta không đoán sai, nàng chỉ ngất một chút thôi!” Nếu không thì thử xem còn thở không là biết liền, đúng là tình yêu làm người ta mù quáng

Không sai! Ngộ Lăng Phong chỉ một một chút ! Cộng thêm bị ngạt thở !

Ngất đi... ; Trong đầu Mạc Kính Phong quanh quẩn mãi những lời này, thật lâu sau mới hoàn hồn, sau đó lao như bay ra Ngô phủ, đúng là làm người ta quá bức mình !

40. Chương 40

Chuyện đánh nhau ở Ngô phủ bắt đầu kinh động đến quan phủ, người trong Ngô phủ tố cáo người của Mạc phủ đến làm loạn với quan phủ ! Ai ngờ bọn họ lộng xảo thành chuyên, quan phủ điều tra liền thấy được sổ sách bị rút trên sàn nhà của Ngô Vạn Lợi, nhờ thế nên điều tra được chuyện hắn hãm hại Mạc gia, cộng thêm Lâm Gia Hưng dùng một chút quan hệ, vì vậy liền tuyên bố người Mạc phủ vô tội, trực tiếp thả đi. Người Ngô phủ tuy bất bình nhưng cũng không thể làm gì

Mà kể từ khi bị thương , cuộc sống Ngộ Lăng Phong chưa bao giờ thoải mái qua ! Mạc Kính Phong không dám rổng lớn với nàng nữa, nhưng lại suốt ngày bắt nàng uống ba cái thứ thuốc bổ, giống như bây giờ —

“Uống cháo gà này đi ~”

Nhìn hắn đen mặt , Ngọ Lăng Phong lại chột dạ, sau đó đành miễn cưỡng nâng chén cháo lên húp một hơi
“Ta không muốn uống nữa!” Đồ ăn mê vị nhiều quá cũng ngán, huống chi là cháo gà không có gì đặc biệt !
Ngọ Lăng Phong nhẹ nhàng đẩy chén cháo gà qua tay hắn

“Uống hết!” Mạc Kính Phong nhẹ nhàng đưa đến trước miệng nàng

“Rống ~ đã nói không uống a !”

“Ngọ Nhi ~! Đừng làm ta tức giận!” Hắn ảm nhẩn lâu rồi! Không phải là giận nàng mà là giận mình không bảo vệ được nàng tốt !

“Tức giận thì tức giận! Ai sợ ai a! Ta không chọc giận người người cũng nghiêm mặt cả ngày!” Ngọ Lăng Phong bực mình nói, nàng cũng đã xin lỗi rồi, hắn còn muốn gì nữa a ?

Mạc Kính Phong liếc nàng một cái, sau đó thở dài, bỏ bát cháo trong tay ra, ôm lấy nàng

“Ta không phải là giận người, ta chỉ giận mình, lúc ấy không thấy người phản ứng, ta còn cho là...”

“Thật xin lỗi!” Ngọ Lăng Phong dịu ngoan vùi vào ngực hắn! Sau khi tỉnh lại, nghe Dạ nói phản ứng của hắn lúc đó, nàng cũng có chút đau lòng ! Biết rõ hắn yêu nàng như vậy, còn đùa giỡn hắn, là nàng không đúng !

“Ta không trách người! Nhưng sau này đừng để ta lo lắng vậy nữa !”

“Ừ! Ta đáp ứng người!”

Mạc Kính Phong hôn nhẹ lên tóc nàng, sau đó chậm rãi mở miệng !”Cho nên, uống hết chén cháo này đi, được không ?!”

Ách? “Cái gì ? Không !”

“Ngọ Nhi ~! Người đã nói không làm ta lo lắng nữa!”

“Cái đó và cháo gà có quan hệ gì! Ta rất khỏe!” Bị giam nửa tháng, người chết cũng sống lại !

“Người xác định người đàn rất tốt? !” Mạc Kính Phong neho mắt lại, trong mắt có một ngọn lửa nàng rất quen thuộc

“Hắc hắc ~! Bệnh nặng mới khỏi ~ ~ “

“Uống cháo gà!”

“Không !”

“Vậy thì ~” Mạc Kính Phong vung nộ cười tà!

“Uy ~ người ~ ngô ~ “

“Đáng chết ~ người đứng lại ta! Ngọ Nhi ~” Buổi tối ở Mạc phủ, màn cảnh quen thuộc nàng vẫn thường xuyên xuất hiện, hạ nhân thấy cũng không thể nói gì

Chỉ thấy đại thiếu gia ban ngày còn mặt mày hơn hử bây giờ lại trở nên nghèo túng thôi rồi !

Thiếu phu nhân của các nàng đã “trở về nhà” rồi ! Còn chia đều một tháng 3 lần, còn không báo trước đã đi !

Tương lai ! Không sai! Ngọ Lăng Phong đến nay cũng chưa chịu kết hôn cùng thiếu gia bọn họ, mặc dù đêm nào cũng cùng thiếu gia thân mật như vợ chồng !

“Đáng chết ~ ta nhất định phải phá hủy cái gương này!” Mạc Kính Phong tức giận điên cuồng hét lên ~!
Lần nào nàng trở về cũng làm hắn sợ hãi đến vô hạn ! Bởi vì “Hương tiểu dân” kia từng nói cho hắn biết, không có cái gì thập toàn thập mỹ, cái gương có thể phát huy công lực sai lúc, có thể đưa nàng đến 1 nơi khác ... !

Rống! Thật đủ rồi ~! Không có có lần sau ! Hắn nhất định phải đích thân phá huỷ cái gương này !

Gương đâu? Cái gương chết tiệt kia đâu rồi ~? ! Đây chính là nguyên nhân làm hắn không thể hạ thủ, cái gương kia giống như cổ ý, lần nào nàng đi cũng không thấy bóng dáng nó, sau khi nàng trở về, hắn mới nhìn thấy nó! Nhưng đến lúc đó thì đã trễ, hắn còn chưa đụng được cái gương, nữ nhân chết tiệt kia đã đem giấu mất !

Vẫn như lúc trước, Mạc Kính Phong buồn bã mang mấy bình rượu trở về phòng !

Ngọ Lăng Phong trở về thế kỉ 21 không tìm các nàng tán gẫu nữa mà trực tiếp đi ra ngoài

“Ngọ ~? Trễ như vậy còn đi? !” Diệp Tĩnh Tịch kỳ quái hỏi! Cảm giác, lần này Ngọ trở về không như những lần trước

“Ừ! Có chút việc!” Ngọ Lăng Phong rõ ràng là né tránh!

“Có cần giúp không ?”

“Không cần! Trở lại rồi hãy nói!”

Ngọ Lăng Phong không nói thêm gì nữa, trực tiếp đi ra ngoài. Diệp Tĩnh Tịch im lặng ở phía sau nhìn nàng, cảm giác có chút khó hiểu, dù sao nàng cũng là bác sĩ a

Hôm sau

“Mang thai? ! ! !” Một tiếng hét chói tai vang lên! Hướng tiểu dẫn chấn kinh không nhỏ! Ngọ lại... Có cục cứng !

Diệp Tĩnh Tịch đã đoán trước cùng Hiên Viên Dạ lạnh lùng cũng không phản ứng mạnh như nàng

“Chẳng lẽ không xài thứ đó sao ?!” Bao cao su! Hiên Viên Dạ lạnh lạnh mở miệng!

“Ừ ~ ách ~ có khi ~” khi vừa mang đến hắn còn phản ứng rất kịch liệt, cho là nàng không muốn cùng hắn có con, buồn bực suốt mấy ngày không nói chuyện, sau đó, nàng mới giải thích là còn chưa muốn có con sớm, hắn mới miễn cưỡng tiếp nhận, nhưng mỗi lần “làm” đều quên mất !

“Ta đã làm bác rồi? !” Hướng tiểu dẫn ngây ngô cười

“Là di nhỏ!” Có người lên tiếng nhắc nhở! Mọi người nhìn về vị “Khách không mời mà đến” !

“Aha Hmm ~~ ta rốt cục cũng làm ông ngoại

~!” Đồng Dương Sóc vừa trở về liền nghe thấy một tin tức lớn, cao hứng đến lỗ mũi sắp vênh lên trời ! Ha hả a... Mục đích của hắn cuối cùng cũng đạt được ! Không nghĩ tới Ngọ nóng nảy lại là người thứ nhất! Đứa trẻ sinh ra không biết có nóng tính như nàng không ! Ha ha ~ Rất khá !

Trùng mắt liếc hắn một cái, không ai để ý đến hắn!

“Khi nào thì kết hôn ? Ta muốn nhanh chóng đến đó gặp mặt sui gia a !” Hắn đã sớm muốn đến Đường triều, vừa được đi du sơn ngoạn thủy thuận tiện nhặt lấy những “thứ bỏ đi” luôn

“Cả đời người đợi cũng chưa đến!” Nàng còn chưa muốn gả sớm như vậy, mặc dù tình cảnh bây giờ của nàng cũng không khác là mấy

“Ai nha ~ làm sao được ? Không thể để đứa trẻ sinh ra vô danh a”

“Có gì là không thể!” Chỉ cần nàng muốn! Dù sao hắn cũng chưa biết nàng có thai ! Nàng sinh xong mới trở về cũng được, nhưng không biết am nhân kia có chịu nổi không! Nhiều ngày không về, nàng thật nghi ngờ không biết hắn đã điên chưa ! Tất cả đều tại “di ngôn” của Hướng Tiểu Dẫn !

41. Chương 41

“Hắc hắc! Người chịu cũng phải xem phụ thân của hải tử có ch hay không !” Đổng Dương Sóc có chút hả hê!

Ngọ Lăng Phong trừng mắt nhìn một cái. Đây chính là chuyện nàng đang phiền não ! Nếu biết nàng có con, cho dù Mạc Kính Phong có đồng ý, Mạc phu nhân cũng không chịu !

“Thật ra thì làm một cái hỷ yến cũng không có gì, dù sao cũng chỉ là hình thức mà thôi !” Diệp Tĩnh Tịch mở miệng. Mọi người đều phải công nhận ! Xem Ngọ bây giờ có khác với con dâu là bao đâu !

Ngay cả Tĩnh cũng nói như vậy! Ngọ Lăng Phong suy nghĩ một chút. Có lẽ nàng nói không sai! Nhanh chóng hoàn thành, Mạc Kính Phong cũng không phiền nàng nữa! Thật ra thì không phải nàng không muốn gả, chẳng lẽ chuyện cưới xin này, càng làm lớn càng phức tạp nên nàng lười biếng thôi !

“Tiểu ~ tiểu thư? ! Làm ta sợ muốn chết!” Tiểu Thúy vỗ ngực! Mặc dù nàng đã sớm quen với cách xuất hiện không giống ai này của tiểu thư nhưng vẫn bị kinh động một chút !

“Mạc Kính Phong đâu?”

“Thiếu gia đang uống rượu trong Lương Đình ! Có vẻ rất tức giận!”

Ngọ Lăng Phong bĩu môi, cũng không phải lần đầu tiên ! Lần nào nàng trở về mà hắn không như vậy !

Đi về phía Lương Đình, từ xa Ngọ Lăng Phong đã nhìn thấy Mạc Kính mềm nhũn như vũng bùn nằm trong đồng rượu

Sách sách! Sao lần nào trở về hắn cũng là bộ dáng sống không bằng chết này thế ?”

“Quá lệ thuộc vào một người cũng không phải chuyện tốt!” Ngọ Lăng Phong từ trên cao nhìn xuống hắn

Vừa nghe thấy thanh âm của nàng, Mạc Kính Phong chậm rãi ngẩng đầu nhìn, sau đó nhanh chóng ngồi dậy

“Chết tiệt người!” Mạc Kính Phong mở to mắt, nàng còn dám nói ? Là người nào hại hắn thành thế này chứ ?!

“Ta cũng chỉ đi có 2 ngày”

“Sau này không cho về!” Sao nàng không thử suy nghĩ đến tình cảnh của hắn chứ ? Nàng trở về làm hắn đau khổ biết chừng nào !

“Hơi khó a!” Hơn nữa sau này phải trở về đến mấy lần, khám trước khi sinh là chuyện không thể tránh khỏi mà !

“Ngọ Nhi!” Mạc Kính Phong tức giận ! “Tại sao nhất định phải trở về! Nơi này ở không thoải mái sao? !”

Dĩ nhiên không thoải mái ! Nhưng đây cũng không phải nguyên nhân chủ yếu !

“Con gái còn chưa xuất giá thì vẫn còn được về nhà mẹ đẻ, sau này gả cho người rồi muốn đi cũng không được !”

“Đáng chết ~ ta không ~~ người nói gì? Người người người... Nói muốn gả cho ta sao?” Mạc Kính Phong khẩn trương làm nàng có chút buồn cười

“Có lẽ vậy, nhưng mà ... Nếu không thể về nhà mẹ đẻ...” Ngọ Lăng Phong có ý ngửa đầu lên trời suy nghĩ

“Không ~~ dĩ nhiên là được ~~” nhưng ngay sau đó, Mạc Kính Phong lại vội vàng bổ sung, “Nhưng phải mang theo ta!” Chỉ cần ở bên nàng, cho dù không về được hắn cũng chịu !

“Mang theo người? !” Sao nàng không nghĩ tới chứ ! Lần nào trở về cũng bị thủ đoạn của hắn làm cho tức giận nên nàng không nghĩ đến khả năng này, cũng không tồi !

“Được” Đợi đến khi Mạc Kính Phong trừng mắt nhìn, Ngọ Lăng Phong mới cho hắn 1 câu trả lời

“Ngọ Nhi ~ nương tử của ta ~ ta yêu ngươi!” Mạc Kính Phong kích động ôm lấy nàng quay quay mấy vòng ! Tiếng cười vui vẻ vang khắp Mạc phủ

Nửa tháng sau

Trên dưới Mạc phủ, nơi nơi đều giăng đèn kết hoa ! Tiếng chiêng trống vang trời, tiếng người ồn ào! Đầu đường cuối ngõ, mọi người đều bàn tán xôn xao về hôn lễ của Mạc Kính Phong và Ngọ Lăng Phong

“Sách sách ~! Mạc phủ quả nhiên là đại gia đình! Thật đúng là phô trương!” So với hoàng đế chọn phi còn long trọng hơn !

“Dĩ nhiên ! Dù sao cũng là nhà giàu nhất Dương Châu !”

“Huống chi là tiệc cưới duy nhất của Mạc đại thiếu gia !” Không phô trương cũng khó !

“Ai nha ~ xin lỗi ~” một người vội vã chạy không cẩn thận đụng trúng đám người đang nói chuyện

“Sách sách ~ Vương lão cha ~ gấp như vậy, muốn đi đâu a?” Một người lên tiếng hỏi

“Ai nha ~ còn có thể đi đâu ~ các ngươi không biết sao? Hôm nay Mạc thiếu gia đám cưới, Mạc phủ mở tiệc chiêu đãi tứ phương, bất kể là ai chỉ cần đến đều có thể uống rượu mừng miễn phí hết ! Nghe nói ăn xong còn có quà tặng a!” Vừa nói xong, Vương lão cha nhanh chân chạy đến Mạc phủ

“Thật có chuyện này?”

“Ai nha ~ còn đứng đây làm gì ! Đi thì biết !” Nếu bỏ lỡ thì thật đáng tiếc!

“Đúng a! Đi nhanh đi!”

Cho nên mọi người đang đàm luận bắt đầu gia nhập vào hàng người chen chúc vào Mạc phủ

Màn cảnh quen thuộc lại trình diễn, cả thành Dương Châu vẫn sôi sục vì Mạc đại thiếu gia, lần trước là vứt tú cầu chọn hôn, còn lần này là đám cưới của hắn !

“Ha ha ~ Mạc thiếu gia ~ chúc mừng chúc mừng a!”

“Là a ~ Mạc thiếu gia là nhân tài hiếm có, Mạc phu nhân chim sa cá lặn, thật xứng đôi a!” Nghe nói Mạc đại thiếu phu nhân cũng chính là người nhặt được tú cầu hôm đó

“Hy vọng không lâu nữa Mạc phủ sẽ có song hỷ lâm môn ~ ha ha ~ “

“Ha hã ~ đa tạ các vị! Kính Phong kính các vị thêm 1 chén nữa!” Mạc Kính Phong cười tươi như hoa, rốt cuộc, hắn đã có thể lấy được cô gái mình yêu về làm vợ !

“Hắc hắc ~ huynh đệ ~ người nọ là ai a?” Lâm Gia Hưng đi tới, chỉ vào lão đầu đang được đám mỹ nữ vây quanh

“Khụ khụ ~ đó là nhạc phụ đại nhân!” Là người “râu ria” như trong miệng Ngọ Nhi nói ! Sau khi được Ngọ Nhi giảng đạo, hắn cũng đại khái hiểu được thân phận của nàng

“Nhạc phụ?” Chẳng lẽ cũng là “người tương lai” sao ? Nhìn dáng vẻ của hắn hã hã là tuổi không nhỏ đi? ! Còn có thể được mỹ nữ vây thành đồng ... Chờ chút ! Hắn không nhìn lầm chứ ?! Hắn ta vừa lấy li rượu thủy tinh bỏ vào túi áo ? ! ! Lâm Gia Hưng trừng to mắt!

“Khụ khụ ~ đó là sở thích của nhạc phụ đại nhân” Mạc Kính Phong nhanh chóng giải thích

Cầm giác bọn họ nhìn chăm chú, Đồng Dương Sóc ngoắc ngoắc tay với bọn họ, chúng mỹ nữ xung quanh liền quay đầu lại, thấy hai đại mỹ nam đi tới, tim các nàng đập nhanh vài phần, mặt ửng hồng thêm vài phần !

“Nhạc phụ đại nhân có gì chỉ dạy a ?!” Mạc Kính Phong cung kính hỏi, mặc dù nương tử đại nhân rất khinh thường người này nhưng hắn cũng không dám làm bậy !

“Hắc hắc ~ không có gì ~ chỉ là không biết ngươi có bị lão bà hay mẹ của con mình gạt không ? !” Hắn đoán Ngọ nha đầu nhất định chưa nói cho ai biết chuyện này ! Nhìn hắn có tâm như vậy, hắn cũng nói cho hắn biết, nếu không lại bị xem thường a !!!

“Ha hả ~ ta ~ chờ một chút ~ người nói gì? ! Con ? !” Mạc Kính Phong rống lên, cả phủ vì tiếng rống mà trở nên yên tĩnh !

“Ách ~ Ngộ nha đầu không nói cho người biết a? !” Đồng Dương Sóc làm bộ như kinh ngạc!

“Chết tiệt ~!” Không đợi mọi người kịp phản ứng, hắn liền chạy đến hỉ phòng

“Xảy ra chuyện gì? Sao Kính Phong lại gấp vậy ? !” Mạc phủ nhân nhìn con mình chạy đi, khẩn trương hỏi

“Không có chuyện gì không có chuyện gì ~ nghe nói mình sắp làm cha nên kích động một chút !”

“Làm cha? ! Người nói

” Mạc phủ nhân mừng rỡ! Chỉ còn chưa hét lên !

Kết thúc

“Không sai không sai ~ người sắp làm bà nội rồi ! Chúc mừng ông thông gia bà thông gia!”

“Ta sắp làm bà nội rồi? ! Ai nha ~ Tiểu Ngộ sao không nói sớm!” Song hỷ lâm môn, song hỷ lâm môn a! Mạc phủ nhân cười đến mang tai ! Nàng rất cục cựa cũng có thể “Hành diện” ! Nàng nhất định phải khoe khoang trước mặt lão thái thái họ Lâm kia một phen !

Mà Ngộ Lăng Phong “tội phạm chưa biết tội” đang nằm tréo chân trên giường, cứ ăn từng cây nho này đến cây nho khác, mà cái khăn hỉ nàng đã sớm vứt sang một bên. Còn hỉ cái gì a ? Nàng sắp đói chết rồi !

Ngộ Lăng Phong vừa bỏ thêm một cây nho vào miệng thì nghe thấy tiếng đập cửa cái “rầm” làm nàng suýt nữa nghẹn họng mà chết, 1 xác 2 mạng !

“Ngộ Nhi!” Mạc Kính Phong xông tới

“Rống ~ động đất hay cháy a ! Muốn hù chết người a!” Ngộ Lăng Phong vuốt ve tay hắn! Nghe nàng nói thế, Mạc Kính Phong sợ hết hồn, vội vàng buông tay! Ngộ Lăng Phong quái dị nhìn hắn một cái!

“Người gặp quỷ sao ? !”

“Chết tiệt ~ có phải có chuyện gì người chưa nói cho ta hay không ? !” Mạc Kính Phong ôm lấy nàng từ phía sau

“Chuyện gì chứ ? !” Hắn hắn là chưa biết chứ ? Nàng còn định tối nay cho hắn 1 kinh hỉ a !

“Ngộ Nhi!”

“Ách ~ người người ~ biết rồi nga!” Xem ra đã lòi ra rồi ! Nghĩ cũng biết là ai tiết lộ ! Trong đầu Ngộ Lăng Phong hiện lên một kho tượng Phật Di Lặc, ngoài lão đầu tử ra, nàng không biết ai có khả năng đó nữa!

“Biết cái gì? Uh ? !” Mạc Kính Phong tăng thêm lực đạo, hắn muốn nàng chính miệng thừa nhận !

“Chán ~ người biết là được rồi !”

“Nói cho ta biết ~ ta muốn nghe người nói !”

“Ách ~ ta có cục cựa ... !” Ngộ Lăng Phong xoay người lại, hai tay đặt lên cổ hắn

“Đáng chết ~ người nên nói sớm cho ta biết!” Ngộ Lăng Phong chưa nói xong đã bị môi hắn nuốt hết

“Tiểu Ngộ ~ ai nha ~” hai người đang hôn nhau bỗng có 1 người xông vào

Gương mặt Mạc Kính Phong đen lại, “Mẹ ~”

“Ai nha ~ mẹ không phải cố ý ~ nhưng các người nên chờ một chút ~ để ta hỏi tiểu Ngộ một chút đã ~ ha hả ~” nói xong, Mạc phủ nhân không đợi con đồng ý liền dắt tay Ngộ Lăng Phong đến bên giường

“Tiểu Ngộ có phải thật vậy không a? ! Người thật...”

“Khụ khụ ~ thật sự không sai!” Nghĩ cũng biết nàng muốn hỏi gì!

“A nha ~ chuyện khi nào? Sao người không nói sớm! Ta đi báo ọi người...” Nhận được câu trả lời khẳng định, Mạc phu nhân hồ hởi nói

“Các người tiết chế một chút, cẩn thận đứa nhỏ”

Hai người nhìn chăm chú nhau

Ngọ Lăng Phong vẻ mặt có chút hả hê mà Mạc Kính Phong lại đen mặt lại

Bảy tháng sau!

Trong một bệnh viện lớn ở New York

“Chết tiệt ~ sao lại lâu như thế?” Mạc Kính Phong mồ hôi lạnh ứa ra, đi đi lại lại bên ngoài ! Cũng đã mấy canh giờ, sao còn chưa ra a ?

“Ai nha ~ đừng vội ~ khi ta sinh người còn cần đến 1 ngày 1 đêm a !” Mạc phu nhân trấn an hần, ánh mắt vẫn tò mò nhìn đông nhìn tây ! Cảm giác mình như đang ở thiên đường. Thì ra ngàn năm sau sẽ như thế này a ! Nam nữ ăn mặc tiết kiệm đến không ngờ! Vì Ngọ Lăng Phong kiên trì muốn về thế kỉ 21 sinh, cho nên cả nhà bọn họ liền xuyên không đến đây ! 2 ngày trước Ngọ Lăng Phong đã có dấu hiệu sinh, đến khi vào phòng đến nay cũng đã gần 4 giờ !

Một ngày một đêm ? ! Trán Mạc Kính Phong bắt đầu rơi mồ hôi ! Vậy hần khẩn trương chết! Khi Mạc Kính Phong muốn phá cửa xông vào, lại nghe thấy tiếng khóc của một đứa bé !

“Sinh rồi

” mọi người kích động la lên ! Thì ra chờ người ta sinh con cũng khổ như vậy !

“Ha ha ~ tiểu vương tử ~ thật đáng yêu nga!” Triều Hiểu Đồng ôm đứa con nít trong tay, cười đến mang tai nói !

“A nha nha ~ tiểu tử tông!” Mạc phu nhân ôm tôn tử bảo bối vào lòng

Mạc Kính Phong chỉ nhìn con mình một cái, sau đó lại muốn xông vào phòng sinh xem nường tử một chút ! Ai ngờ tay hần vừa đụng cửa, đèn trong phòng sinh lại sáng lên ! Sau đó lại truyền đến những thanh âm khẩn trương của bác sĩ và y tá ...

“Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ...”

“Con song sinh ? !” Đồng Dương Sóc la lớn ! Một hơi tạo nên hai cái, nghiệp chương ~~ a không ~ ông trời có mắt a! Đồng Dương Sóc hần rút cuộc cũng tận hưởng được niềm vui bông cháu !

“Chúc mừng a ~ ông thông gia bà thông gia!”

“Ha hã a ~ cùng vui cùng vui ~ ông thông gia!” Ba người cười đến rung chuyển trời đất

Mấy phút đồng hồ sau, một tiếng khóc lại vang lên

“Là Tiểu công chúa ~” thật đáng yêu nga! Triều Hiểu Đồng lại mang đến một tin tức tốt

“Thai long phượng!” Mọi người kinh hô! Sau đó cùng nhau cười gian tà nhìn Mạc Kính Phong ! Liên tiếp nhận được nhiều tin vui, hần ngây ngốc sững người đứng đó

“Người có muốn ôm một cái không ! Ngu dân tỷ phu!” Triều Hiểu Đồng đưa tiểu oa nhi đến trước mặt hần

“Ta ta ta ~ muốn đi xem nường tử!” Nói xong, hần chỉ nhìn nữ nhi một cái, sau đó vọt vào phòng sanh

Phía sau truyền đến một trận cười vang!

“Nhìn hần khẩn trương vậy ! Ngay cả nữ nhi cũng không dám ôm!” Mạc phu nhân ôm cháu gái, cuối cùng cũng có thành tích, sinh một lần 2 đứa ! So sánh với Lâm gia nhiều hơn 1 đứa !

“Ngọ Nhi! Người ~ như thế nào!” Mạc Kính Phong nắm tay Ngọ Lăng Phong, vẻ mặt thương tiếc!

Ngọ Lăng Phong chậm rãi mở mắt ra!

“Chết tiệt ! Sau này dám làm ta mang thai nữa, ta nhất định bỏ ngươi!”

Mạc Kính Phong hôn lên tay nàng

“Được ~ sau này nhất định sẽ mang vật kia!” Mặc dù không thoải mái! Nhưng nhìn nàng thế này, hẳn càng đau hơn! Ý nghĩ – yêu thương lại càng sâu!

“Cám ơn ngươi ~ tặng ta con gái xinh đẹp như vậy”

“Ngu ngốc!” Ngộ Lăng Phong đỏ mặt tránh ánh mắt thâm tình của hắn

“Ta yêu ngươi!”

“Ta cũng yêu ngươi!”

“Mạc Kính Phong!” Một tiếng hô vang lên trong Mạc phủ

“Nương tử có gì phân phó? !” Mạc Kính Phong hôn nhẹ lên mặt nương tử

“Chết tiệt ~ gương của ta đâu? !”

“Gương gì?” Giả bộ ngu! !

“Đồng hoa kính! Ngươi giấu nó ở đâu?!” Ngộ Lăng Phong nín lấy y phục của hắn!

Vứt xuống ao rồi!

“Ta không biết a? Không phải nó ở chỗ ngươi sao?”

“Chết tiệt ! Tốt nhất ngươi đừng gạt ta ! Nếu không...”

“Nếu không như thế nào?” Trong lòng có chút sợ! Mạc Kính Phong theo bản năng lui về phía sau!

“Đến lúc đó ngươi sẽ biết ~ tìm không được cũng không phải không thể trở về thế kỉ 21 !” Ngộ Lăng Phong uy hiếp nheo mắt lại !

“Ngươi ngươi ~ không cho làm loạn!”

“Nếu như ta tìm không được gương ...”

“Chết tiệt ~ nó dưới ao!” Chết tiệt! Hắn luôn thua nàng thảm bại thế này! Vất vả lắm mới để tiểu nữ nhi trộm gương được, vốn định phá hủy, lại sợ hậu quả không nghĩ tới nên mới ném vào trong ao ! Bây giờ nghĩ xem! Cũng chỉ bị huỷ a !

“Mạc Kính Phong, ngươi có điên không ? !” Trong mắt Ngộ Lăng Phong tràn ngập lửa giận

“Nương tử đừng kích động ~” ánh mắt thật khủng khiếp a !

“Đã lâu ta chưa nổi giận nên ngứa da phải không ? Uh ? !” Còn dám trộm đồ của nàng !

“Ách ~ nương tử ~ ta ~ ách ngã !” Mạc Kính Phong đột nhiên chỉ chỉ phía sau! Ngộ Lăng Phong cho nghĩ hắn nói đến con gái đằng sau, theo bản năng xoay người lại, Mạc Kính Phong thừa cơ hội ôm lấy nàng

“Mạc Kính Phong ngươi ~ ngô!”

Hô! Dập tắt lửa dập tắt lửa! Dừng hôn!

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tan-nuong-nong-tinh>